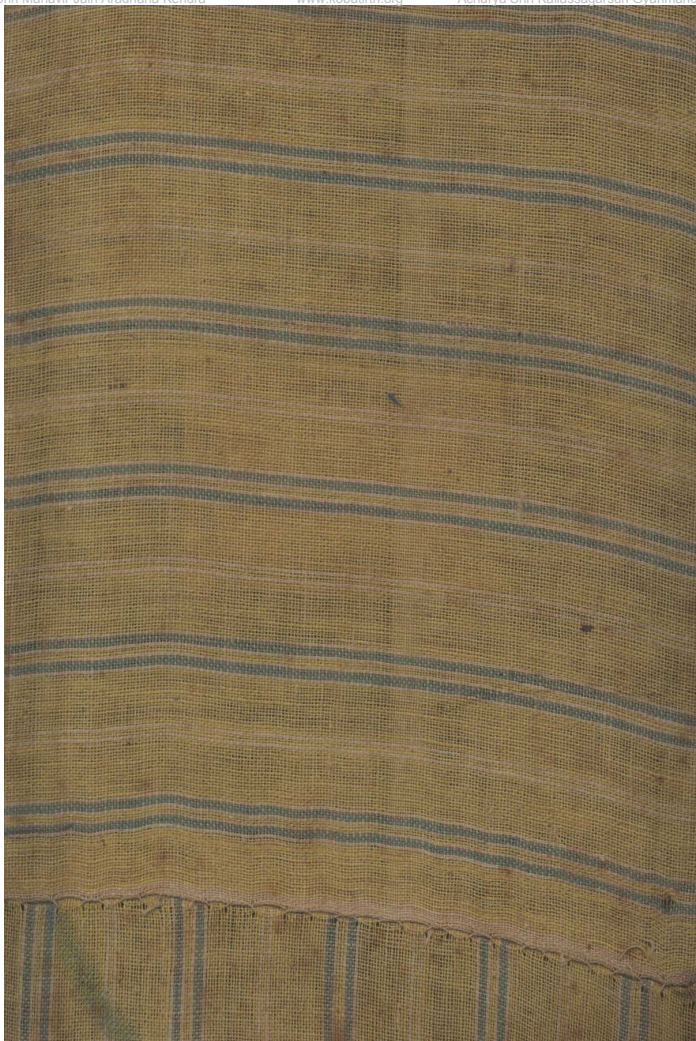

॥ अर्द्धम् ॥

प्राचीनपुस्तकोद्धारफंड. ग्रंथांक:-१८

बृहत् स्तवनावलि.

जैनाचार्यश्रीमज्जिनकृपाचंद्रसूरिजीमहाराज-
के सदुपदेशसे—सुरत निवासी सा. धनसुख

चुनीलालकी माता कमलाबाई—

तथा—जामनगर निवासी—तारा-

चंद—वीकमसीनी विधवा-जडा-

वबाईने प्रकाशित कीया

मुम्बापुर्या निर्णयसागरमुद्रणाख्ये कोलजाट-

वीध्यां २३, तमे गृहे रामचंद्र येसू शेम्गे-

द्वारा मुद्रयित्वा प्रकाशिता

प्रतय:-५००.

वि० सं० १९७६.

Published by Jadavbai, Widow of Tarachand,
Vikamsi, Nawapura, Jamnagar.

Printed by Ramchandra Yesu Shedge, at the Nirnaya-sagar
Press, 23, Kolbhat Lane, Bombay.

प्रस्तावना.

॥ अर्हतो ज्ञानज्ञाजः सुरवरमहिताः सिद्धिसौधस्थसिद्धाः पंचा-
 चारप्रवीणाः प्रगुणगणधराः पाठकाश्चागमानां ॥ लोके लोकेश
 वंद्याः सकल्यतिवराः साधुधर्माजिह्वीनाः पंचाप्येते सदाप्ताः
 विदधतु कुशलं विघ्ननाशं विधाय ॥ १ ॥ कृपाचन्द्र सूरें जगति
 यशसा ते धवलिते, पयः पारावारं करिवरमज्जौमं कुलिशचतुत् ॥
 कपर्दी कैलासं सुरवरः सुधां च मृगयते कलानाथं राहुः
 कमलजवनो हंसमधुना ॥ २ ॥ सुद्धसें सुद्ध जो गुणसंघात
 उसके ग्रहणकरणेंमें विचक्षण ऊँर रत्नोंकी खाणसमान अहो
 सज्जनों सर्व आपलोक सावधान होकर श्रवण करो कि इस
 बृहत् स्तवनावलिनामक अत्युत्तम ग्रंथमें सर्वत्र पृथिवी मंरुलमें
 (याने) सर्व दुनियामें बहुत प्रतिष्ठाको प्राप्त करने वाले अत-
 एव बहुत बनी है कीर्ति जिणोंकी और विद्वानोंमें शिरोमणी
 ऐसे अनेक गीताथोंके रचे हुवे और बहुततर बोधके देनेवाले
 और अत्यंत सुगम प्राचीन याने जूने जूने बने बने बहुत
 स्तवनोंका तथा सिंजायोंका संग्रह इस ग्रंथमें है इस सिवाय और
 जि बहुत संग्रह है इसवास्ते हेगुणरागि सज्जनो । आपलोक
 इस ग्रंथकुं पढके याने कंठस्थ करके निर्मल ज्ञानके जजने वाले
 होवो और इस ग्रंथके उपवाणेंमें युग प्रवरागम श्री श्री १००८
 श्री श्री मज्जिनकृपाचन्द्रसूरीश्वरजीकी शिषनी आर्या श्रीमती

(४)

महिमाश्रीजी तथा श्रीमती जवेरश्रीजीके सद्गुणोंसे श्रेष्ठ है नाम जिसका और सद्गुणोंकी रागवादी श्री सुरतशहरमें रहने वाली श्रीमती सुश्राविका श्री कमलाबाईका दियाहुया आर्थिक सहाय करके औरजि जामनगरमें रहनेवाली अने दीक्षा ग्रहणवाली श्रीमती जन्नावबाईका दिया हुवा आर्थिक सहाय करके श्री जैन प्राचीन पुस्तकोद्धार फन्डके कार्यवाह-कोंने प्रगट करके उपवाया और इस ग्रंथका महत प्रमाण होनेसे अव्यव्यय जादा लगणोंसे किमत करके इस ग्रंथकु अलंकृत किया है औरजि सुणो इस ग्रंथके अत्यंत मनोहर होणेपरजि प्रमाद और विस्मृति करके क्रम उल्लंघन हूवा है सो दयालु सज्जन और पाठक गण इस मेरे अपराधकों क्षमा करें औरजि इसग्रंथमें दृष्टिदोषसे विस्मृतिदोषसे मति मोहसे ठापा आदिकके दोषसे अक्षर पद कानो मात्रा वगेरे ओठा अधिका हूवा होय सो दीर्घ दर्शायोंकु शुद्ध करणा उचित है यह प्रार्थना युग प्रवरागम श्रीमज्जनकृपाचन्द्र सूरि-श्वरजीके शिष्यरत्न विघ्नहिरोमणि ज्येष्ठांतेवासी श्रीमान् आणंदमुनिजीसें लघु गुरु त्राता पं० । जयमुनिकीहै सो श्रीमान् सज्जन पाठकवर्ग अवश्य सार्थक करेंगे इति अजिद्व-षामहे ॥ चिरंनन्दन्तु पाठकाः ॥ चिरंनन्दन्तु गह्वेश्वराः ॥ चिरंनन्दन्तु श्रीकोटिक गह्वेश्वराः ॥ चिरंनन्दन्तु श्रीखरतरे-श्वराः ॥ चिरंनन्दन्तु श्रीवीरशासनेश्वराः ॥ श्रीरस्तु ॥ विक्रम संवत् १९७६ शाके १८४१ हिजरीसन् १३३७ ईसवी

(५)

सन् १९१९ नन्दीवर्द्धन संवत्सर २४०० श्रीवीरनिर्वाणात्
 २४४६ ॥ श्रावण शुक्ल पंचम्यां ता० १६ अगष्टमास ० शुके
 श्री सुरत पत्तने पं । जयमुनिनाऽखेखि ॥ चिरंनन्दन्तु वर्तमान
 जट्टारकाः श्रीमज्जिनकृपाचन्द्रसूरीश्वराश्च ॥ शुभं भवतु ॥

॥ बृहत्स्तवनावलि अनुक्रमणिका ॥

ग्रंथांक.	विषय.	करतानुनाम.	पृष्ठ.
१	अर्हंतो जगवंत श्लोक	जिनपद्मसूरिजी	१
२	श्रीजिनसासन से० सम० स्त० उपाध्याय धर्मव०		१
३	रिषजानन वर्ध० सास्व० स्त० ङासमयसुंदरजी०		४
४	प्रहृळठीप्रजुध्यान असा० स्त० पं० मोहनजी		११
५	प्रणमु ऋषजजिने० २४जि०स्त० रंगविनयजी		८
६	ऋषजदेव प्रणमुं २४जि०स्त० रंगविनयजी		९
७	जुवनप्रदीपकवीर जीवचारस्त० ज्ञानसारजी		१०
८	नमस्कार अरि० नवतत्वस्त० ज्ञानसारजी		१४
९	ऋषजादिक चौ० दंरुकस्त० ज्ञानसारजी		१९
१०	मोरासाहिवहो० स्तवन	ङासमयसुंदरजी	२३
११	जयजयजिन पा० ८४ आसा	ङाधर्मसिंहजी	२५
१२	सद्गुरुचरणकम० ६३ स०स्त० मुनि वसताजी		२६
१३	वर्द्धमानजिनवर० मुहप०स्त० लल्लिवल्लजगणिजी		२८
१४	वीरसुणो मोरी० स्तवन	ङासमयसुं०	३०
१५	पूरमनोरथपास० २४दंरुकस्त०	ङाधर्मसिंहजी	३१
१६	प्रजुप्रणमुंरे पास० इरिया०स्त०	ङालल्लिवल्लजजी	३६
१७	सुमतिजिणंदसु० १४ गु०स्त०	ङाधर्मसीजी	३९
१८	वंडुमनसुधविह० अढा०स्त०	ङाधर्मसिंह	४३
१९	सासनपतिचोवी० ४२दोषस्त०	रुगनाशजी	४८

(८)

ग्रंथांक.	विषय.	करतानुणाम.	पृष्ठ.
१०	दशपञ्चखाणस्त०	रामचंद्रगणि	५२
११	सुण २ सैत्रुंजगि०	जिनजक्तिसूरिजी	५५
१२	मंगलकमला	तामेरुमंदनजीजी	५६
१३	श्रीविमलाचल सि०	राजसमुद्रजी	५७
१४	सुणजिनवरसैत्रुं०	जिनहरषजी	६०
१५	सुरमणिसमसद्गुमं०	जिनलाजसूरिजी	६१
१६	पयप्रणमीरेजिनव० चैत्रीपू०	तासाधुकीर्त्तिजी	६३
१७	नंदीसरवावनजि०	जिनचंद्रसूरिजी	६५
१८	मारगदेशकमोक्ष०	देवचंद्रजी	६६
१९	नमोरेनमोरेसेत्रुंज०	जिनहरषसूरि	६७
२०	वाणिब्रह्मावादिनी	विमलप्रीत	६८
२१	प्रणमुं प्रथमजिने० १८ लब्धि	धर्मवर्द्धनजी	७३
२२	जिनवर श्रीवर्द्ध० १४ पूरव	जिनसौजाग्यसूरि	७६
२३	सासनदेवीसारदा तिलकतप०	विजयविमलजी	७७
२४	वीरजिनेसरजाखि० सोखिया		८१
२५	वर्त्तमानचोवीसी० ७६ जिन	जिनचंद्रसूरिजी	८२
२६	श्रीमहावीरधर्म० उपधान	तासमयसुंदरग०	८५
२७	जंबूद्वीपसोहाम० पखवासो	तासमय०	८७
२८	त्रिजुवननायक० १२ मासी	विजयविमलजी	८७
२९	गोतमस्वामिरेबु० ६ मासी	सेवक	९०
४०	सासनदेवतसाम० रोहणी	श्रीसारजी	९१

(९)

ग्रंथांक.	विषय.	करतानुणाम.	पृष्ठ.
४१ चौबीसै श्रीतीर्थ०	४१ आगम	श्रद्धिसारजी	९५
४२ सिद्धारथसुतवंदियै	१ समवाय	विनयविजयजी	९९
४३ मोक्षमारगमारो०	संज्ञाय	ठासमयसु०	१०५
४४ आंपरवारिहोजि०	सिद्धाचक्ष०	कृपाचंद्रसूरिः	१०५
४५ वीसथानकतपसे०	२० थानक	केसरिचंदमुनि	१०७
४६ त्रिजुवननायकतूं०	१२ मासी	विजयविमलजी	१०९
४७ सर २ कमलननी०	संज्ञाय		११०
४८ श्रीअयमत्तामुनि०	स०	ठाक्याकह्याणजी	१११
४९ चंपानगरीअतिज०	स०	ठासमयसुं०	१११
५० जरतजीमनहीमिं०	स०	कतकाकीर्तिजी	११२
५१ जलजलतिमिलति०	संज्ञाय	जिनहरषजी	११२
५२ दमका नहीजरोसा	स०		११३
५३ बाहुवलिचारित्र०	स०	विमलकीर्तिजी	११४
५४ प्रवचन अमरि०	स०	नयविमलजी	११५
५५ सकल देवसमरि०	स०	नयविमलजी	११७
५६ करुवाफलहोको०	स०	उदयरलजी	११९
५७ रे जीवमाननकी०	स०	उदयरलजी	१२०
५८ समकितनोमूल०	स०	उदयर०	१२०
५९ तुमे लक्षणजोखो०	स०	उदयर०	१२१
६० सेवासंतिजिणंदकी०	स्तवन	जावसागरजी	१२१
६१ त्रिशलानंदनप्रण०	नारकीनी०	मुक्तिकमलजी	१२३

(१०)

ग्रंथांक.	विषय.	करतानुनाम.	पृष्ठ.	
६२	नमियपयकमल०	पंचकद्वया०	पुन्यसागरजी	१३०
६३	नेमकीजानवणीजा०	दावणी	नवखरामजी	१३४
६४	श्रीअरिहंतअनंत०	पारणे	मुनिमाल	१३५
६५	गौतमस्वामीपुत्रा०	स०	नयसारजी	१३८
६६	पहिलो अंगसुहा०	स०	विनयचंज्जी	१३९
६७	बीजोअंगतुमेसांज०	स०	विनयचंज्जी	१४०
६८	त्रिजोअंगजल्लोक०	स०	विन०	१४१
६९	चोओसमवायांग०	स०	विन०	१४२
७०	पंचमअंगे जगवति०	स०	विन०	१४३
७१	ठगोअंगते ज्ञाता०	स०	विन०	१४४
७२	सातमोअंगतेसां०	स०	विन०	१४५
७३	आठमे अंगअंतग०	स०	विन०	१४६
७४	नवमो अंगअणु०	स०	विन०	१४६
७५	दशमोअंगसुरंगसु०	स०	विन०	१४७
७६	सुणोरेविपाक०	स०	विन०	१४८
७७	अंगइहारेमेशु०	स०	विन०	१४९
७८	मेरेमनमानीज्ञा०	स्तवन	वाखचंद	१४९
७९	श्रुतअतिहिजल्लो०	स्त०	डादमाक०	१५०
८०	ढंढण ऋषिजिनेवं०	सज्जाय	जिनहर्षजी	१५०
८१	श्रीजिनवाणारेध०	स०		१५१
८२	देवदानवतीर्थक०	स०	रुद्रिहरषजी	१५३

(११)

ग्रंथांक.	विषय.	करतानुणाम.	पृष्ठ.
८३	सातव्यसनरोरेसं० स०	धर्मसीजी	१५५
८४	वीरवां दीवखतांथ० स०	ठासमयसुं	१५६
८५	जुलोमनजमरा० स०	महमदजी	१५६
८६	राजतणअतिखोजि० स०	ठासमयसुंदरजी	१५७
८७	अरणकमुनिवचा० स०	ठासमयसुं०	१५८
८८	नामइलापुत्रजाणिए स०	ठासमयसुं०	१५९
८९	वीरजिणंदसमोसख्या० स०	पून्यसारजी	१५९
९०	श्रावणकातिमगस० असिज्जाइ०	हीर धर्मजी	१६१
९१	जिनसासनरेसुचिस० ३३ अज०	लक्ष्मीरत्नसूरिजी	१६३
९२	संवेगरसमेजील० स०	जिनराजसूरिजी	१६४
९३	राजठंकीरखियामणो स०	रिद्धिहर्षजी	१६५
९४	धर्म मंगलमहिमा० १ दसवैका०	जैतसीजी	१६५
९५	दीक्षादोहिलीआं० ३ स०	जैतसीजी	१६६
९६	सूधासाधुनिग्रंथ० ३ स०	जैतसीजी	१६७
९७	महावीरज्ञाख्योए० ४ स०	जैतसीजी	१६८
९८	पंचमपिनेषणअ० ५ स०	जैतसीजी	१६९
९९	वैरागीनिरागीहो ६ स०	जैतसीजी	१७०
१००	साधुबूजोरे० ७ स०	जैतसीजी	१७१
१०१	जिनवरगणधर० ८ स०	जैतसीजी	१७२
१०२	जंलगनी २ करिये० ९ स०	जै०	१७३
१०३	अरिहंतवचनेदी० १० स०	जै०	१७३

(१२)

ग्रंथांक.	विषय.	करतानुष्ठाम.	पृष्ठ.
१०४	दसवैकाक्षिकसू०	स० क०	जै० १७४
१०५	नयरीकपिप्तानो०	स०	ठासमयसु० १७५
१०६	नयरसुदरसण राय०	स०	ठासमयसु० १७६
१०७	प्रद्यपुरवर्द्धनरा०	स०	ठासमयसु० १७६
१०८	क्रोधमकरसोजो०	स०	जिनकृपाचंद्र० १७७
१०९	मानवजवपामी०	स०	जिनकृपा० १७७
११०	मायाविषवेत्ती०	स०	जिनकृपा० १७८
१११	खोजतजो जविप्रा०	स०	जिनकृपा० १७९
११२	हरेमारेदीवालि०	स०	जिनकृपा० १७९
११३	सखिपर्वपञ्चुण०	स०	जिनकृपा० १८०
११४	द्विविधधर्मजिनवर०	चैत्यवंदन	जिनकृपा० १८१
११५	पांचज्ञानप्रगटावया०	५ चैत्य	जिनकृपा० १८२
११६	श्रीनेमी पंचरूप०	स्तुतिसं०	कुशक्षसूरिजी १८२
११७	रुषजचरणकज०	स्तवन	जिनकृपाचंद्र० १८३
११८	आठमदिनआरा०	८ चैत्य०	जिनकृपा० १८४
११९	श्रीमद्वित्रिचुव०	११ चैत्य०	जिनकृपा० १८४
१२०	सीतलजिनपति०	चैत्य०	जिनकृपा० १८५
१२१	बारमजिनवरवं०	चै०	जिनकृपा० १८५
१२२	श्रीवीरजिनेसर०	पर्युष० चै०	जिनकृपा० १८६
१२३	जयजय श्रीजिनवर्द्ध.	दीवालि चै०	ठाहमाकह्या० १८६
१२४	सिद्धारथकुलदिनम०	दीवा० चै०	जिनकृपाचं० १८७

(१३)

ग्रंथांक.	विषय.	करतानुणाम.	पृष्ठ.
१२५	वासपूज्यजिनश्रंत०	बीजनीश्रुद्ध	जिनकृपाचं० १८७
१२६	वीरजिनेसरजगश्रद्ध०	पर्युषणश्रुद्ध०	जिनकृपाचं० १८८
१२७	ठीकसकुननोकज	स०	रुद्रिहरखजी १८९
१२८	सासनस्वामीरे०	स०	ठाहमाकदपा० १९०
१२९	मायाकारमीरे०	स०	ठासमयसुं० १९१
१३०	सांजलरे तुं प्री०	स०	जिनहररवजी १९२
१३१	धुरप्रणमुंजिन०	स०	१९३
१३२	सुगुरुपिठाणो०	सुगुरु२५सी	जिनहषजी २०१
१३३	मांरी बीनतमीश्रव०	स्तवनबीनति	अनुपमचंदजी २०४
१३४	स्वारथकीसबहेरे०	स०	ठासमयसुदर० २०६
१३५	बीजैदुविधधर्मश्रं०	स० बीजनी	केसरिचंदजी २०६
१३६	पंचज्ञान पंचमीदिने०	स० ५ बी	केसरिचंदजी २०७
१३७	हांजीप्रवचनमा०	स० ८ जी	केसरिचंदजी २०७
१३८	नेमीजिनेसरज०	स० ११ नी	केसरिचंदजी २०८
१३९	हिवराणिपदमावति०	स० जीवरास	ठासमयसुं० २०९
१४०	जगतमेनवपदज०	लावणी	ठावालचंदजी २११
१४१	ठाडघटागगनमेका०	ला०	कपूरचंदजी २१२
१४२	आदिकरणआदि०	ला०	दीपविजयजी २१३
१४३	आगरुदु २ वाजै०	ला०	तेजरामजी २१५
१४४	श्रीमहावीरजिनेस०	स०	ठाहमाक० २२२
१४५	सुकृतकदपतरुमे०	स०	देवचंदजी २२३

(१४)

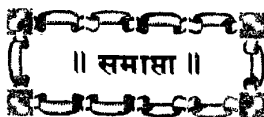
ग्रंथांक.	विषय.	करतानुणाम.	पृष्ठ.
१४६	प्रथम अहिंसक० स०	देव०	२२४
१४७	साधुजीसमतिबीजी० स०	देव०	२२५
१४८	समतितीसरीएषणा० स०	देव०	२२६
१४९	समितिचोथीरे० स०	देव०	२२८
१५०	पंचमीसमतिक० स०	देव०	२२९
१५१	मुनिमन वसकरो० स०	देव०	२३०
१५२	वचनगुप्तिसूधी० स०	देव०	२३२
१५३	गुप्तिसंजारोरेत्रीजी० स०	देव०	२३३
१५४	धर्मधुरंधरमुनिवर० स०	देव०	२३४
१५५	तेतरिया जाइते० कलश	देव०	२३६
१५६	स्वस्तिश्रीमंधरपरम ५ जावना०	देव०	२३६
१५७	गिरिवैताढ्य तेऊ० प्रजजन्नास०	देव०	२४५
१५८	तोरणथीरथफेरी० १२ मासो	देव०	२५०
१५९	सुखसंपति दायक० घग्घरनीसानी	जिनहर्षजी	२५१
१६०	तूं मेरेमनमें० स्तवन	कनककीरतिजी	२५६
१६१	जिनजी सहिरक० स्त०	जिनचंद्रसूरिजी	२५६
१६२	आजआपेचाढोस० स्त०	जिनचंद्र०	२५७
१६३	सेत्रुंजरिषजसमोस० तीर्थमाढा	ढासमयसुं०	२५८
१६४	चौवीसैजिनवरन० नवकारस्त०	धर्ममंदिरजी	२५९
१६५	सुखकारणजवियण० नव० ठंद	सुरवरशिष्य	२६१
१६६	किं कण्पतरु रेआवा० वृद्धनकार	जिनवह्मजसू०	२६२

(१५)

ग्रंथांक.	विषय.	करतानुणाम.	पृष्ठ.
१६७	स्वस्तिश्रीदायकस०	सत्तरसोस्त०	कपूरचंदजी २६५
१६८	सेनामाताजितारि०	कम्मपयमी०	अवीरचंदजी २६७
१६९	सारदमातनमुंसिर०	सांतिस्त०	गुणसागरजी २६९
१७०	जवियणध्यावोरेवा०	स्त०	जिनकृपाचंद्र० २७१
१७१	वर्धमानजिनवंदिये	वीजनोस्त०	जिनकृपा० २७२
१७२	वर्द्धमानजिनवरन०	आठमनो०	जिनकृपा० २७३
१७३	समवसरण वैठाज०	इगयरसनो०	ठासमयसुं० २७६
१७४	प्रणमुंश्रीगुरुपाय०	पांचमनोस्त०	ठ० समयसुं० २७७
१७५	श्रीइंद्रचूतिंवसुजू०	गोतमाष्टक	ठाहमाक० २८०
१७६	जैनमपार्श्वनाआय०	स्तोत्र	२८१
१७७	आदौनेमिजिनंस्तौ०	स्तोत्र	जयतिदकसू० २८१
१७८	परमेष्ठिनमस्कारं	स्तोत्र	२८२
१७९	पापआलोवसुंआ०	३६ आलो०	ठासमयसुं० २८२
१८०	स्यादवादमतश्री०	सज्जाय	श्रीसारजी २८५
१८१	श्रीजिनवररे देश०	स०	हंसजवनसूरिजी २८७
१८२	सासरियेएमजइयेरे०	स०	विनयप्रज्ञसू० २९०
१८३	हुंतोप्रणमुंसज्जुरुपा०	स०	आणंदधनजी २९१
१८४	सुणोवीर्य बोधु०	कवित	२९१
१८५	प्रजुप्रणमुंरे पासजि०	स्त०	कुशलदाजजी २९२
१८६	सरसवचनदेसरसति	अष्टक००॥	धर्मसींहजी २९७
१८७	सरसतिमाताजग०	नीसानी	दोखतरामजी ३००

(१६)

ग्रंथांक.	विषय.	करतानुणामः	पृष्ठ.
१८८	प्रथमजिनेसरपाय० दानसील०	उ।समयसुंदरजी	३०२
१८९	स्वस्तिश्रीमंगलकर० इग्यारसनो०	जिनकृपाचंद्र०	३१०
१९०	अरिहंतादिकपद० नवपदवृद्ध०	जिनकृपाचंद्र०	३१३
१९१	वीरजिनेसरअलवे० पानसर म०	जिनकृपाचंद्र०	३१६
१९२	सिद्धारथकुलदिन० पंचमीवृद्ध०	जिनकृपाचंद्र०	३१७
१९३	वर्धमानजिनचंदकुं० दीवालिबृद्ध०	जिनकृपाचंद्र०	३२१
१९४	श्रीजिनकुशलसूरि०	तुंद जावराज	३२४
१९५	वागूवादिनीनम० सरस्वती०		३२६
१९६	ग्रंथप्रशस्ति	पंजयमुनि ।	३२६

॥ अहम् ॥

(ग्रन्थाङ्कः ११)

पूर्वाचार्यविरचिता

बृहत् स्तवनावली

अर्हन्तो भगवंत इन्द्रमहिताः सिद्धाश्च सिद्धि स्थिता ॥
 आचार्या जिनशासनो न्नतिकराः पूज्या उपाध्यायकाः
 श्रीसिद्धान्तसुपाठका मुनिवरा रत्नत्रयाराधकाः
 परमेष्ठिनः प्रतिदिनं कुर्वन्तु वो मंगलम् ॥ १ ॥

॥ समवसरन विचार गर्जित स्तवनं लिख्यते ॥

॥ (दुहा) श्रीजिन सासन सेहरो । जगगुरु पास जिणंद ,
 प्रणमी जेहना पायकमल । आवी चौसठइं ॥ १ ॥ तीर्थकर
 आवे तिहां । त्रिगमो करे तयार । समकित करणी साचवे ।
 एह कहुं अधिकार ॥ २ ॥ करे प्रसंसा समकिती । मिथ्यात्वी
 होवे मुंक । सूर्य देखे हरखे सहु घणें अंधारे घूक ॥ ३ ॥

॥ ढाल वीर वखाणी रांणी चेलना एचाल ॥

॥ आप अरिहंत जखे आविया जी । गावे अपठरह
 मंधर्व समवसरण रचे सुरवरा जी । संखेपे ते कहुं सर्व ॥ ४ ॥
 आ० जुवन पति वीस इंजें मिट्याजी सोलह व्यंतरसार ।
 जोइसपुदश वेमाणिय जुब्बाजी । चौसठ इंज सुविचार ॥ ५ ॥
 आ० । पवनसुर पुंज परमारजैजी । जूमि योजन सम जाल ।
 मेघ कुंमर रचे मेघने जी । करीय सुगंध ठिरुकाळ ॥ ६ ॥

(१)

आ० । अगर कपूर सुज धूपणा जी । करेयं श्री अगनि कुमार ।
 बाणव्यंतर हिवे वेगसुं जी । रचे मणिपीठकासार ॥ ७ ॥
 आ० । पुहुप पंच वरण ऊरध मुखे जी । वरषे जानु परिमाण
 जवणवइ देव त्रिगमो जलो जी । करय ते सुणोउ सुजाण
 ॥ ८ ॥ आ । रचय गढ प्रथम रूपा तणो जी । सोवन
 कांगरे सार । रविशशि रयण कोसीसको जी । कनक नो बीय
 प्राकार ॥ ९ ॥ आ० । रतन गरु रतननें कांगरे जी । रचय वेमाणीय
 सुर राज । जलो त्रीजो गढ जीतरे जी । जीहां विराजे जिन-
 राज ॥ १० ॥ आ० । जीत ऊंची धणु पांचसे जी । सवा
 तेत्रीस विस्तार । धनुषसे तेर गढ आंतरो जी । प्रौढ पंचास धणु-
 च्यार ॥ ११ ॥ आ० । दश पंच पंच त्रिहुंगढतणी जी । पावनी
 बीस हजार । आक श्रम नहीय चढतां अकां जी । एक कर
 उच्च विस्तार ॥ १२ ॥ आ० । पंच धणु सहस पृथ्वी अकी जी ।
 उच्च रहै त्रिगढ आकाश । तेहतल सहु यथा स्थित वसे जी ।
 नगर आराम आवास ॥ १३ ॥ आ० । तोरण चिहुं २ दिस तिहां
 जी । नीलमणि मोर निरमाण । दुसय धणु मध्य मणीपी-
 ठिका जी उच्च जिण देह परिमाण ॥ १४ ॥ आ० च्यार
 आसण तिहां चिहुं दिसें जी । मोतीयें जाक जमाळ । सम
 विचकूण ईसांणमें जी । देव ठंदो सुविसाळ ॥ १५ ॥ आ० । देव
 उंडुजि नाद उपदिसे जी । जिन गुण गावसी तेह ।
 अह्म जिम आइं शिर ऊपरें जी । गाजसी तेह गुण गेह
 ॥ १६ ॥ आ० ।

॥ (ढाळ) सफलसंसारनी ॥ * ॥ पुवदिशि आसणें आइ

(३)

बेसे पट्ट । सुरकृत चौमुख रूप देखे सहू । दीपे अशोक तरु
 बार गुण देहथी । देखि हरखे सहू मोर जिम मेहथी ॥ १७ ॥
 मोतियां जालि त्रिण ठत्र सुविसालए । रूप चिहुं चिहुं दिसें चा-
 मरढालए । योजन गामनीवाणी श्री जिनतणी । जगवंत उप-
 दिशें बार परषद जणी ॥ १८ ॥ प्रदक्षिणा रूपथी अगनिकू-
 शेंकरी । गणधर साधवी तिम वेमाणीय सुरी । ज्योतषी जुवणनी
 वितरी स्त्री पणें । नैरुत कूण जिनवाणि ऊज्जी सुणें । त्रिहुंतणी
 पति वाय कूणमें जाणए । सुर वेमानीय नरनारी ईशाणए । वारह
 परषदा मद मन्तर ठोरुए । जूख त्रिष वीसरे सुणें कर जोरुए
 ॥ १९ ॥ पूठ जामंरुख तेज प्रकास ए । जोयण सहस धज ऊंच
 आकास ए । जलहले तेज धर्मचक्र गगनें सही । महक सह
 बारणें धूपधांणासही ॥ २० ॥ वाहण वहील सहधरीय पहिले
 गढै । होइ पग चारि नर नारि ऊंचा चढे । जिनतणी वाणी
 सुणी जीव तिरजंचए । वैर तजि बीय गढ रहे सुख संचए
 ॥ २१ ॥ पुण्यवंत पुरष ते परषद बारमें । सुणें जिन वाणि धन-
 गणय अवतारमें । चौविह देव जिण देव सेवा रचै । मणिमयी
 मांहिली प्रोलमांहे वसे ॥ २२ ॥ चिहुं दिसि वाटली वावी चौ
 जाणीयें । विदिसि चौकूण दोइ दोइ वखाणिये । आठ जिहां वावी
 जलअमृत जेम ए । स्नान पानें वपु निरमल हेमए ॥ २३ ॥ जय
 विजय जयंत अपराजिया । मध्य कंचण गढै प्रोल वसंतिया ।
 तुंबरु पुरुष खडंग अर्चिंमाल ए । रजत गढ प्रोलना एह रखा
 बालए ॥ २४ ॥ पहिल त्रिगुनो न हुवे जिण पुरग्राम ए । देव
 महज्जिकरचे तिणठामए । करण बारवार नहीं कारण कोईए ।

(४)

आठ प्रातीहारज ते सही होइए ॥ १५ ॥ जिणसमवसरणी
रिज्जिदीठी जीये । तेह धनधन्य अवतार पायो तिये । पास
अरदास सुणी वंन्ति पूरज्यो । हिव मुज ताहरो मुज दरसण
हुज्यो ॥ १६ ॥

(कलश) इम समवसरणें रिज्जिवरणें सहु जिनवर सारखी ।
सरदहै तें लहै सुज समकित परम जिन धर्म पारखी । प्रकरण
सिद्धांत गुरु परंपर सुणी सहु अधिकार ए । संस्तव्यो पासजि-
णंद पाठक धर्मवर्द्धन धार ए ॥ १७ ॥ इति श्री समवसरण
विचार जापा गर्हित स्तवन ॥

अथसंकल साखता चैत्य नमस्कार स्तवनम् ॥

॥ ढाल बेकर जोडी तांम ए चाल ॥

रिषजानन वर्धमान । चंजानन जिन । वारिषेण नामे जिना
ए ॥ १ ॥ तेहतणा प्रासाद त्रिजुवन सासता । प्रणमुं विंव
सोहामणाए ॥ २ ॥ चेईहर सगकोनि लाख बहुतर । चेईय
प्रतिमा सो असीए ॥ ३ ॥ तेरेसे निव्यासी कोनि । साठ लाख
सुंदर । जुवनपती मांहि मन वसीए ॥ ४ ॥ बारे देव लोक
प्रासाद चौरासी लाख । सहस ठिन्नूने सातसैए ॥ ५ ॥

(ढाल आव्यो तिहां नरहर ए चाल ॥)

हिवे नव ग्रीवेकै पंचानुत्तर सार । चेईहर त्रणसय त्रेवीसा
सुविचार प्रत्येके प्रतिमा वीसासो तिहां जाण । अमृत्रीस सहस
सतसाठ अठे गुण खाण ॥ ६ ॥ नंदीसर बावन कुंमल रुचक
बखाण । चऊ चऊ चेईहर साठ सबे त्रिहु ठाण । इकसो चौवीसे
गुण प्रतिमा चिहुं नांम । च्यारसे चाखीसा सात सहस प्रण ।

(५)

माम ॥ ७ ॥ नंदीसर विदिसै सोलस कुल्लगिरि तीस । मेरुवन
अस्सी दस कुरु गजदंते वीस । मानुषोत्तर परबत च्यार च्यार
झुकार । असो अतिसुंदर वदसकार मजार ॥ ८ ॥

॥ (ढाल ३) ॥

दिग्गजगिरि चाखीस । असीझह सुजगीस । कंचन गिर वरुए ।
एक सहस धरुए ॥ ९ ॥ वृत्त दीरघ वैताढ्य । वीस सत्तरसो
आढ्य । सत्तर महा नदीए । पंच चूला सदीए ॥ १० ॥ जंबू
प्रमुख दसरूक्ख । इग्यारेसै सत्तर सुक्ख । कुंरु त्रण सय असी
ए । वीस जमग वसी ए ॥ ११ ॥

॥ (ढाल ४) ॥

त्रिण सहस सो एक निवाणूरे । जिनवर प्रासाद वखाणूरे ।
वीससो ए अंक गुणीयेरे । तीर्थकर प्रतिमा शुणीये ॥ १२ ॥
त्रिण लाख सहस वलि व्यासीरे । प्रतिमा आठ सोने असी ।
सरवाले सब मेली जेरे । जिनवर प्रसाद नमीजे ॥ १३ ॥ आठ-
कोनि सत्तावन लक्खारे । दोयसे निव्यासी कयरुक्खा । हिव
प्रतिमा ग्यान कहीजेरे । जिनवरनी आण वही जे ॥ १४ ॥
पनरेसे वैतालीस कोनीरे । अरुवन्न लख अधिके जोनी । ठत्तीस
सहस अधिक कही रे । प्रतिमा सगली सरदहीयेरे ॥ १५ ॥

॥ (ढाल ५ मी) ॥

जोइस वितर प्रतिमा सासती । असंख्यात वलि जेहोजी । पाय
कमल तेहना नित प्रणमीये । सोवन वरण सुदेहो जी ॥ १ ॥
बिनयकरी जिन प्रतिमा वंदीये । सुंदर सकल सरूपोजी । पूजे
प्रतिमा चौविह देवता । वलिय विद्याधर जूपो जी ॥ २ ॥

(६)

जिन प्रतिमा बोली जिन सारखी । हितसुख मोक्ष नी दानो
जी । जवियण नें जवसायर तार वा । प्रवहण जेम प्रधानो
जी ॥ ३ ॥ जीवा जिगम प्रमुख मांहि जाखीयो । एस हु अरथ
विचारोजी सांजलतां जणता सुख संपदा । हियने हरष
अपारो जी ॥ ४ ॥ वि०

(कलश) ॥ इम सासता प्रासाद प्रतिमा संश्रुण्या जिनवर-
तणा । चिहुं नांम जिण चंद तणा त्रिजुवन सकलचंद सुहावणा ।
वाचनाचारज समयसुंदर गुण जणें अजिरामए । त्रिहुंकाळ
त्रिकरण शुद्ध होयज्यो सदा मुक्त परणांमए ॥ ५ ॥

॥ इति श्री साखता जिन चैत्य बिंब संख्या स्तवनं ॥

॥ अथ साखता असाखता जिन बिंब नमस्कार स्तवनम् ॥

॥ * ॥ (देशी सुरती) ॥

प्रहळठी प्रभु ध्यान धरुं नमुं सिद्ध अनंत । त्रिजुवन मांहै
नमणकरुं जे बिंब रहंत । जुवनपति व्यंतर जोतषि वैमानिक-
मांह । अद्भुत साखता बिंब नमुं मनधरि उढाह ॥ १ ॥ पंच-
मेरू वैताढ्य हिमाचल निषध प्रमाण । नीलवंत चित्रसेल कुंरुल
गजदंत वखाण । रुचक नंदीसर मानुषोत्तर आदि साखता
जाण । रिषजानन चंजानन वारिषेण वर्धमान ॥ २ ॥ आठ-
कोरु अरुठप्पण लाख सत्ताणुं हजार । चउसै ठयासी चैत्यसा
खता मंगलकार । सहस अठावीस नवसै पचवीसकोरु
मिलाय । तेपन लख चउसै अठ्याशी जग जिनराय ॥ ३ ॥
केइ आचार्य मते आठकोरु सतावन लाख । दोयसै अछाणुं

(९)

त्रिचुवनमां सहु चैत्यनी साख । अछावनलख पनरेसे वयाली-
 सकोरु । अरुतीस सहस बिंब सहु सत असीकी जोरु ॥ ४ ॥
 मगध कोसल अंग बंग कलिंग काशी कुरु देस । सोरठ कन्न
 विदेह जांगल कुसावर्त्त कहेस । जंग सोबीर वैराट मलय
 सांमिल सूरसेन । वरण पंचाल दशार्ण कुणाल देसमें
 चैन ॥ ५ ॥ खाट बिरद सिंधु देससहु केकड़ अर्ध जाण । साढा
 पचवीस देश जरतमें आर्य प्रधान । दोय कोरु अछावन लाख
 ठयासी हजार । नवसै तिहुत्तर ग्राम नगरमांहै बिंब अपार ॥ ६ ॥
 बसुसत सात साठ जंबुद्वीप सहु आर्य होय । धातकी खंरु
 सहस एक सातसै चौतीस जोय । एताही अर्ध पुष्करमांहै देस
 गिणाय । ग्राम नगर मांहै बिंब अनेक नमुं गुणगाय ॥ ७ ॥
 सिद्धसेख उज्जित शिखरगिरि मोटा धाम । अष्टापद चंपा पावा-
 पुरि शिव सुख ठाम । तारंगा अर्बुद राजग्रही खेत्रप्रमाण । अंतरीक
 धूखेवा राणपुरो जग जाण ॥ ८ ॥ द्वीप असंख्या जल थल
 पर्वत शिखर सुहाय । कनक धातु पाखाण रयण सहु बिंब
 रहाय । इम त्रिहुं लोक असास्वती सास्वती थांपना देख । त्रिकरण
 सुखे नितप्रति प्रणमुं सहुगुण देख । ॥ ९ ॥ स्थापना जगवंते कही
 आगम मांहि प्रमाण । अंग उपांग देखी मननिश्चय राखो
 मुजाण । जे उत्सूत्र वचन के जाषक जासी निगोद । अनंत
 काख जमतान हणजरनहिं पामें विनोद ॥ १० ॥ सोम्य मूरत
 प्रचुनी देखी जविपामें बोध । आछकुमारकी रीते देखो आगम-
 सोध । इव्य जाव विधिसंयुत सुरनर पूजे जेय । गुण पिंरुस्थ
 पदस्थ रूपस्थ रूपातीत देख ॥ ११ ॥ रिषजादिक चौबीस तिर्थ-

(७)

कर नमुं मन लाय । गणधर सहुसंघ मंगलकारी नितप्रति
आय । जन्म मरण सहु दुख दूरे करो दीनदयाल । गह्व खरतर-
गुरु लक्ष्मीप्रधानमोहन प्रतिपाल ॥ १२ ॥

॥ इति श्री त्रिचुवन मंरुण सर्व जिन बिंब नमस्कार स्तवनम् ॥

॥ * ॥ अथ २४ जिन देह मान स्तवनं लिख्यते ॥

* ॥ * ॥ प्रणमुं ऋषज जिनेसरपाय । धनुष पांच सै उंचीकाय
। बीजो अजित जिन मुऊ मन वसै । मान धनुष साढा
च्यारसै ॥ १ ॥ तीजो संजव सुखदातार । उंची काय धनुष सो
च्यार । अजिनंदन जीनसुं मनखीन । देह धनुष सो साढातीन
॥ २ ॥ पंचम सुमति नाथ जगवान् । धनुष तीनसो देहीमान । पदम
प्रभु पूरै मनआस । देह धनुष दोयसै पंचास ॥ ३ ॥ सामिसुपारस
सत्तम होय । देह प्रमाण धनुषसोदोय । चंजा प्रभु जिन मुऊ मन
वसै । देह प्रमाण धनुष दोढसै ॥ ४ ॥ सुविधिनाथ नमिये सुवि-
वेक । उंचप्रमाण धनुषसोएक । शीतलनाथनमें जगसवे । देह
प्रमाण धनुष जसु निवे ॥ ५ ॥ श्रीश्रेयांस नमुं उहसी ऊच
प्रमाण धनुष तनु असी । वास पूज्य बारम जिनचंद । मान
धनुष सित्तर सुखकंद ॥ ६ ॥ विमल विमल गुण करि गंजीर । साठी
धनुष जसु मान सरीर । अनंत ज्ञान अनंतप्रकास । देहप्रमाण
धनुष पंचास ॥ ७ ॥ पनरम धरमनाथ जगदीस । मान धनुष जसु
पेंतालीस । शांति करण सोलम जिनशांति । देह धनुष चाखीस
सोजंति ॥ ८ ॥ सतरम कुंथु जिन जगदाधार । मान धनुष
पेंत्रीस उदार । अर अढारम दीन दयाल । त्रीस धनुष तनु
अति सुविशाल ॥ ९ ॥ महिनाथ जिन उगणीसमो । मान

(९)

पचीस धनुष पय नमो । वीसम मुनिसुव्रतअरिहंत । वीस धनुष
तनु मान कहंत ॥ १० ॥ इक्कीसम नमि जिन राजान । धनुष
पनरे तनु रूप निधान । बावीसम श्री नेमि जिणंद । दस धनु दीपे
जाण दिणंद ॥ ११ ॥ तेवीसम श्री पारस नाथ । नील वरन
सोहै नवहाथ । चौवीसमा जिनवर श्रीवीर । सातहाथ जग-
नाथ सररी ॥ १२ ॥ इण परि ए जिणवर चौवीस । प्रणमें प्रह-
सम धरीय जगीस । तांघर रिद्धि सिद्धि छठ रंग । रंगविनय
प्रणमें मुनिरंग ॥ १३ ॥ * ॥

॥ इति श्री चौवीस जिनदेहमान स्तवनं ॥ * ॥

॥ अथ २४ जिन आउ प्रमाण स्तवनं लि० ॥

॥ * ॥ ऋषज देव प्रणमुं जिनराय । लाख चोराशी पूरब
आय । बीजो अजित जसु सूत्रे साख । आउ बहुत्तर पूरब
लाख ॥ १ ॥ तीर्थकर संजव तीसरो । आउ लाख पूरब
साठीरो । अजिनंदन पूरे मन आस । आउ लाख पूरब पंचास
॥ २ ॥ सुमतिनाथ पंचम जगदीस । आउ लाख पूरब
चाळीस । श्री पदम प्रभुनी ए स्थिति जाण । लाख तीस पूरब
परिमाण ॥ ३ ॥ श्री सुपार्थ लाख पूरब वीस । दस लाख पूरब
चंदप्रभु ईस । सुविधिनाथ लाख पूरब दोय । इक लाख पूरब
शीतल थिति होय ॥ ४ ॥ आउ वरस चोरासी लाख । श्री
श्रेयांस तणो श्रुत साख । लाख बहुत्तर वरसां तणो वासु पुज्य
परमायुष गीणो ॥ ५ ॥ विमल आउ लाख साठि वरीस । वरस
अनंत तणो लाख तीस । लाख वरस दस धरम जिणंद । लाख

(१०)

वरस श्रीशान्ति जिणंद ॥ ६ ॥ वरस सहस्र श्रिति पंचाणवे ।
 श्रीकुंथुनाथ तणी संजवे । सहस्र चोरासी अरजिन तणी ।
 मस्ति सहस्र पंचावन जणी ॥ ७ ॥ वरस संपूरण त्रीस हजार ।
 मुनिसुव्रत परमाउ उदार । बीस सहस्र नमि जिन श्रिति
 जणी । वरस सहस्र नेमीसर तणी ॥ ८ ॥ पास वरस एकसो
 मुख कंद । वरस बहुत्तर वीरजिनंद । ऋषजतणा तेरे अवतार ।
 सात चंद्र संतीसर बार ॥ ९ ॥ सुव्रत जव नव नव नेमीस ।
 पार्श्व वीर दश सत्तावीस । त्रिहुं त्रिहुं जव सतरे जगदीस ।
 सगला जव एकसो अरुतीस ॥ १० ॥ सिद्धि लही सहुनें धन
 धन । गणधर चवदेसे बावन्न । सहुनें मुनि लाख अछाविस ।
 सहस्र ऊपरे अरुतालीस ॥ ११ ॥ लाख चमाल ठयांल हजार ।
 षरुधिक सहु साधवी सोच्यार । श्रावक लाख पंचावन धुरे
 अरुतालीस सहस्र ऊपरे ॥ १२ ॥ एक कोमि श्राविका सुज-
 गीस । लाख पांच सहस्र अरुतीस । एसंघ चतुर्विध सहु जिन
 तणें । रंगविनें प्रणमें हितघणें

॥ १३ ॥ * ॥ इति श्री चोवीस जीन आयुप्रमाण स्तवनं ॥

॥ अथ जीव चार भाषा गर्भिमत स्तवनं लि० ॥

॥ * ॥ (दुहा) जुवन प्रदीपक वीरनमि । किंचित जीव
 सरूप । कहिसुं पूर्वाचार्य जिम । बालबोध गुरु रूप

॥ १ ॥ (देशी सूरती महीनानी) ॥

एग मुगति बीजा संसारी जीवदुजेद । सत्ताजिन्नै सिद्धअनंतै
 रूप अजेद । संसारी आवर इग तिम त्रस दोय प्रकार । ज
 अप तेऊ बाऊ वणस्सई आवर धार ॥ १ ॥ फिटक रयण मणि

(११)

विद्रुम हिंगुल वलि हरियांल । मणसिख पारो सुवरण आदि
 धातु नीहाल । सेढी बन्नी अरणेटो पलेवो पाखाण । जोरुल तुरी
 ओस जूमि पाहण जे खाण ॥ २ ॥ सुरमो लूण जात ए पुढवी
 काय विणेद । जूमि आकास ओस हिम करग आऊना जेद ।
 हरित घास ऊपर जे जलकण धूंहर तेम । होय घणो दधि
 अप्प काय पिण पाहण जेम ॥ ३ ॥ अंगारा जाला जोजर
 तिम उलकापात । अशणि कणगविद्युतादिक अगनजीव
 विहात । उग्रामग उक्कलिका मंरुल वलि मुहवात । शुद्ध गुंज
 तिम घण तणु वाऊ जेदे ज्ञात ॥ ४ ॥ साधारण पत्तेय वण-
 स्सइ जीव दुजेय । एग सरीर अनंतजीव साधारण नेय । कंदा
 अंकुर कूपल फूलण वलि सेवाल । जुंफोना अहत्तिय सरबे जे
 फल वाल ॥ ५ ॥ गाजर मोथ वथवो श्रेग पालंको साग ।
 गुप्त सिरा सांधा गांठां जाजे सम जाग । काटी माल जुंमिमें
 रोप्यां पल्लव आय । जाल पान इत्यादिक साधारणवण काय
 ॥ ६ ॥ एग सरीरें एग जीव जे ते प्रत्येक । फूल ढाल फल मूल
 काठ बीजे जिय एक । वण पत्तेय विना जे पांचे पुढवी काय ।
 सयल लोगमें व्यापक अंत मूहर्त्ते आय ॥ ७ ॥ सूखमथी ते
 नियमा दिछी निजर न होय । लोका लोक प्रकाश थकी वलि
 अलप न कोय । कवनी संख गंमोला लहिगा लटनी जात ।
 बंदनका अलसी मेहर जोका विज्ञात ॥ ८ ॥ माय बाहा कृम
 पौरादिक बेईसी होय । गोमी माकण जुआ कीमा कीमी दोय ।
 दीपक ईली घीवेली गोर्गीमा जात । चरम जुका गादहिया
 गोबर कृम उत्तपात ॥ ९ ॥ धान कीमा जिम चोरकीमा गोवाली

(१२)

तहे । ईली कुंशुक इंजगोप तेईंजी एह । वीरू ढंकन जसरा
 जमरी ईंजी च्यार । तीना माखी मांस मन्नर कंसारी धार ॥ १० ॥
 कवरु मोला मांकनिय पतंग इत्यादिक जेद । नारक तिरि-
 मणु देव पंचेजी च्यार विठेद घम्मा वंसा सेला अंजण
 रिछा ज्ञात । मघा माघवई नारग ए नामें सात ॥ ११ ॥
 जलचारी अलचारी नजचारी तिरजंच । मन्न कन्न सुसु-
 मार मगर गाहा जल अंच । चौपय उरपरि जुजपरि
 साप जूचारी तेय । तिविहा गाय साप तिम नकुल अनु-
 क्रमे लेय ॥ १२ ॥ खेचर चरम रोमपंखी चमचेरु कपोत ।
 मनुज लोकथी बाहिर समुग विगय पंख होत । सरबे जल
 अल खचर समुन्निम गज्जय दोय । कम्म अकम्म जूमि अंतर
 दीवा मणुजोय ॥ १३ ॥ असुरा दिक्क दस होय वाण व्यंत-
 रिया अठ । जोइस पंच वेमाणिय डुविहा सुत्तें दिठ । पनरै
 जेदै सिद्धकह्या ए जीव प्रकार । तनु मानादिक हिव एहनो
 कहिसुं अधिकार ॥ १४ ॥ देह आऊखो एक सरीरें थितनो
 माण । प्राण जेहनें जेता तिम वलि योनि प्रमाण । अंगुल
 जाग असंख सहू एगिंदीकाय । जोयण सहस साधिक पत्तेय
 वणस्सई काय ॥ १५ ॥ बि ति चौरिंजी अनुक्रम उक्किठ देह
 ऊंचास । बारें जोयण तीन गाऊ इग जोयण जास । सत्तमना
 नेरइया धनु सय पंचप्रमाण । तेहथी अरध अरध ऊणा अनु-
 क्रम रयणाण ॥ १६ ॥ जोयण सहस गप्पधर मन्न उरगनो देह ।
 गाऊ धणुहपडुत जूचारी पंखी जेह । खेचर नवधणु जुयंग
 उरग जोयण नव होय । नव गाऊ परिमाण समुन्निम चौपय सोय

(१३)

॥ १७ ॥ खरु गाऊ ऊंचास चउप्पय गन्जयमाण । तीन कोस
 उक्कोस मनुजनो काय प्रमाण । जवण व्यंतर जोइस वेमाणिय
 ईसाणंत । सातहाथ उक्कोसे ऊंचपणे तणु हुंत ॥ १८ ॥ सन-
 तकुमार माहेंडे षरु ब्रह्म खांतक पांच । शुक्र सहचारें उक्कोस
 च्यार कर वांच । आणतप्राणत आरण अच्युत हाथें तीन ।
 नव ग्रैवेयक दोय पंचानुत्तर इगलीन ॥ १९ ॥ बाबीस साततीन
 दशवरस सहस्सें आय । जूआऊ वाऊ वण ती दिन तेऊकाय ।
 बारवरस गुणचास दिवस तिम वलि ठम्मास । अनुक्रम बेइंझी
 सेइंझी चौरिंझी रास ॥ २० ॥ सुर नारग तेतीस अयर उक्कोसें आय ।
 चौपय तिरिथ मनुजनो तीन पट्योपम आय । जखचर उरपर
 चुजपर उक्कोसें पुब कोरु । पंखीनें इग जाग असंख पट्यनो
 जोरु ॥ २१ ॥ सरव सूखम साधारण समुठिम मणु जेह । जहन्न
 उक्कोसे अंतमुहत्त नियम अति तेह । इम ओगाहण जाख्यो
 संखेपे अधिकार । जे वलि इत्थ वैसेस वैसेस सुत्रसूं धार
 ॥ २२ ॥ असंख उसप्पणि सहुएगिंदी आपणीकाय । उपजे
 चवे अनंत साधारणवणस्सईकाय । संख्याता संवत्तर विगल
 आपणी देह । सात आठ जव पंचिंझी तिरि मणुआ जेह
 ॥ २३ ॥ नारकथकी उदवरती जीव नरक नवि जाय । देव
 चवीनें ते वलि देवपणें नवि आय । इंझीय सासोसास आऊ बल
 ए दस प्राण । च्यार ठ सात आठ इग दुति चौरिंझीय जाण
 ॥ २४ ॥ सन्नि असन्नि पंचिंझी दश नव अनुक्रम जोय । प्राण-
 थकी जे विप्रयोग जिय मरणें होय । जीमसायर संसार अपार
 अनंतीवार । जमियो जीव धरम विण जोणि अजीनें च्यार

(१४)

॥ १५ ॥ सग सग सग सग दश चवदे दो दो दो लाख । च्यार
 च्यार तिम च्यार चवद लाख सूत्रे साख । जू अप तेऊ वाळ
 वणपत्तेय साधार । बि ति चौपण तिर नारग सुरनर अनुक्रम
 धार ॥ १६ ॥ काय न आय न पाण न जोणी कुल नहीं जात । सादि
 अनंत जंग जिन आगम श्रिति विद्वात । रोग न सोग न जोग
 जोग नहीं नारि लिंग । नहीं य नपुंसक पुरष तणा नहीं अंग
 छपांग ॥ १७ ॥ नाण दंशण चारित वीरज ए च्यार अनंत ।
 सिद्ध अया तेहथी सिद्धांते सिद्ध कहंत । इमए जीव विचार
 गाथाथी जाषा रूप । श्रावक आग्रहथी में कीनो सुगम सरूप
 ॥ १८ ॥ खरतर गढ जट्टारक श्रीजिनखाज सूरीस । रत्तराज
 गणिग्यान सार मुनिसीस जगीस । संवत शशि रस वारण ससिहर
 धर निरधार । माघ चौथ दिनकी नो जैपुर नगर मजार ॥ १९ ॥
 इति श्रीजीवविचार प्रकरण जाषा गर्भिजित स्तवनं संपूर्णम् ॥

॥ अथ नवतत्व भाषा गर्भित स्तवनं लि० ॥

॥ * ॥ दुहा ॥

नमस्कार अरिहंतने । सिद्धसूरि उवजाय । साधु सकल
 प्रणमीकरी प्रणमी श्रीगुरु पाय ॥ १ ॥ करस्युं हूं नवतत्वनी ।
 गाथा जाषा रूप । मंदबुद्धि गुरु सानिधे । कहिस्युं सुगम सरूप
 ॥ २ ॥ (सुरती महीनानी देशी) जीव अजीवें पुण्य पाप
 तिम आसव सोय । संवर निज्जर बंध मोक्ष ए नव तत्व होय ।
 चवद चवद बायाल वयासी वलि बायाल । सत्तावन बारे चौ
 नव क्रम जेद निहाल ॥ १ ॥ इग दुति चौविह पणविह ठबिह

(१५५)

जीव कहा य । चेतन त्रस आवर वेदे गई करणें काय । एगिंदी
 सूखम बादर ए दो जिय ठाण । सन्निअ असन्नि पणिंदी बि ति
 चौरिंदी आण ॥ २ ॥ ए सग पज्जत्ता अपज्जत्ता चवदे होय ।
 अनुक्रम जीवठाण ए सूत्र प्ररूप्यासोय । नाणदंसण चारित
 वीरज तप तिम उवयोग । ए षरुलक्षण लक्षित जीव अव्य इह
 खोग ॥ ३ ॥ इग आहार सरीर इंदिय पज्जत्ती तीन । सासो
 सास जाषा मन षरुए अनुक्रमलीन । च्यार एगिंदी पंचपज्जत्ती
 विगलें जोय । पंच असन्नि सन्नितें षरु पज्जत्ती होय ॥ ४ ॥
 इंदिय पांच उसास आऊ बल ए दस प्राण । च्यार ठ सात
 जाठ एगिंदी विगळे जाण । असन्नि सन्नि पंचिंदीने नव दस
 क्रम थाय । प्राणांथी जे विप्रयोग जिय मरण कहा य ॥ ५ ॥
 धम्मा धम्म आगास तीनूना त्रिण त्रिण जेद । काळ दशम
 इग आगास पुग्गल च्यार विठेद । खंधा देश पएस परमाणु
 चवद अजीव । धम्मा धम्म पुग्गल नज्ज काळ ए पांच न जीव
 ॥ ६ ॥ चळण सहाई धम्में । थिर संठाण अधम्म । अवगाहें
 पूरण गलणें नज्ज पुग्गल धम्म । समया वलिय महुत्त दीह पख
 मासनें साळ । पट्योपम सागर उस्सप्पणी सप्पणी काळ ॥ ७ ॥
 षरु इग दो सग सग सग षरु इग अंक गिणाय । एग महुत्तें
 आवलि संख्या सूत्रकहाय । तीन सात वलि सात तीन ऊसासें
 माण । केवल नाणी जणियो एह महुत्त प्रमाण ॥ ८ ॥ साता
 उच्चगोय मणु सुर दुग पंचिंदी जाय । पांच शरीर आदिम
 तिसरीर उवंग कहाय । आदिसंघेण संठाण चौवर्ण अगुरु लहु
 होय । परघ ऊसास तेम वलि आतपनें उज्जोय ॥ ९ ॥ सज्ज-

(१६)

खगई निम्माण तसादिदशुंनीमाळ । सुरनर तिस्थि आज्ञ
 तित्थंकर पुण्य बायाळ । तस वादर पज्जत्त पत्तेय थिरं सुच
 सोय । सुजग सुसर आइज्ज जसें तस दसको होय ॥ १० ॥
 नाणंतराय दसक नववीजा नीच असाय । मिळ आवर दश
 नारगत्रिक पचवीस कसाय । तिरयंच दुग एकिंझीबिति चौरिंझी
 तेय । कूखगई उपघा अपसत्थ वण चौजेय ॥ ११ ॥ पढम संघ-
 यण विना संघयण तेम संघाण । एम वयासी प्रकृति पापतत्त्वनी
 ए जाण । आवर सुहम अपज्ज साहारण अथिरे मेय । असुज
 दुजग दूसर णाइज्ज अजस दसलेय ॥ १२ ॥ पाण चौपण तिय
 इदिकसाय अवय तिम जोग । बायाळीस सेस पच्चीस क्रिया
 संयोग । काइय अहिगरणीया पावसिया परिताप । प्राणाति-
 पात आरंजकी परिगहियानो लाप ॥ १३ ॥ माया प्रत्यय मिळ्हा
 दंसणवत्ती तेम । अपच्चक्खाणकी दिठ पुठि पाकुच्चिय जेम ।
 सामंतोपनवणिय नेसत्थि साहत्थै जेह । आज्ञापनकी वेयारण
 अणजोगा तेह ॥ १४ ॥ अणवकंख पच्चयना उवओगी समु-
 दाय । प्रेम द्वेष इरियावही किरिया ए कहिवाय । सुमति गुपति
 परिसह जइधम्म जावण चारित्त । पण तिग बावीस दस बारै
 पण संवर तत्त ॥ १५ ॥ इरिया-जाषा एषणा सुमतीना जेह
 होय । आदान जंरु उच्चार निक्खेवण पांचे जोय । मणगुत्ती
 वयगुत्ती कायगुत्ती त्रिण जाण । दिव आगे बावीस परीसह
 कहुं हित आण ॥ १६ ॥ जूख पिपासा सीत ऊसन मांसा निर-
 चत्थ । अरति जोषा चरिआ नैषिद्या सिज्जासत्त । अक्कोस वह
 जायण अझाज रोग त्रणफास । मल सकार पन्ना अन्नाण

(१७)

समत्त समास ॥ १७ ॥ खंति महव अज्जाव मुत्ती तव संजमं
 सम्म । सत्यं सौच अकिंचन बंजघेर जई धम्म । पढम अनित्य
 अशरण संसार एग अनत्त । असुचि आश्रव संवर निज्जर जवि
 जावो नित्त ॥ १८ ॥ लोकसुजाव बोधपुरखज इग्यारम गाव ।
 धरम साधक अरिहंत ए बारे जावन जाव । सामायक ठेदोप
 स्थापन बीजो सोय । परिहार विसुद्ध सुखमसंपराय चउत्थो
 जोय ॥ १९ ॥ तिम अहक्खाय चरित्त सर्व जिय लोग प्रसिद्ध ।
 जेह सुविधि आचरण के जिय पाम्या सिद्ध । बारे विध
 निर्ज्जर तत्व बंधना च्यार प्रकार । प्रकृति ठिई अनुजाग प्रदेश
 जेदे निरधार ॥ २० ॥ अणसण छणोदर वृत्ति संखेय रसनो
 त्याग । कायकलेस सद्धीनता बाहिर तप षड्जाग । पायठित
 विनय वेयावच्च तेम सज्जाय । ध्यान काउसग्ग अन्यंतर
 तप षरुविध आय ॥ २१ ॥ प्रकृति सुजाव काळ अवधारण
 श्रित निरबंच । अनुजागै रसतेम प्रदेशें दलनों संच । पट
 प्रतिहार धार तरवार मद्य वलितेम । निगरु चित्रकर कुंजकार
 जंमारी जेम ॥ २२ ॥ अनुक्रम आठनामना जाख्या जे जे
 जाव । तिम ज्ञानावरणादिक अरुना एहसजाव । इम संखेपें
 विवरणकीना आठे तत्त । प्रस्तावे पाम्यो वरणवस्युं हिव मोख-
 तत्त ॥ २३ ॥ संतपदे परूवण अव्यनें क्षेत्र प्रमाण । फरसने
 काळ पांचमों ठछो अंतर जाण । जाग सातमो जाव आठ
 तिम अलपबहुत्त । ए नवजेदे जावन करस्युं नवमो तत्त ॥ २४ ॥
 मोक्ष एक पदथी ठे जे पदे अविनाजाव । व्योम कुसुम तिम
 ससिक शृंग जिम नहीय अजाव । एहवों जे पद मोक्ष तेहनों

(१०)

मग्गं चार । विवरणकर वरणवस्सुं सुण्णो सुहम विचार
 ॥ १५ ॥ गति नर इंदिय पंचेडीकार्ये त्रसकाव । नाणे जेहने
 केवल संवसणी अहसाव । दंसणमें इक केवल दंसण अवसण
 होय । जण्य अजण्ये जण्यपणो परिपाके जोय ॥ १६ ॥
 संमत्तै द्वाचक सत्ती असत्तीये सत्ति । अहहारी आहारी अह-
 हारी उप्पत्त । इव्य प्रमाणां सिद्ध जीवज्ज्य होय अनंत ।
 खोग असंखम जोग एगसिद्ध होय अणंत ॥ १७ ॥ फरसन
 खेत्रथि अधिक काल इण सिद्ध प्रतीत । सादि अनंती थित
 जिन आगमणी सुविदीत । प्रतिपाती जावे नहीं सिद्धां अंतर
 जोय । सरव जीवथी ज्ञाण अनंतम सहु सिद्ध होय ॥ १८ ॥
 दंसण नाण जेहने बे ते द्वाचक जाव । जीवत जेहने वलि
 परिणामक जाव समाव । सहुथी ओना वेद नपुंसकथी जे ।
 सिद्ध तेहथी श्री नर अनुक्रम संखगुणा सुपसिद्ध ॥ १९ ॥
 जे जाणें जीवदिक नक्कत्त तत्त सम्मत्त । अण ज्ञाणंतानें बुये
 जे सरधानें इत्त । सरव—विशेसर मुखथी जाख्यावयण
 जहत्थ । ए बुद्धी जेहने मन सम्मत्त विचखत्तत्थ ॥ २० ॥
 अंतर मद्दुरत एगमात्र फरस्यो संमत्त । अर्धपुगल परियुद्ध
 नियम संसार निमत्त । उस्सप्पणीय अणंत एग पुगल परि-
 यद्ध । अनंत अतीत अनागत तदगुणवयण प्रगट्ट ॥ २१ ॥
 इम नवत्त जेद थि जेदे विवरण कीध । आवक आग्रह
 कीन सहाय पूरण रसवीध । कोटिक गण सुजसदन प्रकास
 नदी उपमान । श्रीजिनलज्ज चंदकुल पूनम चंदसमान ॥ २२ ॥
 अग्यानादिक करिकरसिद्धे बयरी साख । रत्तराजमुनि ते

(१९)

वमसाखानी पम्सिख । ग्यानसार ते पम्सिखाखी सूखममाख ।
ए नवपद नवरयण विनाणें गूंथीमाख ॥ ३३ ॥ संवत्तरनिश्चय
नय विगई प्रवचनमाय । परम सिद्धपद वामगतें ए अंक गि-
णाय । माघ किसन ससिवार मेरु तिथि पूरन कीध । च्यार
कथा तजि तत्वकथा जज नर फल लीध ॥ ३४ ॥

इति श्रीनवतत्व जाषागिर्जत स्तवनं संपूर्ण ॥

॥ अथदंडक भाषागर्भित स्तवनं लिख्यते

॥ * ॥ रुषजादिक चौवीस नमि । तेहनो सुत्र विचार ।
दंरुक रचनाये स्तुं । संखेपे निरधार ॥ १ ॥ नरक सात दंरुक
पढम । असुरा नाग सुवन्न । विजु अगनि दीबोदही । दिसि
पवणें थणियन्न ॥ २ ॥ पुढवी आऊ तेऊ वलि । वाऊ वण-
स्सईकाय । बिति चौरिंदी गझधर । तिरि नर तिहां मिलाय
॥ ३ ॥ व्यंतर जोइस वेमाणिया । ए दंरुक चौवीस । एहना
घार कहुं हिवे । गणनायें तेवीस ॥ ४ ॥ * ॥ वीरजिणे-
सरनी देशी ॥ * ॥ सरीर ओगाहण संघयणें संठाण । कोहाई
खेसिंदिय दो समुग्घाय प्रमाण । दिछी दंसण नाण जोग तिम
बलि उपयोग । उपपात बलिय चवण ठिई पङ्कति प्रयोग ॥ १ ॥
के दिसिनो आहार सज्जि गइ आगइ वेय । दार गाहा डुगनो
ए अरथ कह्यो संखेव । हिव तेवीस दारनो रचिस समय
अनुसार । अलप रुची हुं तेहथी कहिसुं अलपविचार ॥ २ ॥ * ॥
सूरती महीनानी देशी ॥ * ॥ चौगुणय तिरि वाऊ काये
च्यार सरीर । मनुष्यमें पांच दंरुक इक्कीस रह्या तिसरीर ।

(१०)

आवर च्यारनें जहन्न उक्कोसें देह प्रमाण । जाग असंख्यातम
 इग अंगुलनो परिमाण ॥ १ ॥ सरवनो जघन्य स्वजावक
 अंगुल जाग संहात । उक्कोसें पणसें धणु नारगमें विहात ।
 सुरनो सात हात गज्जयतिरि वणस्सई काय । जोयण सहस
 साधक इक सहस अनुक्रम आय ॥ २ ॥ नर तेइदि तिगाऊ
 बेइंदी जोयणवार । एग जोयण चौरिंदी देह ऊंचे आकार ।
 आरंज काले वैक्रिय देहनो ए परिमाण । जाग एक इक
 अंगुलनो संख्यातम जाण ॥ ३ ॥ सुर नरनें साधक इक लाख
 जोयण इग लाख । नवसे जोयण तिरजंचनें ए सूत्रे साख ।
 साजावकथी दुगणो नारक वैक्रिय काय । एक महरत नारय
 नर तिरि च्यार कहाय ॥ ४ ॥ सुरनें पक्षएग उक्कोस विजवण
 काल । विगल संघयणी आवर सुर नारकनी मात । गप्पय
 नर तिरनें षड् विगलनें ठेवठ एक । सरब जीवनें च्यार दसे
 सप्पायें लेख ॥ ५ ॥ नर तिरनें षरु सुरनें सम चौरस संगण ।
 हुंरुक इग नारग विगलेंदी सूत्र प्रमाण । नाणाविह धय सूइ
 मसूरनी चंड आकार । वणस्सइ वाज तेज चू बुदबुद अप्पा-
 कार ॥ ६ ॥ सहनें च्यार कषाय गप्पय षरु नर तिरि दोय ।
 वेमाणिय नारग तेज वाज विगल त्रिक होय । जोयसि तेज
 लेसा सेस रह्याने च्यार । दार इज्जियनो सुगम तेहनो स्युं
 नारग विसतार ॥ ७ ॥ समुदघात सग नरनें पण गप्पय तिरि देव ।
 नारक वायुनें च्यार सेसनें तीनुं जेव । दिठी दोय विगलमें आव
 रने मिथ्यात । सेसनें तीन दिठि जिम प्रवचनमें विहात ॥ ८ ॥
 आवर बितिनें एक अचक्खुदंसण होय । चौरिंदी तेचक्खु

(११)

अचक्खुंदसण होय । मनुजनें च्यार सेस दंरुगमें दंसण तीन ।
 नाण अनाण तीन सुर तिरि नारगतें लीन ॥ ९ ॥ आवर
 दोय अनाण विगल दो नाण अनाण । गप्पय मणुनें तीन
 अनाणनें पांचुं नाण । सुर नारग एकादश तिरनें तेरे जोग ।
 मनुजनें पनरे च्यार विगलनें जोग प्रयोग ॥ १० ॥ वांऊका-
 यनें पांच तीन आवर संयोग । मनुजनें बार नरग तिरि देवनें
 नव उपयोग । विगल दुगे पण षड् चौरिंदी आवर तीन ।
 उववाय इग चवण दार दोनुं समकीन ॥ ११ ॥ एगसमें
 संख्यात असंख्या चवणुपपात । गप्पय तिरि विगलेंदी नारय
 सुर विख्यात । मणुआ आवर वणस्सइ संख असंख अणंत ।
 मणुज असन्नि असंख चवंत तेम उपजंत ॥ १२ ॥ बावीस
 सात तीन दस वरस सहस्स उक्किच । वणस्सइ च्यारनें तीन
 दिवस तेऊनें जिच । नर तिरि तीन पट्टय सुर नारग अयर
 तेतीस । व्यंतर पट्टय अधिक लखवरस पट्टय जोईस ॥ १३ ॥
 असुरादिक दशनें इक सागर अधिको आय । देसें ऊण
 दोय पट्टयनो नवेय निकाय । विगलनें बार वरस गुणचास
 दिवस ठम्मास । अंत महुत्त जहनें पुढवाई दसरास ॥ १४ ॥
 सुवनपती नारग व्यंतर दस वरस हजार । पट्टय तेना अरुंस
 वेमाणिय जोईस धार । सुर नर तिरि नारगनें षट आवरनें
 च्यार । विगलनें पंच पज्जत्ती ए अछारम दार ॥ १५ ॥ सरब
 जीवनें होय ठए दिसनो आहार । होय न होय पंचादिक
 दिस ए सुत्र मज्जर । दीह कालकी चौविह सुर नारग तिर-
 जंच । विगलनें हेउपएशा सन्नि रहितथिर पंच ॥ १६ ॥

(११)

गणय मणुजनें दीहकालकी सत्ता होय । केइक आचारज कहै दिठि वायकी दोय । निश्चय पज्जत्ता पंचिंदी तिर नर जेह । चौविह देवां मांहे आवी ऊप जे तेह ॥ १७ ॥ संखाउ पजत्त पंचिंदी तिरि नर तेम । पज्जत्ता जूदग पत्तेय वणस्सई जेम । ए सर्वमें निच्चे सुरनी आगति हुंति । पज्जत्त संख गणय तिरि नर सग नरके जंत ॥ १८ ॥ नरक उदवरत्ता नर तिरि उपजे नहुवे सेस । जू अप्प वणस्सईमें नारग विण उपजे असेस । पुढवाई दसपयमें जू आज वण जंति । पुढवाई दस पयमें तेज वाज उपजंत ॥ १९ ॥ तेज वाजनो गमण पुढवी पद नवमें हुंत । पुढवाई दस पदमें विगल जावंत आवंत । सहुमें तिर गति आगति मणुआ सहुमें जाय । तेज वाजथी मरीनें जीव मनुज नवि आय ॥ २० ॥ श्री पुरसे चौविह सुर तिरि नर तीनूं वेद । आवर विगल नारगनें एक नपुंसक जेद । पज्जत्त मणु वादर अग्नि वेमाणिक-तेम । जवण नारग ब्यंतर जोईस चौपण तिरि एम ॥ २१ ॥ वेईंजी तेईंजी पृथ्वीनें अप्पकाय । वाज वणस्सई अधिक अनुक्रम करि कहिवाय । हे जिन ए सहु जवमें पाम्या वार अनंत । तेहनो अनुक्रम गणितां किम हीन आवे अंत ॥ २२ ॥ नर सुर विण सहु दमगमें ते गति संयोग । लाधो नहीं तुह दंसण कीनो कम्म प्रयोग । सुरमे पिण दंसण लहि विरति नपामी मूल । ते सुर जात सहावे देस विरति प्रतिकूल ॥ २३ ॥ आरज देस आर-जकुल शुज सुगुरु उपदेश । तेहथी तुह दंसणनो किंचित पाम्यो लेस । धारक तारक कारक वारक दंसण देव । आतम

(३३)

गुण संसार सम्मत्त कम्म सयमेव ॥ २४ ॥ खरतरगन्ध जघारक
श्रीजिनलजसूरिंद । रत्नराजमुनि सीस तेहना पद अर-
विंद । रजमकरंदें लीणो ग्यानसार तसुसीस । तेण स्तव्या
तेवीसदार दंरुक चौवीस ॥ २५ ॥ संवत शशि रस वारण तेम चंद
निरधार । पोष मास पख ऊजल सातमनें सोमवार । श्रावक
आग्रहथी एकीनो अटपविचार । अछम चौमासो कर जैपुर
नगर मजार ॥ २६ ॥ इति श्री चतुर्विंशतिदंरुकस्तवनं संपूर्ण ॥ * ॥

॥ * ॥ अथ श्री शीतलनाथ स्वामीनो स्तवनं लि० ॥

मोरा साहिब हो श्री शीतलनाथ कि । वीनती सुणो इक
मोरनी । दुख जांजेहो जग दीनदयाल कि । बात सुणी में
तीरनी ॥ १ ॥ मो० ॥ तिण तोरे हो हुं आयो पास कि ।
मुझ मन आस्या ठे घणी ॥ मो० ॥ कर जोनी हो कहुं
मननी बात कि । तुं सुणिजे त्रिजुवन घणी ॥ २ ॥ मो० ॥
हुं जमियो हो जब समुझ मजार कि । दुख अनंता में
सह्या । ते जाएं हो तुंहीज जिनराज कि । में किम जायें ते
कह्या ॥ ३ ॥ मो० ॥ जाग जोगे हो तोरो श्रीजगवंत कि ।
दरसन नयणें निरखियो । मन मान्यो हो मोरे तुं अरिहंत
कि । हियनो हे जे हरखियो ॥ ४ ॥ मो० ॥ एक निश्चे हो में
कीधो आज कि । तुज विण देव बीजो नहीं । चिंतामणि
हो जो पायो रतन कि । काच ग्रहै कहो कुण सही ॥ मो० ॥ ५ ॥
पंचामृत हो जिण जोजन कीध कि । खल खाववा मन किम
आये । कंठतांइ हो जो अमृत पीधतो । खारो जल कहो कुण

(१४)

पिये ॥ ६ ॥ मो० ॥ मोती कोहो जो पहख्यो हार कि ।
 चिरमठि कुण पहिरे हीये । जसु गांठे हो दाख कोरि गरत्थ
 कि । व्याज काढी दाम कुण लीये ॥ ७ ॥ मो० ॥ घर मांहे
 हो जो प्रगख्यो निधान तो । देस देसांतर कुण जमें । सोना
 नोहो जो पोरसो सीधतो । धातुर वादी कुण धमें ॥ ८ ॥ मो० ॥
 जिण कीधो हो जवहर व्यापार कि । मणिहारी मन किम
 गमें । जिण कीधो हो सदा हाल हुंकम्म कि । ते तूं कारो किम
 खमें ॥ ९ ॥ मो० ॥ तूं साहिब हो मोरो जीवन प्राण कि । हुं से-
 वक प्रभु ताहरो । मुऊ जीवत हो आज जनम प्रमाण कि । जव
 दुख जागो माहरो ॥ १० ॥ मो० ॥ तुऊ मूर्ति होदेखंता प्राय
 कि । समवसरण मुऊ संजरे । जिन प्रतिमा हो जिन सरिखी जाण
 कि । मूर्ख जेसांसो करे ॥ ११ ॥ मो० ॥ तुह्य दरसण हो मुऊ आणंद
 पूर कि । जिम जग चंद चकोरमा तुह्य नामें हो मोरा पाप पुखा-
 यकी । जिम दीन उगे चोरमा ॥ १२ ॥ मो० ॥ तुह्य दरसण हो
 मुऊ मन उठरंग कि । मेह आगम जिम मोरमा । तुह्य नामें हो सुख
 संपत्ति आय कि । मन वंढित फल मोरमा ॥ १३ ॥ मो० ॥ हुं मांगुं
 हो हिव अवि हरु प्रेम कि । नित नित करूं निहोरमा । मुऊ देख्यो
 हो स्वामी जव जव सेवकि । चरण न ठोरुं तोरमा ॥ १४ ॥
 मो० ॥ कलश ॥ इम अमरसर पुर संघ सुखकर मात नंदा
 नंदनो । सकलाप शीतलनाथ स्वामी सकल जन आनंदनो ।
 श्रीवह्य लंछन वरण कंचन रूप सुंदर सोह ए । ए तवन
 कीधो समयसुंदर सुणित जन मन मोह ए ॥ १५ ॥ * ॥
 इति श्री शीतलनाथजिनस्तवनम् ॥ * ॥

(१५)

॥ अथ ८४ आसातना स्तवें लिंगे ॥

॥ ढाल ॥ विखसै रुद्धिनी ॥ जय जय जिण पास जगत्र
 घणी । सोजा ताहरी संसार सुणी । आयो हुं पिण धर आस
 घणी । करिवा सेवा तुम चरण तणी ॥ १ ॥ धन धन जे न पने
 जंजावे । उपयोग सुं बैसै जिन आखे । आसातना चउरासी
 टाखे । साखता सुख तेहीज संजाखे ॥ २ ॥ जे नाखे श्वेखम
 जिनहरमें । कलह करे गाढी जूयरमें । धनुषादि कला
 सीखण ठूके । कुरखो तबोल जखे थूके ॥ ३ ॥ सुरे वायवनी
 लघुनीत तणी । संजा कुंगुलिया दोष सुणी । नख केस
 समारण रुधिर क्रिया । चांदीनी नाखे चांबनिया ॥ ४ ॥
 दांतणें वमन पीये कावो । खावे घाणी फुली खावो । सूवे
 वेसा मण विसरावे । अज गज पशुनं दामण दावे ॥ ५ ॥
 सिर नासा कान दसन आखे । नख गाढ वपुषना मल नाखे ।
 मिढणो लेखो करे मंत्रणो । विहचण अपणो करि धन
 धरणो ॥ ६ ॥ वेसे पग ऊपरि पग चढियां । आपे ठांणा ठने
 ठूढणीयां । सूकवे कप्पर पप्पर वनियां । नासीय ठिपे नृप जय
 पनियां ॥ ७ ॥ शोके रोवे विकथाज कहै । इहां संख्या बेतालीस
 कहै । हथियार धरनें पशु बांधे । तापें नाणों परखे रांधे ॥ ८ ॥
 जांजी निसही जिनगृह पेसे । धरे ठवनें मंरुप में बेसे ।
 पहिरे बख अनें पनही । चामर वीजें मन ठाम नहीं ॥ ९ ॥
 तनु तेख सचित्त फल फूल लीये । जूषण तजि आप कुरूप
 श्रीये । दरसण्णी सिर अंजलि न धरे । इग सामे उत्तरा संग
 न करे ॥ १० ॥ ठोगो सिर पेच मोर जोमे । दमिये रमनें

(१६)

बेसे होमे । सयणां सुं जुहार करे मुजरो । करे जंम चेष्टा
 कहै वचन बुरो ॥ ११ ॥ धेर धरणो जगमे जहंठी । सिर
 गुंथे बांधे पालंठी । पसारे पग पहरे चाखनीयां । पग ऊटक
 दिरावे छुरवनीयां ॥ १२ ॥ करदम लूहै मैथुन मंमे । जूआं
 बलि अँठ तिहां ठंमे । उघामे गुजकरे वयदां । काढे व्यापार तणी
 कयदां ॥ १३ ॥ जनहर पर नाखनो नीर धरे । अंधोखे
 पीवा ठाम जरे । छूषण जिन जवनमें ए दाख्या । देववंदण
 जाण्यमें जे जाख्या ॥ १४ ॥ सुझानी श्रावक सगति ठतां ।
 आसातन टाळे वार सतां । परमाद वसे कोई थाये ।
 आलोयां पाप सहू जाये ॥ १५ ॥ तंबोखनें जोजन पान
 जुआ । मल मूत्र सयन स्त्री जोग हुआ । जूषण पनही ए
 जघन्य दसे । वरज्या जिनमंदिर मांहि वसे ॥ १६ ॥
 अव्यतनें जावत दोय पूजा । एहना हिज जेद कह्या दूजा । सेवा
 प्रजुनी मन सुद्ध करे । वंठित सुख लीखा तेह वरे ॥ १७ ॥ * ॥
 कलश ॥ * ॥ इम जव्य प्राणी जाव आणी विवेकी शुज
 वातना । जिन बिंब अरचे परी वरजे चोरासी आसातना ।
 ते गोत्र तीर्थकर उपाजें नमें जेहनें केवली । उवज्जाय श्री
 धर्मसींह वंदे जैन सासन ते वली ॥ १८ ॥ इति श्री चोरासी
 आसातनास्तवनम्

॥ अथ ६३ सिलाकापुरुषस्तवनं लिख्यते ॥

॥ * ॥ (ढाल १) धरम महारथ सारथि सारं ए चाल ॥

सद्गुरु त्ररण कमल मन धारं । त्रेसठ उत्तम नर अधि-

(१७)

कारं । पञ्चणिसु श्रुत अनुसारं । जेहनें नाम खिये निसतारं ।
 आपण सफल हुवे अवतारं । पामी जे जव पारं ॥ १ ॥ कृष्ण
 अजित संजव अजिनंदन । सुमति पदमप्रभु नयना नंदन
 सत्तम तेम सुपास । चंद्र प्रभुनें सुविधि सीतल जिन । श्रेयांस
 वासपूज्य जिन सुरमणि विमल गुणें करि वास ॥ २ ॥
 अनंतधर्म श्रीशांति जिनेसर कुंथुनाथ अरमहि सुहंकर ।
 मुनिसुव्रत नमि नेम । पार्श्व वीर ए जिन चोवीस जगवन्मल
 जगगुरु जगदीस । प्रणमी जे धर प्रेम ॥ ३ ॥

(ढाल) प्रथम सुपन गज निरख्यो ए चाल ॥ * ॥

प्रथम जरत नर इंद्र । बीजो सगर सुरिंद्र । मधवा तीजो
 छदार । चोथो सनत कुमार ॥ ४ ॥ पांचम सांति चक्रीस ।
 छठो कुंथु गणीस । सातमो अर नरनाथ । आठम सुजुम-
 सनाथ ॥ ५ ॥ नवमो पदमनरेस । हरिषेण दसम कहेस ।
 इग्यारम जयताम । बारम ब्रह्मदत्त नाम ॥ ६ ॥ एह चक्री
 सर बार । खेत्र जरत सिणगार । मधवा सनत कुमार । पुहता
 खरग मजार ॥ ७ ॥ सुजुम अनें ब्रह्मदत्त । सत्तम निरय
 निरत्त । आठ थया सिवगामी । ते प्रणमुं सिरनामी ॥ ८ ॥
 ॥ (ढाल ३) ॥ * ॥ मुनिवर आर्य सुहस्ति ए चाल ॥ * ॥

पहिलो त्रिपृष्ठ जाण । द्विपृष्ठ दूसरो तीजो स्वयं प्रभु
 जाणीये ए । पुरुषोत्तम ए चोथो । पंचम परगमो । पुरुष सिंह
 प्रमाणिये ए ॥ ९ ॥ छठो पुरुष पुंरुरीक । दत्त तिम सातमो ।
 लक्ष्मण नामें आठमो ए । नवमो कृष्ण नरेस । ए नव केसवा ।
 प्रहज्जठी ए पिण नमुं ए ॥ १० ॥ तिहां पहिलो वासुदेव ।

(१८)

नारकी सातमी । आगला पांच ठगी गया ए । सातमो पंचम
नयर । चोथी आठमो नवमो तीजी नारीयें ए ॥ ११ ॥
अचल विजयनें जज्ञ । सुप्रभु सुदर्शन । आनंद नंदन सुज-
मती ए । रामचंद्र बलजज्ञ । बलदेव ए नव । आठ थया
तिहां सिवगती ए ॥ १२ ॥ बलजज्ञ ब्रह्म देव लोक । काल
उत्सर्पणी । जास्यें सिव कृष्ण सासणें ए । अथवा निपुलाक
नाम । तीर्थकर होखे । चवदमो इम बहु श्रुत जणें ए ॥ १३ ॥

(ढाल) कुमरपणें प्रभु रहतां काल सुखे

गनें ऐ, ए चाल ॥ * ॥

अश्वघ्रीवनें तारक मेरुक बली मधु तिसा ए । निशुंज बल्य
प्रह्लाद रावण जरासिंधु जिसा ए । ए नव प्रति वासुदेव नरक
गति गामिया ए । ते पिण जावि जिणैस केई प्रणमं मुदा ए ॥ १४ ॥

(ढाल ५) सफल संसारनी ॥ * ॥

सांतिने कुंथु अर एह जव एकही । चक्रधर तीर्थकर दोय
पदवी लही । बीर वासुदेव अरिहंत जव जूजू आ । देह
तिण साठ पिण जीव गुण सठ थया ॥ १५ ॥ वासुदेव बलीय
बलदेव केरा पिता । एक हीज थाय नव एण लेखे ठता ।
तीन चक्रधर तणा मिलिय बारे टट्या । एम त्रेसठ ना तात
इकवन मिट्या ॥ १६ ॥ तीन चक्रधर तणी टाढ दीजे
जिसे । माय सहुनी थई साठ लेखे इसे । एह नर रयण नो
ध्यान नित जे धरे । तेह सुर पद लही मोक्ष पदवी बरे ॥ १७ ॥
(कलश) इम शुण्या तीर्थकर चक्कीसर वासुदेव बलदेव ए ।
प्रति वासुदेव सुसेव जेहनी करे सुर नर सेव ए । त्रेसठ

(१९)

सिलाका पुरुष उत्तम जगें जयवंतो सदा । प्रहसमें तेहना
चरण पंकजनमें मुनि वसतो मुदा ॥ १७ ॥ इति त्रेसठ सिलाका-
पुरुषस्तवनं ॥ * ॥

॥ * ॥ अथ मुहपत्ती पडिलेहण स्तवनं लिख्यते ॥ * ॥

॥ * ॥ ढाल कपूर हुवे अति ऊजलोरे ए चाल ॥ * ॥

वरधमान जिनवर तणा जी । चरण नमुं चित्त लाय । ग्यान
क्रिया जिण उपदिसे जी । शिव सुख तणो उपाय ॥ १ ॥
(जविक जनधर श्रीजिन उपदेश । बूटे कर्म कळेस ज०) ॥
पनि लेहण मुहपति तणी जी । जाखीने पचवीस । तिहां ए
जाव विचारीये जी । इम जाखे जगदीस ॥ २ ॥ ज० ॥ प्रथम
बे पास विदोक्रिये जी । सूत्र अर्थनी दृष्टि । ए पनि लेहण
दृष्टिनी जी । करे धर्मनी पुष्टि ॥ ३ ॥ ज० ॥ समकित मिथ्या
मिश्रनी जी । मोहनी तीन नो त्याग । कामराग स्नेह रागनें
जी । तज वलि तिम दृष्टिराग ॥ ४ ॥ ज० ॥ सीष वधूतक
गुरु थकी जी । वाम हाथ करनाउ । नव अखोमा आदरो
जी । नव पखोमा गमाउ ॥ ५ ॥ ज० ॥ देवतत्व गुरुतत्व
सुंजी । धर्मतत्व गृहसार । कुगुरु कुदेव कुधर्म नो जो । तीन
तणो परिहार ॥ ज० ॥ ६ ॥ ज्ञान दरसण चारित्रना जी ।
संग्रह तीन आचार । तजो विराधना तीन ए जा । एह
अर्थ अवधार ॥ ज० ॥ ७ ॥ मन वचन कायांनी सदा जी ।
गुपति ग्रही जे सुद्ध । परिहरीये वलि जाणनें जी । तीने दंरु
विसुद्ध ॥ ज० ॥ ८ ॥ पनिलेहण पचवीस ए जा । मुह-
पत्तीनी सार । हिव पनिलेहण अंगनी जी । ते पिण चतुर

(३०)

विचार ॥ ज० ॥ ए ॥ हास्य अरति रति दोयमें जी । सुझ
 करो बाम बांह । तजि जय शोक दुगंठना जी । दक्षिण पिण
 करे साह ॥ ज० ॥ १० ॥ धुरली लेइया तीन ए जी । ते
 शिरथी-करि दूर । रिझि रस शाता गारवो जी । करि मुख
 थी चकचूर ॥ ज० ॥ ११ ॥ काढसव्य तीन उरथकी जी ।
 माया नियाण मिथ्यात । च्यार कासाय बे बगलथी जी ।
 क्रोधादिक करि घात ॥ ज० ॥ १२ ॥ तज षट् काय विराधना
 जी । चरण बेहुं शुद्ध होय । ए पन्नि लेहण अंगनी जी ।
 पचवीसे तुं जोय ॥ ज० ॥ १३ ॥ इम पन्नि लेहण जे करे जी ।
 धरमन ज्ञान विवेक । सकल कर्म दूरे करे जी । पामें सुक्ख
 अनेक ॥ ज० ॥ १४ ॥ कलश । इम वीर जिणवर तणा मुख
 थी अर्थ गणधर सांजली । कहे सूत्रवाणी मन सुहाणी सुणो
 जवियण मनरली । उवज्जाय वर सिरि लल्लिकीरति मुख
 थकी ए संग्रही । मुहपत्ती पन्नि लेहण तणी विधि लल्लिवल्लज
 गणि कहि ॥ १५ ॥ इति श्री मुहपत्ती पन्नि लेहण स्तवनं

॥ अथ श्री महावीर वीनती लिख्यते ॥

॥ * ॥ वीर सुणो मोरी वीनती । कर जोमी हो कहुं मन
 निवात । बालकनी परि वीनहुं । मोरासामी हो तूं त्रिचुवन
 तात ॥ वी० ॥ १ ॥ तुम दरसण विण हुं जम्यो । जवमाहें
 हो सामी समुझ मजार । दुख अनंता में सह्या । ते कहितां
 हो किम आवे पार ॥ वी० ॥ २ ॥ पर उपगारी तुं प्रभु ।
 दुख जांजे हो जगदीनदयाल । तिण तोरे चरणें हुं आवीयो ।
 सामी मुऊनें हो निज नयण निहाल ॥ वी० ॥ ३ ॥ अपराधी

(३१)

पिण ऊधख्यो । तें कीधा हो करुणा मोरासाम । हुतो परम
 जगत ताहरो । तिण तारो हो नहिं ढीखनो काम ॥ वी० ॥ ४ ॥
 झूखपाणि प्रति बूजव्यो । जिण कीधा हो तुज्जनें छपसर्ग ।
 मंक दीयो चंरुकोसीये । तें दीधो हो तसु आठमो सर्ग ॥
 वी० ॥ ५ ॥ गोशालो गुनही घणुं । जिण बोदया हो तोरा
 अवरण वाद । ते बलतो तें राखीयो । सीतल खेइया हो मूकी
 सुप्रसाद ॥ वी० ॥ ६ ॥ ए कुण्ठे ईज्र जाखीयो । इम कहितां
 हो आयो तुम तीर । ते गोतमनें तें कीयो । पोतानो हो
 प्रभुता नो बजीर ॥ वी० ॥ ७ ॥ वचन उत्थाप्या ताहरा ।
 जे जगज्यो हो तुज साथ जमाव । तेहनें पिण पेनरे जवे ।
 सिवगामी हो तें कीध कृपाल ॥ वी० ॥ ८ ॥ अमत्तो रिषि जे
 रम्यो । जलमाहे हो बांधी माटीनी पाल । तिरती मूकी
 कोचली । तें ताख्यो तेहनें तत्काल ॥ वी० ॥ ९ ॥ मेघकुमर
 रिषि झूहव्यो । चित्त चूको हो चारित्रथी अपार । एकाव-
 तारी तेहनें । तें कीधो हो करुणा जंमार ॥ वी० ॥ १० ॥
 बारे वरस वैइया घरे । रह्यो मूकी हो संयमनो जार । नंदीपेण
 पिण ऊधख्यो । सुरपदवी हो दीधी अतिसार ॥ वी० ॥ ११ ॥
 पंच महा व्रत परिहरी । गृहि वासे हो वसियो वरस चौवीस ।
 ते पिण आप्र कुमारनें । तें ताख्यो हो तोरी एह जगीस ॥
 ॥ १२ ॥ राय श्रेणिक राणी चेलणा । रूप देखी हो चित्त
 चूका जेह । समवसरण साधु साधवी । तें कीधा हो आराधक
 तेह ॥ वी० ॥ १३ ॥ विरति नहीं नहीं आंखनी । नहीं पाहो
 नहीं आदरी दीख । ते पिण श्रेणिक रायनें । तें कीधो हो

(३१)

स्वामी आप सरीख ॥ वी० ॥ १४ ॥ इम अनेक तें ऊधर्या ।
 कहुं तोरा हो केता अवदात । सारकरो हिव माहरी । मन-
 माहें हो आणो मोरनी वात ॥ वी० ॥ १५ ॥ सूधो संजम
 नवि पले । नहीं तेहवो हो मुऊ दरसण नाण । पिण आधार
 ठे एतखो । इक तोरोहो धरुं निश्चल ध्यान ॥ वी० ॥ १६ ॥
 मेह महीतल वरसतो । नवि जोवे हो समविषमी गम । गिरु
 आ सहि जे गुण करे । स्वामी सारो हो मोरा वंछित काम ॥
 वी० ॥ १७ ॥ तुम नामें सुख संपदा । तुम नामें हो दुख
 जाये दूर । तुम नामें वंछित फले । तुम नामें हो मुऊ आणंद
 पूर ॥ वी० ॥ १८ ॥ कलश ॥ * ॥ इम नगर जेशल मेरु
 मंरुण तीर्थकर चौवीसमो । सासना धीसर सिंह लंठन सेवतां
 सुर तरु समो । जिनचंद त्रिशला मातनंदन सकलचंद कला-
 निखो । वाचना चारिज समयसुंदर संश्रुणयो त्रिजुवनतिखो ॥ ए१ ॥
 इति अमावस्या श्री महावीर स्तवनं संपूर्णम् ॥

॥ अथ चौवीस दंडक स्तवनं लिख्यते ॥

॥ ढाल आदर जीव क्षमा गुण आदर ए चाल ॥

॥ पूर मनोरथ पास जिनेसर । एह करुं अरदास जी ।
 तारण तरण विरुद तुऊ सांजलि । आयो हुं धरि आस
 जी ॥ १ ॥ पू० ॥ इण संसार समुद्र अथागे, जमियो जवजल
 मांहि जी । गिलगिचिया जिम आयो गिरुतो । साहिब हाथे
 साहि जी ॥ पू० ॥ २ ॥ तुं ज्ञानी तो पिण तुऊ आगे । वीतक
 कहिये वात जी । चौवीसे दंरुक हुं जमियो । वरणुं तेह
 बिख्यात जी ॥ पू० ॥ ३ ॥ साते नरक तणो इक दंरुक,

(३३)

असुरादिक दस जाण जी । पांच आवरनें तीन विकलेंडी ।
 उगणिस गिणती आण जी ॥ पू० ॥ ४ ॥ पंचेंडी तिर्यचनें
 मानव । एह थया इकवीस जी । व्यंतर ज्योतिषीनें वैमानिक ।
 इम दंरुक चौवीस जी ॥ पू० ॥ ५ ॥ पंचेंडी तिर्यच अनंनर ।
 पर्याप्ता जे होय जी । ए चौविह देवां मे उपजे । इम देवां
 गति दोय जी ॥ पू० ॥ ६ ॥ असंख्याते आऊखे नरतिरि
 निश्चे देवज आय जी । निज आऊखे समके ओठे । पिण
 अधिके नवि जाय जी ॥ पू० ॥ ७ ॥ जवनपतीके व्यंतर
 तांई । समूर्तिम तिर्यच जी । सरग आठमे तांई पुहचे । गर-
 जज सुकृत संच जी ॥ पू० ॥ ८ ॥ आऊ संख्याते जे गरजज । नर
 तिर्यच विवेक जी । बादर पृथ्वीनें वलि पाणी । वनस्पती
 प्रत्येक जी ॥ पू० ॥ ९ ॥ परियाप्ता इण पांचें ठामें । आवी
 उपजे देव जी । इण पांचे माहें पिण आगे । अधिकाई कहुं
 हेव जी ॥ पू० ॥ १० ॥ तीजा सरग थकी मांसी सुर । एकेंडी
 नवि आय जी । अछमथी ऊपरला सगला । मानव माहें
 जाय जी ॥ पू० ॥ ११ ॥

॥ * ॥ ढाल २ आज निहे ज्योरे दीसे नाहलो ए चाल ॥

॥ नरक तणी गति आगति इण परें । जीवजमें संसार ।
 दोय गतिनें दोय आगति जाणीयें । वलीय विशेष विचार
 ॥ १२ ॥ नरक ० ॥ संख्याते आऊ परयाप्ता । पंचेंडी तिर्यच ।
 तिमहीज मनुष्य एहिज बे नरकमें । जाये पाप प्र-
 पंच ॥ न० ॥ १३ ॥ प्रथम नरक लगि जाय असन्नियो ।
 गोह नकुल तिम बीय । गृध्र प्रमुख पंखीत्रीजी लगे । सींह

बृ० ३

(३४)

प्रमुख चोथीय ॥ न० ॥ १४ ॥ पंचमी नरके सीमा सापणी ।
 ठी लगि स्त्री जाय । सातमीये माणस के माठलो । ऊपजे
 गरजज आय ॥ न० ॥ १५ ॥ नरक थकी आवे बिहुं दंरुके ।
 तिरयंच के नर आय ॥ ते पिण गरजजनं परयापता । संख्याती
 जसु आय ॥ न० ॥ १६ ॥ नारकियांनं नरक श्री नीसखां ।
 जे फल प्राप्ति होय । उत्कृष्टे जांगे करि ते कहूं । पिण निश्चे
 नहीं कोय ॥ न० ॥ १७ ॥ प्रथम नरक श्री चवि चक्रवर्त्ति
 हुवे । बीजी हरि बलदेव । तीजी लगि तीर्थकर पद लहै ।
 चोथी केवल हेव ॥ न० ॥ १८ ॥ पंचमी नरकनो सरव विरति
 लहै । ठी देस विरत्त । सातमी नरक नो समकितहीज
 लहै । न हुवे अधिक निमित्त ॥ न० ॥ १९ ॥

॥ * ॥ ढाल ३ करम परीक्षा करण कुमार चलयो रे ॥

मानव गति विण मुगति हुवे नहीं रे । एहनो इम अधि-
 कार । आऊ संख्याते नर सहु दंरुके रे । आवी लहै अव-
 तार । मानव ॥ २० ॥ तेऊ बाऊ दंरुक वे तजी रे । बीजा
 जे बावीस । तिहांथी आया थाये मानवी रे । सुख-दुःख
 कर्म सरीस ॥ मा० ॥ २१ ॥ नर तिरयंच असंखी आऊखे रे ।
 सातमी नरकना तेम । तिहांथी मरिने मनुष्य हुवे नहीं रे ।
 अरिहंत जाख्यो एम ॥ मा० ॥ २२ ॥ वासुदेव बलदेव तथा
 वली रे । चक्रवर्त्तिनं अरिहंत । सरग नरगना आया ए हुवे रे ।
 नर तिरिथी न हुवंत ॥ मा० ॥ २३ ॥ चौविह देव थकी चवि
 ऊपजे रे । चक्रवर्त्ति बलदेव । वासुदेव तीर्थकर ए वे हुवे रे ।
 वैमानिक थकी बेव ॥ मा० ॥ २४ ॥

(३५)

॥ * ॥ ढाल ४ नाभि अने मरुदेवा ए चाल ॥

॥ हिव तिरयंच तणी गति आगति कहीये अशेष । जीव-
जमें इण पर जवमाहें करम विशेष । आज संख्याती जे नर
तिरयंच विचार । ते सगला तिरयंचां माहें लहै अवतार ॥ २५ ॥
जिण तिरयंचां माहें आवे नारक देव । ते कह्या पहिली तिण
कारण न कहुं हेव । पंचेंद्री तिरयंच संख्याते आज्ञे जेह ।
ते मरी चिहुं गतिमां जावे इहां नहीं संदेह ॥ २६ ॥ आवर
पांच तीने विकलेंद्री आठे कहावे । तिहांथी आज संख्याता
नर तिरयंचमें आवे । विकल चवी लहै सर्व विरति पिण मुग
ति न पावे । तेज वाज श्री आयो तेहनें समकित नावे ॥ २७ ॥
नारक वरजीनें सगलाही जीव संसार । पृथ्वी आज वनस्पती
माहें लहै अवतार । ए तीनें इहां श्री चवि आवे दसे ठामें ।
आवर विकल तिरी नर माहें उत्पत्ति पामें ॥ २८ ॥ पृथ्वी
काय आदि देई दस दंरुके एह । तेज वाज माहें आवी
उपजे तेह । मनुष्य विना नवमाहें तेज वाज बें जावे । विक-
लेंद्री ते दसमाहिं जावे पूठाही आवे ॥ २९ ॥ एम अनादि
तणो मिथ्याती जीव एकंत । वनस्पती माहें तिहां रहीयो
काल अनंत । पुढवी पाणी अग्नि अने चोथो वलि वाय ।
काल चक्र असंख्याता तांड जीव रहाय ॥ ३० ॥ बेइंद्री ते
इंद्री अने चौरिंद्री मजारे । संख्याता वरसांलगे जमियो कर्म
प्रकारे सात आठ जव लगितां नर तिरयंचमें रहियो । हिव-
मानव जव लहिनें साधुने वेषमें रहियो ॥ ३१ ॥ राग द्वेष
बूढे नहीं किम होवे बूढक वार । पिण ठे महारे मन सुधता

(३६)

हरो एक आधार । तारण तरण में त्रिकरण सुखे अरिहंत
 लाधो । हिव संसार घणो जमिवो तो पुद्गल आधो ॥ ३१ ॥
 तूं मन वंछित पूरण आपद चूरण सामी । ताहरी सेवखहीतो
 में नव निध सिध पामी । अवरन कांई इबुं इण जव तुहीज
 देव । सूधे मन एक होयजो जव जव ताहरी सेव ॥ ३२ ॥
 कलश । इम सकल सुखकर नगर जेशल मेर महिमा दिन
 दिनें । संवत्तसतरे जगणतीसे दिवस दीवाली तणें । गुण
 विमलचंद्र समान वाचक विजयहरण सुसीस ए । श्रीपासना
 गुण एम गावे धरमसी सुजगीस ए ॥ ३४ ॥ इति श्री चौवीस
 दंरुक स्तवनं संपूर्णम् ॥

॥ अथ श्री इरियावही मिच्छामि दुक्कड संख्या-
 स्तवनं लिख्यते ॥

॥ * प्रभु प्रणमुंरे पास जिणेसर थंभणो ए हनी ॥

॥ पद पंकजरे प्रणमी वीरजिनंदना । त्रिकरण सुधरे करि
 मुनिवर पयवंदना । अमतेरे पम्किमी जिम इरियावही ।
 श्रीवीरनी रे वाणी तहत करि सरदही । उद्वालो । सरदही
 वाणी मन सुहाणी चित्त आणी तेवली । मित्रामि दुक्करु तणी
 संख्या कहि सुं जिम कही केवली । जूदग जलण तिम वाळ
 वणसई विगल पण इंडी तणी । करतां विराहण करम बंध्या
 दूर ते करिवा जणी ॥ १ ॥ ढाल ॥ पुढवी दगरे तेऊ वाळ
 वणस्सई । पण आवर रे बादर सुहम दसें अई । प्रत्येक जरे
 वणस्सई इग्यारें अया । बावीसरे पज्जत्तग अपज्जत्तया ॥ उद्वालो ॥
 पज्जत्त अपज्जत्तग वखाण्या विगल तिय ठह जाल ए । जल

(३७)

अल खचर जुयंग दुइ पण इन्द्रिय तिरि अमयाल ए । घम्मादि साते नरक पुढवी नारकी तिहां सात ए । ते चवद जेदे करी जाणो पज्जत्तय अपज्जत्त ए ॥ १ ॥ ढाल ॥ पनरह विधरे सुरगण परमा हम्मिया । किलविषियारे त्रिविध करम ते निम्मिया । जंजिय दस रे नव लोकांतिक जाणिये । सोलह विधरे व्यंतरदेव वखाणिये ॥ उल्लाओ ॥ वखाणिये दस विध जुवन पतिना तार रवि शशि रिषि गाहा । चर थिर दसे विध जोइसी सुर वखाण्या जिणवर जिहां । बारह वैमानिक पण अणुत्तर नव ग्रेवे एके नव जण्या । पज्जत्त अपज्जत्तग अठाणुं अधिक सत संख्या गिण्या ॥

॥ ढाल २ ॥ मेघ आगम सही ए देशी ॥

॥ पंच जरत वलि ऐरवत पंच ए पंच विदेह वर जूमिका ए । खेत्र ए पनरह करम जूमि जाणीये असि कसि मसि हि आजीविका ए । हेमवत खेत्र वलि तिम हरिवर्ष, रम्यक ऐरण्यवत सही ए । मेरु पिण पाखती चारि चारि खेत्र ए दस कुरु अकरमक जूमि कही ए ॥ ४ ॥ हिमगिरि सिंहरीय दाढ चिहुंआरिअ लवण समुद्र मांहि विस्तरी ए । सात सात अंतर दोय पासे दीप ठप्पन्न अंतर धरी ए । दोइसे जेद दुइ आगला जाणिये मणुय पज्जत्त अपज्जत्तया ए । एकसो एक समुर्द्धिम जेद ए । तीनसे तीन मणु आ थया ए ॥ ५ ॥

॥ ढाल ३ ॥ हिव जनम्या जगगुरु जगत्र

हुवो जयकार ए चाल ॥

॥ पणसय तेसठ विध जीव सहू ठे एह अजिहय आदिक

(३०)

दस गुणित करीजे तेह । पण सहस ठसे वलि तीस अधिक
 ते जाण । ते रागे दोसे दुगुणा करी वखाण ॥ ६ ॥ हुइ सहस
 इग्यारह दुइसय साठ प्रमाण । ए प्रवचन वाणी जाणी हित
 उर आण । मनवच काया करि त्रिगुणा करि ते अंक । तेतीस
 सहस सत सात असी निःसंक ॥ ७ ॥ वलि करण करावण
 अनुमति त्रिगुणा किछ । एक लख सहस इग तिसय चालीस
 प्रसिद्ध । अतीत अनागत वर्तमान वलि काल । जे अइय
 विराधना तिणि त्रिगुण संज्ञा ॥ ८ ॥ तीन लाख सहस
 च्यार बीस अधिक ते आय । अरिहंत प्रमुख ठह साखे ठ
 गुणा जाय । इम लाख अठारह वलि सहस चउवीस । एकसो
 बीसोत्तर हुइ संख्या निसदीस ॥ ९ ॥

॥ ढाल ४ ॥ चोपईनी ॥

॥ इण पणि मित्रामि दुक्कं देई । जविक तखा जवजल
 निधि केई । तरे अठे वलि आगल तरसी । निरमल केवल
 लखमी वरसी ॥ १० ॥ इरिया वही धरम गंगाजल । स्नान
 करि आतम करे निरमल । सें मुख ज्ञापे वीरजिनेसर ।
 सूत्र करि गूथे ते श्रुतधर ॥ ११ ॥ इम पम्किमी मुनिवर
 अइमतो । वीर सीस केवल पदपत्तो । त्रिकरण सुध तसु पय
 प्रणमीजे । मानव जनम सफल इम कीजे ॥ १२ ॥ कलश ॥
 इम वीर जिणवर ज्ञान दिणयर सयल लोय सुहंकरो । तिय
 लोय सामी सिद्धि गामी सुद्ध धरम धुरंधरो । उवज्जाय लक्ष्मी
 कीर्त्ति सीसे जैन वाणी मनधरी । गणि लब्धिवद्भज स्तवन जण इम
 संशुण्यो ज्ञावे करी ॥ १३ ॥ इति श्रीइरियावही स्तवनं संपूर्ण ॥

(३९)

॥ * ॥ चवदगुणठाणा स्तवनं लिख्यते ॥

॥ धंभण पुर श्रीपास जिणंदो ॥ ए चाल ॥

॥ सुमति जिणंद सुमति दातार । वंडुं मन सुधवारं वार ।
आणी जाव अपार । चवदे गुणस्थानक सुविचार । कहि स्युं
सूत्र अरथ मन धार । पामें जिम जवपार ॥ १ ॥ प्रथम
मिथ्यात कह्यो गुण ठाणो । बीजो सास्वादन मन आणो ।
तीजो मिश्र वखाणुं । चोथो अविरति नाम कहाणो । देश-
विरति पंचम परमाणो । ठणो प्रमत्त पिठाणुं ॥ २ ॥ अपरमत्त
सत्तम स लही जे । अठम अपूरव करण कही जे । अनिवृत्ति
नाम नवम्म । सूखम दोऊ दसम सुविचार । उपशांत मोह
नाम इग्यार । खीणमोह वारम्म ॥ ३ ॥ तेरम सयोगी गुण
धाम । चउदम अयो अयोगी नाम । वरणुं प्रथम विचार ।
कुगुरु कुदेव कुधम्म वखाणें । एह लहण मिथ्या गुण ठाणें ।
तेहनां पंच प्रकार ॥ ४ ॥

॥ ढाल २ ॥ सफल संसारनी चाल ॥

॥ जेह एकांत नयपह आपी रहै प्रथम एकांत मिथ्या मति
ते कहे । ग्रंथ उत्थापि आपे कुमति आपणी । कहे विपरीत
मिथ्यामती ते जणी ॥ ५ ॥ जैन शिव देव गुरु सहु नमें
सारिखा । तृतीय ते त्रिनय मिथ्यामति पारिखा । सूत्र नवि
सरदहे रहे विकल्प घणें । संसयी नाम मिथ्यात चोथो
जणें ॥ ६ ॥ समऊ नहीं काई निज धंध रातो रहे । एह
अज्ञान मिथ्यात पंचम कहै । एह अनादि अनंत अजव्यनें ।
करिय अनादि अति अंत सुजव्यनें ॥ ७ ॥ जेम नर खीर

(४०)

घृत खंरु जीमनें वमें । सरस रस पाय वलि स्वाद केहवो
गमें । चौथ पंचम ठठे ठाण चढिनें पमे । किणहि कषाय
वसि आय पहिले अमे ॥ ७ ॥ रहे विच एक समयादि पद
आवली । सहीय सासादनें स्थिति इसी सांजली । हिव इहां मिश्र
गुणठाण त्रीजो कहे । जेह उस्कृष्ट अंतर मधुरत लहे ॥ ८ ॥

॥ ढाल ३ ॥ बेकर जोडीताम ऐहनी ॥

॥ पहिला चार कषाय । शम करि समकिती । केतो सादि
मिथ्या मती ए । ए बेहिज लहे मिश्र । सत्य असत्य जिहां ।
सरदहणा बेडं ठती ए ॥ १० ॥ मिश्र गुणाखय मांहि ।
मरण लहे नही । आउ बंध न पमे नवो ए । केतो लहे
मिथ्यात । केसमकित लहे । मति सरखी गतिपर जवे ए ॥ ११ ॥
च्यार अप्रत्याख्यान । उदय करी लहे । मति विण किहां
समकित पणो ए । ते अविरत गुणठाण । तेतीस सागर ।
साधिक थिति एहनी जणो ए ॥ १२ ॥ दया उपशम संवेग ।
निर्वेद आसता । समकित गुण पांचे धरे ए । सहू जिन
वचन प्रमाण । जिन सासन तणी । अधिक अधिक उन्नति
करे ए ॥ १३ ॥ केईक समकित पाय । पुद्गल अरधतां ।
उत्कृष्टा जवमे रहे ए । केईक जेदी गंठि । अंतर मधुरते ।
चढते गुण सिव पद लहे ए ॥ १४ ॥ च्यार कषाय प्रथम ।
त्रिण वलि मोहनी । मिथ्या मिश्र सम्यक्तनी ए साते प्रकृति
जास । परही उपसमें । ते उपसम समकित धणी ए ॥ १५ ॥
जिण साते ह्य कीध । ते नर दायकी । तिणहीज जव

(४१)

सिव अनुसरे ए । आगल बांध्यो आउ । तातें तिहां थकी ।
तीजे चौथे जव तरे ए ॥ १६ ॥

॥ ढाल ४ ॥ इण पुर कंबल कोइ न लेसी ए चाल ॥

॥ पंचम देस विरति गुण ठाण । प्रगटे चउकमी प्रत्या-
ख्यान । जेण तजे बावीस अजह । पाम्यो श्रावकपणो प्रत्यह
॥ १७ ॥ गुण इकवीस तिके पिण धारे । साचा बारे व्रत संजारे ।
पूजादिक षट् कारज साधे । इग्यारे प्रतिमा आराधे ॥ १८ ॥
आरत रौद्र ध्यान हुवे मंद । आयो मध्य धरम आनंद । आठ
वरस ऊणी पुव कोरु पंचम गुण ठाणें श्रिति जोरु ॥ १९ ॥
हिय आगे साते गुण ठाण । इक इक अंतरमदुरत मान । पंच
प्रमाद वसे जिण ठाम । तेण प्रमत्त उछो गुण धाम ॥ २० ॥ शिवर
कलम जिन कलप आचार । साधे षट् आवश्यक सार । उद्यत
चोथा च्यार कषाय । तेण प्रमत्त गुणठाण कहाय ॥ २१ ॥
सूधो राखे चित्त समाधे । धरम ध्यान एकांत आराधे । जिहां
प्रमाद क्रिया विध नासे । अपरमत्त सत्तम गुण ज्ञासे ॥ २२ ॥

॥ ढाल ५ ॥ मी नदी यमुनाके तीर उडे दोय

पंखीया ए चाल ॥

॥ पहिले अंसे अठम गुण ठाणा तणें । आरंजे दोय श्रेणि
संखेपे ते गणें । उपशम श्रेणि चढे जे नर हुवे उपसमी ।
द्वपक श्रेणि हायक प्रकृति दश ह्यगमी ॥ २३ ॥ तिहां
चढता परिणाम अपूरव गुण लहे । अठम नाम अपूरव करण
तिणें कहे । सुकल ध्याननो पहिलो पायो आदरे । निरमल
मन परिणाम अग्नि ध्यानें धरे ॥ २४ ॥ हिव अनिवृत्ति

(४२)

करण नवमो गुण जाणिये । जिहां जाव थिर रूप निवृत्ति न जाणिये । क्रोध माननें माया संजलणा हणें । उदे नहीं जिहां वेद अवेद पणों तिणें ॥ १५ ॥ जिहां रहे सुखम लोच काइंक शिव अजि लखे । ते सूखम संपराय दशम पंक्ति दखे । संतमोह इण नाम इग्यारम गुण कहे । मोह प्रकृति जिण ठाम सहु उपसम लहे ॥ १६ ॥ श्रेणि चढ्यो जो काल करे किणही परे । तो आये अहमिंज अवर गति नादरे । च्यार वार समश्रेणि लहे संसारमें । एक जवे दोय श्रेणि अधिक न हुये किमें ॥ १७ ॥ चढि इग्यारम सीम समी पहिली पमे । मोह उदे उत्कृष्ट अरध पुद्गल रमे । दूषक श्रेणि इग्यारम गुण ठाणो नहीं । दशम अकी बारम्म चढे ध्यान रह्यो ॥ १८ ॥

॥ ढाल ६ ॥ एकदिन कोई मागध आयो पुरंदर

पास ए चाल ॥

॥ खीण मोह नामें गुण ठाणो बारम जाण । मोह खपायो नेमो आयो केवल नाण । प्रगटपणें जिहां चारित अमल यथा आख्यात । हिव आगे तेरम गुण ठाण तणी कहे वात ॥ १९ ॥ घातीय चौकनी दूय गई रहीय अघातीय एम । प्रकृति पच्यासी जेहनें जूना कापरु जेम । दरसण ज्ञान वीरज सुख चारित पंच अनंत । केवल ज्ञान प्रगट अयो विचरे श्रीजगवंत ॥ २० ॥ देखे लोक अलोकनी ठानी परगट वात । महिमावंत अढारे दूषण रहित विख्यात । आवे वरसे जणी कही इक पूरब कोमि । उत्कृष्टी तेरम गुण ठाणें ए अति जोमि ॥ २१ ॥ कर शैलेसी करण निरुध्या मन वचकाय । तेण अयोगी अंत

(४३)

समे सहु प्रकृति खपाय । पांचे लघु अहर ऊचरतां जेहनो
 मान । पंचम गति पामें सिवपद चउदम गुण आन ॥ ३१ ॥
 ब्रीजे बारमें तेरमें माहें न मरे कोथ । पहिलो बीजो चोथो
 परज साथे होय । नारक देवनी गति माहें लाजे पहिला च्यार ।
 धुरला पांच तिरि माहिं मणु ए सर्व विचार ॥ ३२ ॥ कलश ॥
 इम नगर बाहरु मेरु मंरुन सुमति जिन सुपसाउखे । गुण
 ठाण चवद विचार वरणयो जेद आगमने बले । संबत्तसतरेसे
 ठत्तीसे श्रावण वदि एकादसी । वाचक विजय श्रीहरष सानिध
 कहे मुनि इम धर्मसी ॥ ३३ ॥ इति श्री चतुर्दश गुण स्थान
 विचार स्तवनं संपूर्णम् ॥

॥ अथ अढाई द्वीप २० विहर मान स्तवनं लिख्यते ॥

॥ बंडु मन सुध विहरमाण जिणेंसर वीस । दीप अढीमें
 दीपे जयवंता जगदीस । केवल ज्ञानने धारे तारे करि उप-
 गार । किण किण ठामें कुण कुण जिन कहि स्युं सुविचार
 ॥ १ ॥ ए पेंतालीस लक्ष योजन मानुष क्षेत्र प्रमाण । बलया
 कारे आघे पुष्कर सीमा जाण । दोय समुद्रे सोहे द्विप अढाई
 सार । तिणमें पनरे करम जूमीनो कहूं अधिकार ॥ २ ॥
 पहिलो जंबूदीप समे विचआल आकार । लांबो पिहुलो इक
 लख जोयणने विसतार । मोटो तेहने मध्य सुदरशण नामें
 मेर । तिण श्री दिसा विदिसानी गिणती च्यारें फेर ॥ ३ ॥
 मेरु थकी दक्षिण दिसि एह जरत सुज क्षेत्र । पांचसे ठवीस
 जोयण ठकला तेहनो क्षेत्र । उत्तर खंरुमें एहवो ऐरवत क्षेत्र
 कहाय । इण चिहुं करमां जूमी आरा ठई फिरता जाय ॥ ४ ॥

(४४)

तेत्रीस सहस ठसे चौरासी जोयण जाण । च्यार कला ए
 महा विदेह विखंज वखाण । बावीससे तेरे जोयण एक विजय
 पहुलाण । एहवि बत्तीस विजय विराजे जेहनें ठाण ॥ ५ ॥
 मेरु विचेकर पूरब पन्निम दोय विजाग । सोखे सोखे विजय
 तिहां विचरे श्रीवीतराग । सासते चोथे आरे तारे श्री अरि-
 हंत । एहवो महाविदेह करम जूमि त्रीजी तंत ॥ ६ ॥ पूरब
 विदेह विजय पुष्कलावति आठमी ठाम । पुंरुरीकणी नगरी
 तिहां श्री सीमंधर स्वाम । वप्र विजय पंचवीसमी विजया
 पुरनो नाम । पन्निम विदेह बीजो युगमंधर कीजे प्रणाम ॥ ७ ॥
 तिमहीज नवमी वन्नविजय वलि पूरब विदेह । नयरि सु
 सीमा त्रीजो बाहु नमुं धरि नेह । नलिनावर्त्त चौवीसमी
 पन्निम विदेह वखाण । वीतशोका नगरी तिहां चौथो सुबाहु
 जाण ॥ ८ ॥ ए च्यारेई जिणवर जंबुद्वीप मजार । महा
 विदेह सुदरशण मेरु तणें परकार । एहवो जंबुद्वीप महा गढ
 जेम गिरिंद । खाई रूपे दोय लख जोयण लवण समंद ॥ ९ ॥

॥ ढाल दीवाली दिन आवीयौ ए चाल ॥

॥ दीपे बीजो द्वीप ए । धन धन धातकी खंरु । पिहुलो
 चिहुं लख जोयणे । मंरुल रूपे मंरु ॥ १० ॥ दी० ॥ दोय
 जरत दोय ऐरवत दोय वलि महा विदेह । करम जूमि षट्
 ठे जिहां । जणहीज नामें एह ॥ ११ ॥ दी० ॥ पूरब पन्निम
 धातकी । खंरु गिणीजे दोय । विजय मेरु पूरब दिसे । पन्निम
 अचल जोय ॥ १२ ॥ दी० ॥ इक इक मेरुनें आंतरे । करम
 जूमि तीन तीन । निज निज मेरुथी मांनिनें । लेखो चिहुं

(४९)

दिस दीन ॥ १३ ॥ श्रीसुजात जिन पांचमो । उछो स्वयं
 प्रचू ईस । रिषजानन जिन सातमो । समरी जे निसदीश
 ॥ १४ ॥ दी० ॥ अनंत वीरज जिन आठमो । ए च्यारे जिन-
 राय । पूरव धातकी खंरुमें । महाविदेह रहाय ॥ १५ ॥ दी० ॥
 पहिली चिहुं जिननी परे । विजय नगर दिशि ठाण । तिण
 हीज नामें अनुक्रमें । विजय मेरु अहि नाण ॥ १६ ॥ दी० ॥
 नवमो सूर प्रभु नमुं । दशमो देवविशाल । इम वज्रधर
 इग्यारमो । त्रिकरण नमुं त्रिहुंकाळ ॥ १७ ॥ दी० ॥ बारमो
 चंद्रानन जिन । पन्निम धातकी मांहि । विचरे च्यारे जिण-
 वरा । अचल मेरु उठांहि ॥ १८ ॥ दी० ॥ एहवो धातकी
 खंरु ए । परदहणा परकार । अठ लाख जोयण विंटीयो स-
 मुद्र काळो दधि सार ॥ १९ ॥ दी० ॥

॥ ढाल ३ ॥ पहिलि प्रतिमा एकणमासनी० ए चाल ॥

॥ काळो दधिनें पेलेपार ए । वींथ्यो चूमी जेम विचाल ए ।
 सोलेह लाख जोयण विसतार ए । दीप पुष्कर वर अति सुख-
 कार ए ॥ उल्लाखो ॥ सुखकार पुष्कर दीप त्रीजो तेहनें आधे
 पगे । विचपड्यो परवत मानुषोत्तर मनुष्य क्षेत्र तहां लगे ।
 तिण आधिकर आठ लाख । जोयण अरध पुष्कर एम ए ।
 तिहां करम चूमी उए । कही जे धातकी खंरु जेम ए ॥ २० ॥
 ॥ ढाल ॥ आधे पुष्करनें पूरव दिसे । मंदर नामें मेरु तिहां
 वसे । पन्निम विजुमाली मेरु ए । इहां किण इतरो नामें फेर ए
 ॥ उल्लाखो ॥ फेर ए इतरो इहां नामें अवर ठामें को नहीं ।
 एक एक मेरे तीन तीने करम चूमी तिहां कही । इम जरत

(४६)

ऐरवत महा विदेहे नाम सरिखो एह ए । तिणहीज नामें
विजय सगली सासता धर्म क्षेत्र ए ॥ २१ ॥ ढाल ॥ धातकी
खंमे तिम पुष्कर सही । इहां खेत्रांनी रचना विध कही ।
वारवार कहतां विसतार ए । पहिला पर लेज्यो सुविचार ए ॥

॥ उद्घाटो ॥

सुविचार बाकी तेह सगलो नगर तिमहीज मनगमें । पूरवे
पन्निम जेह नीते तेह तिमहीज अनुक्रमें । श्रीचंजवाहु जुजंग
ईसर नेम च्यार तीर्थकरा । पूरवे पुष्कर अरध मांहे सरव
जीव सुखं करा ॥ २२ ॥ ढाल ॥ वैरसेन वंडु जिन सतरमो
श्रीमहाज्ज अछारमनितनमो देव जसा उगणी सम जिन
देव ए । जसो रिद्ध वीसम जिण देव ए ॥ उद्घाटो ॥ जिण
च्यार पुष्कर अरध मांहि कह्या पन्निम जाग ए । तिहां मेरु
विद्युन्मालि चिहुं दिसि विचरता वीतराग ए । चौरासी पूरव
लाख वरसां आठ एक एक जिन तणो । पांचसे धनुष सरीर
सोहे सोवन वरण सुहामणो ॥ २३ ॥ ढाल ॥ काल जघन्यै
ए जिण वीस ए । हिव उत्कृष्टे जेद कहीस ए । एकसो सत्तरि
तिहां जिणवर कहे । पांचे जरते जिम पांचे लहे ॥ उद्घाटो ॥
जिण लहे पांचे तेम पांचे ऐरवत मिल दश हुवा । एक एक
विदेहे बत्तीस विजयां तिहां पिण ठेजू जूआं । एकसो सत्तरि
एम जिनवर कोरि नवसय बलि केवली । नव सहस कोनी
अवर मुनिवर वंदीये नित ते वली ॥ २४ ॥ ढाल ॥ इहां जरतें
ऐरवतें आज ए, पांचमें आरे नहीं जिन राज ए । धन धन
पांचे महा विदेह ए । विचरे वीस जिन गुण गेह ए ॥ उद्घाटो ॥

(४९)

गुण गेह दोष अढार वरजित अतिशया चौतीस ए । चोस
छिंद नरिंद सेवित नमुं ते निसदीस ए । तिहां आज तारण
तरण विचरे केवली दोय कोरु ए । दोई सहस कोरि सु साधु
बीजा नमुं वे कर जोरु ए ॥ १५ ॥ कलश ॥ इम अढीदीपे
पनरकरमाजूमि खेत्र प्रमाण ए । सिद्धांत प्रकरण मांह
जाण्या बीस विहरमाण ए । श्रीनगर जेशल मेरु संवत सतर
गुणतीसे समे । सुख विजय हरष जिणंद सांनिध नेह धरि
धर्मसींह नमें ॥ १६ ॥ इति श्रीमेरु पर्वत कर्मजूम्यादि विचार
गर्जितं विंशति विहरमाण जिनानां वृद्धि स्तवनं ॥

जंबुद्वीप, धातकी खंरु, १ आधो पुष्कर द्वीप, ३ एवं १ ॥
द्वीपमें ५ जरत, ५ ऐरवत, ५ महाविदेह, १५ कर्म जूमिमें
विचरता सास्वता १० विहर मानकों मेरा नमस्कार होवो ॥

॥ अथ श्रीशीतल जिन चैत्य प्रतिष्ठा स्तवनं लिख्यते ॥

॥ जवि जन पूजो रे शीतल जिन पती रे । नयनानंदन चंद ।
प्रजुजी विराजे रे सूरत बिंदरे । नंदा देवीना नंद ॥ १ ॥ ज० ॥
जगहितकारी रे जिनजी अवतस्या रे । श्रीदृढ रथ नृप गेह ।
श्रीवज्र सोहेरे लांछन सुंदरु रे । कनक वर्ण प्रजु देह ॥ २ ॥
ज० ॥ विषय निवारी रे संयम संग्रहो रे । लाधुं केवल नाण ।
सघन घना घन जिम धर्म वरसतारे । विचस्या त्रिजुवन
जाण ॥ ३ ॥ जवि० ॥ वेदनी प्रमुख जे शेष रह्या हुतारे । च्यार
अघाती कर्म । झूर निवास्या रे अनुक्रम तेहनै रे । पाम्युं शिव
पद सर्म ॥ ४ ॥ ज० ॥ संप्रति काखेरे श्रीजिन राजनो रे ।
पूजी जेरे प्रति बिंब । प्रतिदिन लहीयेरे प्रजु सुप्रसादशी रे

(४७)

वांछित फल अविलंब ॥ ५ ॥ ज० ॥ श्रीजिनवरनो बिंब विलो-
कतां रे । छुकृत दूर पुलाय । इंडीय निग्रह सुग्रह संपजे रे ।
समकित पिण दृढ आय ॥ ६ ॥ ज० ॥ श्रीसङ्गुरुना मुखश्री
सांजद्वारे । एहवा वचन विलास । ते बहुमानें रे निज चित्तमें
धखारे । नेमी सुत जाई दास ॥ ७ ॥ ज० ॥ चैत्य कराव्युं रे
सुंदरसोजतो रे । मन धरि अधिक उदास । शीतल प्रचुनो रे
बिंब जरावियो रे । सहस फणा वस्त्रिपास ॥ ८ ॥ ज० ॥ वरस
अचारह सत्तावीस मेंरे । माधव मास मजार । उज्जल द्वादसी
दिवसे आपीयारे । बिंब अनेक उदार ॥ ९ ॥ ज० ॥ एकसो
इक्यासी सहु मेले अया रे । बिंबादिक सुविचार । कीध प्रतिष्ठा
ते दिन तेहनीरे । विधि पूर्वक मन धार ॥ १० ॥ ज० ॥
श्रीजिनलान्न सूरेश्वर दीप तारे । श्री खरतर गढु जाण ।
तासपसायमें शीतल जिन थुण्यारे । विबुध क्लमाकट्याण
॥ ११ ॥ जवि० ॥ इति श्री १० शीतल जिन स्तवनम् ॥

॥ अथ बयालीस दोस वृद्ध स्तवनं लिख्यते ॥

॥ दोहा ॥ सासनपति चौवीसमो । महावीर जगवंत । दोष
बयांलीस दाखीया । टाळे ते मतिमंत ॥ १ ॥ धारक दस विध
धरमना । चाळे जे इण चाळ । निर दूषण आहार द्ये । ते
विरळा इण काल ॥ २ ॥ सोळे श्रावकश्री टळे । सोळे साधु
सरीर । बली दस फीरतां गोचरी । समजे तिके सधीर ॥ ३ ॥
मांरुलना दूषण कल्या । पण धारीनें पंच । माहें ते पिण मेळतां ।
सैंतालीसनो संच ॥ ४ ॥

(४९)

॥ ढाल ४ ॥ कपूर हूवे अति जजलो रे ॥ ए देशी ॥

॥ उदगम नाम संज्ञा इसी रे । श्रावकश्रीजे सोल । पहिली ते परिकासीये रे । विवरो करीय विरोल । मुनीसर समजीव्यो आहार । नालिक वचन निहाल ज्यो रे । आहारजिस्यो उदगार ॥ मुनी० ॥ ६ ॥ मुनिनें काजे जे करे रे । आधा कर्मी अवुद्ध । कीधोमो ऊनो करी रे । घेते पूर्व विसूद्ध ॥ मुनी० ॥ ७ ॥ ए दोनुं मेलीदीये रे । ते त्रिजो पूतिकर्म । अन्य मतनें आपतां रे । घेते मिश्रित मर्म ॥ मुनी० ॥ ८ ॥ आप्यो दूजे ठाममें रे । आपना दूषण जाण । प्राचृतिका दूषण उछो रे । अठीय उठीसुंघे आण । मुनी० ॥ ९ ॥ जाली गोख जोई दीये रे । प्राहुःकरण ते प्राय । मोल लेइयें मुनि प्रतेरे । क्रीत तीको कहिवाय ॥ मुनी० ॥ १० ॥ ऊधारो लेइ आपतां रे । नवमो प्रामित्य नेम । असन सटे लेइ असन घेरे । ते परवर्तन प्रेम ॥ मुनी० ॥ ११ ॥ अन्याहृत इग्यारमो रे । जेदे आनक आयं । उझिन्न नामे बार मोरे । आपे जे उघमाय ॥ मुनी० ॥ १२ ॥ ऊपरश्री उतारी घैरे । माळाहृत ते मोस । बालक ना करश्री ग्रहि रे । देते आठिघ दोस ॥ मुनी० ॥ १३ ॥ पाकादिक पंचांतणो रे । अनपृष्ट दे जो एक । अधिके रो ऊरे वलीरे । देखी साधु अनेक ॥ मुनी० ॥ १४ ॥ अध्यव पूरक ते सोलमो रे । लेतां लागे पाप । सुविवेकी श्रावक हूवे रे । तो सहिजेटले संताप ॥ मुनी० ॥ १५ ॥ दुहा ॥ उतपादन संज्ञा तणा । दाखूं सोले दोष । जयणा करी टाढीस जो । तो मुनिवर पामीस मोख ॥ १ ॥

वृ० ४

(९०)

॥ ढाल २ ॥ सुगुण सोभागी हो साहिव माहारा एदेशी ॥

॥ प्रथम खेलावे वालक बहू परे । ते धाई दूषण तंत ।
 चतुरनर, दाखे संदेसा दूतितणा । ते दूति दोष कहंत ॥ चतु०
 ॥ १७ ॥ जिनवरनें वचनें चाखे जिक्के । ते राखे एक तार ॥
 चतु० ॥ असनादिक खेतां । अणसूऊतां । आगे दोष अपार ॥
 चतु० ॥ १८ ॥ जिन० ॥ निमित्त प्रकाश करे । नित नित नवो ।
 निमित्त दूषण तेह नेम ॥ चतु० ॥ जात वतांयां आपणी जन
 प्रते । आजीविक दोष एम ॥ चतु० ॥ १९ ॥ जिन० ॥ शिव
 शासनी वात सुणावतां । वनीगम दोष विचार ॥ चतु० ॥
 विविध आहार करी व्यै वैद्यगी । तेह चिकित्सानीतार ॥
 चतु० ॥ २० ॥ जिन० ॥ असनादिक जे क्रोधे आचरे । क्रोध
 दूषण कहिवाय ॥ चतु० ॥ मान तणें वस जेह ग्रहे मुनि । ते
 मान पिंरु कहिवाय ॥ चतु० ॥ २१ ॥ जिन० ॥ केलवणा जे
 कपट तणी मिलें । तेतो मायावि नाम ॥ चतु० ॥ दाखसा
 दूषण रस लुब्धो लीयें । तेसमजुनो नहिं काम ॥ चतु० ॥ २२ ॥
 जिन० ॥ परसंसी दातव्य गुण पूछा । खेतां संस्तवनो दाग ॥
 चतु० ॥ लेहने परसंसें लोकनें । ते परसंसा पिण त्याग ॥ चतु०
 ॥ २३ ॥ मंत्रतणी दाघवताये मिले । तो मंत्र दूषण तास ॥
 चतु० ॥ वसीकरण कर देई वहिरतां, चूरणपिंरु सरास ॥
 चतु० ॥ २४ ॥ जिन० ॥ अंजनादिक जोगे अदसी करे ।
 योगपिंरु दूषण जाण, मूलकरमपिंरु दूषण सोखमो, पातन
 गर्ज प्रमाण ॥ चतु० ॥ २५ ॥ जिन० ॥ दुहा ॥ गौचरीयें

(९१)

जातां गुरें । दाख्या दूषण दस्स । ते टाळी दयावे तिके । संयम
गुणें सरस्स ॥ २६ ॥

॥ ढाल श्रीसंखेसरपास जिणेसर भेटिये एदेशी ॥

आधा करमी आदिक सोदह जे कह्या, संका करतां संकित
पिंरु वसे फह्या । सचित्त जलादिक लागां मृक्षित पिंरु ए ।
प्रथवी प्रमुख मुक्काणो निक्षितपिंरु ॥ २७ ॥ सचित प्रमुख
फल स्पर्श । असन ग्रह्यां सदा । चोथो पिच्छित दोष हूवो पर-
गट तदा । संहत दोष मोटा श्री । लघुमे मूकतां । दायक नांमे
दोष देवाळ असूजतां ॥ २८ ॥ उनमिश्र लागे जोग्य अजोग्य
अजाणतां । अपरणिच्छ इण नांम असीनो आणतां । कर रेखा
विण सूकां विसदूषण लीथो । उर्दितदूषण जे लेतां धरति नां
खीथो ॥ २९ ॥ ए दस दूषण एहनें संज्ञा एपणा, साधु जिकेसु
विहाण चलंति गवेपणा । जिनवरनें वचनें एह वेतालीस
जो टले, तोइण पंचमैआरे साधुपणो पळे ॥ ३० ॥ मुनिवर
नें वली पांच दूषण मांरुल तणा । जे जाख्या जिनराज सुणो
अवियण जणा । खीरखांरु घृत मेढ्यां संजोजन सुणो । अप-
रिमाण आहार लेतां दूजो गिणो ॥ ३१ ॥ धूम दूषण इण नाम
तेहिज कुवखाणतां । ईगाल नांमे दूषण सखर वखाणतां ।
ग्लानिविनारस लेतां अनिमित्त आंणीयें । मांरुलना ए दोष ।
सुगुरु मुख जाणीयें ॥ ३२ ॥ विण हूं संयम पाय नको टाळी
सक्यो । तिण कारण हिव स्वामि सरणताहरोतक्यो । मोटांनें
ओलाज अठे मिटवातणी । कारज पक्रियां काज सुधारे ते
धणी ॥ ३३ ॥ आगे पिण अपराधि ताखाठे इता । सहू जाणे

(५१)

संसार कविदाखे किता । इम जाणी मुज ऊपर महिर करी
 जीये । बांह ग्रह्यांकी लाज निवा जस दिजिये ॥ ३४ ॥ तारण
 तरण जिहाज विरुद ठे ताहरो । तो मानवनो अवतार सफल
 कर माहरो । जव जव ताहरी सेव चरण सेवक रहूं । तिम
 करज्यो जगवंत किंसुवलि बलि कहूं ॥ ३५ ॥ (कलश)
 इम नगर देसलसरनिरंतर विंचेख्या सुजमनें । जिन
 वचने संजम सूझ पावे दोष टावे दिन दिने । सुविवेक विध
 पहिराज श्रावक तासु आग्रह बहू परे । रुघनाथ मुनिये ।
 कीध रचना अचारे अछमोत्तरे ॥ ३६ ॥ इति श्री बैयांलीस
 दोष विवरण स्तवनं संपूर्णम् ॥

॥ अथ दश पञ्चक्खाण वृद्ध स्तवनं लिख्यते ॥

॥ दूहा ॥ सिद्धारथ नंदन नमूं । महावीर जगवंत । त्रिगुणे
 वेग जिनवरू । परषद बार मिलंत ॥ १ ॥ गणधर गौतम तिण
 समें । पूठे श्रीजिनराय । दश पञ्चक्खाण किंसां कहा । कीयां
 कवण फल आय ॥ २ ॥

॥ ढाल ॥ सीमंधर करज्यो भया एदेशी ॥

॥ श्रीजिनवर इम उपदिशे । सांजल गोयम स्वाम । दश
 पञ्चक्खाण कियां थकां । लहिये अविचल ठाम ॥ ३ ॥ नव
 कारसी बीजी पोरसी । साढपोरसी पुरिमहु । एकासण नीवी
 कही । एकलगाण देवहि ॥ ४ ॥ श्री० ॥ दात आंबिल उप-
 वासही । एहीज दश पञ्चक्खाण । एहना फल सुण गोयमा ।
 जू जूवा करूं वखाण ॥ श्री० ॥ ५ ॥ रतनप्रज्ञा शरकरप्रज्ञा ।
 बालुका तीजी जाण । पंकप्रज्ञा तिम धूमप्रज्ञा । तमप्रज्ञा

(५३)

तम तम ठाम ॥ श्री० ॥ ६ ॥ नरक सात कहीं ए सही । करम कठिन कर जोर । जीव करम वस ते सही । उपजे तिणहीज ठोर ॥ श्री० ॥ ७ ॥ ठेदन जेदन तामना । जूख त्रिषा वलि त्रास । रोम रोम पीमा करे । परमाहम्मी तास ॥ श्री० ॥ ८ ॥ रात दिवश खेत्र वेदना । तिलजर नहीं जिहां सुक्ख । किया करम जे जोगवे । पामें जीव बहु दुक्ख ॥ श्री० ॥ ९ ॥ इक दिनरी नवकारसी । जे करे जाव विशुद्ध । सो वरस नरक नो आऊखो । दूर करे ज्ञान बुद्धि ॥ श्री० ॥ १० ॥ नित्य करे नव कारसी । ते नर नरक न जाय । न रहे पाप वलि पाबदा । निरमल होवे जी काय ॥ श्री० ॥ ११ ॥

॥ ढाल ॥ २ ॥ श्रीविमला चल सिरतिलो एदेशी ॥

सुण गोतम पोरसी कियां महा मोटो फल होय जावसुं जे पोरसी करे । दुरगति ठेदे सोय । श्री० ॥ १२ ॥ नरक मांहे जे नारकी । वरषें एक हजार । करम खपावे नरकमें । करता बहुत पुकार । सु० ॥ १३ ॥ एक दिवशनी पोरसी । जीव करे इक तार । करम हणें सहस एकना । निहचेसुं गणधार ॥ सु० ॥ १४ ॥ दुरगति मांहे नारकी । दस हजार प्रमाण । नरक आयु खिण एकमें । साढपोरसी करे हांण ॥ सु० ॥ १५ ॥ पुरमहु करे नित जीव जे । नरके ते नवि जाय । लाख वरष करमनें दहे । पुरमहु करम खपाय ॥ सु० ॥ १६ ॥ लाख वरष दश नारकी । पामें दुःख अनंत इतरा करम एकासणें । दूर करे मनखंत ॥ सु० ॥ १७ ॥ एक कोनि वरसां लगे । करम खपावे जीव । नीवीय करतां जावसुं । दुरगति हणें

(१४)

सदीव ॥ सु० ॥ १० ॥ दश कोमी जीव नरकमें । जितरो करे
कर्म दूर । तितरो एक लगणही । करे सही चक्र चूर ॥ सु०
॥ १९ ॥ दात करंतां प्राणीयो । सोकोमी परमाण । इतरा
वरष डुरगति तणा । ठेदे चतुर सुजाण ॥ सु० ॥ २० ॥ आंबिल
नो फल बहु कह्यो । कोमी एक हजार करम खपावे इण परे ।
जाव आंबिल अधिकार ॥ सु० ॥ २१ ॥ कोमि सहस दश
वरसही । सहे दुःख नरक मजार । उपवास करे इक जावसुं ।
तो पामें मुगति मजार ॥ २२ ॥ सु० ॥

॥ ढाल ३ ॥ के केइ वर लाधो एदेशी ॥

॥ लाख कोमी वरसां लगे । नरके करतां रीवरे । गौतम
गणधारी । उछम तप करतां अकां । सही नरक निवारे जीवरे ॥
गौ० ॥ २३ ॥ नरके वरस कोरु लाख ही जीव लहें तिहां
दुःख रे । ते दुख अछम तप हुंती । दूर करी पामें सुस्करे ॥
गौ० ॥ २४ ॥ ठेदन जेदन नारकी । कोमा कोमि वरसांइ रे ।
कुगति कुमतिनें परहरो । दशमें एतो फल होइ रे ॥ गौ०
॥ २५ ॥ नित फासू जल पीवतां । कोमा कोमी वरसनो पापरे ।
दूर करे खिण एकमें । निश्चै होय निः पाप रे ॥ गौ० ॥ २६ ॥
वलिय विशेषे फल कह्यो । पांचम करे उपवास रे । पामें ज्ञान
पांचेजला । करता त्रिजुवन परकास रे ॥ गौ० ॥ २७ ॥ चवदश तप
विधि सुं करे । चवदह पूरब होय धार रे । इम अनेक फल तप तणा ।
कहितां वलिनावे पार रे ॥ गौ० ॥ २८ ॥ मन वचने काया करी ।
तप करे जे नर नार रे । इग्यारे वरस एकादशी करतां लहे जव
पार रे ॥ गौ० ॥ २९ ॥ आठम तप आराधतां । जीव न फिरे

(५९)

संसार रे । अनंत जवाना पापथी । बूटे जीव निरधार रे ॥
 गौ० ॥ ३० ॥ तप हुंती पापी तख्या । निस्त तरीयो अरजुन
 माद रे ॥ गौ० ॥ ३१ ॥ तपना फल सूत्रे कहा । पञ्चक्खाण
 तणा दश जेद रे । अवर जेद पिण ठे घणा । करतां ठेदे त्रय
 वेद रे ॥ गौ० ॥ ३२ ॥ (कलश) पञ्चक्खाण दशविध फल
 प्ररूप्या महावीर जिण देव ए । जे करे जवियण तप अखंमि
 तासु सुर पय सेव ए । संबत्त निधि गुण अश्व शशि वलि पोश
 सुद दशमी दिनें पदमरंग वाचक सीस गणिवर रामचंद्र तप
 विधि जणें ॥ गौ० ॥ ३३ ॥ इति दश पञ्चक्खाण फल गर्विजत
 वृक्ष स्तवनम् ॥

॥ अथ श्रीकृष्णभ जिन स्तवन लिख्यते ॥

॥ डाल ॥ पाटोघर पाटीये पधारो एदेशी ॥

सुण सुण सेत्रुंज गिर स्वामी । जगजीवन अंतरजामी । हुंतो
 अरज करुं सिरनामी । कृपा निधि वीनती अवधारो ॥ १ ॥
 जवसायर पार उतारो । निजसेवक वान वधारो । कृपानिधि
 वीनती अवधारो । प्रभु मूरति मोहन गारी । निरख्यां हरखे
 नर नारी । जाउं वारी हुं वार हजारी ॥ कृ० ॥ २ ॥ हिव
 किसिय विमासण की जे । मुक्त ऊपर महिर धरी जे । दिव
 रंजन दरसन दीजे ॥ कृ० ॥ ३ ॥ आज सयल मनोरथ
 फलिया । जव जवना पातिक टलिया । प्रभु जो मुक्तसैं मुख
 मिलिया ॥ कृ० ॥ ४ ॥ समखां संकट टलि जाये । नव नव-
 नित मंगल आये । मुक्त आतम पुण्य जरायें ॥ कृ० ॥ ५ ॥
 कर जोमी वीनति कीजे । केसर चंदन चरची जे । दिन धन

(५६)

धन तेह गिणी जे ॥ कृ० ॥ ६ ॥ प्रचु दरस सरस लहि तोरो ।
 अतिहरखित हुवो चित्त मोरो । जिम दीठां चंद चकोरो ॥
 कृ० ॥ ७ ॥ परतिख प्रचु पंचमे आरे । विषम महा जय संकट
 वारे । सहु सेवक काज सुधारे ॥ कृ० ॥ ८ ॥ सेवो स्वामि सदा
 सुख दाई । कमणा न रहे घर काई । बाधे संपति सोच सवाई ॥
 कृ० ॥ ९ ॥ नाजिराय कुलांवर चंदा । जवि जन मन नयण
 आणंदा । ओलगे सुर असुर सुरिंदा ॥ कृ० ॥ १० ॥ जयकारी
 रिषज्ज जिनंदा । ग्रह समधर परम आणंदा । वंदे श्रीजिनजक्ति
 सुरिंदा ॥ कृ० ॥ ११ ॥ इति श्री कृष्ण देवजी स्तवनं संपूर्णम् ॥

॥ अथ श्रीअजित शांति स्तवनं लिख्यते ॥

॥ मंगल कमला कंद ए । सुखसागर पूनिमचंद ए । जगगुरु
 अजिय जिणंद ए । शांतीसर नयणा नंद ए ॥ १ ॥ बिहुं
 जिनवर प्रणमेव ए । बिहुं गुण गाइस संखेव । पुण्य जंमार जरे
 स ए । मानव जव सफल करेस ए ॥ २ ॥ कोरु हिलाख पचास-
 ए । सागर जिणसासण जास ए । रिषह जिणसर वंस ए ।
 उवज्जाय सरोवर हंस ए ॥ ३ ॥ इण अवसर तिहां राजीयो ए ।
 राजा जितशत्रु जग गाजीयो ए । विजया तसु घर नार ए ।
 बिहुं रमयति पासा सार ए ॥ ४ ॥ कूखहि जिन अवता ए ।
 तिणराय मनाव्यो हार ए । उयर वस्यो दस मास ए । प्रचुपूरी
 जणणी आस ए ॥ ५ ॥ बिहुं जण मन आणंदीयो ए । सुत नाम
 अजिय जिण तो दीयो ए । तिहु अण सयल उन्हाह ए । क्रम
 क्रम वधे जग नाह ए ॥ ६ ॥ हंस धवल सारसतणी ए । गति
 सुदलित निज गति निरंजणी ए । मलपति चाखे गेल ए ।

(९७)

जाणें नयण अमी रस रेख ए ॥ ७ ॥ अवरन समो संसार ए ।
 वलि ज्ञान विवेक विचार ए । गुण देखी गज गहगह्यो ए ।
 लंठन मिसि पग लागी रह्यो ए ॥ ८ ॥ जो वन वय जब
 आवीयो ए । तब वर रमणी परिणवियो ए । पीय साधे सब
 काज ए । प्रभु पावे पुहवीराज ए ॥ ९ ॥ हिव हत्थणा उर
 ठाम ए । विश्वसेण नरेसर नाम ए । राणी अचिरा देव ए ।
 मनहर सुख माणें वेव ए ॥ १० ॥ चवदह स्वप्नें परिवस्यो ए ।
 अचिरा उयरे सुत अवतस्यो ए । मानव देव वखाणीयो ए ।
 चक्कीसर जिनवर जाणीयो ए ॥ ११ ॥ देस नयर हुइ संत ए ।
 तिण नाम दीयोसिरिशांत ए । जिण गुण कुण जाणें कही ए ।
 तिहुं जुवणे तसु उपमा नहीं ए ॥ १२ ॥ नयण सल्लूणो हिरण
 लोए । वन सिंधे वीहे एकलो ए । नयण समाधि निरोध ए ।
 इण नयणे नारि निरोध ए ॥ १३ ॥ गीतही राग सुरंग ए ।
 पिण पज्जणे लोक कुरंग ए । तो उग्यो शशि संक ए । तिण
 पाम्यो नाम कलंक ए ॥ १४ ॥ इणपर मृग अतिखल जड्यो
 ए । जय जंजण स्वामी सांजड्यो ए । आणंदीयो मन आपणो
 ए । पाय सेवे मिस लाठण तणो ए ॥ १५ ॥ लीला वति परणें
 घणी ए । नव नवी य कुमरी रायां तणी ए । बल ठल अरि-
 यण जोगवे ए । पीयराय जलीपर जोगवे ए ॥ १६ ॥ कुमर
 तणें मंरुल समें ए । पंचास सहस वरसां गमें ए । तो तेजे
 दिण्यर जिसो ए । ऊपन्नो चक्रयण तिसो ए ॥ १७ ॥ साधी
 जरह ठह खंरु ए । वरतावी आणा अखंरु ए । चवदरयण
 नव निहि सही ए । वसु सोल सहस जक्खे अही ए ॥ १८ ॥

(५०)

सहस बहुत्तर पुरवरा ए । वत्तीस मौरु बज्र नरवरा ए । पाय
 कगाभे कोरु ए । निन्नवे नमें बेकर जोरु ए ॥ १९ ॥ हय गय
 रह वर जू जुवाए । लख चौरासी मंदिर हुवाए । लाखत्रि
 वाजित्र घम घमे ए । वत्तीस सहस नाटक रमे ए ॥ २० ॥ रूप
 जिसी सुर सुंदरी ए । लक्षण लावन्य लीला जरी ए । जंगम
 सोहग देहनी ए । इसी चौसठ सहस अंतेउरी ए ॥ २१ ॥
 अवरज रिद्धि प्रकार ए । मणि कंचण रथण जंमार ए । ते
 कहिवा कुण जाण ए । वपु वपुरे पुण्य प्रमाण ए ॥ २२ ॥ इम
 चक्कीसर पंचमो ए । चौथो दूसम सुषम समो ए । वरस सहस
 पचवीस ए । सब पूरी मनह जगीस ए ॥ २३ ॥ इण परि बिहुं
 तीर्थ करा ए । चिरपाद्री राज विविह परा ए । जाली अवसर
 सार ए । बिहुं लीधो संजम जार ए ॥ २४ ॥ बिहुं खमदम
 धीरम धीर ए । बिहुं मोह मयण मद परि हरी ए । बिहुं जिण
 काण समाण ए । बिहुं पाम्थो केवल नाण ए ॥ २५ ॥ बिहुं
 देवहि कोरुहि महिय । बिहुं चौतीसे अतिसय सहिय । समव
 सरण बिहुं ठाण ए । बिहुं जोयण वाणी वखाण ए ॥ २६ ॥
 नाचे रणकत नेउरी ए । बिहुं आगलि इज्ज अंतेउरी ए ।
 टिंग मिग जोवे जग सहु ए । रंगहि गुणगावे सुर बहु ए ॥ २७ ॥
 बिहुं सिरउत्र चमर विमल । बिहुं पग तल नव सोवन कमल ।
 बिहुं जिन तणें विहार ए । नवि रोग न सोग न मारि ए ॥ २८ ॥
 बिहुं उवयार जुवण जरी ए । बिहुं सिद्धि रमणि सयंवरी ए ।
 बिहुं जंजी जवकंद ए । बिहुं उदयो परमाणंद ए ॥ २९ ॥ इम
 बीजोनें सोलमो ए जाणें चिंतामणि सुरतरु समो ए । शुणि-

(९९)

अ तिसंज्जविहाण ए । तिहां इह परि जव नवि हाण ए ॥ ३० ॥
 बिहुं उव्व मंगल करण । बिहुं संघ सयल दुरिय हरण बिहुं
 वर कमल वयण नयण । बिहुं श्रीजिनराय जुवन रयण ॥ ३१ ॥
 इम जगते जोल्लिमत्तणी ए । श्रीअजिय शांति थुइ जणी ए ।
 सरण बिहुं जिण पाय ए । सिरि मेरुनंदन उवजाय ए ॥ ३२ ॥
 इति श्रीअजित शांति जिन स्तवनं संपूर्णम् ॥

॥ अथ श्रीसिद्ध गिरि स्तवनं लिख्यते ॥

॥ श्रीविमला चल सिर तिलो । आदीसर अरिहंत । जुगला
 धरम निवारणो । जय जंजण जगवंत ॥ १ ॥ श्री० ॥ मुळ मन
 ऊलट अति घणो रे । सो दिन सफल गिणोस । स्वामी श्रीरि-
 हेसरू । जवनयणो निरखेस ॥ श्री० ॥ २ ॥ जंगम तीरथ विह-
 रता । साधु तणें परिवार । आदि जिणंद समोसखा । पूरव
 निवा गुंवार ॥ श्री० ॥ ३ ॥ अचरा विजया नंदनें । जग बंधव
 जगतात । इण गिरि चउमासे रह्या । शिवर कहे ए वात ॥
 श्री० ॥ ४ ॥ पामें शिव सुख सासता गणधर श्री पुंरुरीक ।
 पुंरुरगिरि तिण कारणें । जगति करो निर जीक ॥ श्री० ॥ ५ ॥
 नमिनें विनमि सहोदरू । विद्याधर बलवंत । सेत्रुंजय शिखर
 समोसखा । जे गिरवा गुणवंत ॥ ६ ॥ श्री० ॥ थावच्चा मु
 निवर शुकसहस सहस परिवार । पंथग वयणें जागीयो । सो
 सेलग अणगार ॥ श्री० ॥ ७ ॥ पांरुव पांच महावली । सुणी
 जादव निरवाण । ते सीधा सिद्धा चळे । सुरनर करे वखाण ॥
 श्री० ॥ ८ ॥ इम सीधा इण डूंगरे । मुनिवर कोमा कोमि ।
 पाज चढंतां सांजरे । ते ग्रण मुंकर जोमि ॥ श्री० ॥ ९ ॥ जेवा

(६०)

घणी प्रति बूझवी । ते दरवाजे जोय । गोमुख यहु कवरु मिली ।
 सानिध कारी होय ॥ १० ॥ श्री० ॥ जे विधिसुं यात्रा करे ।
 सुर नर सेवक तास । राज समुद्र गुण गावतां अविचल लील
 विदास ॥ श्री० ॥ ११ ॥ इति श्रीसेत्रंजय स्तवनं संपूर्णं ॥

॥ अथ श्री आदि जिन वीनती (आलीयण) स्तवनं ॥

॥ सुण जिनवर सेत्रंजा धणीजी । दासतणी अरदास । तुज
 आगल बालक परेजी, हुंतो करुं वेखासरे जिनजी मुज पापीनें
 तार । तुंतो करुणा रस जख्यो जी । तुं सहुनो हितकार रे जिन
 जी ॥ मुज० ॥ १ ॥ हुं अवगुणनो ओरमो जी । गुण तो नहीं
 लववेश । परगुण पेखी नवि शकुं जी । केम संसार तरेशरे
 जिनजी । मुज० ॥ २ ॥ जीवतणा वधमें कख्या जी । बोदया
 मृषावाद । कपट करी परधन हख्या जी । सेव्या विषय सवादरे
 जिनजी ॥ मुज० ॥ ३ ॥ हुं लंपट हुं लालची जी । कर्म कीधां केई
 कोरु । त्रण लुवनमां को नहीं जी । जे आवे मुज जोरु रे जिन
 जी ॥ मुज० ॥ ४ ॥ ठिप्र परायां अह निशे जी । जो तो रहुं
 जगनाथ । कुगति तणी करणी करी जी । जोड्यो तेहशुं साथरे
 जिनजी ॥ मुज० ॥ ५ ॥ कुमति कुटील कदा ग्रही जी । वांकी
 गति मति मुज । वांकी करणी महारी जी । शीसंजलाबुं तुज रे
 जिन जी ॥ मुज० ॥ ६ ॥ पुन्य विना मुज प्राणिओ जी ।
 जाणे मेलुंरे आथ । उचां तरुवर मोरीयां जी । त्यांही पसारे
 हाथरे जिनजी ॥ मुज० ॥ ७ ॥ विण खाधां विण जोगव्यां
 जी । फोगट कर्म बंधाय । आर्त्त ध्यान मिटे नहीं जी । कीजे
 कवण उपायरे जिनजी ॥ मुज० ॥ ८ ॥ काजलथी पण

(६१)

शामला जी । मारा मन परणाम । सोणा माहीं ताहरुं जी । संजारुं
 नहीं नामरे जिनजी ॥ मुज० ॥ ए ॥ मुग्ध लोक उगवा जणी
 जी । करुं अनेक प्रपंच । कुरु कपट केलवी जी । पाप तणो
 करुं संचरे जिनजी ॥ मुज० ॥ १० ॥ मन चंचल नरहे किमे
 जी । राचे रमणीरे रूप । काम विटंबण शी कहुं जी । पत्नीश
 हुं दुरगति कूपरे जिन जी ॥ मुज० ॥ ११ ॥ किश्या कहुं गुण
 महारा जी । किश्या कहुं अपवाद । जेम जेम संजारुं हीये जी ।
 तेम तेम वधे विखवादरे जिनजी ॥ मुज० ॥ १२ ॥ गिरु आ
 ते नवि लेखवे जी । निगुण सेवकनी वात । नीच तणे पण
 मंदिरे जी । चंद्र नटाखे जोतरे जिनजी ॥ मुज० ॥ १३ ॥
 निगुणो तो पण ताहरो जी । नाम धरावुं रे दास । कृपा करी
 संचारजो जी । पूरजो मुज मन आसरे जिनजी ॥ मुज०
 ॥ १४ ॥ पापी जाणी मुज जणी जी । मत मूको विसार । विष
 हलाहल आदखो जी । ईश्वर न तज तासरे जिनजी ॥ मुज०
 ॥ १५ ॥ उत्तम गुणकारी हुवेजी । स्वार्थविना मुजाण । कर-
 सण चिंचे सर जरे जी । मेहन मांगे दाणरे जिनजी ॥ मुज०
 ॥ १६ ॥ तुं उपगारी गुण निलो जी । तुं सेवक प्रतिपाल । तुं
 समरथ सुख पूरवा जी । कर माहरी संजालरे जिनजी ॥
 मुज० ॥ १७ ॥ तुजने शुं कहीये घणो जी । तुं सहु वाते जाण ।
 मुजने थाजो साहिबा जी । जव जव ताहरी आणरे जिनजी ॥
 मु० ॥ १८ ॥ नाजिराया कुल चंदलो जी । मारु देवीनो नंद ।
 कहे जिन हरष निवाज ज्यो जी । देजो परमानंदरे जिनजी ।
 मुज पापी ने तार ॥ १९ ॥ इति श्रीआखोयण आदि जिन स्तवन ॥

(६२)

॥ अथ नवपद वृद्ध स्तवनं लिख्यते ॥

॥ सुरमणी सम सहु मन्त्रमां । नवपद अजिरामीरे लो ॥ अहो
 नव० । करुणा सागर गुण निधी । जग अंतर जामीरे लो ॥
 अहो जग० ॥ १ ॥ त्रिचुवन जन पूजित सदा । लोका लोक
 प्रकासीरे लो ॥ अहो लोका० । एहवा श्रीअरिहंतजी । नमुं
 चित्त उद्घासीरे लो ॥ अहो नमुं० ॥ २ ॥ अष्टकरम दल ह्य
 करी । अया सिद्ध सरूपीरे लो । अहो अया० । सिद्ध नमो जवि
 ज्ञावथी । जे अगम अरूपीरे लो ॥ अहो जे० ॥ ३ ॥ गुण
 उत्तीसे सोजता । सुंदर सुख कारीरे लो ॥ अहो सु० ॥
 आचारज तीजे पदे वंडुं अधिकारीरे लो ॥ अहो वं० ॥ ४ ॥
 आगम धारी उपशमी । तप दुविध अराधीरे लो ॥ अहो त० ॥
 चोथे पद पाठक नमो । संवेग समाधीरे लो ॥ अहो सं० ॥ ५ ॥
 पंचा चार पादणपरा पंचाश्रवणत्यागीरे लो ॥ अहो पं० ॥ गुण
 रागी मुनि पांचमें । प्रणमुं वरु जामीरे लो ॥ अहो प्र० ॥ ६ ॥
 निजपर गुणनें ओलखे । श्रुत श्रद्धा आवेरे लो ॥ अहो श्रु० ॥
 ठठे गुण दरशण नमो । आतम शुज जावेरे लो ॥ अहो आ०
 ॥ ७ ॥ ज्ञान नमो गुण सातमें । जे पंच प्रकारे लो ॥ अहो जे०
 स्वपर प्रकाशक दिनमणि । जह अज्ञान निवारे लो अहो जे० ।
 ॥ ८ ॥ आठमें चारित्र पद नमो । परजाव निवारी रे लो ॥
 अहो प० ॥ खांत्यादिक दस धर्मनो । जेह अठे अधिकारे लो ॥
 अहो जे० ॥ ९ ॥ नवमें वलि तप पद नमो । बाह्यान्यंतर
 जेदेरे लो ॥ अहो बा० ॥ बांध्याकाल अनंतना । जे कर्म उठे
 देरे लो ॥ अहो जे० ॥ १० ॥ ए नव पद बहुमान श्री । ध्यावे
 शुज जावेरे लो ॥ अहो ध्या० ॥ नृप श्रीपाद तणी परे । मन

(६३)

वंशित पावेरे लो ॥ अहो म० ॥ ११ ॥ आसू चैत्रक मासमां ।
 नव आंखिल करियेरे लो ॥ अहो नव० ॥ नव ओली विधि
 युत करी । शिव कमलावरि येरे लो ॥ अहो शि० ॥ १२ ॥
 सिद्धचक्रनी बहु परे । वर महिमाकी जेरे लो ॥ अहो व० ॥
 श्रीजिनलाज कहे सदा । अनुपम जशली जेरे लो ॥ अहो अ०
 ॥ १३ ॥ इति श्रीनवपदजीका वृद्ध स्तवनं ॥

॥ अथ चैत्री पूनम वृद्ध स्तवनं लिख्यते ॥

॥ ढाळ ॥ पय प्रणमीरे जिन वरना सुव साजले । पुंनर
 गिररे गाइस हुं सुज जाजले । मति सुर गिररे सहस जीज जो
 मुख हुवे । किमते नररे विमला चंदना गुण स्तवे । उद्धालो ।
 किमस्तवे गुण गण एह । गिरिना जिहां मुनि सीधा बहु । गिर
 रायना गुण जाणिये । तिरयंच नारक तणी गतिना दुःख दूरे
 राखिये ॥ १ ॥ चाळ ॥ जिन राजारे पहिलो आदि जिने सरू ।
 तसु नंदनरे चक्रवर्ति जरते सरू । तसु अंगजरे पुंनरीक गुण
 गण निलो । शम दम रसरे विनय विवेक गुणे जलो । उद्धालो ।
 गुण जलो अनुक्रम आदि जिनवर पास संयम सिवपुरी । पुंन-
 रीक गणधर प्रथम विहरे सुमति गुपते संचरी । पण कोफि
 साथे विमल गिरवर मुगति पदवी पाव ए । सुदि चैत्र पूनम
 तेण ए गिरि पुंनरीक कहाव ए ॥ २ ॥ चाळ ॥ हिव चैत्रीरे
 पूनम पर्व सुहामणो । सेत्रुंजेरे आराध्यां फल हुवे घणो । मन
 सुद्धेरे आपणपे आनकरही । आराध्यांरे यात्र पुन्य पामे सही ।
 उद्धालो ते पुन्य पामे दान तप जप धर्म ध्यान मने धरे । बहु
 जाव जत्तें त्रिविध पूजा आदि जिनवरनी करे । जावना जावे

(६४)

तेण दिवसे पंच कोमि गुणो फले । अनुक्रमे ते नर मुगति पामी
 सिद्धि सुंदरीनें मिले ॥ ३ ॥ चाल ॥ दश वीशारे तीश चालीश
 पूजा कही । पन्नासारे निरती सरदही । चउथ ठेठरे अछम
 दशम डुवालसे । पूजा फलरे अनुक्रम ए मुक्त मन वसें । उह्वालो ।
 मनवसे पूज कपूर धूवे मास खमण फले वली । सामन्न धूवे
 पक्खनो फल जे करे मननीरली । हिव पूजनी विधि जेम
 गुरु मुख सुणी अठे परंपरा । ते मोहमाया कपट ठंसीं सुणो
 जविषण सादरा ॥ ४ ॥ ढाल ॥ तंहुल राशि विमल गिरयापी ।
 तसु ऊपरि पट्टादिक आपी । प्रतिमा आदि जिणेंसर केरी ।
 पुंमुरीकनी आपी निवेरी ॥ ५ ॥ सेव्रंज गिरिनें मन चिंती जे ।
 करमतणा मल दूर करीजे । मोती तंहुल करीय वधावो । तीन
 प्रदहण पूज रचावो ॥ ६ ॥ मंगलीक पहिला तिहां आठ ।
 करम बंध दूरे करि आठ । प्रतिमा मूल सनात्र करेवा । जिन-
 वरना गुण हीयमे धरे वा ॥ ७ ॥ ऊजा अई नवकार गुणंता ।
 दश दश जेती तिलक करंता । माला पुष्प पुंगी फल ढोवो ।
 भेरु जरण वर धूप उखेवो ॥ ८ ॥ शक्र स्तव पांचे देव वांदे ।
 जघन्यना वंदण पाप ठेदे । दशे नमस्कार करंत जेती । राखी
 करी दृष्टि जिनें सेती ॥ ९ ॥ आराधिवाकीजे काउसगग ।
 जिणें कीये जाजे कर्मवगग । लोगस्स उज्जो य दसे वखाणुं ।
 वेला प्रमाणें अहि एग आणुं ॥ १० ॥ इणें प्रकारे धुर पूज
 एह । इसी परे बीजी च्यार तेह । दशांतणी वृद्धि तिहां गिणी
 जे । एक चित्त सूधे सुन्न पुन्य कीजे ॥ ११ ॥ धजा तणो रोप
 तिहां करीजे । एकेक पुठे अथवा गिणी जे । महुत्तरे आरति

(६५)

मंगल्वेवो । पठे प्रभु आगलिते करेवो ॥ १२ ॥ (कलश) इम
करिय पूजा यथायोगे संघ पूजा आदरो । साहमी वल्ल करो
जविका जव समुद्र लीला वरो । संपदा सोहगतेह मानव रिद्धि
वृद्धि बहु लहे । श्रीअमर माणिक सीससुपरे साधुकीरति इम
कहे ॥ १३ ॥ इति श्रीचैत्री पूनिम वृद्ध स्तवनं संपूर्णम् ॥

॥ अथ नंदीसर द्वीप स्तवनं लिख्यते ॥

॥ नंदीसर बावन्न जिनालय । शाश्वता चौमुख सोहे रे ।
रुषजानन चंद्रानन वारिषेण । वरधमान मनमोहे रे ॥ नंदी०
॥ १ ॥ आठमो द्वीप नंदीसर अदनुत । वलया कार विराजे
रे । तेहनें मध्ये चिहुं दिश शोजित । अंजन गिरिवर ठाजे रे
॥ २ ॥ नंदी० ॥ जोयण सहस चउरासी ऊंचा । ऊंचपणें
अजिरामारे । मूळे पृथुल सहस दश जोयण । उवरि सहस
इक श्यामारे ॥ ३ ॥ नंदी० ॥ ते उपर प्रासाद प्रभुना । अति
उत्तंग उदारारे । साधुजंघा विद्या चारण वांदे विविध प्रकारा
रे ॥ ४ ॥ नंदी० ॥ चैत्ये चैत्ये एकसोचोवीस । बिंबसंख्या
सविदाखीरे । ध्यावो सेवो जविजन जत्तें । सुध आगम करि
साखीरे ॥ ५ ॥ नंदी० ॥ ऊंचपणें सहस जोयण बहुत्तर । सोजो
यण आयामारे । पिढुलपणें पंचास जोयणना । प्रभु प्रासाद
सुगमा रे ॥ ६ ॥ नंदी० ॥ धनुष पांचसे आयत प्रभुनी ।
विविध रतन मयकायारे । जिन कट्याणक उल्लवकरवा सुर-
पति जगतें आयारे ॥ ७ ॥ नंदी० ॥ अंजन अंजन चिहुं गिरी
उवरे । चौमुख वावि विशालारे । वाविवावि विच इकइक
पर्वत । राजतरंग रसाला रे ॥ ८ ॥ नंदी० ॥ चौसठ सहस

वृ० ५

(६६)

जोयण उचंगे । दश सहस सम पिडुखारे । चिहुदिशि सोखसोहे
 दधिमुख गिरि । तिहां प्रासादसुविमला रे ॥ ९ ॥ नंदी० ॥
 वाविवाविनें अंतर विदिशें । रतिकर पर्वत रूमारे । दोय
 दोय संख्या जगदीसे । कहा नहीं एकूमारे ॥ १० ॥
 नंदी० ॥ जोयण सहस मानदश ऊंचा । दशदश सहस विस्ता
 रारे । ऊपरिसमसंठाण जगतगुरु । ए निश्चय निरधारारे ॥
 ॥ ११ ॥ नंदी० ॥ ते ऊपर प्राशाद सतोरण । अंजन गिरि
 परिमाणेरे । जिन प्रतिमा नी संख्या तेहिज । श्रीजिनराज
 वखाणें ॥ १२ ॥ नंदी० ॥ इम प्रासाद प्रजूना बावन । नंदी
 सरबर छीपेरे । अब्य जाव विधिपूज करंतां । मोह महा जरु
 जीपेरे ॥ १३ ॥ नंदी० ॥ प्रवचन सार उच्चार प्रकरणें । जीवा-
 ज्जिमें जाणोरे । इम अधिकार ठे ग्रंथ अनेके । इहां संका
 मत आणोरे ॥ १४ ॥ नंदी० ॥ जिम सुरपति विरचे तिहां
 पूजा । ते अनुजव इहांदयावोरे । ध्यावो जिमपावो परमात्म ।
 जैनचंजगुण गावोरे ॥ १५ ॥ इति श्रीनंदीसर छीप स्तवनं ॥
 ॥ अथ निर्वाण कल्याणक स्तवनं लिख्यते ॥

॥ मारग देशक मोहनोरे । केवल ज्ञान निधान । जावदया
 सागर प्रचूरे । पर उपगारी प्रधानोरे ॥ १ ॥ वीर प्रजु सिद्धथया ।
 संघ सकल आधारोरे । हिवइण जरतमां । कुण करस्ये उप-
 गारोरे ॥ २ ॥ वीर० ॥ नाथ विहूणी सेन्य जूरे । वीर विहू-
 णोरे संघ । साधेकुण आधारथीरे । परमानंद अजंगोरे ॥ ३ ॥
 वी० ॥ मात विहुणा बालज्युंरे । अरहां परां अथमाय । वीर
 विहूणा जीवमारे । आकुल व्याकुल आयेरे ॥ ४ ॥ वी० ॥

(६७)

संशय भेदक वीरनोरे । विरह ते केम खमाय । जेदीठें सुख
 ऊपजेरे । ते विण किम रहिवायोरे ॥ ५ ॥ वी० ॥ निर्यामक
 जव समुज्जनोरे । जव अटवी सत्थवाह । ते परमेशर विन
 मिट्यारें किमवाधे उज्जाहोरे ॥ ६ ॥ वी० ॥ वीरथकां पिण
 श्रुततणोरे हुंतो परम आधार । द्विणां श्रुत आधार ठेरे ।
 एह जिन आगम सारोरे ॥ ७ ॥ वी० ॥ इणकाळे सहू जीव-
 नेंरे । आगमथी आनंद । ध्यावो सेवो जविजनारे । जिन
 पन्निमासुखकंदोरे ॥ ८ ॥ वी० ॥ गणधर आचारजमुनिरे ।
 सहूने इण परि सीध । जवजव आगम संगथीरे । देवचंज पद-
 दीधरे ॥ ९ ॥ वी० ॥ इति श्री निर्वाण कट्याणक स्तवनं संपूर्णम्

॥ अथ श्रीसिधक्षेत्र पुंडरीक गिरिवृद्ध स्तवनं लिख्यते
 श्री चंद्रा प्रभू प्राहूणोरे एदेशी ॥

॥ नमोरे नमो शेवुंज गिरीरे । त्रिकरण शुद्ध त्रिकालरे ।
 पाप परुलदूरेटलेरे । तूटे करम जंजालरे । नमो० ॥ १ ॥ पूरब
 निनाणूं समवसखारे । प्रथम जिनंद जगदीशरे । बावीसम
 जिनवर विनारे । समोसखा तेवीसरे ॥ नमो० ॥ २ ॥ साधु
 अनंत अण्णशण्ण ग्रहीरे । सीधा एहीजठोमरे । काल आगामी
 वलिसीऊस्येरे । साधु अनंती कोमिरे ॥ नमो० ॥ ३ ॥ अनंत
 कट्याणक जूमिकारे । महिमावंत महंतरे । सासतो तीरथ ए
 सहरीरे । अतिशय जास अनंतरे ॥ नमो० ॥ ४ ॥ कोमि जवं-
 तरे जे कियारे । पातिक विविध उपायरे । सेवुंजे सनमुख
 चालतारें । पग पग ते सहू जायरे ॥ नमो० ॥ ५ ॥ धनदिन
 तेहीज जाणसुरें । वहिस्थुं सेवुंजकेरी वाटरे । ठहरी यथा

(६८)

विधि पादस्थूरे । संघ सहित गहि गाढरे ॥ नमो० ॥ ६ ॥
 पग पग उल्लव अति घणारे । पग पग जाचक दानरे । प्रेम
 जगति साहमी तणीरे । जीर्णोद्धार प्रधानरे ॥ नमो० ॥ ७ ॥
 धन ते गिरिराय निरखसुंरे । वढती मंगल माखरे । मणि मोती-
 यमे वधाव स्थूरे । रजतसोवन जर आखरे ॥ नमो० ॥ ८ ॥
 धन दिन ते गिरिराय फरसस्थूरे । करस्यु पावन मोरी कायरे ।
 जगति जुगति जुहारसुंरे । नाजिनंदन जिनरायरे ॥ नमो० ॥
 ॥ ९ ॥ द्रव्य जाव करसुं मुदारे । पूजा विविध प्रकाररे । जावे
 जावना जावसुंरे । करसुं सफल अवताररे ॥ नमो० ॥ १० ॥
 रतन त्रयी जमती जलीरे । देसुं ते धरबुद्धिरे । जव जव त्रमण
 निवारसुंरे । लहिसुं आतम सुद्धिरे ॥ नमो० ॥ ११ ॥ विधि
 फरसण मन माहरोरे । मोहिरह्यो दिनरातरे । पुन्य प्रवदथी
 पामियोरे । उज्जल गिरीकेरी जातरे ॥ नमो० ॥ १२ ॥ नाथ-
 धूखेवा सुपसायथीरे । कारज सगला सिद्धरे । कहे जिनहरख
 सूरि सदाररे । होय जो मंगल वृद्धरे ॥ नमो० ॥ १३ ॥ इति
 श्री सिद्धाचल वृद्ध स्तवनं संपूर्णम् ॥

॥ अथ श्री गौडी पार्श्वनाथ वृद्ध स्तवनं लिख्यते ॥

॥ दुहा ॥ वाणी ब्राह्मवादनी । जागे जग विख्यात । पास-
 तणा गुण गावतां । मुक्त मुख वसज्यो मात ॥ १ ॥ नारंगे
 अणहिल पुरे । अहमदावादे पास । गौरीनो धणी जागतो ।
 सहूनी पूरे आस ॥ २ ॥ शुच वेला शुच दिन घनी । महुरत
 एक मंराण । प्रतिमा ते इह पासनी । अई प्रतिष्ठा जाण ॥ ३ ॥
 ॥ ढाल १ ॥ गुणहि विशाला मंगलीक माला । वामानो सुत-

(६९)

साचो जी । धण कण कंचण मणि माणकदे । गौमीनो धणी
 जाचो जी ॥ ४ ॥ गुण० ॥ अणहिलपुर पाटण माहें प्रतिमा ।
 तुरक तणें घरहूँती जी । अश्वनी जूमि अश्वनी पीमा । अश्वनी
 वाव विगुती जी ॥ ५ ॥ गुण० ॥ जागंतो जह जेहनें कहिये ।
 सुहणो तुरकनें आपे जी । पासजिनेसरकेरी प्रतिमा । सेवक
 तुज संतापे जी ॥ ६ ॥ गुण० ॥ ग्रह ऊठीनें परगट करजे ।
 मेघा गोठीनें देजे जी । अधिको मखे जे उठो मखे जे । टक्का
 पांचसें ले जे जी ॥ ७ ॥ गुण० ॥ नहिं आपिस तो मारीस
 मुरमी स । मोर बंध बंधास्ये जी । पुत्र कलत्र धन हय हाथी
 तुज । दाढ घणी घर जास्ये जी ॥ ८ ॥ गुण० ॥ मारग पहिलो
 तुजनें मिलस्ये । सारथ वाह जे गोठी जी । निखवट टीलो
 चोखा चेढ्या । वस्तु वहे तसु पोठी जी ॥ ९ ॥ गुण० ॥
 ॥ डुहा ॥ मनसुं वीहनो तुरकमो । मानें वचन प्रमाण । बीबीनें
 सुहणा तणो । संजलावे सहिनाण ॥ १० ॥ बीबी बोले तुरकनें
 वमा देव हे कोइ । अब सताब परगट करो नहीतर मारे
 सोय ॥ ११ ॥ पाठली रात परोमीये । पहिली बंधे पाज ।
 सुहणामा हें सेठनें । संजलावे यह राज ॥ १२ ॥ ढाढ ॥
 एम कही यह आयो राते । सारथ बाहुनें सुहणें जी । पास
 तणी प्रतिमा तुं लेजे । लेतो शिरमत धुणे जी ॥ १३ ॥ एम० ॥
 पांचसें टक्का तेहनें आपे । अधिकोम आपिसवारो जी ।
 जतन करी पुहचारु आनक । प्रतिमा गुण संजारो जी ॥ १४ ॥
 एम० ॥ तुजनें होसी बहु फलदायक । जाई गोठी सुणजे जी ।
 पूजीस प्रणमीस तेहना पाया । ग्रह ऊठीनें शुणजे जी ॥ १५ ॥

(७०)

एम० ॥ सुहणो देईनें सुर चाह्यो । अपने थानक पढुतो जी ।
 पाटण माहें सारथ बाहू । हींके तुरकनें जो तो जी ॥ १६ ॥
 एम० ॥ तुरके जातां दीगे गोठी । चोखा तिलक खिलामे जी ।
 संकेत पढुतो साचो जाणी । बोलावे बहुलामे जी ॥ १७ ॥
 एम० ॥ मुज घर प्रतिमा तुंऊनें आपुं । पास जिणेसरकेरी
 जी । पांचसें टक्का जोमुऊ आपे । मोखन मांगुं फेरी जी ॥ १८ ॥
 एम० ॥ नांणो देई प्रतिमा छेई । थानक पढुतो रंगे जी ।
 केशर चंदन मृगमद घोली विधिसुं पूजा रंगे जी ॥ १९ ॥
 एम० ॥ गादी रूमी रूनी कीधी । ते मांहि प्रतिमा राखे जी ।
 अनुक्रम आव्या परिकर मांहे । श्रीसंघनें सुर साखे जी ॥ २० ॥
 एम० ॥ उन्नव दिन दिन अधिका थायें । सत्तर जेद सनात्रो
 जी । ठाम ठामना दरशण करवा । आवे लोक प्रज्ञातो जी
 ॥ २१ ॥ एम० ॥ छुहा ॥ एक दिन देखे अवधिसुं । परिकर
 पुरनो जंग । जतन करुं प्रतिमा तणो । तीरथ अठे अजंग
 ॥ २२ ॥ सुहणो आपे सेठनें । थल अटवी उज्जारु । महिमा
 आस्ये अति घणी । प्रतिमा तिहां पुहचारु ॥ २३ ॥ कुशळ
 खेम तिहां अठे । तुऊनें मुऊनें जाणि । संका ठोनी काम कर ।
 करतो मकरि संकाणि ॥ २४ ॥ ढाल ॥ पास मनोरथ पूरण
 करे । बाहण एक वृषज जोतरे । परिकरथी परियाणो करे ।
 एक थल चढ बीजे ऊतरे ॥ २५ ॥ बारकोस आव्या जेतले ।
 प्रतिमा न विचाखे तेतले । गोठी मनह विमा सण थई । पास
 जुवन मंभावूं सही ॥ २६ ॥ आ अटवी किम करुं प्रयाण ।
 कुटको कोई नदीसे पाहाण । देवल पास जिनसरतणो मंभावूं

(७१)

किम गरथे विणो ॥ २७ ॥ जल विन श्री संघहरस्ये किहां ।
 सिद्धा वटो किम आवे इहां । चिंतातुर अयो निजा छहे ।
 यहराज आविनें कहे ॥ २८ ॥ गुंहुली ऊपर नांणो
 जिहां । गरथ घणो जाणि जे तिहां । स्वस्तिक सोपारीनें ठाण ।
 पाहण तणीं उल्लटस्ये खाण ॥ २९ ॥ श्रीफल सजल तिहां
 किलजुठं । अमृत जल नी सरसी कूठं । खारा कूआ तणो
 इह सैनांण । जूमि पड्यो ठे नीलो ठाण ॥ ३० ॥ सिद्धावटो
 सीरोही वसे । कोढपरा जवियो किसमिसे । तिहां अकी तूं
 इहां आण जे । सत्य वचन माहरो मान जे ॥ ३१ ॥ गोठी नो
 मन थिर आपियो । सिद्धावटेनें सुहणो दियो । रोग गमीनें
 पूरुं आस । पास तणो मंके आवास ॥ ३२ ॥ सुपन मांहे
 मान्यो ते वैण । हेम वरण देखाड्यो नैण । गोठी मनह मनो-
 रथ हुवा । सिद्धावटेनें गया तेरुवा ॥ ३३ ॥ सिद्धावटो आवे
 सूरमो । जीमें खीर खारु घृत चूरमो । घरे घाट करे कोरणी ।
 लगन जले पायारोपणी ॥ ३४ ॥ अंज अंज कीधी पूतली ।
 नाटक कौतिक करतीरली । रंग मंरुपरलियामणो रसे ।
 जोतां मानवनों मनवसे ॥ ३५ ॥ नीपायो पूरो प्रासाद । स्वर्ग
 समो मंके आवास । दिवस विचारी इमो घड्यो । तत खिण
 देवल ऊपर चड्यो ॥ ३६ ॥ शुज लगन शुज वेलावास । पबा-
 सण वेग श्री पास । महिमा मोटी मेरु समान । एकल मिळ
 वगरे रहैवान ॥ ३७ ॥ वात पुराणी में सांजली । तवन
 माहिं सूधी सांकली । गोठी तणा गोतरिया अठे । यात्र
 करीनें परणें पठे ॥ ३८ ॥ दुहा ॥ विघन विभारण यह जगि

(७१)

तेहनो अकल सरूप । प्रीत करे श्री संघनें । देखाने निजरूप ।
 ॥ ३९ ॥ गिरु उँ गौरी पास जिन । आपे अरथ जंमार ।
 सांनिधकरे श्री संघनें । आस्था पूरण हार ॥ ४० ॥ नील
 पद्माणें नील हय । नीलो अई असवार । मारग चूका मानवी ।
 वाट दिखावणहार ॥ ४१ ॥ ढाल ॥ वरण अढार तणो लहे
 जोग । विघन निवारे टाळे रोग पवित्र अई समरे जे जाप ।
 टाळे सगला पाप संताप ॥ ४२ ॥ निरधननें धरि धननो सूत ।
 आपे अपुत्री यानें पुत्र । कायर नें सूर पण धरे । पार उतारे
 लह्मी वरे ॥ ४३ ॥ दो जागीनें दे सो जाग । पग विहूणानें
 आपे पग । गम नहीं तेहनें छे गम । मनवंठित पूरे अजि-
 राम ॥ ४४ ॥ निरधास्यानें छे आधार । जवसायर ऊतारे
 पार । आरती यानी आरत जंग । धरे ध्यान ते लहे सुरंग
 ॥ ४५ ॥ समखां साददीये यद्द राज । तेहना मोटा अठे
 दिवाज । बुद्धि हीणनें बुद्धि प्रकास । गूंगानें छे वचन विदास
 ॥ ४६ ॥ दुखियांनं सुखनो दातार । जय जंजण रंजण अव-
 तार । बंधन तूटे वेनी तणा । श्री पार्श्वनाम अद्दर समरणा
 ॥ ४७ ॥ दूहा ॥ श्रीपार्श्वनाम अद्दर जपे । विश्वानर विक-
 राख । हस्ति यूथ दूरेटले । दुद्धरसींह सियाल ॥ ४८ ॥ चोरतणा
 जय चूकवे । विष अमृत ऊमकार । विष धरनो विष ऊतरे ।
 संग्रामें जय जय कार ॥ ४९ ॥ रोग सोग दाखिज दुख । दोहग
 दूर पुलाय । परमेशर श्रीपासनो । महिमा मंत्र जपाय ॥ ५० ॥

॥ कडखानी चाल ५ ॥

उँजितुं उँजितुं उँजि उपशम धरी । उँझी श्री श्रीपार्श्व अद्दर

(७३)

जपंते । जूतनें प्रेत जोटिंग व्यंतर सुरा उपसमे वार इकवीश
 गुणंते ॥ ११ ॥ ॐ ॥ दुद्धरा रोग सोग जरा जंतनें । ताव
 एकांतरा दुत्तपंते । गर्ज बंधन ब्रणं सर्प विह्व विषं । चालिका
 बालमेवा ऊखंते ॥ १२ ॥ ॐ ॥ साइणी माइणी रोहिणी
 रंकणी । फोटका मोटका दोष हुंतें । दाढ ऊंदर तणी कोल
 नोळा तणी । स्वान सीयाळ विकराळ दंते ॥ १३ ॥ ॐ ॥
 धरणें पदमावती समर सोजावती । वाट आघाट अटवी
 अटंते । लखमी लोडुं मिले सुजशवेळा वळे । सयल आस्या
 फळे मन हसंते ॥ १४ ॥ ॐ ॥ अष्ट महा जय हरे कानपी
 माटले । ऊतरे सूळ सीसग जणंते । वदत वर प्रीतसुं प्रीति
 विमल प्रजू । श्रीपार्श्वजिन नाम अजिराम मंते ॥ १५ ॥
 इतिश्री गौमी पार्श्वनाथजी वृद्ध स्तवनं संपूर्णम् ॥

॥ यह स्तवन ॥

संध्या समय निरंतर पवित्र होकर गुणे या सुणे सुध अहरसे
 तो सर्व उपपन्न मिटे महा मंगल होवे ॥

॥ अथ अट्टाईस लब्धी तप स्तवन लिख्यते ॥

॥ दुहा ॥ प्रणमुं प्रथम जिनेसरु । शुद्ध मनं सुखकार ।
 लवधि अठावीस जिन कही । आगमनें अधिकार ॥ १ ॥
 प्रश्न व्याकरणें प्रगट जगवती सूत्र मफार । पन्नवणा आव-
 स्यके । वारू लवधि विचार ॥ २ ॥ आंबिल तप कर ऊपजे ।
 लवध्यां अठावीस । ते हिव परगट अरथसुं । सांजलज्यो
 सुजगीस ॥ ३ ॥ ढाळ १ सफल संसारनी ॥ अनुक्रमे हेव
 अधिकार गाथा तणें । लवधिना नाम परिणाम सरिखा जणें ।

(७४)

रोग सहु जाय जसु अंग फर स्यां सही । प्रथम ते लवधि ठे नाम आमो सही ॥ ४ ॥ जासु मल मूत्र उषधि समा जाणीये । वीथ विण्णोसही लवधि वखाणीये । श्लेषम उषधि सारिखो जेहनो । तीजी खेदोसही नाम ठे तेहनो ॥ ५ ॥ देहना मैलथी कोढ दूरे हुवे । चोथी जह्णोसही नाम तेहनो ठवे । केश नख रोम सहु अंग फरसे सही । रहे नहीं रोग सब्बो सही ते कही ॥ ६ ॥ एक इंद्रिय करी पांच इंद्रिय तणा । जेद जाणें तिका नाम संजिन्नणा वस्तुरूपी सहू जाणियें जिण करी । सातमी लवधि ते अवधि ज्ञानें करी ॥ ७ ॥

॥ ढाल २ आव्यो तिहां नरहर ए चाल ॥

॥ हिव आंगुल अढीये ऊणो मानुष हेत्र । संझी पंचेंद्री तिहां जे वसय विचित्र । तसु मननो चिंतित जाणें थूळ प्रकार । ते कजुमति नामें आठमी लवधि विचार ॥ ८ ॥ संपूरण मानुष हेत्रे संज्ञावंत । पंचेंद्रिय जे ठे तसु मन वातां तंत । सूखम पर जायें जाणें सहु परिणाम । ए नवमी कहीये विपुलमती सुन्न नाम ॥ ९ ॥ जिण लवधि प्रज्ञावे उमी जाय आकाश । ते जंघा विद्या चारण लवधि प्रकाश । जसु वचन सरापे खिणमें खेरु आय । ए लवधि इग्यारमी आसी विषयक हाय ॥ १० ॥ सहु सूखम वादर देखे लोका लोक । ते केवल लवधि बारमिये सहु थोक । गणधर पद लहिये तेरमी लवधि प्रमाण । चवदम लवधे करी चवदे पूरव जाण ॥ ११ ॥ तीर्थ-कर पदवी पामें पनरमी लवधि । सोलम सुख दाई चक्रवर्ति पदरिजि । बलदेव तणो पद लहिये सतरमी सार । अट्टारमी

(७५)

आखी वासुदेव विस्तार ॥ १२ ॥ मिसरी घृत खीर मेढ्यां
जेह सवाद । ए हवी लहे वाणी जगणीसमी परसाद । जणीयो
नवि जूले सूत्र अरथ सुविचार । ते कुष्टिक बुद्धि वीशमी
लबधि विचार ॥ १३ ॥ एके पद जणीये आवे पद लखकोरु ।
इक्कीशमी लबधि पायाणु सारणी जोरु । एके अरथे करी
उपजे अरथ अनेक । बावीसमी कहीये बीज बुद्धि सुविवेक १४

॥ ढाल ॥ ३ ॥ कपूर हुवे अति ऊजलोरे ए चाल ॥

॥ सोलह देश तणी सही रे । दाहक सगति वखाण । तेह
लबधि तेवी समी रे । ते जो लेइया जाण ॥ १५ ॥ चतुर नर
सुणज्यो ए सुविचार । आगमनें अधिकार । वारू लबधि
विचार ॥ चतु० ॥ चवदह पूरव धर मुनिवरू रे । उपजंतां
संदेह । रूप नवो रचि मोकले रे । लबधि आहारक एह
॥ चतु० ॥ १६ ॥ तेजो लेइया अग्निनें रे । उपशम वा जल-
धार । मोटी लबधि पचशमी रे । शीतो लेइया जाण । चतु०
॥ १७ ॥ जेण सगति सुं विकुरवें रे । विविध प्रकारे रूप ।
सद्गुरु कहे ढावीसमी रे । वेक्रिय लबधि अनूप ॥ चतु० ॥
॥ १८ ॥ एकणपात्रे आदमी रे । जीमावे केई लाख । तेह
अहीण महाणसी रे । सत्तावीसमी साख ॥ चतु० ॥ १९ ॥
चूरे सेना चक्कीसनी रे । संघा दिकनें काज । तेह पुलाक
लबधि कही रे । अठावीशमी साज ॥ चतु० ॥ २० ॥ तेज-
शीत लेइया बिहुं रे । तेम पुलाक विचार । जगवती सूत्रमें
जाखियो रे । ए त्रिहुंनो अधिकार ॥ चतु० ॥ २१ ॥ चक्रवर्त्ती
बलदेवनी रे । वासुदेव त्रण एह । आवश्यक सूत्रे अठे

(७६)

रे । नहिं इहां संदेह ॥ चतु० ॥ २२ ॥ पन्नवणा
 आहारनी रे । कटपसूत्र गणधार । तीन तीने इक इक
 मिलीरे वारु आछ विचार ॥ चतु० ॥ २३ ॥ प्रण व्याकरणें
 कही रे । वाकी लवध्यांवीश । सांजलतां सुख उपजे रे ।
 दोलत हुवे निशि दीश ॥ चतु० ॥ २४ ॥ (कलश) संवत्त
 सतरेसें ठवीशे मेरु तेरस दिन जले । श्री नगर सुखकर लूण
 करणसर आदिजिन सुपसावले । वाचना चारज सुगुरु
 सांनिध विजय हरख विलास ए । श्री धर्मवर्द्धन स्तवन जणतां
 प्रगट ज्ञान प्रकाश ए ॥ २५ ॥ इति श्री २० लब्धि स्तवनं ॥

॥ अथ १४ पूर्व स्तवनं लिख्यते ॥

॥ ढाल * बेकर जोडीताम ए चाल ॥

॥ जिनवर श्री वर्द्धमान । चरम तीर्थकर । प्रहज्जठी प्रणमुं
 मुदाए । श्रुतधर श्रीगणधार । सूरि शिरोमणी । नमतां नव-
 निधि संपदा ए ॥ १ ॥ चवदे पूरव नाम । सूत्रे जूजूवा । वीर
 जिणंदेजाखीया ए । ते हिव सुगुरु पसाय । वरणवस्युं इहां ।
 आगममें जिम उपदिश्या ए ॥ २ ॥ पहिलो पूरव उत्पाद ।
 दूजो आग्रायणी । वीर्यप्रवाद तीजो नमुं ए । अस्ति नास्ति
 प्रवाद ॥ ४ ॥ सत्ता जाणीये । नारगरयण पंचम गिणुं ए ॥ ३ ॥
 ठो सत्य प्रवाद । सत्तम आतम । कर्म प्रवाद अछम गिणो
 ए । प्रत्या ख्यान प्रवाद । नामें नवम । विद्या प्रवाद दशमो
 कह्यो ए ॥ ४ ॥ इग्यारम नाम कट्याण । प्राणायाम बारमो ।
 क्रिया विशाल तेरम जणो ए । विंदुसार इण नाम । चवदे
 एकह्या साख्थ अकी में संग्रह्याए ॥ ५ ॥

(७३)

॥ ढाल ॥ २ ॥ श्री विमलाचल सिरतिलो ए देशी ॥

उत्पाद पूर्व सोहामणो । कोटी पद परिमाण । षट ज्ञाव
 प्रगट ठे ते जिहां । त्रिपदी ज्ञाव विण्ण ॥ १ ॥ सर्व ज्ञव्य
 पर्याय तणो । जीव विशेष प्रमाण । दूजो पूर्व आग्रायणी ।
 ठिन्नूलख पदजाण ॥ २ ॥ पदलख सित्तर जेहनी । संख्या पर-
 गट एह । वीर्य प्रबलता जीवनी । ज्ञाखी तीजे तेह ॥ ३ ॥
 चोथे पूर्वे जे कह्यो । अस्ति नास्ति प्रवाद । पद संख्या साठ
 लाखनी । सप्त जंगी स्यादाद ॥ ४ ॥ ज्ञान प्रवाद पद पंचमो ।
 सूत्रे आण्यो जोरु । मत्यादिक पण जेदसुं । पद संख्या इक
 कोरु ॥ ५ ॥ सत्य प्रवाद ठठो कहुं । ज्ञाखुं सत्य स्वरूप ।
 संख्या पद इग कोरुनी । ज्ञाखी अगम अनूप ॥ ६ ॥ नित्या
 नित्य पणो इहां । आतम ज्ञव्य सुज्ञाव । ठवीस पद कोरु
 जेहना । सूत्रे आण्यां ज्ञाव ॥ ७ ॥ कर्म प्रवाद तणो हिवे ।
 प्रगट पणें अधिकार । लाख असी पद जेहना । कोरुनी इग
 निरधार ॥ ८ ॥ नवमो पूर्व कहुं हिवे । नामें प्रत्याख्यान ।
 लाख चौरासी जेहना । पद संख्या चित्त आन ॥ ९ ॥ अति-
 सय गुण संयुत ज्ञाणी । साधन साध्य निदान । विद्या अनुपम
 सातसें । कोरुनी दस लाख जान ॥ १० ॥ कट्याण नाम इग्या-
 रमो । ठवीस कोरु प्रमाण । ज्योतिष शास्त्र विचारणा ।
 चौविह देव कट्याण ॥ ११ ॥ प्राणायु पद बारमो । ठप्पन्न
 लाख इग कोरु । प्राण निरोधन जे क्रिया । शास्त्रे आण्यो
 जोरु ॥ १२ ॥ ख्याधिक्यादिक जे क्रिया । ठंद क्रियासु
 विसाल । पद संख्या नव कोरुनी । तेरमी किरिया विशाल

(७७)

॥ १३ ॥ लोकसार बिंदु चवदमो । नामें अरथ निहाल ।
 पद संख्या इग कोरुनी । लाख पचवीश संजाल ॥ १४ ॥
 लोक प्रत्यय देखण जणी । संख्या गज परिमाण । सोल सहस
 अरुतीनशें । उर तेंयांसी जाण ॥ १५ ॥ पूरब संख्या एकही ।
 गुणमाळाथी देख । आगे बुध जन सोधज्यो । बाकी देश
 विशेष ॥ १६ ॥

॥ ढाल ॥ ३ ॥ वीरजीनेसर इम उपदिशे ए चाल ॥

सूत्रे गूंथे गणधरा । अरथे श्रीअरिहंत जाले रे । ते श्रुत
 ज्ञान नमुं सदा । पाप तिमिर जिम नासे रे ॥ १ ॥ वाणीरे
 वीर जिनंदनी । सुणज्यो चित हित आणी रे । तत्व रमण
 ता अनुसरे । संपूरण गुण खाणी रे ॥ वा० ॥ २ ॥ विषय
 कषाय तजी करी । ज्ञान जगति उर धारी रे । विधि संयुत
 जिन मंदिरे । प्रभु मुख पास जुहारी रे ॥ वा० ॥ ३ ॥ तप
 जप संयम आदरी । श्रीश्रुत ज्ञान निधानो रे । सदगुरु चरण
 नमी करी । संवर जोग प्रधानो रे ॥ वा० ॥ ४ ॥ अद्भुत लेई
 ऊजळा । गुंढली सुंदर कीजे रे । नाण दंसण चारित्रनी ।
 ढिगळी तीन धरीजे रे ॥ वा० ॥ ५ ॥ चवद पूर्व व्रत इण परे ।
 सुगुरु संजोगे लेई रे । विधिसुं पुस्तक पूजीये । चित अति
 आदर देईरे ॥ वा० ॥ ६ ॥ इम तप संपूरण थयां । ऊजमाणो
 हिव कीजे रे । घर सारु धन खरचनें । नर जव लाहो वीजे
 रे ॥ वा० ॥ ७ ॥ पूठा परत विटांगणा । पूरब नाम प्रमाणो
 रे । नवकर वाली कोथली । लेखण ठवणी जाणो रे ॥ ८ ॥
 देहरे देव जुहारनें । आरती मंगल कीजे रे । सनात्र पूजा

(५९)

बलि साचवी । तत्व सुधारस पीजे रे ॥ वा० ॥ ए ॥ इण पर
तप आराधतां । डुरगति कारण ठेदेरे । चवदह रज्जु सिरो
मणि । जीव अहय गति वेदे रे ॥ १० ॥ वा० ॥ तप आरा
धन विध जणी । आगम वचने जोई रे । जवियण पिण तुमे
आदरो । ज्युं जव जमण न होई रे ॥ ११ ॥ वा० ॥ (कलश)
इम सयल सुखकर गढ खरतर तपे रवि जिम कांत ए । सोजा
ग्यसूरि मुणिंद इण पर कह्यो पूर्व वृत्तत ए । संवत अगरे
वरश ठिन्नं नयर श्री बालूच रे । ए स्तवन जणतां श्रवण
सुणतां सयल मन वंछित फले ॥ १२ ॥ इति चवदे पूर्व
स्तवनं संपूर्णम् ॥

॥ अथ तिलक तप स्तवन लिख्यते ॥

दूहा * सासण देवी सारदा । वाणी सुधारस वेल । बालक
हित जणी वगसिये । सुबुधि सुरंगी रेख ॥ १ ॥ नवम अंग
जिन पूजतां । मन लहि सुज परिणाम । तप तिलके फल
पामिये । दवदंती गुण धाम ॥ २ ॥

॥ ढाल ॥ १ ॥ वीरजिणे सर उपदिसे ए देशी ॥

॥ कमला जिम कुंरुण पुरे । जुज बल नरपतिजीमोरे ।
पदमनी पदम सुवासना । इवेत गज स्वप्नेनीमोरे ॥ पदम०
॥ १ ॥ परतख्य फल ए पुन्यना । प्रसवी सुता पूरे मासे रे ।
दवदंती नाम दीपतो । गुणमणी बुद्धि प्रकाशे रे ॥ पदम० ॥ १॥
चौसठ कला विचक्षण । रूप गुणें करी रंजा रे । देव गुरु
धर्म दीपावती । व्रत धारी दृढ बंजा रे ॥ पदम० ॥ ३ ॥
प्रतिमा पूजे श्री सांतीनी देवे दीधी त्रिकाक्षो रे । मात पिता

(८०)

प्रमोदसुं ॥ स्वयंवर वर माखो रे ॥ पदम० ॥ ४ ॥ अउंज्जा
धिप श्री निषदनो । नल खिखीयो निखामे रे । आनंदसुं पंथ
आवतां । पूरव पुन्य उघामे रे ॥ पदम० ॥ ५ ॥ मज्जम
रयणी तम जरी । मधुर वकुंत इहां वनमें रे । मणि जाले तेज
दिनमणी । जाग्रत देखी अहो मनमें रे ॥ पदम० ॥ ६ ॥ ज्ञान
धारी गुरु कोइ मिले । पूठीये एह प्रसन्नो रे । कर्म बले मुनि
आवीया । परीसह जीतमदन्नो रे ॥ पदम० ॥ ७ ॥ पंच
जीत पंच पावता । टावता दुस्सह सबदा रे । संजम शुद्ध
संजावता । उद्यम शिव सुख कमला रे ॥ पदम० ॥ ८ ॥
हुहा मणि तेजें मुनि तरुण्ये रथ थकी स्त्री जरतार देवे तीन
प्रदक्षिणा विधिसुं चरण जुहार ॥ ९ ॥ देशना सुन पावन
अया ज्ञान सुधारस पाय को तप परजव तिलक है कहियै
श्रीमुनिराय ॥ १० ॥

॥ ढाल ॥ २ ॥ भरत नृप भावसुं ए चाल ॥

॥ मधुर स्वरे मुनिवर कहे ए नाणी गुरु सुपसाय । दीपक
सहू लोकना ए । कर्म सुज्ञासुज्ञ परजवे ए । इह जव फल
निपजाय । करम गति वांकरी ए ॥ ११ ॥ उहिनांण जव
प्रागनो ए । नृप सुणें निरमल जाव । समकित साहीयो ए ।
धर्मवती को नृप वधु ए । जाण्यो हे तत्व प्रस्ताव । साची
जिन वाचना ए ॥ १२ ॥ चौथ प्रमुख नृप चुंप सुंए । किरिया
शुद्ध करी एह । जले चित्त जाव सुंए । नव अंग पूजे तिलक
सुंए । चाढे जिन चौवीश । रयण कंचण जरुया ए ॥ १३ ॥
तिलक तिलकसैं पामियो ए । समकित एह सतीस । जनम

(८१)

सफलो गिणें ए । जगवन तप विधि जाखीये ए । नल कहे
 बोध वरीस । पीहर षट कायना ए ॥ १४ ॥ आदिनाथ
 अरिहंतना ए । षट् उपवास कहीस । त्रि चौबीहारस्सुं ए ।
 चौथ दोय जिनवीरना ए । अजितादिक बावीस । आणा
 गुरु शिरवही ए ॥ १५ ॥ पौषधत्रीश त्रीनें थया । पूजन तिलक
 चढाय । तारक जगदीसनें ए । उद्यापन संघ जक्सुं ए ।
 जन्म सफल नलराय । सूधे मन साधीये ए ॥ १६ ॥ सुणवाणी
 समकित गहे ए । पथ प्रणमी गुरुवीर । चित्त उमाहीयो ए ।
 इणपर जे जविआदरे ए । थाये चरम शरीर मूल सुखशासता
 ए ॥ १७ ॥ (कलश) श्री शांति दाता त्रिजग त्राता जविक
 ध्याता सुखकरा । इम सतीय साध्यो तप आराध्यो सुजस
 बांध्यो शिवधरां । आगमे आखे सुरीय साखे सुगुरु जाखे ।
 सुण यथा । सुद्ध ध्यावे जविक जावे विजय विमल जिनवर
 कथा ॥ १८ ॥ इति तिलक तपस्या स्तवन संपूर्णम् ॥

॥ अथ शोलीये को स्तवन लिख्यते ॥

॥ वीर जिनेसर जाखीयोरे दाद । सद्गु व्रतमें सिरताज ।
 जविप्राणी रे । कषायगंजनतप आदरो रे दाद । इणथी
 पातिकजाय जविप्राणी रे ॥ वी० ॥ १ ॥ कोरुवरष तप आदरेरे
 दाद । क्रोधगमावे फलतास जविप्राणी रे । मानकरे जे प्राणि-
 थारे दाद । ते जगमें न सुहाय ॥ ज० ॥ वी० ॥ २ ॥ व्रतमें
 माया आदरी रे दाद । स्त्रीपणो पायो मझिनाथ ॥ ज० ॥
 रूपपरावर्त्त कीया घणारे दाद । आषाढ जूति गणिका साथ
 ॥ ज० ॥ वी० ॥ ३ ॥ च्यार कषाय ठे मूलगारे दाद उत्तम

वृ० ६

(८२)

सोखे जेद ॥ ज० ॥ इम जव जव जमतो अकोरे लाख । जीव-
 पामें बहुखेद ॥ ज० ॥ वी० ॥ ४ ॥ एकाशण ब्रत जे करे रे
 लाख । लाख वरष दुख हांण ॥ ज० ॥ नीवी ब्रत दूजो
 कह्योरे लाख । ए धारो जिनवर वांण ॥ ज० ॥ वी० ॥ ५ ॥
 आंबिलनो फल बहु कह्यो रे लाख । उपजे लबधि अपार
 ॥ ज० ॥ उपवास करतां जावसुरे लाख । पामें जवनो पार
 ॥ ज० ॥ वी० ॥ ६ ॥ इम दिन सोखे तप करे रे लाख ।
 पूरण ए ब्रत आय ॥ ज० ॥ देव गुरु पूजा करे रे लाख ।
 तिण श्री पातिक जाय ॥ ज० ॥ वी० ॥ ७ ॥ ए तप आदर
 श्री करे रे लाख । मन वंछित फल आय ॥ ज० ॥ नर सुर
 रिद्धि पिण जोगवे रे लाख । निश्चै मुगति जाय ॥ ज० ॥ वी०
 ॥ ८ ॥ इति १६ कषाय गंजन तप स्तवनं ॥

॥ अथ ९६ भगवानका स्तवनं लिख्यते ॥

॥ वरतमान चोवीसी वंडुं । मनसूधे नित मेवरी माई ।
 कृपज्ञ अजित संजव अजिनंदन सुमति पदम प्रभुसेवरी माई
 ॥ १ ॥ वर० ॥ श्री सुपार्श्व चंडप्रभु प्रणमं । सुविधि शीतल
 श्रेयांसरी माई । वास पूज्य विमल अनंत धरम जिन शांति
 कुंथु परसंसरी माई ॥ वर० ॥ २ ॥ अरजिन मल्लि अनं मुनि
 सुव्रत । नमि नेमि पास जिणंदरी माई । चोवीसमा श्री वीर
 जिणेंसर प्रणमं परमाणंदरी माई ॥ वर० ॥ ३ ॥

॥ ढाल २ प्रहशम सूधा साधु नमुं नित एदेशी ॥

नित नित अतीत चोवीशी नमीये । जेहना नाम प्रगट ए
 जाण । केवल ज्ञानीनं निरवाणी । सागर महाजश विमल

(८३)

वखाण ॥ नि० ४ ॥ सञ्चानुज्जति श्रीधर दत्त जिनवर । दामो
 दर सुतेजा श्रीस्वामि । मुनि सुव्रत सुमति शिवगति जिन ।
 श्री अस्ताग नेमीसरनाम ॥ ५ ॥ नि० ॥ अनिल यशोधर तेम
 कृतारथ । श्रीजिनेसर सुधमति सुजगीस । शिवकर स्यंदन
 संप्रतिनामें । वंदीजे जिनवर चौवीश ॥ ६ ॥ नि० ॥

॥ ढाल ३ सफल संसारनी देशी ॥

॥ जे जविस्संति अनागए कालए । तेह चौवीश प्रणमीस
 त्रिहुंकाळए । प्रथम महाराज श्रेणिकतणो जीवए । श्री पदम-
 नाज प्रणमीस सदीवए ॥ १ ॥ वीरनो पितरीयो नाम सुपा-
 सए । हुक्षी जिनवीय सूरदेव सु प्रकासए । कोणिक सुत उदाई
 नरिंदए । तीसरो तेह सुपास जिणंदए ॥ २ ॥ सिष्य श्री वीर
 नो पोड्डो साधए । चोथो स्वयंप्रभु नाम आराधए । दृढा
 युषजीव सिद्धांतमें जाणीये । पंचम सर्वानुज्जति प्रमाणी ये
 ॥ ३ ॥ कीर्त्तण नाम इक जीव कहीजीये । देवश्रुत ते उछो
 स्वामि स लही जीये । शंख श्रावक हुस्ये उदय जिण सातमो
 आणंदनो जीव पेढाळ जिण आठमो ॥ ४ ॥ सुनंदनो जीवते
 नवम पोड्डल जिण । शतक श्रावक शतकीर्त्ति दशमो जण ।
 देवकी जीव मुनि सुव्रत इग्यारमो । सत्यकी जीवते अमम
 जिण बारमो ॥ ५ ॥ वासुदेव जीव निकषाय जिनतेरमो । बल-
 देव जीव निपुळाक चवदम नमो । पनरमो निरममदेव सुलसा
 कही । रोहिणी जीव चित्रगुप्त सोलम सही ॥ ६ ॥ समाधि
 जिन सतरमो श्रविका रेवती । अठारमो शहाळ जीव संबर
 जिनपति । दीपायन जीव यशोधर उगणीसमो । कृष्ण कोई

(८४)

जीव ते विजय जिनवीशमो ॥ ७ ॥ महि इकवीशमो जीवना-
रदतणो । देव बावीशमो अंबरु श्रावक जणो । तेवीशमो अमर
जीव अनंत बीरज नमो । स्वाति बुध जीव ते जज्ञ चौवीशमो
॥ ८ ॥ एह आगामी चौवीश जिण जाणीया । प्रवचनसार
उद्धार श्री आणीया । केई पर सिद्धनें केई अप्रसिद्धकह्या ।
शास्त्र अनुसार श्री साचकर सरदह्या ॥ ९ ॥

॥ ढाल ४ आजनिहेजोरे दीसे नाहलो० एदेशी ॥

विहरमान जिण वीशे वंदीये । महाविदेह विख्यात ।
सीमंधर युगमंधर बाहुजी श्रीसुबाहु सुजात ॥ ६ ॥ वि० ॥
स्वयंप्रभु रिषजानन अनंतवीरजी । सूरप्रभु तेम विशाल ।
वज्रधर चंजानन चंजबाहुजी । जुजंग ईसर नेम जाल ॥ ७ ॥
वि० ॥ वैरसेन महाजज्ञ नमुंवली । देवयशा यसोरिद्ध । अढी
दीपमें विचरे आजए । नामलीये नवनिद्ध ॥ ८ ॥ वि० ॥

॥ ढाल ५ रेजीव जिनधर्म कीजीये० ए देशी ॥

च्यार तीर्थंकर शाश्वता । इणहीज अजिधान । ऋषजानन
चंजानन वारिषेण वर्द्धमान ॥ ९ ॥ च्या० ॥ अठकोनि ठप्पन
लाखसुं । सत्ताणुं हजार । चउसे ठयासी देहरा । त्रिहुं लोक-
मजार ॥ १० ॥ च्यार० ॥ नवसे पणवीस कोलीया । बिंब
त्रेपनलाख । सहस अठावीश च्यारसे । अठ्यासी जाल ॥ ११ ॥
च्या० ॥ ठिन्नूं जिणवर नाम ए । समखां सुखदाय । प्रणम्यां
पाप मिटे परा । समकित सुद्ध आय ॥ १२ ॥ च्यार० ॥
(कलश) इम त्रिण चौवीशी वीश विहरमान चौजिण
शाशता । संश्रुण्यां सतरेसे त्रयांसे अधिक आंणी आसता ।

(८५)

जिन रतन चिंतामणि तणी परि प्रघल वंछित पूरण । प्रहसमे
त्रिकरण सुद्ध प्रणमें सदा जिनचंदसूरण ॥ १३ ॥ इति श्री
ठिन्नू जगवानका स्तवनं संपूर्णम् ॥

॥ अथ श्री उपधान तप वृद्ध स्तवनं लिख्यते ॥

॥ श्री महावीर धरम परकासे । वेठी परषद बारजी । अमृ-
तवचन सुणी अति मीठा । पामें हरष अपार जी ॥ १ ॥ सुणो
सुणो रे श्रावक उपधान बह्यां विन । किमसूजे नवकार जी ।
उत्तराध्ययन बहुश्रुत अध्ययनें । एह जणयो अधिकार जी
॥ २ ॥ सुणो ॥ महानिशीथ सिद्धांत मांहे पिण । उपधान
तप विस्तार जी । अनुक्रम सुद्ध परंपर दीसे । सुविहित गढ
आचार जी ॥ सुणो ॥ ३ ॥ तप उपधान बह्यां विन किरिया ।
तुछ अलप फल जाण जी । जे उपधान बह्या नर नारी । तेह
नो जनम प्रमाण जी ॥ ४ ॥ सुणो ॥ तप उपधान कह्यो
सिद्धांते । जो नविमानें जेह जी । अरिहंत देवनी आण विराधे
जमस्ये जव जव तेह जी ॥ ५ ॥ सुणो ॥ अधड्या घाट समां
नर नरी । विण उपधाने होय जी । किरिया करतां आदेश
निरदेश । काम सरे नहीं कोइ जी ॥ ६ ॥ सुणो ॥ इक धेव-
रनें खांमे जरियो । अति घणो मीठो आय जी । एक श्रावक
उपधानवहेतो धन धन ते कहवाय जी ॥ ७ ॥ सुणो ॥
॥ ढाळ २ ॥ नवकार तणो तप पहिलो वीसरु जाण । इरियावही
नो तप बीजो वीसरु आण । इण बिहुं उपधाने निश्चे नांण मंमाण ।
बारे उपवासे गुरु मुख बेवे वांणि ॥ ८ ॥ पैत्रीसरु त्रीजो णमो
त्युणं उपधान । त्रिण वायण उगणीस तप उपवास प्रधान ।

(८६)

अरिहंत चेई तप चोओ चोकरु एह । उपवास अढाई वायण
 एक गुण गेह ॥ ए ॥ पांचमो लोगस्स तप अठावीसरु नाम ।
 साढा पनरह उपवासे वायण त्रिणठाम । पुरस्करवरदी तप
 ठाचो ठकरु सार । साढात्रण उपवासे वायण एक सुविचार
 ॥ १० ॥ सिद्धाणं बुद्धाणं सातमो उपधान माल । उपवास
 करे इक चौविहार तत काल । एक वायण करे वलि गुरु मुख
 सरसरसाळ । गह्व नायक पाशे पहरे माल विशाल ॥ ११ ॥
 माल पहरण अवशर आणी मन उठरंग । घर सारू वारू
 खरचे धन बहु जंग । अति उल्लवकीजे राती जोगो दिव
 खोल । गीत गान गवावे पावे अति रंग रोळ ॥ १२ ॥ ढाल ३ ॥
 ए साते उपधान । विधसों जे वहे । ते सूधी किरिया करेए ।
 खिण नकरे परमाद । जीव जतन करे । पुंजि पुंजि पगला जरेए
 ॥ १३ ॥ नकरे क्रोध कषाय । हरु हरु हसे नहीं । मरम केहनो
 नवि कहे ए । नाणें घरनो मोह । उत्कृष्टी करणी करे । साधु-
 तणी रहणी रहे ए ॥ १४ ॥ पहरसीम सिजाय । कर-
 पोरसी जणी । जंचे स्वर बोले नहीं ए । मनमांहे जावे एम ।
 धन धन ए दिन । नर जव मांहीं सफल सही ए ॥ १५ ॥ जे
 साते उपधान । विधसेती वहे । पहिरे माल सोहावणीं ए ।
 तेहनी किरिया शुद्ध । बहु फल दायक । करम निरजरा अति घणी
 ए ॥ १६ ॥ परजव पामे रिद्ध । देव तणा सुख । बत्रीस बद्ध नाटक
 पमे ए । दाजे लील विलास । अनुक्रम शिव सुख । चढती
 पदवी जे चढे ए ॥ १७ ॥ (कलश) इम वीर जिणवर जुवण
 दिणयर मात त्रिशला नंदणो । उपधान ना फल कहे उत्तम

(८९)

जविय जण आणंदणो । जिणचंद जुग परधान सदगुरु सकलचंद
मुनीसरो । तसु शीश वाचक समयसुंदर जणें वंठित सुखकरो
॥ १८ ॥ इति श्री सात उपाधान गर्बित श्री महावीर स्वामी
वृद्ध स्तवनं संपूर्णम् ॥

॥ अथ पक्खवासे तपका वृद्ध स्तवनं लिख्यते ॥

॥ सीमंधर करजो मया एदेशी ॥

॥ जंबुद्वीप सोहामणो । दक्षिण जरत उदार । राजग्रही
नगरी जली । अलिका पुर अवतार ॥ १ ॥ श्रीमुनिसुव्रत
स्वामी जी । समरंता सुख आय । मनवंठित फल पामी ये ।
दोहग दूर पुलाय ॥ २ ॥ श्री० ॥ राजकरे तिहां राजियो ।
सुमित्र नरेसर नाम । पटराणी पद्मावती । शीलगुणें अजिराम
॥ श्री० ॥ ३ ॥ श्रावण ऊजल पूनमें । श्रीजिनवर हरिंश ।
माताकुक्षि सरोवरे । अवतरीयो रायहंस ॥ श्री० ॥ ४ ॥ जेठ
पढम पक्ष अछमी । जायो श्रीजिनराय । जनम महोन्नव सुर-
करे । त्रिजुवन हरख नमाय ॥ श्री० ॥ ५ ॥ शामल वरण
सोहामणो । निरुपम रूप निधान । जिनवर लंठन काठबो ।
वीश धनुष तनु मान ॥ श्री० ॥ ६ ॥ परणी नार प्रजावती ।
जोग पुरंदर साम । राज लीला सुख जोगवे पूरे वंठित काम
॥ श्री० ॥ ७ ॥ तव लोकांतिक देवता । आवि जंपे जयकार ।
प्रभु फागुण वदि बारसे लीधो संयम जार ॥ श्री० ॥ ८ ॥
शुभ फागुण वदि बारसे । मनधर निरमल ध्यान । च्यार करम
प्रभु चूरिया । पाम्यो केवल ज्ञान ॥ श्री० ॥ ९ ॥

॥ ढाल २ सुखकारण भविष्यण समरो श्री नवकार एदेशी ॥

॥ ततखिण तिहां मिलिया चलिया सुर नर कोमि । प्रभुना

(८८)

पद पंकज प्रणमे वेकर जोनि । बेकर जोमी मञ्जर ठोमी समव
 सरण विरतंत । माणकहेम रूपमय त्रिगुणो ठव त्रय जलकंत ।
 सिंहासन वेठा तिहां स्वामी चोविह धर्म प्रकासे । बारे पर-
 खदा वेठी आगलि सुणे मन उट्हासे ॥ १० ॥ तपनें अधि-
 कारे पखवासो तप सार । पन्निवाथी कीजे पनरह तिथ
 ऊदार । पनरह तिथि कीजे गुरु मुख लीजे । जिस दिन हुवे
 उपवास । श्रीमुनिसुब्रत नाम जपी जे वांदी देव उल्लास ।
 तप ऊजमणे रजत पालणो सोवन पूतली चंग । मोदक आल
 देहरे मूंकी जिनवर स्नात्र सुरंग ॥ ११ ॥ तप करिये निरंतर-
 अहुरव दर्शनी जेम । मन वंजित केरा सुख पामी जे
 तेम । सुख पामीजे कारजसीजे तप करतां सुखकार पुत्र
 मित्र परिवार परं अति वल्लभ जरतार । जस कीरत सो
 जाग वरुई महियल महिमा जाण । परजव मुगति फल लहीये
 ए तपनें प्रमाण ॥ १२ ॥ शिर थापी चतुर्विध संघतणो अधि-
 कार । जरुवन्न प्रमुख नगरादिक करिय विहार । विहार करी
 प्रतिबोधे खंदक पंचसयां परिवार । कार्तिक सेठ जितशत्रु तुरं-
 गम सुब्रतनामकुमार । तीश सहस वरस आऊखो पाळे
 जगदया सार । श्री सम्मेत सिखर परमेसर पोहता मुगति
 मकार ॥ १३ ॥ इम पंच कट्याणक शुणिया त्रिभुवन ताय ।
 मुनि सुब्रत स्वामी वीशमो जिनवर राय । वीशमो जिनवर
 राय जग गुरु त्रय जंजण जगवंत । निराकार निरंजन निरु-
 पम अजरामर अरिहंत । श्री जिनचंद विनय शिरोमणि
 सकलचंद गणि सीस । वाचक समयसुंदर इम पजणे पूरो मनह

(८९)

जगीस ॥ १४ ॥ इति श्रीपक्खवासे तपसा वृद्ध स्तवनं संपूर्णम् ॥

॥ अथ वारे मासी तप स्तवनं लि० ॥

दान उल्लट धरी दीजीयै । (एदेशी) त्रिभुवन नायक तुं
धणी आदिजिणे सर देवरे । चौसठईज करे सदा । तुफ पद
पंकज सेवरे (त्रिभु०) ॥ १ ॥ प्रथम जूपाळ प्रभु तुं अयो ।
इण अवसरपणी कालरे । तुफ सम अवरन को प्रभु । तुं प्रभु
दीनदयाळरे (त्रि०) ॥ २ ॥ प्रथम तीर्थ कर तुं सही ।
केवल—ग्यान दिनं दरे । धर्म प्रज्ञापक प्रथमतुं । तूही है
प्रथम जिनंदरे । (त्रि०) ॥ ३ ॥ अंतरअरि जे आतम तणा ।
काळ अनादि थिति जेहरे । ते तप शक्तिये तै हणया । आत्म
बीरज गुण गेहरे (त्रि०) ॥ ४ ॥ ताहारी शक्ति कुण कह
शकै । जेहनो अंत न पाररे । द्वादश माशनो तप कर्यो । तेह
अपानक सार रे (त्रि०) ॥ ५ ॥ एह उत्कृष्ट तप वरणव्यो ।
आगममे जिन राज रे । ते करवुं अति आ करूं । तप विना
किम सरे काज रे (त्रि०) ॥ ६ ॥ तीनशे साठ उपवास ते ।
जेइन् पंचम कालरे । अवसर आदरै कम विना । ते पिण जवि
सुविदासरे (त्रि०) ॥ ७ ॥ ए तप गुरुमुख आदरै । शास्त्र-
तणे अनुसाररे । पक्किमणादिक जावथी । सुज्ज किया मन
धार रे (त्रि०) ॥ ८ ॥ चित्तसमाधि सुज्ज जावथी । धरे
ताहरो ध्यानरे । तेनर उत्तम फल लहे । बलि लहे उत्तम ज्ञान
रे (त्रि०) ॥ ९ ॥ काळ अनादि संसारमें । जन्म मरण तणा
दुःख रे । ते लह्या धर्म पायां विनां तपविना किमहुवे सुख रे

(९०)

(त्रि०) ॥ १० ॥ हिव लह्यो नर जव पुन्यथी । वलि लह्यो
 श्रीजिनधर्म रे । तत्वनी रुचि अई हे मुजे । हिव मिथ्यो मन
 तणो जर्म रे (त्रि० ॥ ११ ॥ जव जव एक जिनराजनो ।
 सरण होज्यो सुख कार रे कुगुरु कुदेव कुधर्मनो । में कीधो हिवे
 परिहार रे (त्रि०) ॥ १२ ॥ दर्शन ज्ञान चारित्र ए । मोह-
 मारग सुविसाल रे । जव जव जे मुज संपजे । तो फले मंगल
 मालरे ॥ त्रि० ॥ १३ ॥ श्री जिन शासन तप कह्यो । ते तप
 सुरतरु कंदरे । धन धन जे नर आदरे । काटे ते करमनो
 फंदरे ॥ त्रि० ॥ १४ ॥ कलश ॥ इम नाजि नंदन जगत वंदन
 सकल जन आनंदनो । में शुण्यो धन दिन आजनो मुज मात
 मरुदेवी नंदनो । संवत सुनेत्राकाश निधि शशि नयर श्री
 वालूचरे । श्री जिन सौजाग्य सूरिंदके सुपशाय विजय विम-
 लवरे ॥ १५ ॥ इति श्री बारमाशी तप वृद्ध स्तवनम् ॥

॥ अथ छम्मासी तप स्तवनं लिख्यते ॥

॥ गौतम स्वामी रे बुध दो निरमली । आपो करिय पसाय
 महावीर स्वामी जे जे तप किया । तेहनो कहिसुं विचार ।
 वलि वलि वांडु वीर जी सुहामणा ॥ १ ॥ जावठ जंजण
 सेव्यां सुख करे । गातां नव निधि आय । बारे वरसां वीरजी
 तप कियो । दूर करे सहु अपाय ॥ व० ॥ १॥ वे कर जोमी एहूं
 वीनवूं । श्रीजिन शासन राय । नाम लियां श्री नव निधि
 संपजे । दरिशाण दुरित पुढाय ॥ व० ॥ ३ ॥ नव चौमासा
 जिनजीरा जाणि ये । एक कीयो ठम्मास । पांचे ऊणा ठ वलि
 जाणिये । बार के को जी माश ॥ व० ॥ ४ ॥ बहुत्तर माशख

(९१)

मण जग दीपता । ठ दो मासी रे जाए । तीन अढाई दो दो
कीया । दो दोढ मासी वखाण ॥ व० ॥ ५ ॥ ज्ञज्ञ महाज्ञज्ञ
शिवगति जाणियें । उत्तम एहना प्रकार । विचमें पारणो
स्वामी नहिं कियो । नहिं कीयो चोथो आहार ॥ व० ॥ ६ ॥
तिहुं उपवासे प्रतिमा बारमी । कीधा बारे जी माश । दोयसें
बेला जिनजीरा जाणिये । इण गुणतीस विदास ॥ व० ॥ ७ ॥
तीनसे पारणा जिनजीरा जाणियें । तीन गुणतीस पचास ।
एहमें स्वामी केवल पामिया । पाम्या मुगति आवास ॥ व०
॥ ८ ॥ कलश ॥ इम वीर जिनवर सयल सुखकर अतिहि
हुकर तप करी । संयमसुं पादी कर्म टाढी स्वामी शिव रमणी
वरी । सेवक पज्ञाणें वीरजिनवर चरण वंदित तुमतणा ।
संसार कूप परंत राखो । आपो स्वामी सुख घणा ॥ ९ ॥ इति
ठम्मासी तप स्तवनं ॥

॥ अथ रोहिणी तप वृद्ध स्तवनं लिख्यते ॥

॥ शाशण देवता सामिणीए मुक्त सांनिध कीजे । खुलो
अक्षर जगत ज्ञाणी समझाई दीजे । मोटो तप रोहणी तणो ए
जिणरा गुण गाउं । जिम सुख सोहग संपदाए वंठित फल पाउं
॥ १ ॥ दक्षिण जरते अंगदेस ठे चंपा नयरी । मघवा राजा
राज्य करे तिण जीत्या वयरी । पाटतणी राणी रूवमी ए
लखमी इण नामें । आठ पूत्र जाया जिणें मनमें सुखपामें
॥ २ ॥ रोहणी नामे कन्यकाए सबकुं सुख कारी । आठं पूत्रां
ऊपरां ए तिण लागे प्यारी । वाधे चंद्रतणी कला ए । जिम
पख उजवाले । तिम ते कुमरी धाय माय पांचे प्रतिपादे

(९१)

॥ ३ ॥ कुमरी रूपे रूवनी ए घर अंगण वैठी । दीठी राजा
 खेलती ए तिण चिंता पैठी । तीन जुवन विच एहवी ए नहिं
 दूजी नारी रंजा पञ्चमा गवर गंग इण आगल हारी ॥ ४ ॥
 पुरुष न दीसे कोइ इसो जिणने परणाउं । आंख्या आगल साख
 वधे तिण चयन न पाउं । देश देश ना राजवीए ततखिण ते
 माया । सबल सजाई साथ करी नरपति पिण आया ॥ ५ ॥
 वीतशोक राजा तणो ए ठे कुमर सो जागी । कन्या केरी
 आंखनी ए तिणसेती लागी । ऊजा देखे सकल लोक चढिया
 केइ पावा । चित्रसेन रे केठेववी कुमरी वरमावा ॥ ६ ॥ देव
 अने दैवांगना ए जपे जय जय कार । रलियायत अयो देखने
 ए सारो संसार । कर जोनी कहे लोक वखत कन्यारो जानो ।
 वीतशोकनो कुमर अयो सिर ऊपर लामो ॥ ७ ॥ इम विवाह
 अयो जलो ए । दीया दान अपार । घर आया परणी करी ए
 हरख्यो परिवार । वीतशोक निजपूत्र जणी अपणो पाट दीधो ।
 आपण संजम आदरीए जगमें जस लीधो ॥ ८ ॥

॥ ढाल २ प्रभु प्रणमुंरे पास जिणेसर थंभणो ए देशी ॥
 तिण नगरी रे चित्रसेन राजा अयो । सुख माहीं रे केटलो
 काल वही गयो । इण अवसर रे आठ पूत्र हुवा जला । चढते
 पखरे चंद्र जिसी चढती कला ॥ उढावो ॥ चढती कला
 हिव राय बेठो पास बेठी रोहणी । सातमी जूमी कंत सेती
 करे क्रीना अति घणी । आठमो बालक गोद ऊपर रंगसूं
 राणी लियो । पूत्रने प्रीतम आंख आगल देखतां हरखे हियो
 ॥ ९ ॥ ढाल ॥ इक कामणी रे गोख चढी जेष्टे पनी । शिर

(९३)

पीटे रे दीन स्वरे रोवे खनी । बूढा पणैरे मन गमतो बालक
मूओ । हुंतो एकज रे तिण अधिकेरो दुख हुठ ॥ उह्वालो ॥
दुख हुवो देखी रोहिणी कहे इम प्रीतम जणी । ए नार
नाचे अने कूदे कहो किम मोटा धणी । एहवो नाटक आज-
तांइ में कदे देख्यो नहीं । मुऊने तमासो अने हासो देखतां
आवे सही ॥ १० ॥ ढाल ॥ इण वचने रे रीसाणो राजा कहै ।
तूं पापणी रे परतणी पीमा नवि लहै । ए दुखणी रे पूत्र मुए तरु
फरु करे । जब वीतेरे वेदना जाणी जे तरे ॥ उह्वालो ॥ जाणी
जे तरे तूं वात दुखनी गरब गहिली कामीनी । इम कही राजा
हाथ जाह्यो तेहना बालक जणी । सातमी जूंमी श्री तखे
नाख्यो तिसे हाहारव अयो । रोहिणी हसती कहै प्रीतम पूत्र
नीचे किम गयो ॥ ११ ॥ ढाल ॥ हिव राजा रे पूत्र तणे शोके
करी । अयो मुरठित रे रोवे अति आंख्यां जरी । परतो सुतरे
सासण देवत जाखियो । कंचन मयरे सिंहासण बेसाणियो । (ढाल)
बेसाणियो कर जोमी आगे करे नाटक देवता । गोद खिखावे
केइ हसावे पाय पंकज सेवता । ऊपनो जूपति ने अचंचो देखि
ए कारण किसो । जो कोइ ज्ञानी गुरु पधारे पूठिये सांसो
इसो ॥ १२ ॥ ढाल ॥ चिंतवतां रे चारित्रिया आया
जिसे । राजा पिण रे पुहतो वंदण ने तिसे । सुणि देशना रे
पूठे प्रश्न सोहामणो । कहो स्वामी रे पूरव जब बालक तणो
॥ उह्वालो ॥ बालकतणो जब जूप पूठे कहै इण पर केवली ।
रोहिणी राणीनो जवांतर अने राजानो बली । श्री सुगुरु पासे
पाठवे जवे रोहिणी तप आदख्यो । तप तणे सगते साधु जगते

(९४)

तुम्ह जवसायर तख्यो ॥ १३ ॥ ढाल ॥ कहै राजा रे रोहिणी
तप किम की जिये । विधि ज्ञाखो रे जिम तुम पासे लीजीये ॥
तब मुनिवर रे विधि रोहिणीरा तप तणी । इम जंपे रे चित्र-
सेन राजा जणी ॥ उल्लाडो ॥ राजा जणी विधि एह जंपे चंद्र
रोहण जब आविये । उपवास कीजे लाज लीजे जली जावना
जाविये । बारमा जिनवर तणी प्रतिमा पूजिये मनरंगसुं । इम
सात वरसां लग्ये कीजे तजी आलस अंगसुं ॥ १४ ॥

॥ ढाल वीर सुणो मोरी बीनती ए देशी ॥

॥ तप करिये रोहिणी तणो । बलि करिये हो जजमणो
एम । तप करतां पातिक टले । तिण कीजे हो तप सेती प्रेम
॥ १५ ॥ तप० ॥ देव जुहारी देहरे । तिण आगे हो कीजे
वृक्ष अशोक । गुणनो बारम जिनतणो । जला नेवजहो धरिये
सहु ओक ॥ तप० ॥ १६ ॥ केशर चंदन चरचिये कीजे आगे
हो आठे मंगलीक । विधिसुं पुस्तक पूजिये । ते पामे हो शिव
पुर तहतीक ॥ तप० ॥ १७ ॥ सेवा कीजे साधूनी । बलिदीजे
हो मुंह माग्या दान । संतोषीजे साहमी मनरंगे हो कर कर
पकवान ॥ तप० ॥ १८ ॥ पाटी पोथी पूंठना । मिस देखण
हो फिल मिल सुजगीस । नवकरवाली वींठणा । गुरु आगे
हो धरोसत्तावीस ॥ तप० ॥ १९ ॥ चोथो ब्रत पिण तिण दिने ।
इम पाळे हो मन आण विवेक । इण विध रोहिणी आदरे ।
ते पामे हो आनंद अनेक ॥ तप० ॥ २० ॥

॥ ढाल ४ धर्मकरो जिनवर तणो ए देशी ॥

॥ इम महिमा रोहिणी तणी । श्रीज्ञानी गुरु परकाशे रे ।

(९५)

चित्रसेन ने रोहिणी । वासुपूज्य तीर्थंकर पासे रे ॥ इम० ॥ ११ ॥
 इण परि रोहिणी आदरी । ऊपर ऊजमणो कीधो रे । चित्र-
 सेनने रोहिणी । मन सूधे संजम लीधो रे ॥ इम० ॥ १२ ॥
 आठ पूत्रे आदरी । दीक्षा बारम जिन आगेरे । वलि नाना
 विध तप तपे । धरम तणी मति जागेरे ॥ इम० ॥ १३ ॥ करि
 अणसण आराधना । लहि केवल शिवपद पायारे । जिन
 वाणी आणी हिये । प्रभु चरणों चित लायारे ॥ इम० ॥ १४ ॥
 मनमोहन महिमा नीलो । में स्तव्यो शिवपुर गामी रे । मन
 मान्या साहिव तणी । हिव पुन्ये सेवा पामी रे ॥ इम० ॥ १५ ॥
 कलश ॥ इम गगन दुगमुनि चंद्र वरसे (१७२०) चोअ श्रावण
 सुदि जली ॥ में कही रोहिणी तणी महिमा सुगुरु मुख जिम
 सांजली । वासुपूज्य अमने अथा सुप्रशन चितनी धिता टली ।
 श्रीसार जिन गुण गावतां हिव सकल मन आस्या फली
 ॥ १६ ॥ इति श्री रोहिणी तप वृद्ध स्तवनं संपूर्णम् ॥

॥ अथ पेंतालीस आगम वृद्ध स्तवनं लिख्यते ॥

॥ दूहा ॥ चोवीसे श्री तीर्थपति । नमूं देव अरिहंत ॥
 अर्थ प्रकाशे गणपपुर । द्वादश अंग महंत ॥ १ ॥ त्रिपदी
 लहि गणपतिरचे । सूत्र अर्थ संजोग ॥ अक्षर रूपे सारदा ।
 प्रणमूं त्रिकरण योग ॥ २ ॥ टीका कर्ता जगत गुरु । सूत्रकरे
 गणधार ॥ पंचांगी युत विस्तरे । नय निदोष विचार ॥ ३ ॥
 दुषम काल दुर्जिहसें । जूले बारम अंग ॥ कंठ पाठसें लिखतकर ।
 रचना रची अजंग ॥ ४ ॥ खंदिल अरु देवर्द्धि गणि । आचा-
 रज सयपंच ॥ चौरासी आगम लिखे । कोटि ग्रंथ तज खंच

(६६)

॥ ५ ॥ काल दोषसें अब मिले । आगम पैतालीस ॥ ताको
मुनि विवरण करे । माने विसवावीस ॥ ६ ॥ ढाख ॥ जगत
गुरु त्रिशला नंदन जी एदेशी ॥ आचारांग पहिलो कह्यो
जी । मुनि आचार विचार ॥ सुय गमांग दूजो अठे जी ।
पाषंभी निरधार ॥ जगत गुरु ज्ञाखे वीर जिनंद ॥ १ ॥ दस
ठाणा ठाणांगमें जी । समवायांग संख्यात ॥ सहस ठत्तीस
ज्ञाख प्रश्ननो जी । जगवई अंग विज्ञात ॥ जग० ॥ २ ॥ धर्म
कथा ज्ञाता ज्ञानी जी । दस श्रावक व्रतधार ॥ दसा उपासक
सातमो जी । अंग कह्यो निरधार ॥ जग० ॥ ३ ॥ अंतगरु
केवली जे अया जी । वरणन अष्टम अंग ॥ पंचानुत्तर जे
गया जी । अणुत्तरोवाई चंग ॥ जग० ॥ ४ ॥ अंगुष्ठादिक
प्रश्ननो जी । प्रश्न व्याकरण नाम ॥ सुख दुखना फल ज्ञापिया
जी । सूत्र विपाके ताम ॥ जग० ॥ ५ ॥ अठार सहस आचा
रांगमें जी । पदसंख्या परिमाण ॥ वर्ण संख्याते पद हुवे जी ।
ठाण दुगुण सब जाण ॥ जग० ॥ ६ ॥ उववाई उपांगमें जी ।
कोणिक अंवरु रूप ॥ वर्णन नगरी आदिदे जी । सांजल जवि-
जन चूंप ॥ जग० ॥ ७ ॥ सूर्य्याज्ञ पूजा करी जी । जिन
प्रतिमा नवरंग ॥ द्रव्य ज्ञाव बिहुं जेद सूं जी । राय प्रश्नी
चित्त चंग ॥ ज० ॥ ८ ॥ जीवतणो अजिगम सही जी । विजय
देव प्रस्ताव ॥ जीवाजिगम तीजो कह्यो जी । सुरकृत बहु विध
ज्ञाव ॥ जग० ॥ ९ ॥ पन्नवणामें जाण ज्यो जी । जीवा जीव
विचार ॥ जंबु दीपनी वर्णना जी । नाम थकी गुण धार ॥
जग० ॥ १० ॥ सूरचंद्र विग्रह गती जी । पन्नत्ती बिहुं जाण ॥

(९५)

कपिया कप्पवर्गिसिया जी । पुप्पिया नामै वखाण ॥ जग०
॥ ११ ॥ पुप्फ चुलिया जाणिये जी । वन्दि दशा इण नाम ॥
नामथी अर्थ पिठाण ज्यो जी । सांजलता सुख धाम ॥
जग० ॥ १२ ॥

॥ ढाल २ ख्याली लाल अणवट रंग लागो ए देशी ॥

॥ ठेदतणा प्रायश्चित्तना जी । ठेद ठए ए जाण ॥ वृहत्कटप
विवहारमें जी । जाख्यो जगवंत ज्ञान ॥ सुज्ञानी दाख इणसुं
नितराचो ॥ राचो राचो रेजविक दिखधार । इणसुं नित
राचो । सुज्ञा० ॥ १३ ॥ महानिशीथे जाखियो जी । जिन
पूजा विहुं जेद ॥ श्रावक डव्य जावसुं जी । मुनिवर जाव
उमेद ॥ सु० ॥ १४ ॥ जीतकटप वलि निसीथ ठे जी । ओर
दशाश्रुतस्कंध ॥ दश पयना जाणिये जी । चौसरण संथार
प्रबंध ॥ १५ ॥ सु० ॥ तंडुल वयाली चंदा विज्जया जी । गणिविज्जा
अज्जिधान ॥ देव विज्जया वीर थुवो जी । गह्वाचार निधान ॥
सु० ॥ १६ ॥ ज्योतिषकरंरु महापच्चरकाण जी । च्यार सूत्र
ठे मूल ॥ आवश्यक दशवैकालिक जी । उत्तराध्ययन अमूल
॥ सु० ॥ १७ ॥ च्यारे अनुयोगे करी जी । रचना सूत्रे जाण ॥
तेह न्याय निक्षेपथी जी । अनुयोग द्वार प्रधान ॥ सु० ॥ १८ ॥
डव्यानुयोग ठ ए डव्यनी जी । चर्चा विधि विस्तार ॥ चरण
करण अनुयोगमें जी । मुनि श्रावक आचार ॥ सु० ॥ १९ ॥
गणितानुयोग गणना करी जी । पृथ्वी नग विमाण ॥ वर्ग
मूल घन मूल थी जी । जाणो चतुर सुजाण ॥ सु० ॥ २० ॥

बु० ७

(९८)

धर्म कथा अनुयोगमें जी । धर्म कथा दृष्टांत ॥ ए चारों विस्तारिया जी । पैतालीस सिद्धांत ॥ सु० ॥ २१ ॥

॥ ढाल ३ सांगानेर विराजे एदेशी ॥

॥ सुण गौतमवाणी । इम वीर वदे गुणखाणी रे । जवियां आगमसुं मन लावो ॥ मनकट्टिपत वात मागावो रे ॥ ज० ॥ आ० ॥ २२ ॥ नंदीसूत्र चिरनंदो । यामें पंचज्ञान ने वंदो रे ॥ ज्ञानना जेद वखाण्या । मति अठावीसे आण्यारे ॥ ज० ॥ आ० ॥ २३ ॥ श्रुत चवदे वीसां जेदे । ए मिथ्यामत ने ठेदे रे ॥ ज० ॥ आ० ॥ अवधि ठ असंख्य प्रकारे । मनपर्यवहुय जेद धारे रे ॥ ज० ॥ आ० ॥ २४ ॥ केवल एक प्रकासे । ए सब विधि नंदी जासेरे ॥ एतो सहु आगमनी नूद । स्यादाद गंगनी वूंदरे ॥ ज० ॥ आ० ॥ २५ ॥ अंग उपांगनी टीका । कर्ताने नमूं निरज्जीकारे ॥ प्रथम शीलांगा चारी । श्रीअजयदेव बलिहारी रे ॥ ज० ॥ आ० ॥ २६ ॥ मलयगिरी गुरु स्वामी । इत्यादिकने सिर नामी रे ॥ सामान्य विशेषे जाख्यी । निश्चय व्यवहार ठे साखी रे ॥ ज० ॥ आ० ॥ २७ ॥ उत्सर्ग वचन ठे केइ । अपवाद वचनने लेइरे ॥ ज० ॥ इक मनसुं आराधो । मन वंजित सगला । साधोरे ॥ ज० ॥ आ० ॥ २८ ॥

॥ ढाल ४ मंगल कमला कंदए ए देशी ॥

पैतालीस आगमतणीए । हिव तप विधि सुण ज्यो हित जणीए । दूज पांचम एकादशीए । ज्ञानतिथि तपथी कर्म जायखसीए ॥ २९ ॥ शक्तिठते उपवासए । आंबिल निवीथी

(एण)

उद्घासए । एकासण अथवा करेए । इम पैतालीस दिन आचरेए ॥ ३० ॥ जापकरे दो हजारए । देववंदन पूजनसारए । प्रतिक्रमण करे दोनुं टंकए । आगम सुणे अर्थ निसंकए ॥ ३१ ॥ ऊजमणो हित चितकरेए । गुरु ज्ञकि चित्तसुं आदरेए । ज्ञकि करे साहमीतणीए । जे पढे पढावे ते जणीए ॥ ३२ ॥ अन्न वस्त्र पुस्तक करे दानए । तिण मनुष्य जनम परिमाणए । ते पामे श्रुतज्ञानए । क्रमथी लहै पद निर्वाणए ॥ ३३ ॥ (कलश) शुज नंद शर निधि चंद्र वरषे माघ सुदि पंचमीदिने । वर नयर वीकानेर सुंदर बृहत्खरतर गण घणे । गणधार कीर्ति सुरिंद पाठक रामगणि ऋद्धिसारए । इम करिय स्तवना सुय महोदय सदा जयजय कारए ॥ ३४ ॥ इति श्री पैतालीस आगम तप वृद्ध स्तवनं ॥

॥ अथ पंच समवाय स्तवनं लिख्यते ॥

॥ सिद्धारथ सुत वंदिये । जगदीपक जिनराज । वस्तु ज्ञाव सब जाणिये । जिनआगमथी आज ॥ १ ॥ स्यादवादथी संप जे । सकल वस्तु विख्यात । सप्तजंगी रचना विना । बंध न वेसे वात ॥ २ ॥ वाद वदे नय जू जुवा । आप आपणें ठाम । पूरण वस्तु विचारतां । कोई न आवे काम ॥ ३ ॥ अंध प्ररूपे एक गज । ग्रही अवयव एकेक । दृष्टिवंत लहे पूर्ण गज । अवयव मिली अनेक ॥ ४ ॥ संयुत सकल नये करी । जुगत जुगत सुध बोध । धन जिन सासन जग जयो । तिहां नहीं कोई विरोध ॥ ५ ॥ ढाल १ आसाउरी राग ॥ श्रीजिनसासन जग जयकारी । स्यादवाद शुद्ध स्वरूप रे । नय एकांत

(१००)

मिथ्यात्व निवारण । अकल अजंग अनूप रे ॥ ६ ॥ श्री० ॥
 कोई कहे ए काल तणें वस । सकल जगत गत होय रे । काले
 उपजे विणसे काले । अवर न कारन कोय रे ॥ ७ ॥ श्री० ॥
 कालेगर्ज धरे जग वनिता । काले जनमे पूत रे । काले बोले
 काले चाले । काले जाले घर सूत रे ॥ ८ ॥ श्री० ॥ काले
 दूध थकी दही आये । काले फल परिपाक रे ॥ विविध पदा-
 रथ काल उपाये । अंतकरे बे वाक रे ॥ ९ ॥ श्री० ॥ जिन
 चउवीसे बारे चक्कि । वासुदेव बलदेव रे । काले कवलित
 कोई न दीसे । जसु करता सुरसेव रे ॥ १० ॥ श्री० ॥ उत्स-
 र्पणि अवसर्पणि आरा । ठ ठ जू जूय जांत रे । षट् रितु काल
 विशेष विचारो । जिन जिन दिनरात रे ॥ ११ ॥ श्री० ॥
 काले वाल विदास मनोहर । यौवन काला केश रे । बुढा पणें
 हुय बलि बलि दुर्बल । सक्ति नहीं लव लेस रे ॥ १२ ॥ श्री० ॥

॥ ढाल ॥ २ ॥ गिरुआ गुण श्रीवीरजीए चाल ॥

॥ तव स्वजाववादि वदेजी । काल किसुं करे रंक । वस्तु
 स्वजावे नीपजे जी । विणसे तेमज निस्संक ॥ १३ ॥ विवेकी
 जुओ जुओ वस्तु स्वजाव । ठते योग जोवनवती जी ।
 वांछणी न जणें बाल । मूठ नहीं महिला मुखेजी । करतल
 ऊगे न बाल ॥ १४ ॥ वि० ॥ विणस्वजाव नवि संपजे जी ।
 किमह पदारथ कोय ॥ अवन लागे नीबने जी । वाग वसंते
 जोय ॥ १५ ॥ वि० ॥ मोर पीठ कुण चीतरे जी । कुण करे
 संध्यारंग । अंग विविध सवि जीवना जी । सुंदर नयन कुंरंग
 ॥ १६ ॥ वि० ॥ कांटा बोर बंबूलना जी । कुणें अणिया

(१०१)

दा कीध । रूप रंग गुण जूजू आ जी । तस फल फूल प्र-
 सिद्ध ॥ १७ ॥ वि० ॥ विसहर मस्तके नित वसे जी । मणिहरे
 विस तत काल । परबत थिर चल वायरो जी । उरध अग-
 ननी जाल ॥ १८ ॥ वि० ॥ मङ्ग तुंब जलमां तरे जी । बूमे
 काग पाहाण । पंख जाति गयणें फिरे जी । इणपरे सहिज
 विनाण ॥ १९ ॥ वि० ॥ वाय सूंठथी उपसमें जी । हरमे करे
 विरेच । सीजे नहि कण कोरकु जी । सकल स्वजाव अनेक
 ॥ २० ॥ वि० ॥ देश विशेषे काठनो जी । जुयमां आये पाखा
 ण । संख अस्थिनो नीपजे जी । क्षेत्र स्वजाव प्रमाण ॥ २१ ॥
 वि० ॥ रवि तातो शशि सीयलो जी । जव्यादिक बहु जाव ।
 ठ ए जव्य आप आपणा जी । न तजे कोइ स्वजाव ॥ २२ ॥ वि० ॥

॥ ढाल ३ कपूर हुवे अति ऊजलो रे ए चाल ॥

॥ काल किसुं करे बापमो रे । वस्तु स्वजाव अकज्ज । जो
 न होइ जवतव्यताजी । तो किमसीके कज्ज रे ॥ २३ ॥ प्राणी
 मकरो मन जंजाल । ए तो जावी जाव निहाल रे ॥ प्रा० ॥
 जलधितरे जंगल फिरे जी । कोमि यतन करे कोय । अण
 जावी होवे नहीं जी । जावी होय ते होय रे ॥ २४ ॥ प्रा० ॥
 आंबे मोर वसंतमां जी । माले कोइ लाख । कस्या केई खांखटी जी ।
 केई आंबा केई साख रे ॥ २५ ॥ प्रा० ॥ बांउल जिम जव
 तव्यता जी । जिण जिण दिशे उजाय । परवस मन माणस
 तणो जी । तृण जिम पूटे धाय रे ॥ २६ ॥ प्रा० ॥ नियत वसे
 विण चिंतव्यूं जी । आवी मिले व्रतकाल । वरसां सोनुं चिंत-
 व्यो जी । नियम करे विसराल रे ॥ २७ ॥ प्रा० ॥ आठमो

(१०२)

चक्रि सुजूम ते जी । समुद्र पड्यो विकराल । ब्रह्मदत्त चक्री
तणा जी । नयन हरे गोवाल रे ॥ २७ ॥ प्रा० ॥ कोकूहा
कोयल करे जी । किम राखीसरे प्राण । आहेमी शर ताकीयो
जी । ऊपर जमें सींचाण रे ॥ प्रा० ॥ २८ ॥ आहेमी नागें-
मस्यो जी । बाण लग्यो सींचाण । कोकूहो ऊनी गयो जी ।
जोळ नियत परमाण रे ॥ २९ ॥ प्रा० ॥ सख हण्या संग्राममां
जी । रान पड्यां जीवंत । मंदिर माहें मानवी जी । राख्याही
न रहंत रे ॥ ३० ॥ प्रा० ॥

॥ ढाल ४ राग मारुणी मनो हरणी ए चाल ॥

॥ काल स्वप्नाव नियत मतिकूमी । करम करे ते आय ।
करमें नरय तिरिय नर सुर गति । जीव जवंतरे जाय ॥ ३१ ॥
चेनत चेतज्योरे करम न वूटे कोय । करमें राम वस्या वन-
वासे । सीता पामी आल । कमें लंकापति रावणनुं । राज्य
थयो विसराल ॥ ३२ ॥ चेत० ॥ कमें कीनी कमें कुंजर । कमें नर
गुणवंत । कमें रोग सोग दुख पीमित । जनम जाये विलसंत
॥ ३३ ॥ चेत० ॥ कमें वरस लगे रिसहेसर । उदक न पामें
अन्न । कमें जिननें जो उं गिमारे । खीलारोप्या कन्न ॥ ३४ ॥
चेत० ॥ कमें एक सुखपाल बेसे । सेवक सेवे पाय । एक
हय गय चढ्या चतुर नर । एक आगल ऊजाय ॥ ३५ ॥
चेत० ॥ उद्यम मानी अंधतणी परि । जगहींने हा हूतो । कर्म
वली तेवहे सकल फल । सुखचर सेजे सूतो ॥ ३६ ॥ चेत० ॥
उंदर एके कीधो उद्यम । करंमीयो करकोले । माहे घणा
दिवसनो जूखो । नागरह्यो रुममोले ॥ ३७ ॥ चेत० ॥ विवर

(१०३)

करी मूषकतसु मुखमां । दीये आपणुं देह । मार्ग लहि वन
नाग पधास्या कर्म मर्म जोवो एह ॥ ३९ ॥ चेत० ॥

॥ ढाल ५ मी तो चढियो घण माण गजे ए चाल ॥

॥ हिव उद्यम वादी जणें ए । ए च्यारे असमत्थतो । सकल
पदारथ साधवाए । उद्यम एक समरत्थतो ॥ ४० ॥ उद्यम
करतां मानवी ए । स्युं नवि सीजे काजतो । रामें रयणायर
तणी ए । लीधो लंका राजतो ॥ ४१ ॥ करम नियतिनें अनु-
सर ए । जेहमां सत्व न होय तो । देवल बाध सुख पंखिया
ए । पिउ पैसंता जोय तो ॥ ४२ ॥ विण उद्यम किम नींकले ए ।
तिलमाहेंथी तेल तो । उद्यम थी ऊंची चढे ए । जोवो एकें-
द्रिय बेल तो ॥ ४३ ॥ उद्यम करतां एक समें ए । जेह न सीजे
काज तो । ते फिर उद्यमथी हुवे ए । जो नवि आवे वाजतो
॥ ४४ ॥ उद्यम करि ऊख्यां विना ए । नवि रंधाये अन्न तो ।
आवी न पके कोलीयो ए । मुखमां खेपे जतन्न तो ॥ ४५ ॥
कर्म पूत उद्यम पिता ए । उद्यम कीधा कर्म तो । उद्यम थी
दूरे टले ए । जो उ कर्मनो मर्म तो ॥ ४६ ॥ दढ प्रहारी हत्या
करी ए । कीधा पाप अनंत तो । उद्यम थी षट् मासमां ए ।
आप थया अरिहंत तो ॥ ४७ ॥ टीपे टीपे सरवर जरे ए ।
काकरे काकरे पालतो । गिरि जेहवा गढ नीपजे ए । उद्यम
सक्ति निहाल तो ॥ ४८ ॥ उद्यम थी जल बिंदुउ ए । करे
पाहाणमां गमतो । उद्यमथी विद्या जणें ए । उद्यम जोके
दामतो ॥ ४९ ॥

(१०४)

॥ ढाल ॥ ६ ॥ ए छिंडी किहां राखी ए देशी ॥

॥ ए पांचेही वाद करंता । श्रीजिन चरणे आवे । अमीय-
 रसे जिन वयण सुणीनें । आणंद अंगन माये रे ॥ ९० ॥ प्राणी ॥
 समकित मति मन आणो रे । नय एकांत मताणो रे । ते मिथ्या
 मत जाणो रे । आंकणी ॥ ए पांचे समुदाय मिल्यां विण ।
 कोई कारज न सीजे । अंगुली जोगे कवलतणीपर । जे बूजे
 ते रीजे रे ॥ ९१ ॥ प्राणी० ॥ आग्रह आणी कोई एकनें
 एहमां दिये बर्माई । पिण सेनमिल सकल रणांगण । जीते
 सुजट लमाई रे ॥ ९२ ॥ प्रा० ॥ तंतु सजावे पट उपजावे ।
 कालक्रमे वणाई । जवतव्यता होय ते नीपजे । नहीं तो विघन
 घणाई रे ॥ ९३ ॥ प्राणीस० ॥ तंतु वाय उद्यम जोकादिक ।
 जाग्य सबल सहकारी । ए पांचे मिल सकल पदारथ । उत्पत्
 जोवो विचारी रे ॥ ९४ ॥ प्रा० ॥ नियति वसें हलुकर्म अईने ।
 निगोद अकी नीकलियो । पुण्ये मनुज जवादिक पामी । सद-
 गुरुनें जई मिलियो रे ॥ ९५ ॥ प्रा० ॥ जव तिथिनो परिपाक
 अयो तब । पंक्ति वीर्य उलसियो । जव्य स्वजावे शिव गति
 गामी । शिव पुर जईनें वसियो रे ॥ ९६ ॥ प्रा० ॥ वर्द्धमान जिन
 इणपरि वीनवे । सासन नायक गावो । संघ सकल सुखदाई
 जे हथी । स्यादवाद रस पावो रे ॥ ९७ ॥ प्रा० ॥ (कलश) ॥ इम धर्म
 नायक मुगति दायक वीरजिनवर संश्रुण्यो । सय सतर संवत
 बन्दि लोचन वर्ष हर्ष धरीघणो । श्री विजयदेवसूरींद पट धर
 विजय प्रभु मुणिंद ए । कीर्त्ति विजय वाचक सीस इण परि

(१०५)

विनय कहै आणंद ए ॥ ५८ ॥ इति श्रीपंचसमवाय वृद्ध
स्तवनं समाप्तम् ॥

॥ अथ वैरागनी सकाय ॥

॥ मोक्ष नगर मारुं सासरुं अविचल सदा सुखवासरे ।
आपणा जिनवरने जेटिये त्यां करो लील वीलासरे० मो० ॥ १ ॥
ज्ञानदर्शन आणे आविया । करो करो जक्ति अपार रे ॥ शील-
शिणगार पहेरो पदमणी उठी उठी जिनसमरो सार रे० मो० ॥ २ ॥
विवेक सोवन टीलुं तपतपे साचो साचो वचन तंबोल रे ॥
संतोष काजल नयणे जर्या जीवदया कुंकुमघोलरे० मो० ॥ ३ ॥
समकीत वाट सोहामणी संजमवहेल उजमाल रे ॥ तप जप
बलदीया जो तर्या जावना रास रसाल रे० मो० ॥ ४ ॥ कारमो
सासरो परीहरो चेतो चेतो चतुर सुजाण रे ॥ समयसुंदर मुनि
एम जणे त्यां ठे जवि निर्वान रे, मो ॥ ५ ॥ इति संपूर्ण ॥

॥ आंपर वारिहो जिनजी श्रीसिद्धाचल शिखरे कृष्ण जले
जेटिया हो राज क० ज० जे० आं० पूर्व संचित अशुभ करम
सहु मेटिया हो राज० आं० सोरठ देशमे शोजता हो राज आं०
दोय तिरथ मनुहार जव्य जन तार ता हो राज० ज० आ०
॥ १ ॥ प्रथम शेजुंजयगिरि जयो हो राज आं० तीन जुवन
शिरताज आज दरशण लह्यो राज० आ० आं० ॥ २ ॥ नेमि
जिनेसर राजियो हो राज० आं० श्याम सलूणो दीदार रेवत
गिरि गाजियो हो राज० ॥ ३ ॥ पांचकोरु मुनि परिवर्या हो
राज० आं० पुंरुकी गणधार चैत्री शिव सुखवर्या हो राज० आं०

(१०६)

॥ ४ ॥ आदीश्वर अलवेसरु हो राज० आं० पूर्वनिवाणु वार
 रायण पगला ठव्या हो राज रा० आं० ॥ ५ ॥ कतिपूनम
 दश कोरुसुं हो राज० आं० शिवसुख पाम्या सार डाविरुवारि
 खिह्वजी हो राज डा० ॥ ६ ॥ इम अनेक मुनि इहां हो राज
 आं० सिद्धिवधु जरतार थयागिरि फरशतां हो राज० आं०
 ॥ ७ ॥ पूरव पुन्यपसाउले हो राज आं० सफल फली सह
 आस जात्रा विधिसुं करी हो राज जा० आं० ॥ ८ ॥ रतन-
 पुरीथी आवीया हो राज० आं० आनंदकुंवर शुच जाव
 लाज लिधो घणो हो राज० ला० आं० ॥ ९ ॥ चतुरा चोमासो
 रह्या हो राज० आं० जगवति सुण्यो जले जाव, उपधानं तप
 आदर्यो हो राज उ० आं० ॥ १० ॥ उन्नवरंग वधामणां हो
 राज आं० वरत्या जयजयकार सुगुरु सुपसायथी हो राज०
 सु० आं० ॥ ११ ॥ खरतर वसी त्रिंपा वसी हो राज आं०
 साकरउजूम हेम प्रेम वातावसी हो राज प्रे० आं० ॥ १२ ॥
 मोती विमल वसी आवीया हो राज आं० उलकाजोल सिद्ध
 सिद्धा सिद्धवरु फरसीया हो राज० सि० आं० ॥ १३ ॥ सुज-
 उगणीसे सित्तरे हो राज आं० पोसदशमी सुविदित आनंद
 सुख पामीया हो राज० आं० आं० ॥ १४ ॥ जव जव चाहूं
 चाकरी हो राज आं० प्रभु चरणारी नित्त कृपाचंद्र वीनवे हो
 राज० कृ० आं० श्री सिद्धाचल शिखरे रुषज जले जेटिया
 हो राज ॥ १५ ॥ इति सिद्धाचल स्तवन संपूर्ण

(१०७)

॥ अथ वीशस्थानक तप वृद्ध स्तवनं लिख्यते ॥

॥ श्री सिद्धाचल भेटीये ए देशी ॥

॥ वीश आनक तप सेवीए । धर करि सुज परिणाम लाखरे । तीजे जव सेव्यो अको । बांधे तीर्थकर नाम लाखरे ॥ वी० ॥ १ ॥ तप रचना अधकी कही । ज्ञाता अंग मजार लाखरे । सुण जो जवि तुमे जावसुं । चितसें करि ए उच्चार लाखरे ॥ २ ॥ सुविहित गुरु पासे ग्रहे । वीशस्थानक तप एह लाखरे । निर दूरण सुज महरते । उचरी जे ससनेह लाखरे ॥ वी० ॥ ३ ॥ अरिहंत १ सिद्ध १ प्रवचन नमुं ॥ सूरि ४ शिवर ५ उवज्जाय ६ । लाखरे ॥ साधु ७ नाण ८ दंसण ९ अरु ॥ विनय १० नमुं उलसाय लाखरे ॥ वी० ॥ ४ ॥ चारित्र ११ बंज १२ क्रियापदे १३ ॥ तप १४ गोयम १५ जिण १६ ईस लाख ॥ चारित्र १७ ॥ ज्ञाननें १८ श्रुत १९ जणी नमुं तीर्थ २० पद वीश लाखरे ॥ वी० ॥ ५ ॥ वीश दिव-शमें एकही । पद गुणनो कमेव लाखरे । अथवा दिन वीशांलगे । वीशे पद गुण मेव लाखरे ॥ वी० ॥ ६ ॥ एक उखी षट् माशमें । पूरी जो नवि होय लाखरे । फेर नवी करणी पमे । पिठली निष्फल जोय लाखरे ॥ ७ ॥ वी० ॥ ठठ अठम उपवाससुं । अथवा देखी शक्ति लाखरे । पोसह-कर आराधिये । देववांदे निज जक्ति लाखरे ॥ वी० ॥ ८ ॥ संपूरण पद सेवतां पोसहरो नहीं जोग लाखरे । तोही सात पदे सही । पोसह करिण संजोग लाखरे ॥ वी० ॥ ९ ॥ सूरि शिवर पाठक पदे । साधु चारित्र सुजाण लाखरे । गौतम

(१०८)

तीर्थ पदे सही । सात आनक मन मान लाखरे ॥ वी० ॥ १० ॥
 पद पद दीठ करे सदा । दोय दोय जाप हजार लाख रे ॥
 पन्कमणो दोय टंकही । करिए पूजासार लाखरे ॥ वी०
 ॥ ११ ॥ शक्ति मुजब तप कीजीए । एक उंली करो वीश
 लाखरे । वीशा वीशी च्यारसे । तप संख्या कही एम । लाखरे
 ॥ वी० ॥ १२ ॥ जिस दिन जो पद तप करे । तिसके गुण
 चितधार लाखरे । काउसग परदहणा । मुख जणिये नव-
 कार लाखरे ॥ वी० ॥ १३ ॥ जिस पदकी स्तवना सुणे ।
 कीजे जिनपद जक्ति, लाखरे । पूजन शुच मन साचवे । दिन
 दिन बढ़ती शक्ति लाखरे ॥ वी० ॥ १४ ॥ मृतक जनम
 कतुकात्ममें । कवि धाख्यो उपवास ला० सो लेखे नहिं लेखवो ।
 निकेवल तप जास लाखरे ॥ वी० ॥ १५ ॥ सावज्ज त्यागपणो
 करे । सोक न धारे चित्त लाखरे । शील आचूषण आदरे ।
 मुखसुं बोले सत्य लाखरे ॥ वी० ॥ १६ ॥ जेठ आसाढ वैशा-
 खमें । मिंगसर फागुण मांह लाखरे । ए षट् मास मांहिनें ।
 व्रत ग्रहि ए वरु जाग लाखरे ॥ वी० ॥ १७ ॥ तप पूरण हुवां
 थकां । ऊजमणो निरधार लाखरे । कीजे शक्ति विचारीनें ।
 उन्नव विविध प्रकार लाखरे ॥ वी० ॥ १८ ॥ वीसवीस गिणती
 तणा । पुस्तक पूठा आदि लाखरे । ज्ञान तणी पूजा करे ।
 मुंकी जे हठ वाद लाखरे ॥ वी० ॥ १९ ॥ फलवधी नगरनी
 श्राविका कीधी विधि चित लाय लाखरे । जन्म सफल करवा
 जणी उंहिज मोह उपाय लाखरे ॥ वी० ॥ २० ॥ (कलश ।)
 इम वीर जिनवरतणी आझा धार चित्त मजारए । सहु देख

(१०९)

आगम तणी रचना रची तप विधि सारए । वसु नंद सिद्धि
चंद्र वरसे चैत्र मास सुहंकरू । मुनि केशरी शशि गह्व खरतर
जणी स्तवना मनहरू ॥ ११ ॥ इति वीस स्थानक तप वृद्ध स्तवनं ॥

॥ अथ बारमाशी तप वृद्ध स्तवनं लिख्यते ॥

॥ दान उल्लट धरी दीजीए ए देसी ॥

॥ त्रिभुवन नायक तूं धणी । आदि जिनेसर देवरे । चौसठ
इंद्र करे सदा तुज्ज पदपंकज सेवरे ॥ त्रि० ॥ १ ॥ प्रथम जूपाव
प्रभु तूं थयो । एण अवसरपणी काळरे । तुज सम अवर न को
प्रभु । तूं प्रभु दीनदयाल्वरे ॥ त्रि० ॥ २ ॥ प्रथम तीर्थंकर तूं
सही । केवल ज्ञान दिणंदरे । धर्म प्रज्ञापक प्रथम तूं । तुहि हे
प्रथमजिनंदरे ॥ त्रि० ॥ ३ ॥ अंतर अरि जे आतमतणा । काळ
अनादि श्रिति जेहरे । ते तप शक्तिए तें हणया । आत्म वीरज
गुण गेहरे ॥ त्रि० ॥ ४ ॥ ताहरी शक्ति कुण कह सके ।
जेहनो अंत न पाररे । द्वादश माशनो तप कस्यो । तेह अपा-
नक सार रे ॥ त्रि० ॥ ५ ॥ एह उत्कृष्ट तप वरणव्यो । आगममें
जिनराजरे । ते करवुं अति आकरुं । तप विना किमसरे काजरे
॥ त्रि० ॥ ६ ॥ तीनसे साठ उपवास ते । ते एण पंचम काळरे ।
अवसर आदरे क्रम विना । ते पिण जवि सुविसाल्वरे ॥ त्रि०
॥ ७ ॥ ए तप गुरुमुख आदरे । शास्त्रतणे अनुसार रे । पन्नि-
क्रमणादिक जावथी । शुद्ध क्रिया मन धार रे ॥ त्रि० ॥ ८ ॥
चित्त समाधि शुद्ध जाव श्री । धरे ताहरो ध्यानरे । ते नर
उत्तम फल लहे । बलि लहे उत्तम ज्ञानरे ॥ त्रि० ॥ ९ ॥

(११०)

काल अनादि संसारमें । जन्म मरण तणाडुःखरे । ते लहे
 धर्म पाया विना । तप विना किम हुवे सुखरे ॥ त्रि० ॥ १० ॥
 हिव लह्यो नरजव पुन्यथी । वलि लह्यो श्रीजिन धर्मरे ।
 तत्वनी रुचि थइ हे मुके । हिव मिठ्यो मन तणो जर्मरे ॥ त्रि०
 ॥ ११ ॥ जव जव एक जिनराजनो । सरण हो ज्यो सुख
 काररे । कुगुरु कुदेव कुधर्मनो । मैं कियो हिवे परिहाररे ॥ त्रि०
 ॥ १२ ॥ दर्शन ज्ञान चारित्र ए । मोक्ष मारग सुविशालरे ।
 जव जव जे मुक्त संपजे । तो फलै मंगल माल रे ॥ त्रि० ॥ १३ ॥
 श्रीजिन शासन तप कह्यो, ते तप सुरतरु कंद रे । धनधन
 जे नर अदरै, काटे ते कर्मनो फंद रे ॥ त्रि० ॥ १४ ॥ (कलश) ॥
 इम नाजिनंदन जगत वंदन सकल जन आनंद नो, मैं थूण्यो
 धन दिन आजनो मुक्त मात मरुदेवीनंदनो ॥ संवत सुने
 त्राकासनिधि शशि नयर श्रीवालूचरै, श्रीजिनसौजाग्य
 सूरिंदके सुपसाय विजयविमल वरै ॥ १५ ॥ इति श्रीवार
 माशी तपस्तवनं संपूर्ण ॥

॥ अथ श्रीसम्यक्त्वनी सज्ञाय ॥

॥ सरसर कमल न नीपजे वन वन चंदन न होय ॥ घर घर
 संपदान पांमिए जन जन पंक्ति न होय ॥ १ ॥ तिम समकित
 धर थोरुला समकीत बीना शीवदूर ॥ जव्यजनो तुमे सांजलो
 जंघे जिनचंद्रसूर ति० १ ॥ गीरवर गीरवर गज नही पवल
 पवल न प्राशाद ति० ॥ कुसुम कुसुम परिमल नही फल फल
 मधुर न स्वाद० ति० ॥ ३ ॥ पुरुष सर्व सूर नही सर्व सुलहणी
 न नार ॥ हमावंत सब मुनि नही सत्यवादी दोय चार०

(१११)

ति ॥ ४ ॥ समकित समकित जग ज्ञणे जेद न जाणैजि कोइ
जिस घट समकीत ऊपजे ते घट वीरला कोइ । ति० ॥ १॥ दान
सीयल तप जावना सुधु समकित होय मुक्ति सिंहासन बेसणे
निश्चय पावेजि सोय । ॥ ६ ॥ इति संपूर्ण ॥

॥ अथ अइ मत्ता मुनिनी सझाय ॥

॥ श्रीअइमत्ता मुनिवर जूके । करणीकी बलिहारीवे । षट
वर्षनके संजम लीनो । वीरवचन चित्त धारीवे ॥ श्री० ॥ १ ॥
विजय नृपति श्रीदेवी नंदन । पोलासपुर अवतारीवे । अंग-
झ्यार पढे गुण आगर । त्रिविध त्रिविध अविकारी वे ॥ श्री०
॥ २ ॥ तप गुण रथण संवत्सर आदिक । करकें काय उझारी
वे । प्रभु आदेशें विपुलाचल गिरि करी अणसण अति जारी
वे ॥ श्री० ॥ ३ ॥ केवल पाय मुक्ति गये मुनिवर । कर्म कलंक
निवारी वे । अढारअरुताले तिहिं गिरि ऊपर । कीनी
थापना सारी वे ॥ श्री० ॥ ४ ॥ वाचक अमृतधर्म सुगुरुके ।
सुपसारें सुविचारी वे । शिष्य ह्माकट्याण हरख धर ॥
गुणगावे अति जयकारी वे ॥ श्री० ॥ ५ ॥ इति श्री अइ
मत्ता मुनिनी सझाय ॥

॥ अथ करकंडू प्रथम प्रत्येक बुद्धनी सझाय ॥

॥ चंपानगरी अतिजली । हुंवारी लाल । दधि वाहन जूपा-
लरे । हुंवारी लाल । पद्मावती कूखें उपनो ॥ हुं० ॥ कर्म कीधो
चंमालरे ॥ हुं० ॥ १ ॥ करकंडूने करु वंदणा ॥ हुं० ॥ पहिलो
प्रत्येक बुद्धरे ॥ हुं० ॥ गिरुवाना गुण गावतां ॥ हुं० ॥ सम-
कित आये शुद्धरे ॥ हुं० ॥ २ ॥ लाधी वांशनी लाकनी ॥

(११२)

हुं० ॥ श्रयो कंचन पुर रायरे ॥ हुं० ॥ बापसुं संग्राम मांभीयो ॥ हुं० ॥
साधवी लीयो समजायरे ॥ हुं० ॥ ३ ॥ वृषज रूप देखीकरी ॥ हुं० ॥
प्रति बोध पाभ्यो नरेशरे ॥ हुं० ॥ उत्तम संजम आदख्यो ॥ हुं० ॥
देवता दीधो वेषरे ॥ हुं० ॥ ४ ॥ कर्म स्वपाय मुक्तें गया ॥ हुं० ॥
करकंडू रिषि रायरे ॥ हुं० ॥ समयसुंदर कहे साधुने ॥ हुं० ॥
प्रणम्यां पातिक जायरे ॥ हुं० ॥ ५ ॥ इति प्रथम प्रत्येकबुद्धनी
॥ अथ भरत चक्रवर्ती भावमुनिनी सज्ञाय ॥

॥ जरतजी मनही में वैरागी । मनहीमें वैरागी । जरतजी
मन० । सहस बत्तीस मुगट बज्र राजा । सेवा करे वरु जागी ।
चौसठ सहस अंतेवरि जाके । तोही न हुवा अनुरागी । जर-
तजी मनहीमें वैरागी ॥ १ ॥ लाख चोरासी तुरंगम जाके ।
ठुंठुं कोरु है पागी । लाख चोराशी गजरथ सोहै । सुरता धरमसुं
लागी जरत० ॥ २ ॥ च्यार क्रोरु मण अन्नज ऊपमे । लूंण दश
लाख मण लागे । तीनकोरु गोकुल नित दूजे । एक कोमी हल
सागी ॥ जर० ॥ ३ ॥ सहस बत्तीस देस वरु जागी । जए
सरबके त्यागी । ठुंठुं कोरु गांमके अधिपति । तोही न हुवा
अनुरागी ॥ जर० ॥ ४ ॥ नवनिध रतन चउगमा वाजें । मन
चिंता सरब जागी । कनक कीरत मुनिवर वंदत है । दीजो
मुगतिमें मांगी ॥ जर० ॥ ५ ॥ इति जरतजीका स्वाध्याय ॥

॥ अथ शीता सतीनी सज्ञाय ॥

॥ जल जलती मिलाती घणीरे । जालो जाल अपाररे ।
सुजाण शीता । जाणें केसू फूलियारे लाख राता खैर अंगार रे
॥ सु० ॥ १ ॥ धीज करे सीता सती रे लाख सीलतणें परि-

(११३)

माणरे ॥ सु० ॥ लखमाण राम खुशी अयारे लाव । निरखे
 राणो राणरे ॥ सु० ॥ २ ॥ स्नान करी निरमल जखेरे लाव ।
 पावक पासें आयरे ॥ सु० ॥ ऊज्जी जाणें सुरांगनारे लाव ।
 अनुपम रूप दिखायरे ॥ सु० ॥ ३ ॥ नर नारी मिलीया घणारे
 लाव । ऊजा करे हाय हायरे ॥ सु० ॥ जस्महुसी इण आग-
 मेंरे लाव । राम करे अन्यायरे ॥ सु० ॥ ४ ॥ राघवविन वां
 ठयो हुवेरे लाव । सुपनें ही मन कोयरे ॥ सु० ॥ तो मुज्ज
 अग्नि प्रजालज्योरे लाव । नहीं तो पाणी होयरे ॥ सु० ॥ ५ ॥
 इम कहि पैठी आगमेंरे लाव । तुरत थयो अग्नि नीररे ॥ सु० ॥
 जाणें ङह जलसुं जखोरे लाव । जीवे धरम सुधीरे ॥ सु०
 ॥ ६ ॥ देवकुशम वरषा करेरे लाव । एहसती सिरदाररे ॥ सु० ॥
 शीता धीजे ऊतरीरे लाव । साख जरे संसाररे ॥ सु० ॥ ७ ॥
 रक्षियायत सहुको थयारे लाव । सगळे थया उठरंगरे ॥ सु० ॥
 लखमाण राम खुशी अयारे लाव । शीता शीव सुरंगरे ॥ सु०
 ॥ ८ ॥ जगमांहें जस जेहनोरे लाव । अविचल शीव कहा-
 यरे ॥ सु० ॥ कहे जिन हरष सती तणारे लाव । नित प्रणमी
 जे पायरे ॥ सु० ॥ ९ ॥ इति शीता सती सत्ताय संपूर्ण ॥

॥ अथ उपदेस सझाय लिख्यते ॥

दमका नांहि जरोसा सांहें । करळे चढनेंका सामान । तन
 पिंजरसें निकश जाइगा । तिनमें पंढी प्राण ॥ द० ॥ १ ॥ लख
 चौरासी जोनीमें जटक्यो । उपनों गरजा धानें । सवा नवमास
 वश्यो अंधकूपमें । मनुष्यरूप सनमान ॥ द० ॥ २ ॥ उत्तम
 कुलमें जनम द्वियोहै । सुखमें खाण अरुपाण । जीरु पड्यां

ब० ८

(११४)

तेरे कोइ न साथी । साथी दान अरु ध्यान ॥ द० ॥ ३ ॥
 आशा त्रिशनां बिकथा निजा कुमता रूप निधान । दिन दिन
 वधे पापकी संगत । यामें क्रोध अरु मान ॥ द० ॥ ४ ॥ चलते
 फिरते सोवत जागत । करत खाण अरु पाण । णिन णिन
 आयु घटत है तेरे । होत देहकी हाण ॥ द० ॥ ५ ॥ माल
 मुलक अरु सुख संपतमें । होय रह्या गुलतान देखत देखत
 बिनस जायगा । मतकर मान गुमान ॥ द० ॥ ६ ॥ जूठा सब
 यह जगत पसरा । नारी विषकी खान । माया ममता आदिके
 वैरी । इनसैं कहा पहचान ॥ द० ॥ ७ ॥ पांचूं चोर मूसें घर
 तेरो । इनकी खोटी वाण । आठ वैरी तेरे संग फिरतुहै ।
 मोह वना सुलतान ॥ द० ॥ ८ ॥ कोइ रहणें पावे नहीं जगमें ।
 यह तुं निहचै जान । अज हुं ठांनि समझि कुटलाई । मूरख
 तर अज्ञान ॥ द० ॥ ९ ॥ जाई बंध अरु सजन संबंधी । राखे
 तेरा मान । अंतसमें कोई काम न आवे । किसपे मान गुमान
 ॥ द० ॥ १० ॥ जप तप शीख पाखो सुज संगत । देह सुपात्रे
 दान । सुविहित साध चरण चितट्यावो । प्रभु जज तज
 अजिमान ॥ द० ॥ ११ ॥ इति उपदेस सज्जाय संपूर्णम् ॥

जं जं विहिणा विहिअं । तं तं परिणमइं सयख लोयस्स ।
 इह जाणे विणु धीरा । विहुरेवि न कायरा हुंति ॥ १ ॥

॥ अथ बाहूबलजीनी सज्ञाय लिख्यते ॥

ईडर आंबा आंबलीरे ॥ ए चाला ॥

बाहूबलि चारित्र लीयोरे । साचो धरि वैराग । जरते सर
 इम वीनवेरे । वारवार पाय लाग । हरष जर मुकुसुं बोल

(११५)

ज्योरे । थानें बाबाजीरी आण । थानें रुषजदेवजीरी आण ।
 थेतो मकरो खेंचा ताण । थेतो माहरे जीवन प्राण ॥ हरष० ॥
 मुऊसुंवो० । आंकमी ॥ १ ॥ हुंतो जाई ताहोरो । जेमें कीधो
 दोस । तो पिण खमज्यो जाईमारे । गरुवा नकरे रोस ॥ ह०
 ॥ २ ॥ आवो बांह देई मिलांरे । जोवो आंख उघारु । बोळो
 मीठा बोळमारे । पूरो मननो लारु ॥ ह० ॥ ३ ॥ खीळो नाखुं
 तोरुनॅरे । जिण कुल जाई वेढ । नायो आयुध सालमेरे । ज्युं
 बांजण घर ढेढ ॥ ह० ॥ ४ ॥ जाजीना उलंजमारे । किम
 संजला ये कान । जातां पांव वहे नहीं रे । तुऊनॅ मुंकी रान
 ॥ ह० ॥ ५ ॥ तूं जीत्यो हूं हारीयोरे । देव जरे ठे साख ।
 तुऊ सरिखो जगको नहींरे । मुऊ सरिखा ठे दाख ॥ ह० ॥ ६ ॥
 माथे सूरज आवीयोरे । पसीनो सारो गात । बैसो जोजन
 जीमियॅरे । खारक दाख निवात ॥ ह० ॥ ७ ॥ निन्नाणूं एक
 ण मतेरे । मुऊनॅ लोत्री जाण । ते सहू मुऊने परिहस्योरे ।
 ज्युं वरसाळे ठाण ॥ ह० ॥ ८ ॥ तूं माहरे जीवन आतमारे ।
 तुंहीज माहरे बांह । दिससूनी जाई विनारे । आवोनॅ घर
 जांह ॥ ह० ॥ ९ ॥ बोळ घणाई बोळियारे । जरतेसर महा-
 राज । हाथीना दांत जे नीकट्यारे । ते पाठा नवी जाय ॥ ह०
 ॥ १० ॥ अजिमानि सिर सेहोरो । बाहूबली रिषिराय । सीधा
 करम खपायनॅरे । विमलकीरति गुण गाय ॥ ह० ॥ ११ ॥
 इति श्रीबाहूबजिजी सिंहाय संपूर्णम् ॥

॥ अथ सचित्त अचित्त नी सज्ञाय ॥

॥ ढाळ चौपईनी ॥ प्रवचन अमरी समरी सदा । गुरुपद

(११६)

पंकज प्रणमी मुदा । वस्तु तणा कहूं काल प्रमाण । सचित्त
 अचित्तविधि लहै जिममाण ॥ १ ॥ बिहुं रतु मिला चौमासा
 मान । षट्कतु मिलांनें वरिस प्रमाण । वर्षा शीत उष्ण त्रिण
 काल । त्रिहुं चौमासें वरस रसाव ॥ २ ॥ श्रावण ज्ञात्रव आसू
 मास । काती इम वरसावा वास । मागसिर पोस माहनें फाग ।
 ए च्यारे सीयावा लाग ॥ ३ ॥ चैत्र वैशाखनें ज्येष्ठ आसाढ ।
 उष्णकाल ए च्यार अगाढ । वर्षा शरद शिशिर हेमंत । वसंत
 ग्रीष्म षट्कतु इम तंत ॥ ४ ॥ रांध्युं विदल रहै चउयाम ।
 उंदन आठ पुहुर अजिराम । प्रहर सोल दधि कांजी ठाठ ।
 पठे रहे तो जीव निवास ॥ ५ ॥ पापरु लोझ्या वटक प्रमाण ।
 च्यार पहुर तिम पोलीमान । पनर दिवस वर्षा पकवान । त्रीस
 दिवस सीयावा मान ॥ ६ ॥ बीस दिवस उन्हाले रहे । पठे
 अजह् थाये जिन कहै । मातर प्रमुख नीवी पकवान । चलित
 रसे तस काल प्रमाण ॥ ७ ॥ धान धोवण एक प्रहर प्रमाण ।
 त्रिफला जल ठ घमीनुं मान ॥ ८ ॥ त्रिणवारे ऊकलितं जेह ।
 सुद्ध उष्ण जल कहिये तेह । प्रहर तीन चउ पंच प्रमाण ।
 वर्षा शीत उन्हाले जाण ॥ ९ ॥ श्रावण ज्ञात्रवने दिन पंच ।
 मिश्रलोढ अण चालित संच । मिगसर पोसे त्रिण दिन जाण ।
 आसूकाती चउदिनमान ॥ १० ॥ माह फागुणें कह्यो पण
 याम । चैत्र वैशाख चउ प्रहर प्रमाण । जेठ आसाढ प्रहर
 त्रिण जोय । तिण उपरांत सच्चित्ते होय ॥ ११ ॥ गोहूं शालि
 षरु धान कपास । जव त्रिण वरसें अचित्त होय खास । विदल
 सर्व तिल तूवरदाव । पांच वरसे होइ अचित्त विशाव ॥ १२ ॥

(११७)

अलसी कोज्व कांगनें ज्वार । साते वंरसें अचित्त विचार ।
 शीत ताप वर्षादिक जोय । सचित्त जोनि अचित्त ते होय
 ॥ १३ ॥ हरने पीपर मिरच विदाम । खारक डाख एला अजि-
 राम । जोयण शत जल वटमां वहे । साठि जोयण अलमांहे
 रहे ॥ १४ ॥ सचित्त वस्तु प्रवहणनी जेह । आई अचित्त
 प्रवचन कहै एह । धूम अगनि परीया पणें करी । अचित्त
 योनि तस आये खरी ॥ १५ ॥ बार पहूर रहे ऊगली राब ।
 सोल पहूर राईतां अजाब । कमाह विगय परि सेक्यो धानं ।
 पहिर चौबीस गोमूत्रनुं मानं ॥ १६ ॥ अति खारुं घृत काळा-
 तिल । पलटाई वर्णादिक रील । काचो दूध रहे बहुवार । एह
 अजह कहै मुनिसार ॥ १७ ॥ हुंढणीयादिक विदलनी दाळ ।
 सेक्या धानं परें तस काळ । च्यार पहूर सीरो लापसी । विदल
 परते प्रवचनवसी ॥ १८ ॥ प्रथम दिवस प्रारंजी
 गिण्यो । काळ प्रमाण सवि केहनोजण्यो चलिंत रस
 जेहनो जिहां आय । तिहां ते वस्तु अजह कहिवाय ॥ १९ ॥
 धवलो सेंधव कह्यो अचित्त । आळ विधे अरुयरां प्रतीत ।
 ए काळादिक उहरां जे आय । तेह अचित्त आपना न
 आय ॥ २० ॥ गीतारथनें वयणें जोय । आचीरण अना
 चीरण होय आई धानं अंकुर नीकले । तब ते वस्तु अजहमां
 जिले ॥ २१ ॥ गेरू मणसिल लवण हरियाळ । आवे जलवट
 मांहि रसाळ । तेह अचित्त होइ प्रवचन साखि । पिण लेवानी
 नहीं तसु जाखि ॥ २२ ॥ इम बोड्यो जब देश विचार ।
 विस्तार प्रवचनसारोझार । धीर विमल पंक्ति सुपसाय कवि ।

(११८)

नयविमल कहे सजाय ॥ २३ ॥ इति सचित्त अचित्त वस्तु
स्वरूप सजाय ॥

॥ अथ काउसगगना १९ दोसनी सझाय ॥

सकल देव समरीअरिहंत प्रणमी सदगुरु गुणे महंत ।
जगणीस दोष काउसगगतणा । बोलुं श्रुत अनुसारे सुण्या
॥ १ ॥ घोटक दोष कह्यो वलि एह । वांको पग राखे वलि
जेह । लत्ता दोष बीजो हवे सुणो । मील हवावे जे अति
घणो ॥ २ ॥ जर्गीण लेई जे रहे । अंज दोष ते तीजो कहै ।
माल दोष चोथो कह्यो एह । मस्तक अटकावी रहे जेह
॥ ३ ॥ पग अंगूठा मेली रहे । जङ्घि दोष ते पंचम कहे ।
बेळं पग जेला करे जेह । नउल दोष ठठो कह्यो एह ॥ ४ ॥
गुह्य गमि राखे निज हाथ । शवरी दोष कह्यो जगनाथ । मुख
चलना करे अतिघणी । खलित दोष अछम ते सुणी ॥ ५ ॥
घूघट ताणीनें जे रहे । बहु दोष ते नवमो लहे लरु अरु तूं
पहिरे पहिरणूं । दशमे दोष लंबोत्तर जणूं ॥ ६ ॥ हृदय स्थल
आठादित रहे ते अण दोष इग्यारमो लहे । वस्त्रांसुं ढांक्यो सवि
देह । संयति दोष वारसमो एह ॥ ७ ॥ जामण चालो करे
अति घणूं । जमुह दोस तेरसमो जणूं । अंगुली हवावे संख्या-
काज । चवदमो दोष कह्यो जिन राज ॥ ८ ॥ नेत्र तणा चाला
जे करे । वायस दोष पनरमो धरे । पहिस्था वस्त्र संकोमी रहे ।
कपित्थ दोष सोलसमो लहे ॥ ९ ॥ मस्तक धूणावे अति घणूं ।
ते सिरकंप सतरमो जणूं । महिरानी परि जे वरुवने । वारुणी
दोष अठारमो चने ॥ १० ॥ मूक दोष कह्यो जगणीसमो ।

(११९)

तेह करी काउसग मत्त गमो । त्रिण दोष ए माहिदा टले ।
 सोल दोष साधवीनें मिले ॥ ११ ॥ लंबुत्तर अणनें संयती ।
 दोष एह बोदया जगपती । बहू दोष चौथो जब मिले । च्यार
 दोष श्राविकानें टले ॥ १२ ॥ काऊसगग्री समता मुख थाय ।
 कठिन कर्मनी कोनि पुलाय । काऊसग करतां सवि सुख होई ।
 काऊसग सम तप न कह्यो कोय ॥ १३ ॥ दोष रहित काऊ-
 सग कीजीये । जिम सहिजे शिवफल लीजीये । पंक्ति धीर
 विमलनो सीस । कवि नय विमल कहै निशिदीश ॥ १४ ॥
 इति काऊसगना १९ दोषनी सजाय संपूर्णम् ॥

॥ अथ क्रोधादि चतुष्क सज्ञाय ॥

॥ तत्र प्रथम क्रोधनी सज्ञाय ॥

करुवारे फल ठे क्रोधना । ग्यानी एम बोले । रीसतणो रस
 जाणियें । हलाहल तोले ॥ क० ॥ १ ॥ क्रोधें कोनि पूरव
 तणों । संजम फल जाय । क्रोध सहित तप जे करे । ते तो
 लेखे न थाय ॥ २ ॥ क० ॥ साधु घणो तपियो हुंतो । धरतो
 मन वैराग । शिष्यना क्रोध अकी अयो । चंरु कोसियो नाग ॥
 क० ॥ ३ ॥ आगि जठे जे घर अकी । ते पहलुं घरवालें ।
 जलनो जोग जो नवि मिले । तो पासे नो पर जालें ॥ क०
 ॥ ४ ॥ क्रोध तणी गति एहवी । कहे केवल नांणी । हांणि
 करे जे हितनी । जालव जो इम जाणी ॥ क० ॥ ५ ॥ उदय
 रतन कहै क्रोधनें काढजो गलें साही । काया करजो निरमली ।
 उपशम रस नाही ॥ क० ॥ ६ ॥ इति क्रोधनी सजाय संपूर्णम् ॥

(१२०)

॥ अथ मान की सझाय ॥

रे जीव मान न कीजिये । मानें विनय न आवेरे । विनय
विना विद्या नहीं । तो किम समकित पावेरे ॥ १ ॥ रे० ॥
समकित विन चारित्र नहीं । चारित्र विण नहीं मुक्तिरे ।
मुक्तिना सुख ठे सास्वता । ते किम लहीये जुक्तिरे ॥ २ ॥ रे० ॥
विनय वमो संसारमां । जगमांहें अधिकारीरे । मानें गुण जाये
गद्दी प्राणी जो ज्यो विचारी रे ॥ ३ ॥ मान कियो जो रावणे । ते
तो रामें माख्योरे । दुरयोधन गरबे करी । अंतें सब ते हाख्योरे ॥ रे०
॥ ४ ॥ सूका लाकमा सारीखो । दुखदाई ए खोटोरे । उदय रतन
कहै माननं । देज्यो देसवटोरे ॥ रे० ॥ ५ ॥ इति मानकी सझाय

॥ अथ मायाकी सझाय ॥

समकितनो मूल जाणीये जी । सत्य वचन साख्यात ।
साचामें समकित वसें जी । मायामां मिथ्यात रे । प्राणी मकरिस
माया लगार ॥ १ ॥ मुख मीठो जूठे मनैं जी । कूरु कपटनो कोट ।
जीजेंतो जी जी करेजी । चितमां ताके चोटरे ॥ प्रां० ॥ २ ॥
आप गरजें आघो पने जी । पिण न धरे विसवास । मनसुं
राखे आंतरेजी । ए मायानो पासरे ॥ प्रां० ॥ ३ ॥ जेसुं बांधी
प्रीतमी जी । तेसुं रहे प्रतिकूल । मयल न ठंमैं मन तणो जी ।
ए मायानो मूलरे ॥ प्रां० ॥ ४ ॥ तप कीधो माया करी जी ।
मित्रसुं राख्योरे जेद । मझिजिनेसर जाणजो जी । तो पाम्या
स्त्री वेदरे ॥ प्रां० ॥ ५ ॥ उदय रतन कहै सांजलो जी । मेखो
मायानी बुद्ध । मुगति पुरी जावा तणो जी । ए मारगठे शुद्धरे ॥
॥ प्रां० ॥ ६ ॥ इति मायाकी सझाय ॥

(१२१)

॥ अथ लोभकी सझाय ॥

तुमे लक्षण जो ज्यो लोचनारे । लोचे जन पामे खोज
नारे । लोचे माह्या मन मोहला करेरे । लोचे डुघाट पंथे
संचरेरे ॥ तु० ॥ १ ॥ तजे लोच तेहना खेउं जामणारे । बलि
पाय नमीनें करुं खामणारे । लोचे मरजादा न रहे केहनीरे ।
तुमे संगत मेखो तेहनीरे ॥ तु० ॥ २ ॥ लोचे घर मेखी रणमां
मरेरे । लोचे उंचते नीचुं आचरेरे । लोचें पाप जणी पगला
जरेरे । लोचे अकारज करतां न ओसरेरे ॥ तु० ॥ ३ ॥ लोचे
मनहुं न रहें निरमखुंरे । लोचें सगपण नासें वेगखुंरे । लोचे
उरहो प्रेतनि पावतुं रे लोचे धन मेखे बहु एगवुं रे तु० ॥ ४ ॥
लोचें पुत्र प्रतें पिता हणेंरे । लोचें हत्या पातिक नवि गणेंरे । ते
तो दाम तणें लोचें करीरे । ऊपर मणिधर आयें ते मरीरे ॥ तु०
॥ ५ ॥ जोतां लोचनें ओच दोसे नहीरे । एहवो सूत्र सिधांते
कहुं सहीरे । लोचें चक्री संजूस नामें जुवोरे । ते तो समुझ
माहें बुझी मुंवोरे ॥ तु० ॥ ६ ॥ इम जाणीनें लोचनें उंरु ज्योरे ।
एक धर्मसुं ममता मंरु ज्योरे । कवि उदय रतन जाषे मुदारे ।
वंडुं लोच तजे तेहनें सदारें ॥ ७ ॥ इति लोचकी सझाय संपूर्णम् ॥

॥ श्री शान्तिनाथजी भगवाननुं स्तवन ॥

सेवा शान्ति जीणंदकी । कीजे अति सारीरे । अहो कीजे
सारीरेखो । पद पंकज पूजे सदा । जेहना नर नारीरेखो ॥
अहो० ॥ १ ॥ एकवार सुरलोकमें । मेघरथ राजारीरेखो ॥
अहो० ॥ इंचे कीधी प्रसंसा । मोटो उपगारीरेखो ॥ अहो०
॥ २ ॥ जीण वेळा सुर बोलीयो । मिथ्या मति धारीरेखो ॥

(१२२)

अहो० ॥ धान तणो ए कीरुखो । मल मूत्र जंमारीरेखो ॥ अहो०
 ॥ ३ ॥ तीण मांहे कहो कयां थकी । एहवी इक तारीरेखो ॥
 अहो० ॥ उत्तर वैक्रीय रूपें करी । चाह्यो तिण वारीरेखो ॥
 अहो० ॥ ४ ॥ कीधा दोय पंखी तण । उपबुद्धि विचारी-
 रेखो ॥ अहो० ॥ ध्यान धरी बेठां तिहां । नरपति निरधारी-
 रेखो ॥ अहो० ॥ ५ ॥ राख राख करतो पड्यो । पारेवो तिण
 वारीरेखो ॥ अहो० ॥ राजा रूमी रीतसुं । लीधो बुचकारी-
 रेखो ॥ अहो० ॥ ६ ॥ जय मत कररे बापमा । कोय न शके
 मारीरेखो ॥ अहो० ॥ पापी पुंठे आवीयो । हुलवो हीलकारी-
 रेखो ॥ अहो० ॥ ७ ॥ जह् दीजे नृप माहरो । तिम खाळं
 मारीरेखो ॥ अहो० ॥ जोजन आपुं तो जणी । मीठां सुखमा-
 रीरेखो ॥ अहो० ॥ ८ ॥ मांस विना खाळं नहि । नृप जात
 हमारीरेखो ॥ अहो० ॥ जह् नहि द्यो माहरो । तो हत्या
 हमारीरेखो ॥ अहो० ॥ ९ ॥ दया पिण तुजने होसी । हत्या
 परिवारीरेखो ॥ अहो० ॥ राजा आपे तेहने । निज अंग विदा-
 रीरेखो ॥ अहो ॥ १० ॥ तो पण नाण्यो चित्तमे । राय दुःख
 लीगारीरेखो ॥ अहो० ॥ तिण वेला सुर बोलीयो । सुरवाणी
 सारीरेखो ॥ अहो० ॥ ११ ॥ तिण वेला सुर बोलीयो । हुं ठं
 आशा सारीरेखो ॥ अहो० ॥ इंद्र वखाण्यो तोहवो । जोहवो
 उपगारीरेखो ॥ अहो ॥ १२ ॥ जीवदया प्रतिपादने । निज
 काज सुधारीरेखो ॥ अहो० ॥ राजा पहतो मंदिरे । निज
 पोषो पारिरेखो ॥ अहो० ॥ १३ ॥ तेरमे जव लाधी
 जखी । दोय पदवी सारीरेखो ॥ अहो ॥ तीर्थकर थया सोलमा ।

(१२३)

पंचम चक्रधारीरेखो ॥ अहो० ॥ १४ ॥ शांति जीणसर वीनति ।
चित्तमें अवधारी रेखो ॥ अहो० ॥ जावसागर कहे आयजो ।
संघ मंगल कारीरेखो ॥ अहो० ॥ १५ ॥

॥ श्री नारकीनी छ ढाल ॥

॥ दोहा ॥ त्रिसखा नंदन प्रणमीये । शासन नायक वीर ।
सिद्धारथ नृप कुलतीखो । बलवंत साहसधीर ॥ १ ॥ चरण
अंगुठे चांपीयो । जेणे मेरु गीरींद । सवी सुर संशय ऊपनो ।
जाण्या त्रिभुवन चंद ॥ २ ॥ बाल लीला सुख जोगवी । पठे
लीये संयम जार । केवल ज्ञान पामी करी । करे जवीने उप-
कार ॥ ३ ॥ समवसरण बेसी करी । गौतम आगल वीर ।
नरक तणां दुःख वर्णवे । सांजले वीर वजीर ॥ ४ ॥ विविध
प्रकारनी वेदना । सहतां नारकी जीव । सांजलतां हीयो थर
थरे, जापे शासन वीर ॥ ५ ॥

॥ प्रथम ढाल ॥ देशी त्रीपदीनी ॥

पहेली नरके जाणरे, सागर एकनुं । आयु जापे वीरजी ए
॥ १ ॥ बीजी नरके जोयरे । सागर त्रणनुं । आउ एटलुं जाणीये ए
॥ २ ॥ सागरसातनु आयुरे । त्रीजी ए कहूं । केवली वचन ते
सर्दहो ए ॥ ३ ॥ चोथी दस सागर जाणरे । गुण वंत सांजलो ।
ए वचन श्रीवीरना ए ॥ ४ ॥ गणधर जापेतासरे । पांचमी
नरकनो । सत्तर सागर आउषो ए ॥ ५ ॥ ठळी नरके गुणवं-
तरे । सागर बावीशनो । इणी परे गुरु मुख सांजल्यो ए ॥ ६ ॥
सातमीये जाणो संतरे । सागर तेतीसनो । आयु वीरजी प्ररु-
पता ए ॥ ७ ॥ ए साते नरके आयुरे । जाणो शास्त्रथी । नरक

(१२४)

वेदना अति आकरी ए ॥ ७ ॥ कहे मुक्ति वीर जीएंदरे ।
कीम समे वेदना । धर्मे मुक्ति जस लहे ॥ ए ॥

॥ दोहा ॥ रत्नप्रज्ञा पहिली कहि । सकरप्रज्ञा तुं जाण ।
बाहुक प्रज्ञा त्रीजी सुणी । सांजलो चतुर सुजाण ॥ १ ॥ चोथी
पंक प्रज्ञा सुणो । धुम प्रज्ञा पांचमी जेह । तम प्रज्ञा ठही कही ।
तमः तमा सातमी तेह ॥ २ ॥

॥ द्वितीय ढाल ॥ मनरुं मारुं मोकलुं मारा वाढा जीरे ।
काल अनंती वेदना गुणवंता जीरे । घणुं शुं ज्ञाणुं एह, सुगुण
नर सांजलो गुणवंता जीरे । शोर बकोर नारकी करे ॥ गु० ॥
केवली जाणे तेह ॥ सु० गु० ॥ १ ॥ पंदर जेदना देवता ॥ गु० ॥
वेदना उपजावे प्रचरुं ॥ सु० गु० ॥ खंफो खंरु ते प्राणना ॥
गु० ॥ ऊपर मुजर दंरु ॥ सु० गु० ॥ २ ॥ एहवा शब्द कुण
सांजले ॥ गु० ॥ एक सांजले श्रीजीनराज ॥ सु० गु० ॥ पाप
करोने प्राणीयो ॥ गु० ॥ जइ बेसे नारकी पाज ॥ सु० गु० ॥ ३ ॥
कर्कश ज्ञाषा बोद्धता ॥ गु० ॥ पर्ण कुवर्ण तुं जाण ॥ सु० गु० ॥
मांहो मांहे सांजले ॥ गु० ॥ सहे जली दुःखनी खाण ॥
सु० गु० ॥ ४ ॥ शीतल जोनीये उपजे ॥ गु० ॥ रहेतां तेणज
गम ॥ सु० ॥ गु० ॥ रुधिर मांस चामरुं ॥ गु० ॥ ठे तस
घोर आंधार ॥ सु० गु० ॥ ५ ॥ कीच जहणकी करे ॥ गु० ॥
घणा नरकमां दुःख ॥ सु० गु० ॥ मननी वात मनमां रहे ॥
गु० ॥ परवश नारकी न सुख ॥ सु० गु० ॥ ६ ॥ दीवस नवि
सूजे तेहने ॥ गु० ॥ परमाधामी उजा जेह ॥ सु० गु० ॥ नासी
ने जाय कीहां ॥ गु० ॥ एवो थानक नहि जेह ॥ सु० गु० ॥

(११५)

॥ ७ ॥ सांजली हैमो कमकमे ॥ गु० ॥ एहवा नारकी दुःख ॥
सु० गु० ॥ जीवजंत मारे प्राणीयो ॥ गु० ॥ किमलहे मुक्ति
सुख ॥ सु० गु० ॥ ८ ॥

॥ दोहा ॥ दस प्रकारनी वेदना । सहेता नारकी जीव । अन्यो
अन्ये जुजतां । सहतां दुःख सदैव ॥ १ ॥ अशुज बंधन
अशुज गति । अशुज संस्थान जे हुंरु । जेदन ठेदन अशुज वर्ण ।
सहेतां दुःख प्रचंरु ॥ २ ॥ अशुज गंधने जाणवो । अशुज रस
वली जेद । माघो फरस वली कह्यो । माघो अगुरुदधु तेह
होय ॥ ३ ॥ माघो शब्द वली लह्यो । वेद न दसे प्रकार ।
त्रैलोक्य दीपकथी जाणजो । ज्ञापी सूत्र मजार ॥ ४ ॥

॥ तृतीय ढाल ॥ मनडो अडेर रक्षो अभिमाने ॥

साते नरकमां जाणे वेदना । श्रीवीर वखाणेरमारा नरक
तणारे । दुःख सुणजो ए आंकणी । नहि सूरज नहि चंद्र ।
नहि पाणी पवन प्रचंमारे ॥ मारा० ॥ १ ॥ माहा घोर अंध-
कार । आनक पण नहि साररे ॥ मारा० ॥ बिहामणी जूमि
जाणो । तस फरस खंमा धाररे ॥ मारा० ॥ २ ॥ साते नरके
जाणो । तस वेदना कहि नवि जावेरे ॥ मारा० ॥ माहा क्रोध
धरीने तिहां । हथीआर धरीने आवेरे ॥ मारा० ॥ ३ ॥ कात-
रणी जेसी करे देह । एम चरण करतां तेहरे ॥ मारा० ॥ माहा
रौरव शब्दने जाणो । केवली जाणे तेहरे ॥ मारा० ॥ ४ ॥
परमाधामी पचावेरे । वली ऊंधे मस्तके अंगेरे ॥ मारा० ॥
देहने क्षणमां मरोने । वली तेहनी पूंठे दोमेरे ॥ मारा० ॥ ५ ॥
वैतरणी नदीमां लई आवे । वली पाणीमां जबकांवेरे ॥

(१२६)

मारा० ॥ ए कर्मतणां विपाक मांहे मांहे मळी जावेरे ॥ मारा०
 ॥६॥ करे कुहामा राखे । वळी वचन बिहामना जाखि ॥ मारा० ॥
 ठेदन जेदन करतां । वळी पापनी राशे वधनारे ॥ मारा० ॥७॥
 समळीने रूपे आवे । वळी वायस रूप सुहावेरे ॥ मारा० ॥
 वाघसीहना रूप जे करतां । अइ चीता रूपे तानुकेरे ॥ मारा०
 ॥ ८ ॥ इम अनेक हिंसारी जीव । इम परमाधामी रूपे ॥
 मारा० ॥ वीर जाषे पन्नरे जेदे । करे मुक्ति धर्मश्री सुख
 वेदेरे ॥ मारा० ॥ ए ॥

॥ दोहा ॥ इम दस प्रकारनी वेदना । कहि नरके जीनराय ।
 शीत उषणनी वेदना । केवळीसे कहि न जाय ॥ १ ॥ जुख तृपातसें
 वेदना । परज वेदना अत्यंत । परवशता ज्वरता पाणुं । दाघ-
 ज्वर पामे अनंत ॥ २ ॥ जय शोक तेहने घणो । इम ते नारकी
 जाण । वीर जिन इणी परे जासता । सुणतां गौयम स्वाम ॥ ३ ॥

॥ ढाल चोथी ॥ सुण साहेबजी परमात्म पुजानु फल
 मुज आपो—एदेशी ॥

हो सुण गौतमजी । वीर पयंपे नरक तणां दुःख निवारता
 परनारी तणी जे संग करता । वळी पाप थकी प्राणी नवी
 रुता । जम रायजी संका नवि धरता सुण श्रोताजी । नरक
 तणां दुःख सांजळतां हइकुं कमकमे ॥ १ ॥ गुण वंताजी ।
 वीरतणी वाणी सांजळतां धर्म खजानो ते जारे । ए आंकणी
 लोहतणी पुतळी तपावे ठे । अति अग्निमय करावे ठे । तस
 आळिंगन तेह करावे ठे सुण० गु ॥ २ ॥ पांचसे जोजन
 उंचा उगावे ठे । तेहने ते जूंथ पगामे ठे । फरी तेहनी देह

(૧૨૭)

તે બાલે છે ॥ સુણં ગું ॥ ૩ ॥ શ્વાન તે રૂપે કરમે છે । જાલી
નારકી અંગને મરમે છે । વલી તેહની પૂઠે દોમે છે ॥ સુણં ગું
॥ ૪ ॥ મૃગલા જેમ પાસમાં પામે છે । કલીરી કરવતેં કરી
કમે છે । ઇમ હંચા પકમી જમામે છે ॥ સુણં ગું ॥ ૫ ॥ વલી
તસ શૂલી આરોપે છે । વલી કાન નાક તસ કાપે છે । વીરુ
આ તસ તેહના વિપાકે છે ॥ સુણં ગું ॥ ૬ ॥ વલી તાતા
તેલમાં ઘાલે છે । જાસમમાં તેહને બાલે છે । વલી લાલ ઉતારી
જાલે છે ॥ સુણં ગું ॥ ૭ ॥ અનજિષ્ઠ આહાર કરાવે છે ।
ઇમ નારકી દુઃખને પાવે છે । વહુ શબ્દ કરતાં કાલ ગુમાવે
છે ॥ સુણં ગું ॥ ૮ ॥ વલી તનુમાં લાર મીલાવે છે । પરમા
ધામી દુઃખ દેલાવે છે । પ્રતુ વીરવાળી શીતલ આવે છે ॥
સુણં ગું ॥ ૯ ॥

॥ દોહા ॥ હુમિ છે તીહાં આકરી । વન જે શીતલ જાણ ।
આવી વેસે તરુ ઝાંઝમી । પરતાં જાજે પ્રાણ ॥ ૧ ॥ વીરુઆ
વિષય વિલાસ તસ । સુખ થોમો દુઃખ વહુ જાણ । નરક તણાં
દુઃખ સાંજલો । જાણે વીર વર્ધમાન ॥ ૨ ॥

॥ ઢાલ પાંચમી મને સંભવ જીનસું પ્રીત એ દેશી ॥

કુંજીમાં કરતા પાક । દેહ તે જાણોરે । તેલ ઘાળીમાં તેહ
ઘાલે જમ રાણોરે ॥ ૧ ॥ મહેર ન આવે તાસ । ગલ ગ્રહી
જાવેરે । રસ કાઢે તસ તંતુથી । વલી નસ બાલેરે ॥ ૨ ॥ નાવા
જાયે તેહ । મન જય ત્રાંતરે । પરમાધામી તેહ । જાલે કાંતરે
॥ ૩ ॥ સૂલી પરોવે જેહ દાતમાં લે વેરે । વલી મારી કરે
શત લંઘ, ઘણુ દુઃખ દેલવેરે ॥ ૪ ॥ ફીરી ફીરી લાગે પાય ।

(१२७)

वेदना सहेतारे । एम काल अनंतो त्याहा । सहे दुःख मरतारे ॥ ५ ॥ हवे तो सहीआं न जाय । नारकी दुःखमारे । कोइ न पूठे सार । नारकी सुखमारे ॥ ६ ॥ नहि शरणुं तीहां कोइ । असरण मरतारे । परमा धामी जेह, बहु दुःख देतारे ॥ ७ ॥ सांजली परहरे देह । आये प्राणीरे । कहे मुक्ति महाराज कहे प्रभु नाणीरे ॥ ८ ॥

॥ दोहा ॥ पाप करम कीधा घणा । बहु जीव संहार । पीमा न जाणे परतणी । जीवमो वमो गमार ॥ १ ॥ अलीक वचन मुख ज्ञापीआ । पारका चोर्या माल । सेवी परनारी निःशंक पणे । आरंज कीधा अपार ॥ २ ॥ बहु परिग्रह मेलव्यो । निशी जोजन अंधार । बहु जीव विणास्या तिहां कणे । अजह् अथाणुं नहि पार ॥ ३ ॥ कठोलमां ठासने मेलवी । जम्यो आहार निःशंक । लाल जोगे बहु जीवमा । उपजे तेन दीसंत ॥ ४ ॥ अलगी आए नार तस । आजरु ठेट निवार । ठाणांगे प्रगट पाठ ए । जाणो तम निरधार ॥ ५ ॥

॥ ढाल छट्टी विसारिमी ए देशी ॥

मात पिता गुरु उलव्या गुण रागीरे । किधा क्रोध अपार । सुणो तुमे रागीरे । मान माया लोचथी ॥ गुण ॥ बुद्धि नहि रही कांइ ॥ सुण ॥ १ ॥ नरकतणां जे बारणां ॥ गुण ॥ पापे उघाड्या तेह ॥ सुण ॥ २ ॥ इम परमाधामीनी वेदना ॥ गुण ॥ शुली कटी वज्र ॥ सु ॥ ३ ॥ उदीरी उदीरी देह ने ॥ गुण ॥ पठे पठामे तेह ॥ सु ॥ तरस वसें करी तेह ने ॥ गुण ॥ उकाळी कथीर ते पाय ॥ सु ॥ ४ ॥ मुखमां नाखे तेहने ॥ गुण ॥

(१२९)

दन वली ताम ॥ सु० ॥ बहु कीना पने देहमां ॥ गु० ॥ वली
 आया करे शत खंरु, सु० ॥ ४ ॥ निशी जोजन तस बारणुं
 ॥ गु० ॥ जाणे पाप अखंरु, ॥ सु० ॥ उनोने वली आकरो ॥
 ॥ गु० ॥ नीर आणे प्रचंरु ॥ सु० ॥ ५ ॥ ते घाले निज
 आंखमां । श्रवणमा जरे कश्रीर ॥ सु० ॥ महा काल बीहा-
 मता ॥ गु० ॥ महा बीजत्स चीत्तधार ॥ सु० ॥ ६ ॥ दीन
 दयामणां जाणवां ॥ गु० ॥ नरकना जीव अतीव, ॥ सु० ॥
 वीरजीणंद इम देशना ॥ गु० ॥ सुणो ते मुक्तिसदीव ॥ सु० ॥ ७ ॥

॥ दोहा ॥ नरकतणां दुःख सांजली । कंपे तास शरीर । तव
 गोयम ते इम कहे । सांजल गुण गंजरीर ॥ १ ॥ प्रभु चरणे शीर
 नामीने । पूढे गौतम स्वामि । अंरजामी माहरो । सरस कहो
 सिरनामी ॥ २ ॥ ए वेदना में बहु सही । वसीयो काल अनंत ।
 कोइक पुन्य कल्लोलथी । मुजमीदया जगवंत ॥ ३ ॥ पंच
 माहाव्रत जे धरे । पाले पंचाचार । पांच सुमति जे आदरे । ते
 लेशे जवनो पार ॥ ४ ॥

॥ ढाल ७ मी ॥ आसणारा योगी ऐ देशी ॥

इणी परे बहु वेदना अहि आसी । हवे आव्यो चरणेनिवा-
 सीरे । वीरजी गुणवंता । वसतां नरक मांहे जीनराज । गयो
 काल अनंत माहाराजरे ॥ वी० ॥ १ ॥ ज्ञानी विना कुण
 जाणे प्राणी । कहेतां नावे पाररे । सुखसंयम रागी । दशे
 दृष्टांते दोहीलो जाख्यो नरजव पुन्य संयोगेरे ॥ वी० ॥ २ ॥
 शुद्ध संयमनो खप करशे । टाळी विषय विकाररे ॥ सु० ॥ पंचे
 इंद्रियने वश करजो । तो शिवरमणीने वरशोरे ॥ सु० ॥ ३ ॥

(१३०)

निजा विकथा दूर निवारो । श्रीजीन धर्मचित्त धारोरे ॥ सु० ॥
 समकितरत्न हियेके धारोरे । नरक तणां दुःख वारोरे ॥ सु०
 ॥ ४ ॥ जांजे सर्वे मिथ्या धर्म । एवो निजशासन धर्म ॥ सु० ॥
 श्रीचींतामणी चरण पसाये । संकट विकट ते जायरे ॥ सु०
 जुज पुर सहेर गुरूनी महारे ॥ कथ्यो चोमास उल्लासरे ॥ सु० ॥
 संवत जगणीस सतोतरे वरसे । पोसतणी सुद दसमिरे ॥ सु०
 ॥ १॥ अंचलगह्वे पूज्य पटोधर । श्रीपुण्य सिंधु सूरि रायरे ॥ सु० ॥
 संघनी साखे मिह्यामि डुक्कर । होज्यो अधिक सवायारे ॥ सु० ॥ १॥
 ॥ ६ ॥ जो कोइ जणशे श्रवणे सांजदशे । तस घर मंगल
 मादरे ॥ सु० ॥ नरकतणां दुःख वीरे जाख्यां । वीर वचन
 रस चाख्यारे ॥ सु० ॥ ७ ॥ कहे मुक्ति कमला तस वरजो ।
 सईहजो वीरजी वाणीरे ॥ सु० ॥ मिथ्यात्व प्रमाद तजो ।
 सवी जाइ जीन आणा तित लाइरे ॥ सु० ॥ ८ ॥

॥ अथ पंच कल्याणक स्तवनम् ॥

नमिय पयकमल सुजजाव सवि जिनतणा पंच कट्याण
 दिण जणिसु जिनवरतणा । कसिण कत्तीतणै पस्कि पंचमि
 दिणै नाण संजवतणै खयकरम तणै ॥ १ ॥ नेमि जिण चवण
 सुरजवणथी बारसै पञ्चमपह जम्म वलि दिख तसु तेरसे ॥
 वीर सिवमां वसै पस्कि हिव उजलै नाण सिरि सुविधि अर
 तीज बारसि मिखे ॥ २ ॥ जा० ॥ मिगसर वदिरे सुविधि
 पंचमी जनमियो सोइ ठवैरे संयमधर सुर पणमियो ॥ दसमी
 दिनरे वीरे संयम आदस्यौ इग्यारसिरे पञ्चम प्पह सिवसिरि

(१३१)

वस्यौ ॥ सिव वरयौ मिगसर सुदि दशमी दिण रयणि अर
जिन जामीयो वलि मुगति पिण तिण दिवस पोतो व्रत इग्या-
रसि पांमीयो । इग्यारसैं वलि मखि जिणने जम्म दिस्क सुना-
णीया वलि मखि दिस्का जाण ठवै अंग पोसि वखाणिया ॥ ३ ॥
जा० ॥ इहां कारणरे लिखित दोष संजाविथै कइ कोइरे अवर
हेतु पिण जाविथै ॥ ते परि सवीरे गीतारथ सद गुरु खहै
श्रुत केवलीरे वचन सह सम सहहे ॥ सदहै सद्बुधै ते प्रमाण
ज वलि इग्यारसि निमि तणौ श्रीनाण कट्याणक चउदसि
जनम संजवनों पुणौ ॥ पूनिमें संजव दिस्क पामी दया धरि
जगजीवनी हिव पोसवदि दसमी इग्यारस जनम दिस्का
पासनी ॥ ४ ॥ बारस तिथिरे चंदप्पह जिण जाइयौ वलि
तेरसिरे संजम रंग सुणाइयौ । चउदस दिनरे श्रीशीतल थयो
केवल पोस सुदिरे ठठ विमल नाणी वली ॥ नाणी वलि
थयो नवमि संती अजितनाथ इग्यारसैं चउदसैं अजिनंदनें
केवल पूनिमें धम्मैं वसैं माहाइ ठठे पठम चवियो बारसैं शीतल
थयौ वलि तासु संजम कसिण तेरसि रिसह जिण शिवपुर
गयो ॥ ५ ॥ अम्मावसिरे दिवसैं नाण इग्यारमें जिन पामीरे
माह सुदैं हिव अनुक्रमें ॥ सित बीजेरे अजिनंदन वासु पूजनों
कट्याण करे जनम ठाण अनुक्रम मनो ॥ अनुक्रमें मानों बिहू
त्रीजे विमल धर्म सुजामीया श्रीविमल दिस्का चउथि अठमि
अजित उत्पति पांमिया ॥ नवमियें दिस्का अजितपामी बारसैं
अजिनंदनें श्रीधर्म नाथें सार संयम सिरवरि तेरसि दिनें ॥ ६ ॥
जा० ॥ फागुण वदि ठठें सुपास केवल सिरिपतो सत्तम वलि

(१३१)

तसु मुगति चंद्रप्रभु नाणें जुत्तो ॥ नवमि सुविह जिन चवण
रिसह इग्यारसि केवल बारस सुवय नाण जम्म सेयंसह निम्मल
॥ ७ ॥ तेरसि व्रत सिजंसतणो चउदस वसुपुजा जम्म हुउं
अम्मावसें ए तसु संजम रज्ज ॥ सुकल बीज चउथि अठमियें
अर मल्लि संजव चवणसु बारसि मल्लि मुगति सुवय वय उठव
॥ ८ ॥ (ढाल फागनी) ॥ चैत्र पढम पस्कि चउथि नाण
चवणं पासस्स पंचमि ससि पह चवण जम्म अठमि रिसहेस ॥
वल्लि संजम पिण रिसहसांमि अठमि आदरियो धवल तीज
हिव कुंशु नाथनें केवल फुरियो ॥ ९ ॥ पंचमि अजित अनंत
संजवने मुगति नवमि इग्यारस मुगति नाण वल्लि पांम्यो
सुमति ॥ त्रिसळा देवें वीरनाह तेरस निसि जायो पूनिम दिन
श्रीपदम नाह केवल सिरि पायो ॥ १० ॥ जास ॥ हिव वैसाख
वदें पन्निवा दिन कुंशु सिद्ध शीतल बीजे दिन पंचमी कुंशु
चरित्र ॥ ठठे श्रीशीतल अवतरियो दशमें नमि जिण सिव
सिरि वरियो तेरसि जनम अनंत ॥ ११ ॥ चवदस दिस्का
नाण अणंतह जनम हुउं श्रीकुंशु जिण दह वंदह सिव पुर
सत्थ ॥ सेत चउथ अजिनंदन उत्तम धरमनाथ चवियो वल्लि
सत्तमि अठमि सिद्ध चउथ ॥ १२ ॥ सुमतिनाथ अठमिये
जायो नवमें संयम सांमे पायो गायो धरि आणंद दशमें नाण
वीर जिण पामी बारसि चव्यो विमल जग स्वामी तेरसि अजित
जिणंद ॥ १३ ॥ (ढाल) ॥ जेठ कसिण पस्कि ठठ चवियो
सेयंस अठमी सुवय जनमियो ए ॥ नवमि मुगति सोपत तेरस
चवदसि सन्ति जम्म सिव वय हुओ ए ॥ धरम नाथ सिवपत्त

(१३३)

धवली पंचमें नवमें वसुपुञ्ज अवतरियो ए ॥ श्री सुपास जिण
 जम्म बारसि तेरसि जग गुरु संयम सिरि वख्यो ए ॥ १४ ॥
 जास ॥ हिवै असाढ वदि चउथि रिसहेस चवण सत्त मिहि
 सिरि विमल ॥ मुक्क नवमि नमि वय गहण सेय ठठै चवण ॥
 वीरनो अठमि नेमि मुक्क चवदसें श्री वसुपुञ्ज जिणंद ठ सय
 वर साधु कर परवख्यो ए ॥ बहुतर वरस लख पुरि चंपा पुरें
 कर्म हणि मुगति रमणी वख्यो ए ॥ १५ ॥ (ढाल) ॥ श्रावण
 वदि हिव तीज मुगति सेयंसह पामिय सत्तमि चविठं अणंत
 नाह अठमी नमि जामिय ॥ नवमि कुंशु जिण चवण दुळ
 अह निम्मल बीजै सुमति चवण पंचमिह नेमि जिण जम्म
 जणीजै ॥ १६ ॥ ठठे मुनिवर नेमि हुय अठमि सीधो पास ॥
 मुनिसुवय पूनिम रयणि चविठं गुण मणि वास ॥ १७ ॥
 जाडव वदि सत्तमें संति ससि चवण जवस्कय अठमि चविय
 सुपास नवमि सुदि सुविध सिवंगय ॥ हिव आसु वदि तेरसि
 ए ॥ श्री वीर जिणेंसर गर्ज हरण अम्मावसी ए नांणी
 नेमीसर ॥ १८ ॥ पूनिम नमि जिणवर चविय इणपर वारह
 मासि ॥ श्री आवस्यक दाखवी जिण कट्याणक रासी ॥ १९ ॥
 जिण चवण जम्म चरित्त केवल नांण शिव प्रापति दिने अरि-
 हंत जत्ते सुख चित्ते तप करे जे इक मनें ॥ कट्याणनी ते कोमी
 पांमी अनुक्रमें सिव सुख लहे ए हेतु जांणी सुगुरु जांणी एह
 कट्याणक कहे ॥ २० ॥ इम पांच जरते ऐरवत करि एक दिन
 जिन वरतणा दस कट्याणक हुवे इण दिन सुर करे उव्व
 घणा ॥ जिम हूआ ते तिम वलि होस्ये पंचकट्याणक सदा श्री

(१३४)

पुन्य सागर कहे खरतर एह आराहो मुदा ॥ २१ ॥ इति पंच
कट्याणक स्तवनं ॥

॥ नेमनाथ लावणी ॥

नेमकी जान वणी ज़ारी देखन कुं आवै नर नारी ॥ (ए अखणी)
अनंता घोमा उर हाथी । मनखकी किणती नही आती ॥
ऊँठपर धजा जो फरराती धमकसें फरती पर राती (दोहा-)
समुद्रविजयका लामला नेम उनोंका नाम ॥ राजुल देकुं
आया परणवा उग्रसेन घर ठाम ॥ प्रखन जड़ नगरी सब
सारी ॥ नेमकी० ॥ १ ॥ कसुंबल वागा अतिजारी काने
कुंमल बवि है न्यारी ॥ किलंगी तुररा सुख कारी मावगले
मोतियनकी मारी ॥ (दुहा-) काने कुंमल जगमगे
शीश मुगट ऊल कार ॥ कोमि ज़ानुकी करु उंपमा शोजा
अधिक अपार ॥ वाज रह्या वाजा टंक सारी ॥ नेमकी० ॥ २ ॥
बूट रही उनकी ठरराइ व्याहमें आये बने जाई ॥ ऊरोखे
राजुल दे आई जान कुं देखी सुख पाइ ॥ (दुहा-साबी) ॥
उग्रसेनजी देखके मनमें करे विचार ॥ बहोत जीव करि एकठा
वामो जरयो अपार ॥ करी सब जोजनकी त्यारी ॥ नेमकी०
॥ ३ ॥ नेमजी तोरण पर आये पशु जीव सबही कुरलाये ॥
नेमजी वचन फुरमाये पशु जीव काहेकुं लाये ॥ (दुहा-साखी)
याको जोजन होवासी जान वासते एह ॥ एह वचन सुणी
नेमजी थर थर कांपे देह ॥ जावसें चढगये गिरनारि ॥
नेमकी० ॥ ४ ॥ पीठेसें राजुल देआइ हाथ जब पकड्यो निन
मांही ॥ कहां तुं जावै मेरी जाई उर वर हेरुं मुकताइ ॥

(१३५)

(डुहा-साखी) मेरे तो वर एकही हो गया नेम कुमार ॥ ठर जुवनमें वर नहीं कोटी करो विचार ॥ दीहा जद राजुलने धारि ॥ नेमकी० ॥ ५ ॥ सहेदयां सबही समजावे हियै राजुल के नहि आवै ॥ जगत सब जुगे दरसावै मेरे मन नेम कुमार जावे ॥ (डुहा-साखी) ॥ तोरुया कांकण दोरना तोड्या नव सर हार ॥ काजद टीकी पान सुपारी त्याग्यो सब सिणगार साहेदयां सब विलखाणी ॥ नेमकी० ॥ ६ ॥ तज्या सब शोले सिणगार आचूपण रत्न जमित सारा ॥ लगे मोहे सबही सुख वारा ठोरकर चाद्वि निरधारा ॥ (डुहा-साखी) ॥ मात पिता परिवार कुं तजतां न लागी वार ॥ वियोग कर चली आपसुं जाय चढि गिरनार ॥ फुरति ठोरि मा प्यारी ॥ नेमकी० ॥ ७ ॥ दया दिल पशुवनकि आइ त्याग जब कीनो गिन मांदि ॥ नेमि जिन गिरनारे जाइ पशु वनके बंधन बुरुवाइ ॥ (डुहा-साखी) ॥ नेम राजुल गिरनारपें लीनो संजम दान ॥ नवलराम करि लावणी उपज्यो केवल ग्यान ॥ जिनोकी किरिया बुध सारी ॥ नेमकी० ॥ ८ ॥ इति पदं ॥

॥ अथ पारणा महावीर स्वामीका ॥

॥ दोहा ॥ श्रीअरिहंत अनंत गुण ॥ अतिसय पूरण गात्र ॥ मुनि जे ज्ञानी संजमी ॥ ते कहिये उत्तम पात्र ॥ १ ॥ पात्र तणी अनुमोदना ॥ करतो जीरणसेठ ॥ श्रावक अच्युय गति लहे ॥ नवगै वेका हेठ ॥ २ ॥ दस चउमासी वीरजी विचरत संजमवास ॥ वेशालापुर आविया इग्यारमी चउमास ॥ ३ ॥ (ढाल) ॥ एकधर घोराहातियाजी (देशी) चोमासी इग्यारमीजी विचरत साहस

(१३६)

धीर ॥ वेसाळा पुर बाहिरे जी आव्या श्रीमहावीर ॥ १ ॥ जगत
 गुरु त्रिशळा नंदनजी जलेमें जेव्यां श्रीजिनराय ॥ सखीरी चोक
 पूरावो आय मेरे जाग्यअनोपम माय ॥ ज० ॥ २ ॥ बलदेवनो
 ठे देहरोजी तिहां प्रजु काउसग लीध ॥ पच्चस्काण चोमासनो
 जी स्वामी ए तप कीध ॥ ज० ॥ ३ ॥ जीरण सेठ तिहां वसे
 जी पाळे श्रामक धर्म ॥ आकारे तिण उंढख्याजी जाणे श्री
 जिन धर्म ॥ ज० ॥ ४ ॥ आज अठे उपवासीया जी स्वामी
 श्रीवर्द्धमान ॥ काळे सही प्रजु जीमस्ये जी सेहथ देस्युं दान
 ॥ ज० ॥ ५ ॥ सदा सेठ इम चिंतवेजी होसी सफल मुक्त
 आस ॥ पद्दमास गिणतां थकां जी पूरी थइ चोमास ॥ ज०
 ॥ ६ ॥ सामग्री आहारनी जी जीरण कीध तइयार ॥ प्रजुनो
 मारग देखतो जी बेठो घरने बार ॥ ज० ॥ ७ ॥ घर आवे ठे
 पाहुणो जी निहुत्यो एकण वार ॥ प्रजु जी कांन पधारसी जी में
 निहुत्या वारंवार ॥ ज० ॥ ८ ॥ पीठे करस्युं पारणोजी हुं प्रजून
 पमिलाव ॥ होय मनोरथ एहवोजी तोय विन वरसे आज
 ॥ ज० ॥ ९ ॥ अवसर उठ्या गोअरीजी श्रीसिद्धारथ पुत ॥
 वेसाळापुर आवतां जी पूरण घरे पहुत्त ॥ ज० ॥ १० ॥
 मिथ्यात्वी जाणे नही जी जंगम तीरथ एह ॥ चेटी प्रते इम
 कहे जी कांश्क जिहा देह ॥ ज० ॥ ११ ॥ चाटू जरने बाक-
 लाजी प्रजून आणी दीध ॥ नीरागी तेही खियाजी तिहां प्रजु
 पारणो कीध ॥ ज० ॥ १२ ॥ देव वजावे दुंदुजि जी जै बोळे
 कर जोमि ॥ हेम वृष्टि हुइ तिहांजी साढी बारे कोमि ॥ ज०
 ॥ १३ ॥ कहो सेठ तुमे स्युं दियोजी कियो पारणो वीर ॥

(१३७)

लोकां प्रते इम कहेजी में बहिराइ क्षीर ॥ ज० ॥ १४ ॥ राजा
 दिक सहुए कहेजी धन धन पूरण सेठ ॥ उंची करणी तें करी
 जी अवर सहू तुज हेठ ॥ ज० ॥ १५ ॥ जीरण सेठ सुणे तवे
 जी वाजित्र कुंडुजि नाद ॥ अन्यत्र कियो प्रभू पारणो जी मनमें
 थयो विषवाद ॥ ज० ॥ १६ ॥ हूं जगमें अजागियो जी मेरे
 न आया साम ॥ कटपवृद्ध किम पांमीये जी मारु मंरुल ठाम
 ॥ ज० ॥ १७ ॥ जैता मनोरथमें किया जी ते ता रह्या मन
 मांहि ॥ निरधन जिम जिम चिंतवे जी तिम तिम निर फल
 आय ॥ ज० ॥ १८ ॥ स्वामी तिहां कियो पारणो जी कियो
 अन्यत्र विहार ॥ आया पास संतानिया जी तिहां मुनी केवल
 धार ॥ ज० ॥ १९ ॥ वेशालापुर राजियो जी लोका स्युं
 आणद ॥ राय प्रश्न पूछे इस्यो जी सुगुरु चरण अरविंद ॥ ज०
 ॥ २० ॥ मेरे नगरमे को अठे जी जीव पुन्य जसवंत ॥ कहे
 केवली आज तो जी जीरण सेठ महंत ॥ ज० ॥ २१ ॥ राय
 कहे किण कारणे जी जीरण सेठ महंत ॥ दान दियो जिन
 वीरने जी पूरण सेठ महंत ॥ ज० ॥ २२ ॥ राय प्रते कहे
 केवली जी पूरण दीनो दान ॥ हेम वृष्टि फल तेहने जी अव-
 र न कोइ प्रमाण ॥ ज० ॥ २३ ॥ देवलोक तिण बारमें जी
 जीरण घाट्यो बंध ॥ बिना दान दियां लह्यो जी उत्तम फल
 संबंध ॥ ज० ॥ २४ ॥ घमी एक सुर कुंडुजि जी जो नसुणतो
 कान ॥ लहि तो जीरण तो सही जी केवल अविचल ठाम
 ॥ ज० ॥ २५ ॥ राजा जीरणने दियो जी अधिक मान सन

(१३०)

मान ॥ मुहानगरमे आपियो जी जोवो पुन्य प्रमाण ॥ ज०
॥ २६ ॥ दांन दियो सुपात्रने जी ते निष्फल नवि जाय ॥ पात्र
दांन अनुमोदता जी जीरण जिम फल आय ॥ ज० ॥ २७ ॥
इम जांणी अनुमोदना जी दान सुपात्र रसाद ॥ दांन देवे
सुपात्रने जी तेहने नमे मुनीमाल ॥ ज० ॥ २८ ॥ इति श्रीवीर
प्रभु पारणा संपूर्ण ॥

॥ अथ सिद्ध पद वर्णन सज्ज्ञाय ॥

श्रीगौतमस्वामी पूठा करे विनय करी शीश नमाय प्रभु
जी ॥ अविचल आनक में सुण्यो कृपा करीमोय बताय प्रभु जी ॥
शिव पुरनगर सोहामणुं ॥ १ ॥ आठकर्म अलगा करी साखा
आतम काज प्रभुजी ॥ बूटा संसारना दुख थकी रहवानो
किहां ठाम प्रभुजी ॥ शि० ॥ २ ॥ वीर कहे उर्ध्व लोकमां
सिद्धशिखा तणो हो गोतम ॥ स्वर्ग पुरिने उपरे तेहना बारे
नाम हो गोतम ॥ शि० ॥ ३ ॥ लाख पिस्तालीस जोजना
लाबी पोहली जाणहो गोतम ॥ आठ जोजन जामी विचे
ठेमे माखी पंख माण हो गोतम ॥ शि० ॥ ४ ॥ उज्वलाहार
मोती तणा गोडुध संख प्रमाण हो गोतम ॥ ते थकी उजली
अतिघणी उलटो ठत्र संगण हो गोतम ॥ शि० ॥ ५ ॥
अरजुन स्वर्ण शम दीपती घठारी मठारी जाणहो गोतम ॥
फटकरतन थकी निरमली सुंआली अत्यंत बखाण हो गोतम ॥
शि० ॥ ६ ॥ सिद्ध शिखा उलंघी गया अधर रह्या सिद्ध राज
हो गोतम ॥ अलोकसुं जाइ अरुया सारया आतम काज हो
गोतम ॥ शि० ॥ ७ ॥ जनम नहीं मरणो नहीं नहीं जरा नहीं

(१३९)

रोग हो गोतम ॥ वैरी नहीं मित्रो नही नही संजोग वियोग
 हो गोतम ॥ शि० ॥ ८ ॥ जूख नहीं तिरखा नहीं हरख नहीं
 नही सोक हो गोतम ॥ करम नहीं काया नहीं विषाय रस
 नहीं योग हो गोतम ॥ शि० ॥ ९ ॥ शब्द रूप रस गंध नही
 फरस नहीं नहीं वेदहो गोतम ॥ बोले नही चाखे नही मोन
 पणुं नही खेद हो गोतम ॥ शि० ॥ १० ॥ गाम नगर ए को
 नहीं बसती नही उजारु हो गोतम ॥ काल तिहां वरते नहीं
 नहीं रात दिवस तिथि वार हो गोतम ॥ शिव० ॥ ११ ॥ राजा
 नहीं परजा नहीं नही ठाकुर नहीं दास हो गोतम ॥ मुक्तिमें
 गुरु चेलो नहीं नहीं लघु वरुण वास हो गोतम ॥ शि० ॥ १२ ॥
 अनंता सुखमें फिल रह्या अरुपी ज्योत प्रकाश हो गोतम ॥
 सहु कोइने सुख सारिखा सगलाने अविचल राज हो गोतम
 ॥ शि० ॥ १३ ॥ अनंता सिद्ध मुगते गया बली अनंता जाय
 हो गोतम ॥ अवर जग्या फंधे नहीं जोतमां जोत समाय हो
 गोतम ॥ शि० ॥ १४ ॥ केवल ज्ञाने सहित ठै केवल दर्शन
 खास हो गोतम ॥ हाथक समकित दीपता कदय न होवै
 उदास हो गोतम ॥ शि० ॥ १५ ॥ सिद्ध स्वरूप जे उलखे
 आणी मन वैराग हो गोतम ॥ शिवरमणी वेगे बली नय कहे
 सुख अथाग हो गोतम ॥ शि० ॥ १६ ॥ इति सिद्धि पद
 वर्णन सकाय संपूर्ण ॥

॥ प्रथम आचारांग सज्झाय लिख्यते ॥

॥ ढाल हठीखानी ॥ पहिलो अंग सुहामणो रे, अनुपम
 आचारांग रे ॥ सुगणनर ॥ वीरजिनंदे ज्ञापियो रे लाल,

(१४०)

उववाई जास उवंग रे ॥ सु० १ ॥ बखिहारी ए अंगनी रे, हुं
 जाउं वारंवार रे ॥ सु० ॥ विनये गोचरी आदरे रे लाख, जिहां
 साधुतणो आचार रे ॥ सु० ब० ॥ १ ॥ सुयखंध दोय ठै जेहना
 रे, प्रवर अध्ययन पचवीस रे ॥ सु० ॥ उद्देशादिक जाणिये रे
 लाख, पिच्यासी सुजगीस रे ॥ सु० ब० ॥ २ ॥ हेतु जुगत कर
 सोजता रे पद अढारहजार रे ॥ सु० ॥ अक्षर पदने ठेहमे
 रे लाख, संख्याता श्रीकार रे ॥ सु० ब० ॥ ४ ॥ गमा अनंता
 जेहमां रे, वलि अनंत पर्याय रे ॥ सु० ॥ त्रस परित्तो ठै
 इहां रे लाख, आवर अनंत कहाय रे ॥ सु० ब० ॥ ५ ॥
 निबद्ध निकाचित सासता रे, जिनप्रणीत ए जाव रे ॥ सु० ॥
 सुणतां आतम उल्लसे रे लाख, प्रगटे सहज स्वजाव रे ॥ सु०
 ब० ॥ ६ ॥ सुगुण श्रावक वारू श्राविका रे, अंगे धरिय उल्लास
 रे ॥ सु० ॥ विधिपूर्वक तुमे सांजलो रे लाख, गीतारथ गुरु
 पास रे ॥ सु० ब० ॥ ७ ॥ ए सिद्धांत महिमानिलो रे, ऊतारे
 जव पार रे ॥ सु० ॥ विनयचंद्र कहे माहरे रे लाख, एहिज
 अंग आधार रे ॥ सु० ब० ॥ ८ ॥ इति आचारांग स० ॥

॥ अथ २ सुयगडांगसूत्र सज्झाय लिख्यते ॥

॥ ढाख रसियानी ॥ बीजो रे अंग तुमे सांजलो, मनोहर
 श्रीसुगमांग ॥ मोरासाजन ॥ त्रणसे तेसठ पाखंरीतणो, मत
 खंड्यो धर रंग ॥ मो० ॥ १ ॥ मीठी रे लागे वाणी जिनतणी,
 जागे जेहथी रे ग्यान ॥ मो० ॥ ए वाणी मन जणी माहरै,
 मानु सुधा रे समान ॥ मो० ॥ मी० ॥ २ ॥ रायपसेणी उपांग
 ठे जेहनो, एतो सूत्र गंजीर ॥ मो० ॥ बहूश्रुत अरथ जाणै

(१४१)

सहू, हीर नीर धनु तीर ॥ मो० मी० ॥ ३ ॥ एहना रे सुय-
 खंध दोय ठै, बलि अध्ययन तेवीस ॥ मो० ॥ उहेसा समुहेस
 जिहां जला, संख्याये रे तेत्रीस ॥ मो० मीठी ॥ ४ ॥ नय
 निक्षेप प्रमाण जख्या, पद ठत्तीस हजार ॥ मो० ॥ संख्याता
 अक्षर पदमांहे, कुण लहे तेहनो रे पार ॥ मो० मी० ॥ ५ ॥
 गमा अनंता पर्याय बली, जेद अनंत जिण मांहि ॥ मो० ॥
 गुण अनंत त्रस परित्त कहा, आवर अनंत जे मांहि ॥ मो०
 मी० ॥ ६ ॥ निबद्ध निकाचित्त जे सासय कमा, जिन पणत्ता रे
 जाव ॥ मो० ॥ जापी रे सुंदर एह प्ररूपणा, चरण करणनो रे
 जाव ॥ मो० मीठी० ॥ ७ ॥ करिये जगत जुगत ए सूत्रनी,
 निश्चै लहिये रे मुक्ति ॥ मो० ॥ विनयचंझ कहे प्रगटे एहश्री,
 आतमगुणनी रे शक्ति ॥ मो० मी० ॥ ८ ॥ इति सूयगरांग
 सज्जाय ॥ २ ॥

॥ अथ ३ ठाणांगसूत्रसज्जाय लिख्यते ॥

॥ ठाव ॥ आठ टके कंकण लियोरी ॥ ए चाल ॥ त्रीजो
 अंग जलो कह्यो रे जिनजी, नामे श्रीठाणांग ॥ मोरो मन मगन
 थयो ॥ हारे देखी २ जाव, हारे जीवाजीव स्वजाव ॥ मो० ॥
 सबल जुगत करी गजतो रे जि०, जीवाजिगम उपांग ॥ मो०
 ॥ १ ॥ एह अंग मुऊ मन वस्यो रे जिनजी, जिम कोकिल
 दल अंब ॥ मो० ॥ गुहिर जाव करि जागतो रे जि०, आज
 तो एह आलंब ॥ मो० ॥ २ ॥ कूट शैल सिखरी शिला रे
 जि०, काननमें बलि कुंरु ॥ मो० ॥ गह्वर आगर ब्रह्म नदी रे
 जि०, जेहमें अठे रे उदंरु ॥ मो० ॥ ३ ॥ दस गाणा अति

(१४१)

दीपता रे जि०, गुणपर्याय प्रयोग ॥ मो० ॥ परित्त जेहनी
 वाचना रे जि०, संख्याता अनुयोग ॥ मो० ॥ ४ ॥ वेष्ट सि
 लोक निजुत्तसुं रे जि०, संग्रहणी पन्निचित्त ॥ मो० ॥ ए सह
 संख्यातां जिहां रे जि०, सुणतां उल्लसे चित्त ॥ मो० ॥ ५ ॥
 सुय खंध इक राजतोरे जि०, दश अध्ययन उदार ॥ मो० ॥
 उद्देशादिक वीस ठै रे जि०, पद बहुत्तर हज्जार ॥ मो० ॥ ६ ॥
 रागी जिनशासन तणो रे जि०, सुणे सिद्धांत वखाण ॥ मो० ॥
 विनयचंद्र कहैते हुवे रे जि०, परमारथरा जाण ॥ मो० ॥ ७ ॥
 इति श्री० ग० सं० ॥

॥ अथ ४ ॥ समवायांगसूत्र सञ्ज्ञाय ॥

॥ ढाल ॥ थारा महिलां ऊपर मेह ऋरोखे बीजली ॥
 एचाल । चोथो समवायांग सुणो श्रोता गुणी, हो ढाल सुणो
 श्रो०, पन्नवणा उपांग करी सोजावणी, हो ढाल करी सो० ॥
 अरध मागधी ज्ञाषा साखा सुरतणी, हो ढाल साखा सु०, सम-
 कित ज्ञाव कुसुम परिमल व्यापी घणी, हो ढाल परि० ॥ १ ॥ जीव
 अजीवने जीवाजीव समासथी, हो ढाल जी०, लहीयै एहथि
 ज्ञाव विरोध कांइ नथी, हो ढाल वि० ॥ ज्ञांगा तीन स्वसम-
 यादिकना जाणीये, हो ढाल यादि०, लोक अलोक ने लोका-
 लोक वखाणीये, हो ढाल लो० ॥ २ ॥ एकथकी ठै सत सम-
 वाय परूषणा, हो ढाल सम०, कोमाकोनि प्रमाणक जीव
 निरूषणा, हो ढाल जी० ॥ वारस बिह गणीपिकटतणी संख्या
 कही, हो ढाल त०, सासता अरथ अनंत कि ठै एहना सही,
 हो ढाल ठै० ॥ ३ ॥ सुयखंध अध्ययन उद्देशादिके ज्ञावा, हो

(१४३)

लाख उ०, संख्यायें एक एक प्रत्येके गुण निदा, हो० प्रत्ये० ॥
 पद एक लाख चौमाख सहस तेजतरा, हो० स०, पदनें अग्र-
 उदग्र संख्याता अहारा, हो० सं० ॥ ४ ॥ जाण्य चूर्णिं निर्युक्ती
 करी सोहे सदा, हो० करी०, सुणतां जेद गंजीर त्रिपत न
 होय कदा, हो० त्रि० ॥ जेह नमावै अंगकि अन्तरगति हसी,
 हो० अन्त०, जल वरसंते जोर कुण न हुवे खुसी, हो० कु०
 ॥ ५ ॥ जाग्यो धरम सनेह जिणंदसुं माहरो, हो० जि०, तजिया
 शास्त्रमिथ्यात सुत्र जाण्यो, खरो हो० सू ॥ जिम माखती लहे
 जंग करीने नविरहे, हो० क०, ईश्वरशिर सुरगंग तजी परि नवि
 वहे, हो० त० ॥ ६ ॥ ए प्रवचन निग्रंथतणो जुगते वनो, हो०
 त०, साकर सेलमी जाखथकी पिण मीठनो, हो० थ० ॥ स्युं
 कहिये बहुवात विनयचंद्र इम कहै, हो, वि० एहना सुणने
 जाव श्रोता अति गहगहै, श्रो० ॥ ७ ॥ इति समवायांग० स० सं०

॥ अथ ५ ॥ भगवतीसूत्र सज्झाय लिख्यते ॥

॥ ढाख पंथीमानी ॥ पंचम अंगे जगवती जाणिये रे जिहा
 जिन वरना वचन अथाह रे ॥ हिमवंत परवत सेती नीकट्या रे,
 मानुं परतिख गंग प्रवाह रे ॥ पं० ॥ १ ॥ सूरन्नत्ती नामे
 परगमो रे, जेहनी ठै उहाम उवांग रे ॥ सूत्रतपणी रचना
 दरिया जिसी रे, मांहिला अरथ ते सजल तरंग रे ॥ पं० ॥ २ ॥
 इहां तो सुयखंध एक अतिजलो रे, एकसो एक अध्ययन
 उदार रे ॥ दश हजार उद्देसा जेहना रे, जिहां किण प्रश्न
 उत्तीस हजार रे ॥ पं० ॥ ३ ॥ पद तो दोय लाख अरथे
 जख्या रे, ऊपर सहस अठ्यासी जाण रे ॥ लोकालो क स्वरू-

(१४४)

पनी वर्णना रे, विवाहपन्नत्ती अधिक प्रमाण रे ॥ पं० ॥ ४ ॥
 करिये पूजा अने परजावना रे, धरिये सदगुरु ऊपर राग रे ॥
 सुणिये सूत्र जगवती रागसूं रे, तो होय जवसागरनो त्याग
 रे ॥ पं० ॥ ५ ॥ गौतम नामे अव्य चढाइयै रे, सम्यक् ज्ञान
 उदय होय जेम रे ॥ कीजै साधु तथा साहमीतणी रे, जगति
 युगति मन आणी प्रेम रे ॥ पं० ॥ ६ ॥ इण विधसुं ए सूत्र
 आराधतां रे, इण जव सीते वंछित काज रे ॥ परजव विनय-
 चंझ कहे ते लहे रे, मोहन मुगतिपूरीनो राज रे ॥ पंच० ॥ ७ ॥
 इति श्रीजगवतीसूत्र सज्जाय सं० ॥

॥ अथ ६ ॥ ज्ञातासूत्र सज्जाय लिख्यते ॥

॥ ढाल ॥ कितलख लागी राजाजीरें माखियै ॥ ए देशी ॥
 ठो अंग ते ज्ञातासूत्र वखाणियै जी, जेहना ठै अरथ अनेक
 उदंरु हो ॥ म्हा० ॥ सुणज्यो धरि नेह सिद्धांतनी वातमी जी ॥
 श्रवणे सुणतां गाढो रस ऊपजे जी, मधुरता तर्जित जिम मधुखंरु
 हो ॥ म्हा० ॥ १ ॥ जंबुद्वीपपन्नत्ती उपांग ठै जेहनो जी, इण
 मांहे जिन पूजानी विधि जोरहो ॥ म्हा० ॥ अर्चिक सुणि परम
 शांतिरस अनुजवे जी, चर्चिक सुणि करै सम सोर हो ॥ म्हा०
 ॥ २ ॥ नगर उद्यान चैत्य वनखंरु सोहामणो जी, समवसरण
 राजानो मातने तात हो ॥ म्हा० ॥ धरमाचारज धर्मकथा
 तिहां दाखवी जी, इह लोक परलोक रुझि विशेष सुहात हो
 ॥ म्हा० ॥ ३ ॥ जोग परित्याग प्रव्रज्या पर्षदा जी, सूत्र परि-
 ग्रह वारू तप उपधान हो ॥ म्हा० ॥ संलेहण पच्चस्काण पाद-
 पोप गमनता जी, स्वर्ग गमन शुच कुल उत्पत्तान हो ॥ म्हा०

(१४९)

॥ ४ ॥ बोधिलान्न वलि तंत ते अंतकृत्य कही जी, धर्मक-
 थाना दोय ठे सुयखंध हो ॥ म्हा० ॥ पहिलाना जगणीस अध्य-
 यन ते आज ठै जी, बीजाना दस वर्ग महा अनुबंध हो ॥
 म्हा० ॥ ५ ॥ ऊंठकोमि तिहां सकल कथानक जाषिया जी,
 ज्ञाण्या वलि जगणीस उद्देस हो ॥ म्हा० ॥ संख्याता हजार
 जला पद एहना जी, एह अकी जायै कुमति कलेश हो ॥
 म्हा० ॥ ६ ॥ विनय करे जे गुरुनो बहु परै जी, तेहने श्रुत
 सुणतां बहु फल होय हो ॥ म्हा० ॥ ते रसिया मन वसिया
 विनयचंरने जी, सो मांहे मिलै जोया एक कै दोय हो ॥ म्हा०
 ॥ ७ ॥ इति ज्ञाताधर्मकथांग स० ॥

॥ अथ ७ ॥ उपासकदशा सूत्र सज्ज्ञाय लिख्यते ॥

॥ ढाल विठियानी ॥ हिवै सातमो अंग ते सांजलो, उपा-
 सगदशा नामे चंग रे ॥ श्रमणोपासकनी वर्णना, जसु चंदप-
 न्नात्ती जपांग रे ॥ १ ॥ मन लागो मोरो सूत्रथी, एतो जव
 वैराग तरंग रे ॥ रस राता ज्ञाता गुण लहै, परमारथ सुविहित
 संग रे ॥ म० ॥ २ ॥ इण अंगे सुयखंध एक ठै, अध्ययन
 उद्देस विचार रे ॥ दस २ संख्यायें दाखव्या, पद पिण संख्यात
 हजार रे ॥ म० ॥ ३ ॥ आनंदादिक श्रावकतणो, सुणतां
 अधिकार रसाल रे ॥ रसलागे जागे मोहनी, श्रोताजनने
 ततकाल रे ॥ म० ॥ ४ ॥ श्रोता आगल तो वांचतां, गीता-
 रथ पामे रीज रे ॥ जे अर्द्धदग्ध समजै नही, तेहसुं तो करवी
 धीज रे ॥ म० ॥ ५ ॥ दस श्रावक तो इहां जाषिया, पिण सूत्र
 जण्यो नही कोय रे ॥ ते माटे शुद्ध श्रावक जणी, एक अरथ

(१४६)

नी धारणा होय रे ॥ म० ॥ ६ ॥ साचो होय ते प्ररूपियै,
निस्संक पाणें सुजगीस रे ॥ कविनिनयचंद्र कहै स्थुं थयो, जो
कुमती करस्यै रीस रे ॥ म० ॥ ७ ॥ इति उपाशकदशांग सज्जायः ॥

॥ अथ ८ ॥ अंतगडदशांग सज्जाय लिख्यते ॥

॥ ढाल ॥ वीर वखाणी राणी चेलणा जी ॥ ए देशी ॥
आठमो अंग अंतगरुदशा जी, सुणी करो कान पवित्र ॥ अंत-
गरु केवली जे थया जी, तेहना रे इहां आठ चरित्र ॥ आठ० ॥ १ ॥
कर्म कठिन दल चूरतां जी, पूरता जगतनी आस ॥ जिनवर-
देव इहां जासता जी, सासता अर्थ सुविलास ॥ आठ० ॥ २ ॥
सकल निहेप नय जंगथी जी, अंगना जाव अजंग ॥ सहज
सुख रंगनी तट्टिका जी, कट्टिका जास उवांग ॥ आठ० ॥ ३ ॥
एक सुयखंध इण अंगनो जी, वर्ग ठै आठ अजिराम ॥ आठ
जहेसा ठे वली जी, संख्याता सहस पद ठाम ॥ आठ० ॥ ४ ॥
आठमा अंगना पाठमें जी, एहवो अठे रे मीठास ॥ सरस
अनुजव रस ऊपजै जी, संपजै पुण्यनी रास ॥ आठ० ॥ ५ ॥
विषयलंपट नर जे हुवे जी, निरविषयी सुण्यां थाय, जिम
माहा विष विषधरतणो जी, नागमंत्रे सुण्या जाय ॥ आठ० ॥ ६ ॥
अमृतवचन मुख वरसती जी, सरस्वती करो रे पसाय ॥ जिम
विनयचंद्र इण सूत्रना जी, तुरत लहै अजिप्राय ॥ आठ० ॥ ७ ॥
इति श्रीअंतगरुदशा सूत्र स० ॥

॥ अथ ९ ॥ अणुत्तरोवाई अंग सज्जाय लिख्यते ॥

॥ ढाल ॥ नणदल विंदली लै ॥ ए चाल ॥ नवमो अंग
अणुत्तरोवाई, एहनी रुची मुऊने आई हो ॥ श्रावक सूत्र सुणो ॥

(१४७)

सूत्र सुणो हित आणी, एतो वीतरागनी वाणी हो ॥ श्रा० ॥ १ ॥
जसु कट्पपावतंसिका नामै, सोहे उपांग प्रकामे हो ॥ श्रा० ॥
एतो आगमने अनुकूला, मानु मेरुसिखरनी चूला हो ॥ श्रा०
॥ २ ॥ एतो सूत्रनो नाम सुणीजै, तिम २ अंतरगति जीजै
हो ॥ श्रा० ॥ प्रगटै नवल सनेहा, एहथी उलसे मोरी देहा
हो ॥ श्रा० ॥ ३ ॥ अणुत्तर सुरपदपाया, तेहना गुण इणमें
गाया हो ॥ श्रा० ॥ नगरादिक जाव वखाण्या, ते तौ ठै अंगे
आया हो ॥ श्रा० ॥ ४ ॥ इहां एक सुयखंध वारू, त्रण वर्ग
वली मनुहारू रे ॥ श्रा० ॥ उद्देसा त्रिण सनूरा, संख्यात
सहस पद पूरा हो ॥ श्रा० ॥ ५ ॥ सूत्र सुणावूं अमे तेहनें,
साची श्रद्धा हुय जेहने हो ॥ श्रा० ॥ श्रोताथी प्रीत लगावूं,
निंदकने मुंह न लगाउं हो ॥ श्रा० ॥ ६ ॥ जे सुणतां करै
बकोर, तेतो माणस नही पिण ढोर हो ॥ श्रा० ॥ कवि विन-
यचंद्र कहे साचो, श्रुत रंगै सहुको राचो हो ॥ श्रा० ॥ ७ ॥
इति श्रीअणुत्तरोवाई सज्जायः ॥

॥ अथ १० ॥ प्रष्णव्याकरण सज्ज्ञाय लिख्यते ॥

॥ ढाल ॥ आधा आम पधारो पूज ॥ ए देसी ॥ दशमो
अंगसुरंग सुहावै, प्रष्णव्याकरण इननामें, सूत्र कटपतरु सेवे ते
तो, चिदानंद फल पामे ॥ आवो २ गुणना जाण तुमने सूत्र
सुणाउं ॥ पुष्पकली ज्युं परिमल महकै, गुरु परागने रागै ॥
तिम उपांग पुष्पिका एहनो, जोर जुगति करि जागै ॥ आवो०
॥ १ ॥ अंगुष्ठादिक जिहां प्रकास्या, प्रष्णादिक अति रूमा ॥
ते ठै अष्टोत्तर सत ए तो, सूत्र मध्यमणिचूमा ॥ आ० ॥ ३ ॥

(१४८)

आश्रव द्वार पांच इहां आण्वा, पांचे संबर द्वारा ॥ माहामंत्र
वाणीमां लहियै, लबधि जेद सुखकारा ॥ आ० ॥ ४ ॥ सुयखंध
एक ठै दसमे अंगै, पणयालीस अज्जयणा ॥ पणयालीस उद्देस
बली पद, सहससंख्यातनी रयणा ॥ आ० ॥ ५ ॥ जे नर
सूत्र सुणै नही कानै, केवल पोषे काया ॥ माया मांहि रहै
लपटाणा, ते नर इमहिज आया ॥ आ० ॥ ६ ॥ सूत्र मांहि
तो मारग दोय ठै, निश्चय नय व्यवहारा ॥ विनयचंद्र कहै ते
आदरियै, तज मन मदन विकारा ॥ आवो० ॥ ७ ॥ इति ॥

॥ अथ ११ ॥ विपाकसूत्र सज्झाय लिख्यते ॥

॥ ढाल करुखानी ॥ सुणो रे विपाकश्रुत अंग इग्यारमो,
तजो विकथा वृथा जे अनेरी ॥ ललित उपांग जसु प्रवर
पुष्फचूलिका, मूलिका पाप आतंक केरी ॥ सु० ॥ १ ॥ अशुच
किंपाक सम दुकृतफल जोगवी, नरकमें गरक अथा जेह प्राणी ॥
सुकृतफल जोगवी स्वर्गमां जे गया, तास वक्तव्यता इहां
आणी ॥ सु० ॥ २ ॥ दोय श्रुत खंधने वीश अध्ययन बलि,
वीस उद्देस इहां जिन प्रयुंजे ॥ सहससंख्यात पद कुंद मच-
कुंद जिम, बहुल परिमल प्रमर चित्त गुंजै ॥ सु० ॥ ३ ॥ सरस
चंपकलता सुरजि सहने रुचै, अन्य उपगारनी बुझि माटै ॥
सूत्र उपगार तेहथी सबल जाणियै, जेहथी पुरुष सुख अचल
खाटै ॥ सु० ॥ ४ ॥ बंध ने मोहना बेजं कारण अठै, दुकृतने
सुकृत जोवो विचारी ॥ दुकृतने परिहरी सुकृतने आदरी,
जिनबचन धारियै गुण संजारी ॥ सु० ॥ ५ ॥ म कररे म करो
निंछा निगुण पारकी, नारकी तणी गति कांइ बांधै ॥ नारकी

(१४९)

प्रकृत तज सहज संतोष जज, लाग श्रुत सांजली धरमधंघै ॥
सु० ॥ ६ ॥ सुकने दुःख विपाक फल दाखव्या, अंग इग्यारमें
वीतरागे ॥ चिरजयो वीर शासन जिहां सूत्रथी, कवि विनय-
चंद्रगुण ज्योति जागे ॥ सु० ॥ ७ ॥

॥ अथ इग्यारै अंगकी वर्णना लिख्यते ॥

॥ ढाल वधावाकी ॥ अंग इग्यारे में शुण्या, सहेली ए ॥
आज अया रंगरोल कि ॥ स० ॥ नंदीसूत्र मांहि एहनो, स० ॥
जाण्यो सर्व निचोल कि ॥ १ ॥ सहेली ए आज वधामणा ॥
आंकणी ॥ पसरि अंग इग्यारनी, स० ॥ मुऊ मन मंरुप वेळ
कि ॥ सींचू ते हरखे करी, स० ॥ अनुजव रसनी रेल कि ॥
॥ २ ॥ हेज धरी जे सांजलै, स० ॥ कुण बूढा कुण बाळ
कि ॥ तो ते फल लहे फूटरा, स० ॥ स्वादे अतहि रसाळ कि
॥ स० ॥ ३ ॥ हरख अपार धरी हियै, स० ॥ अहम्मदावाद
मजार कि ॥ जासकरी ए अंगनी, स० ॥ वरत्या जय ३ कार
कि ॥ स० ॥ ४ ॥ संवत सतर पचावनें, स० ॥ वर्षाकतु नज-
मास कि ॥ दसमी दिन सुदि पद्दमां, स० ॥ पूरण अई मन
आस कि ॥ स० ॥ ५ ॥ श्रीजिनधर्म सूरी पाटवी, स० ॥
श्रीजिनचंद्र सूरीस कि ॥ खरतरगन्ना राजिया, स० ॥ तसु
राजै सुजगीस कि ॥ ६ ॥ पाठक हरखनिधान जी, ज्ञानतिळक
सुपसाय कि ॥ विनयचंद्र कहे में करी, स० ॥ अंग इग्यार
सज्जाय कि ॥ स० ॥ ७ ॥ इति श्रीइग्यारे अंग सज्जाय ॥

॥ अथ ज्ञानका स्तवन लिख्यते ॥

॥ राग वुमरी ॥ मेरे रे मन मानी ज्ञान जरी, मे० ॥ पर

(१५०)

उपगारी सुगुरु वताई, पांचु जेदें करी ॥ मति श्रुति अवधि
अवर मनपर्यव, केवल बोध वरी ॥ मे० ॥ १ ॥ तप करि
अग्नि मूसदंसनकी, करमेंधन लकरी ॥ सक्रिय संजम करतासुं
मिल, सिद्धि रसान धरी ॥ मे० ॥ २ ॥ पूरण पुन्य मिली मोहि
सजनी, सकलानन्द दरी, वाल कहै अब विसरत नांही, पल
निन एक घरी ॥ मे० ॥ इति पद ॥

॥ पुनः आगम स्तवनं ॥ २ ॥

श्रुत अतहि जलो, संघ सकल आधार नमूं त्रीजुवन तिलो
॥ आंकणी ॥ अरथें श्रीवीरजिनंद आख्यो, सूत्रें श्रीगणधर-
गुरु ज्ञाप्यो, तडुजयथी जे मुनिवर राख्यो ॥ श्रु० ॥ १ ॥
जेहथी जग ज्ञाव सकल जाणे, नय एकांत मुनिजन नवि ताणे,
निश्चय व्यवहार ते मन आणे ॥ श्रु० ॥ २ ॥ जिहां अंग उपांग
है अति रूना, ठ ठेद पयज्ञा नहि कूना, मूलसूत्र नंदी अनु-
योग चूना ॥ श्रु० ॥ ३ ॥ जिहां निरयुक्ती सूत्रे संगी, बलि
ज्ञाप्य चूरणी टीका चंगी, पंचम अंगे कही पंचांगी ॥ श्रु० ॥ ४ ॥
जिहां साधु श्रावक मारग लहियै, संवेगपखी बलि सरदहियै,
ए त्रिण विन जवमारग कहियै ॥ श्रु० ॥ ५ ॥ जेहनी अनुपेहा
नित करियै, उपचारे दूषण परिहरियै, आराध्यां निज अनुजव
वरियै ॥ श्रुत० ॥ ६ ॥ जिन आगमना जे गुण गावे, शुद्धाशय
जे मनमें ध्यावे ते क्लमाकट्याण सदा पावै ॥ श्रु० ॥ ७ ॥
इति ज्ञान स्तवनं ॥

॥ ढंढणरिषीनी सज्झाय ॥

॥ ढंढणरिषीजीने वंदना हूं वारी, उत्कृष्टो अणगार रे

(१४१)

हुवारी लाल, अजिग्रह लीधो एहवो हुं० ॥ लेस्युं श्रुज आहार
 रे ॥ हुं० ॥ १ ॥ हुं० ॥ नितप्रति ऊठे गोचरी हुं० ॥ न मिलै
 श्रुज आहार रे ॥ हुं० ॥ मूल न लै अणसूक्तो हुं० ॥ पंजर
 कीधो गात रे हुं० ॥ २ ॥ हुं० ॥ हरि पूठै श्रीनेमीने हुं०, मुनि-
 वर सहस्रअठार रे ॥ हुं० वा० ॥ उत्कृष्टो कुण एहमें हुं० ॥
 मुऊनें कहो विचार रे ॥ हुं० वा० ॥ ३ ॥ हुं० ॥ हुं० अधिको
 दाखियो हुं० ॥ श्रीमुख नेमजिणंद रे हुं० वा० ॥ कृष्ण ऊमाह्यो
 वांदवा हुं० ॥ धन जादव कुलचंद रे हुं० वा० ॥ ४ ॥ हुं० ॥
 गलियारे मुनिवर मिट्या हुं०, बांधा कृष्ण नरेस रे हुं० वा० ॥
 किणही मिथ्यात्वी देखने हुं०, आयो जाव बिसेसरे हुं० ॥ ५ ॥
 हुं० ॥ मुऊ घर आवो साधुजी हुं०, द्यो मोदक है श्रुजरे
 हुं० ॥ मुनिवर विहरीने पांगुह्या हुं०, आया प्रजुजीने पास रे
 हुं० ॥ ६ ॥ हुं० ॥ मुऊ लबधै मोदक मिट्या हुं०, कहोने तुम्हे
 किरपाल रे हुं० ॥ लब्धि नही वल्ल ताहरी हुं०, श्रीपति लबधि
 निहाल रे हुं० ॥ ७ ॥ हुं० ॥ ए लेवो जुगतो नही हुं०, च्याह्या
 परठन काज रे हुं० ॥ इंट निवा हे जायने हुं० चूरे करम
 समाज रे हुं० ॥ ८ ॥ हुं० ॥ आंणी चढती जावना हुं०, पांम्यो
 केवल नाण रे हुं० ॥ हुं० ऋषि मुगते गया हुं०, कहे जिनहर्ष
 सुजाण रे हुं० ॥ ९ ॥ हुं० ॥ इति हुं० ऋषि सज्जाय संपूर्ण ॥

॥ अथ धन्नाकषी सज्जाय ॥

श्रीजिनवाणी रे धन्ना, अमिय समाणी मोरा नंदन, मनको
 तो मानी रे नंदन ताहरै ॥ १ ॥ तूं अतहि वैरागी रे धन्ना,
 धरमनो रागी मोरा नंदन माहरो तो समको रे किम परचावसुं

(१५२)

॥ २ ॥ दस दिसी दीसे रे धन्ना, तो बिन सूनी मोरा नंदन,
 अनुमति देतां रे जीव वहे नही ॥ ३ ॥ बत्तीसै नारी हो
 धन्ना, अतहि पियारी मो० ॥ वाणी तो बोले रे मधुर सुहा-
 मणी ॥ ४ ॥ बालक तो कामणी रे धन्ना, वयपिण तरुणी
 मो० ॥ मजगति चाखे रे चाल सुहावणी ॥ ५ ॥ ए घर मंदिर
 हो धन्ना, ए सुख सज्या मो० ॥ कोरु बत्तीसे धननो तूं धणी
 ॥ ६ ॥ ए धन मांणो रे धन्ना, वय पिण जांणो मो० ॥ जोगवि
 लेज्यो रे जोगसुहामणो ॥ ७ ॥ व्रत अति दोहियो रे धन्ना,
 नहिय सुहेयो मो० ॥ सुगम नही ठे रे साधु कहावणो ॥ ८ ॥
 घर २ जिह्वा हो धन्ना, गुरुतणी शिक्षा मो० ॥ कहणी रे
 रहणी नही ठे सारखी ॥ ९ ॥ इक वारे सुणीये हो धन्ना,
 आगम जणीये मो० ॥ जिनवर जांणे हो डुकर जोग ठे ॥ १० ॥
 वनवासै रहणो हो धन्ना, परीसह सहणो मो० ॥ कोमल केसा
 रे लोच करावणो ॥ ११ ॥ साचो तें जाख्यो हे अम्मा, जूठ
 न दाख्यो मोरी अम्मा ॥ डुकर मारग जननी दाखियो ॥ १२ ॥
 सुख अजिदाषी हे अम्मा, जूठ न आखी मोरी अम्मा ॥ कायर
 मारग जननी दाखियो ॥ १३ ॥ ए जग स्वारथी हे अम्मा
 नही परमारथि मोरी अम्मा, वीर वखाण्यो परखदा सह सुण्यो
 ॥ १४ ॥ में इम जाण्यो हें अम्मा, वीर वखाण्यो मोरी अम्मा,
 ए धन जोवन आयु थिर नही ॥ १५ ॥ अनुमति दीजे हे
 अम्मा, ढील न कीजै मोरी अम्मा, जो खिण जावेसु फिर
 आवे नही ॥ १६ ॥ अनु मति आपी हो अम्मा, जीव सुख
 पायो मोरी अम्मा, संजम लीधो रे मनमां गहगही ॥ १७ ॥

(१५३)

ठठ २ पारणे हे अम्मा, विगय निवारण मोरी अम्मा, वीर
बखाण्यो सुरनर आगलै ॥ १८ ॥ सुख संजम पाळे हे अम्मा,
दूषण टाळे मोरी अम्मा, अंग झ्यारे अरथ रुका जणै ॥ १९ ॥
संजम पाढ्यो हे अम्मा, नव पखवाने मोरी अम्मा, मास संथारे
सरबारथसिद्ध लह्यो ॥ २० ॥ इति धन्ना ऋषि सज्जाय संपूर्ण ॥

॥ अथ कर्मसज्जाय लिख्यते ॥

देव दाणव तीर्थंकर गणधर, हरि हर नरवर सबला ॥ करम
प्रमाने सुख दुख पाया, सबल हुआ महा निबलारे प्राणी,
कर्म समो नहि कोई ॥ १ ॥ आदीसरजीने करम अटाखा,
वरस दिवस रह्या चूखा ॥ वीरने बारे वरस दुख दीठा, ऊपना
ब्राह्मणी कूखै रे प्राणी ॥ क० ॥ २ ॥ साठ सहस सुत माख्या
एकण दिन, जोध जुवान नर जैसा ॥ सगर हुठ महा पूत्रनो
दुखियो, कर्मतणा फल एसा रे ॥ प्रा० ॥ क० ॥ ३ ॥ बत्रीस
सहस देसारे साहिब, चक्री सनतकुमार ॥ सात रोग सरीरमे
ऊपना, कर्म कीयो तनु ठार रे ॥ प्रा० ॥ ४ ॥ कर्म हवाल
किया हरीचंदने, बेची सुतारा रांणी ॥ बारे वरस लग माथे
आण्यो, नीचतणे धर पाणी रे ॥ प्रा० ॥ क० ॥ ५ ॥ दधिवा-
हन राजारी बेटी, चावी चंदनबाला ॥ चौपद ज्युं चहुटामें
बेची, करमतणा ए चाला रे ॥ प्रा० ॥ क० ॥ ६ ॥ संजूम
नांमे आठमो चक्री, कर्म सायर नाख्यो ॥ सोले सहस जह
उजा देखे, पिण किणही नहि राख्यो रे ॥ प्रा० ॥ क० ॥ ७ ॥
ब्रह्मदत्त नामे बारमो चक्री, कर्म कीधो आंधो ॥ इम जाणीने
अहो जविप्राणी, कर्म कोइ मत बांधो रे ॥ प्रा० ॥ क० ॥ ८ ॥

(१५४)

उपन्न कोरु जादवरो साहिब, कृष्ण महाबल जांणी ॥ अटवी
 महि मूँठ एकलमो, विल २ करतो पाणी रे ॥ प्रा० ॥ क० ॥ ए ॥
 पांरुव पांच महा कूजारा, हारी जोपदा नारी ॥ वारे बरस
 लग बन रनुवमिया, जमिया जेम जिख्यारी रे ॥ प्रा० ॥ क०
 ॥ १० ॥ बीस जुजा दस मस्तक हूँता, लखमण रावण माखो ॥
 एकलमै जग सह नर जीत्या, ते पिण कर्मसुं हाखो रे ॥ प्रा०
 ॥ क० ॥ ११ ॥ लखमण राम महा बलवंता, अरु सतवंती
 सीता ॥ कर्म प्रमाणे सुख दुख पांम्या, वीतक बहु तस वीता
 रे ॥ प्रा० ॥ क० ॥ १२ ॥ समकितधारी श्रेणिक राजा, बेटे
 बांध्यो मुसकै ॥ धरमी नरने कर्म धकाया ॥ करमसुं जोर न
 किसका रे ॥ प्रा० ॥ क० ॥ १३ ॥ सतियसिरोमणी जौपदि
 कहियै, जिन सम अवर न कोई ॥ पांच पुरुषनी हुइ ते नारी,
 पूरव कर्म कमाई रे ॥ प्रा० ॥ क० ॥ १४ ॥ आज्ञानगरीनो
 जे स्वामी, साचो राजाचंद ॥ मांड कीधो पंखी कूकरो, कर्म
 नाख्यो ते फंद रे ॥ प्रा० ॥ क० ॥ १५ ॥ ईश्वर देव ने पार
 वती नारी, करता पुरुष कहावै ॥ अह्निस महिल मसांणमे
 वासो, जिह्वा जोजन खावे रे ॥ प्रा० ॥ क० ॥ १६ ॥ सहस
 किरण सूरज परीतापी, रात दिवस रहे अटतो, सोल कला
 ससीधर जग चावो, दिन २ जाये घटतो रे ॥ प्रा० ॥ क०
 ॥ १७ ॥ इम अनेक खंड्या नर कर्म, जांज्या ते पिण साजा ॥
 रुद्रिहरष कर जोनीने विनवै, नमो २ कर्म महाराजा रे
 ॥ प्रा० ॥ क० ॥ १८ ॥ इति कर्म सजाय सं० ॥

(१५५)

॥ अथ सात विसनकी सज्जाय लिख्यते ॥

सात विसनना रे संग मत करो, सुण तेहनो सुविचार
 विवेकी ॥ सात नरकना रे जाइ सातेई, आपै दुख अपार
 विवेकी ॥ सा० ॥ १ ॥ प्रथम जूवाने रे विसन पड्यांशकां,
 पांरुव पांच प्रसिद्ध विवेकी ॥ नलराजा पिण इण विसने पड्यो,
 खोइ सहू राजरिद्ध वि० ॥ सा० ॥ २ ॥ दूसरे मांस जहण
 अवगुण घणा, करै पर जीव संहार विवेकी ॥ महासतकनी
 नारी रेवती, नरक गइ निरधार विवेकी वि० ॥ सा० ॥ ३ ॥
 तीजे मदिरा पांन विसनतजी, चित धरी बलि चाह वि० ॥
 दीपायण रिषि दूहव्यो जादवे, द्वारकानो थयो दाह वि०
 ॥ सा० ॥ ४ ॥ चोथे विसने वेस्याघर वसै, लोकमें न रहे
 लाज वि० ॥ कयवन्नादिकनो गयो कायदो, कुविसने रे काज
 वि० ॥ सा० ॥ ५ ॥ पाप आहेमे कुविसन साचवै प्राणी हणिये
 प्रहार वि० ॥ मारी मृगली श्रेणिक नृप गयो पहली नरक मजार
 वि० ॥ सा० ॥ ६ ॥ ठठे चोरीने विसने करी, जीव लहे दुख
 जोर वि० ॥ मुंजदेव राजायें मारियो चावो हुंरुक चोर ॥
 वि० सा० ॥ ७ ॥ परस्त्रीय संगत कुविसन सातमें, हाणि कुजस
 बहु होय वि० ॥ राणो रावण सीता अपहरी, नास लंकानो रे
 जोय वि० ॥ सा० ॥ ८ ॥ इम जांणीने जव्य तुमे आदरो,
 सीख सुगुरुनी रे सार वि० ॥ इण जव परजव आणंद अति
 घणा, कहे ध्रमसी सुखकार ॥ वि० ॥ सा० ॥ ९ ॥ इति सात
 विसनकी सज्जाय संपूर्ण ॥

(१५६)

॥ अथ चेलणा सतीनी सज्जाय लिख्यते ॥

वीर वांदी वलतां थकां जी, चेलणा दीगो रे निग्रंथ ॥ राति वन मांहि काळसगर ह्योरेजी, साधतो मुगतिनो पंथ ॥ १ ॥ वीर वखाणी राणी चेलणा जी, सतिय सिरोमणि जाण ॥ चेकरा-जानी साते सुता जी, श्रेणिक सीयल परिमाण ॥ वी० ॥ २ ॥ सीत फंगार सबलो पमे जी, चेलणा प्रीतम साथ ॥ चारत्रियो चितमे वस्यो जी ॥ सौमि बाहर रह्यो हाथ ॥ वी० ॥ ३ ॥ ऊबक जागी कहे चेलणा जी, किम करतो दुस्यै तेह ॥ कुसती मनमाहि ए कुण वस्यो जी ॥ श्रेणिक पड्यो रे संदेह ॥ वी० ॥ ४ ॥ अंतेउर परो जाळज्यो जी, श्रेणिक दियो रे आदेस ॥ जगवंत सांसो जांजियो जी, चमकियो चित्त नरेस ॥ वी० ॥ ५ ॥ वीर वांदी वलतां थकां जी, पैसतां नगर मजार ॥ धुंआनो घोर देखी करी जी, जा जा रे अजयकुमार ॥ वी० ॥ ६ ॥ तातनो वचन पाळी करी जी, व्रत दियो अजयकुमार ॥ समयसुंदर कहे चेलणा जी, पामियो जवतणो पार ॥ वी० ॥ ७ ॥ इती चेलणा महासती सज्जाय संपूर्ण ॥

॥ अथ वैराग्य सज्जाय ॥

॥ जूळो मनजमरा कांड जमै, जमियो दिवस ते रात ॥ मायारो लोत्री प्राणियो, जमियो परिमल जात ॥ १ ॥ जू० ॥ कुंज काचो काया कारमी, जेहना करो रे जतन ॥ विणसतां वार लागे नही निरमल राखो रे मन्न ॥ २ ॥ जू० ॥ केहना ठोरु केहना वाठरु, केहना माय नै बाप ॥ उं जीव जासी एकलो, साथे पुन्यने पाप ॥ ३ ॥ जू० ॥ आस्था तो डूंगर

(१५७)

जेवनी, मरवो पगला रे हेठ ॥ धन संची संच कांइ करो, करवी
 देवनी वेठ ॥ ४ ॥ जू० ॥ लखपति ठत्रपती सब गए, गए लाखो
 के लाख ॥ गरव करी गोखै बैठता, जए जल बल राख ॥ ५ ॥
 जू० ॥ जवसायरजल दुख जरयो तिरवो ठे रे जेह ॥ बीचमें
 बीह सबलो अठै, करमें वाय ने मेह ॥ ६ ॥ जू० ॥ उलट नहि
 मारग चालवो, जायवो पहिले रे पार ॥ आगल नहि हट
 वांणियो ॥ संबल लेज्यो रे लार ॥ ७ ॥ जू० ॥ मूरख कहे धन
 माहरो, धन केहनो हतो न आय ॥ वस्त्र विना जाय पोढवो,
 लखपति लाकरु माय ॥ ८ ॥ जू० ॥ महमंद कहै वस्तु वोरीय,
 जे कुठ आवे रे साथ ॥ अपणो लाज उवारियै, लेखो साहिव
 हाथ ॥ जू० ॥ ९ ॥ इति ॥

॥ अथ बाहूबलि सज्ज्ञाय ॥

॥ राजतणा अति लोजिया, जरत बाहूबली जूजे रे ॥ मूंठी
 जपानी मारिवा, बाहूबली प्रतिबूजे रे ॥ १ ॥ वीरा म्हारा गजथ
 की ऊतरो, ब्राह्मी सुंदरी ज्ञासै रे ॥ रुषज जिनेसर मोकली,
 बाहूबलीनें पासै रे ॥ वी० ॥ गज चढ्यां केवल न होई रे ॥
 वी० ॥ २ ॥ लोच करी चारित्र लियो, वलि आयो अजिमांनो
 रे ॥ लघु वांधव वांटू नही, काउसगग रह्यो शुज ध्यानों रे
 ॥ ३ ॥ वी० ॥ वरस दिवस काउसगग रह्यो, वेळरियां वींटाणो
 रे ॥ पंखी माला मांरियां, सीत ताप सूकाणो रे ॥ वी० ॥ ४ ॥
 साधवी वचन सुण्या इसा, चमक्यो चित्त मजारो रे ॥ हय
 गय रथ में परिहरया, नवि मूंक्यो अहंकारो रे ॥ वी०
 ॥ ५ ॥ वैरागै मन वादियो, मूंक्यो निज अजिमांनो रे ॥ पांव

(१५८)

उपामी बांदिवा, ऊपनो केवलज्ञानो रे ॥ वी० ॥ ६ ॥ पहुंचतो
केवली परखदा, बाहुवल रुषिराया रे ॥ अजर अमर पदवी
लही, समयसुंदर बंदे पाया रे ॥ ७ ॥ वी० ॥ इति ॥

॥ अथ अरणक मुनि सज्जाय ॥

॥ अरणक मुनिवर चाह्या गोचरी, तमके दाके सीसो जी ॥
पायउजराणा रे वेदूपरजलै, तन सुकमाल मुनीसो जी ॥
अर० ॥ १ ॥ मुख कमलाणो रे मालती फूल ज्युं, ऊजो गोखने
हेगो जी ॥ खरै डुपहरै रे दीगो एकलो, मोही माननी मीगो
जी ॥ २ ॥ अ० ॥ वयणरंगीली रे नयणे विधियो, रुषि धंव्यो
तिण वारो जी ॥ दासीने कहे जाय ऊतावली, उं रिषि तेनी
आणो जी ॥ ३ ॥ अ० ॥ पावन कीजे रुषि घर आंगणो,
वहिरो मोदक सारो जी ॥ नवजोवन रस काया कांइ दहो,
सफल करो अवतारो जी ॥ ४ ॥ अ० ॥ चंझावदनी रे चारित
चूकव्यो, सुख विलसै दिन रातो जी ॥ इक दिन गोखै रमतो
सोगनै, तव दीगो निज मातो जी ॥ ५ ॥ अ० ॥ अरणक २
करती माय फिरे, गलियै २ मकारो जी ॥ कहि किण दीगो रे
माहरो अरणलो, पूतै लोक हजारो जी ॥ ६ ॥ अ० ॥ उतर
तिहांथी रे जननीरे पाय नमे, मनमें लाज्यो तिवारो जी ॥
धिगू २ पापी रे माहारा जीवने, एह में अकारज धारयो जी
॥ ७ ॥ अ० ॥ अगन धुखंती रे सिद्धा उपरै, अरणक अणसण
कीधो जी ॥ समयसुंदर कहे धन ते मुनिवरू, मन वंछित फल
सीधो जी ॥ ८ ॥ अ० ॥ इति अरणक मुनि सज्जाय संपूर्णम् ॥

(१९९)

॥ अथ इलापूत्र सज्ज्ञाय लिख्यते ॥

नामइलापुत्र जाणियै, धनदत्तसेठनो पूत ॥ नटवी देखी रे
 मोहियो, नहि राखे घरसूत ॥१॥ करम न बूटे रे प्राणिया पूरब
 नेह विकार ॥ निज कुल ठंमी रे नट थयो, नाणी सरम
 लिगार ॥ क० ॥ १ ॥ इक पुर आयो रे नाचवा, उंचो वंस
 विशेष ॥ तिहां राय जोवा रे आवियो, मिलिया लोक अशेष
 ॥ क० ॥ ३ ॥ दोय पग पहरी रे पावमी, वंस, चढयो गजगेल ॥
 निरधारा ऊपर नाचतौ, खेले नवनवा खेल ॥ क० ॥ ४ ॥
 ढोल बजावे रे नाटवी, गावे किन्नर साद ॥ पायतल घूघर
 घमघमें, गाजै अंबर नाद ॥ क० ॥ ५ ॥ तव तिहां चिंते रे
 राजियौ, लुजघ्यो नटवी रे साथ ॥ जो नट पमै रे नाचतो,
 तो नटवी मुक हाथ ॥ क० ॥ ६ ॥ दांन न आपै रे चूपती,
 नट जाणे नृप वात ॥ हूं धन वंडु रे रायनो, राय वंठे मुक
 घात ॥ क० ॥ ७ ॥ तिहांथी मुनिवर पेखियौ, धन १ साधु
 नीराग ॥ धिक् १ विषया रे जीवने, मन आणयो वैराग ॥
 क० ॥ ८ ॥ संवरजावै रे केवली, ततखिण कर्म खपाय ॥ केवल
 महिमा रे सुर करै, समयसुंदर गुण गाय ॥ क० ॥ ९ ॥ इति ॥

॥ अथ मेघकुमार मुनि सज्ज्ञाय लिख्यते ॥

वीरजिनंद समोसरया जी, वंदे मेघकुमार ॥ सुणी देशन
 वैरागीयौ जी, ए संसार असार रे मायमी ॥ अनुमति द्यो मुक
 आज ॥ संयम विषम अपार रे ॥ मा० ॥ अ० ॥ १ ॥ वठ तूं
 केणे ज़ोलव्यौ रे, श्रेणिक तात नरेस ॥ कांइ ऊणौ किण दूहव्यो
 रे, हूं नवि द्युं आदेश रे जाया ॥ संयम विष० ॥ किम निरबा-

(१६०)

हिस चार रे जाया ॥ हूं न० ॥ २ ॥ आदि निगोदे हूं रुढ्यो
 जी, सहिया दुस्क अणंत ॥ सासोश्वासैं जव पूरीया जी, तेह
 न जाणू अंत हे ॥ मा० ॥ अ० ॥ ३ ॥ हिवणा तूं बाळक
 अठै जी, जोवन जख्यो रे कुमार ॥ आठ रमणि परणावियो रे
 जोगवि सुस्क अपार रे जाया ॥ हूं नवि० ॥ ४ ॥ जनम मरण
 निरयातणौ जी, दुस्क न सहियो जान ॥ वीरजिणंद वखा-
 णियो जी, ते मै सुणियौ कांन हे मायमी ॥ अ० ॥ ५ ॥
 वठ कांचलीयै जीमणो जी ॥ अरस विरस आहार ॥
 जुंइ पाळा नित हींरुणो जी, जाणसि तुऊ कुमार रे जाय ॥
 हूं न० ॥ ६ ॥ जमतां जीव अनंत जम्यो जी, धर्म दुहेळो
 होय ॥ जरा व्यापे जोवन खिसे जी, तब किम करणो होय रे
 मायमी ॥ अ० ॥ ७ ॥ मृगनयणी आवे रमे जी, तोमे नवसर
 हार ॥ जोवनजर ठोरु नही जी, कांइ मूको निरधार कुमा-
 रजी ॥ हूं न० ॥ ८ ॥ हंस तूळिका सेजमी जी, रूप रमणि रस
 जोग ॥ अतहि सुंहाली देहमी जी, किम हुय संजम जोग रे
 जाया ॥ हूं न० ॥ ९ ॥ स्वारथनो सहू ए सगो जी, अरथ
 पखे सहू कोय ॥ विषय विषम महुरा कह्या जी, किम जोगविये
 सोय हे मायमी ॥ अ० ॥ १० ॥ खमि २ माळ पसाय करी
 जी, में दीधुं तुऊ दुस्क ॥ दिउं आदेस जिम हूं सुखी जी,
 वीर चरणें द्युं दीस्क हे ॥ मा० ॥ अ० ॥ ११ ॥ तन फाटे
 लोयण ऊरे जी, दुख न सहणा जाइ ॥ वड्ड सुखी हुवो तिम
 करो जी, में दीधो आदेस रे जाया ॥ संयम वि० ॥ १२ ॥
 मणि माणक मोती तज्या जी, तोळ्यो नवसर हार ॥ मृगनयणी

(१६१)

आठै रमे जी, हिव अह्म कवण आधार नरेसर ॥ संयम०
 ॥ १३ ॥ कुमर जणै सुकुलीश्रिया जी, बहु दुख ए संसार ॥
 नेह तुमारो जाणियो जी, जो ह्यो संयमचार रे नारी ॥ संय०
 ॥ १४ ॥ रथ सिविका तव सजी करी जी, कुंवर धारणी माय ॥
 श्रेणिकराय उहव करै जी, चारित्र ह्यो रिषिराय रे जाया ॥
 सं० ॥ १५ ॥ इम जाणी वैरागियौ जी, वरजै जे नर नारि ॥
 करजोमी पूनो जणै जी, ते तरस्यै संसार हे मा० ॥ अ० ॥ १६ ॥
 इति मेघकुमार सि० ॥

॥ अथ असिज्जाइ निर्णय सज्जाय ॥

श्रावण काती मिंगसर मास, पहिली परुवा तीन विमास ॥
 चौथी परुवा वदि वैसाख, च्यार पुहर असिज्जाइ जाख ॥ १ ॥
 जां लगि होली ऊमे वार, धुंवर परुती हुवै जिवार ॥ जां पर-
 चक्रनो जय नवि जाय, तां लग असिज्जाई कहिवाय ॥ २ ॥
 धूलवृष्टि ने केस पाखाण, वरसै तां लग असिज्जाई जाण ॥
 ऊऊँ मध्व मांहोमांहि जांम, तां लग असिज्जाई तिण ठांम ॥
 ॥ ३ ॥ जूपति परजव पोहतो होय, जां लग पाट न बैसे कोइ ॥
 तां लग बोली ने असिज्जाइ, सहुको सरदहज्यो मन मांहि ॥ ४ ॥
 उलकापात अने दिगदाह, एक पोहर असिज्जाई आय ॥ निबल
 मेह तिम जाणो सही, आठ पहोर सबल जल कही ॥ ५ ॥
 चैत्र सुदि पांचम दिनथकी, पन्निवा लग असिज्जाइ वकी ॥
 पन्निवा बीज तीज चांदणी, समीसांज असिज्जाई गिणी ॥ ६ ॥
 आज्ञा नहत्र न लागै जांम, गाजबीज असिज्जाइ ताम ॥ गाज
 बीज जो हुवे अकाख, असिज्जाइ बे पुहर संचाख ॥ ७ ॥

(१६१)

चंद्रग्रहण असिज्जाई जणी, बारह पोहर उत्कृष्टी गिणी ॥ जघन्य प्रकारै आठ विचार, सूर्यग्रहण पोहर जघन्यै बार ॥ ८ ॥ सोल प्रहर उत्कृष्टी कही, सुगुरु मुखै जवियण सरदही ॥ नगर प्रधान मरे जो कोइ, आठ पुहर असिज्जाई होय ॥ ९ ॥ वसतीशकी सातां घर मांहि, नर विहमै अहोरति असिज्जाई ॥ पुरुष पड्यो होय मृतकअनाथ, तां असिजाय कही सो हाथ ॥ १० ॥ पुत्रतणै प्रसवै दिन सात, बेटी आठ दिवस विदात ॥ सो कर मांहि कही असिज्जाई, नारी रतु दिन तीन कहाइ ॥ ११ ॥ इको फूटै प्रसवै गाइ, जां जर रुधिर परै तिन ठाइ ॥ असिज्जाइ सो कर मांहि, त्रिणह पोहर के ऊपर नही ॥ १२ ॥ असाढै चौमासै दिने, पक्कमणा गायंथी गिएँ ॥ बार पोहर असिज्जाई कही, काती चौमासै इण परि सही ॥ १३ ॥ इण पर असिज्जाई ठै बहू, गीतारथ गुरु जाणै सहू ॥ सांजलि ए में कही संखेवि, हरखै पय प्रजू कीजै हेवि ॥ १४ ॥ अंतवर्ग अंतहर जे, च्यार मात्रदीजे तेह ॥ सत्तम वर्ग बीअं अहरै, तव कवि नाम कहियो इण परै ॥ १५ ॥ इति असिजाइ सिजाय संपूर्णम् ॥

॥ अथ बावीस अभक्ष सज्झाय लिख्यते ॥

जिनशासन रे सूधी सरदहिणा धरो, श्रीगुरुमुख रे नव तत्व ए निरता करो ॥ मिथ्यामत रे कुमति कदाग्रह परिहरौ, सहि पाखो रे ते नर समकित मन खरो ॥ १ ॥ तूटक ॥ मन खरौ समकित शुद्ध पाखौ, टाखो दोष दया परौ ॥ धुरि पंच अणु-व्रत तीन गुणव्रत, च्यार सिद्धाव्रत धरौ ॥ इम देशविरती

(१६३)

क्रिया निरती, सुणो जवियण मनरली ॥ दाखविए गुण परह
 केरा, दोष सम काढौ बली ॥ २ ॥ मम काढो रे लोत्री नर
 कूमौ करौ, जांणी सावद्य रे अजह बावीसे परिहरौ ॥ वरु
 पीपल रे पिखखण नें कतुंबरो, ऊंवरफल रे रखे तुमें जहण
 करो ॥ ३ ॥ उद्धालो ॥ रखे तुमें जहण करौ मांखण, मद्य मधु
 आमिष तणो ॥ विष हेम करहा ठंमि परहा, दोष मूल माटी
 घणो ॥ परिहरो सज्जन रयणीजोजन, प्रथम दुरगति बारणौ ॥
 मम करौ व्यादू अति असूरौ, रविउदय विन पारणो ॥ ४ ॥
 अथाणो रे अनंतकाय सब निमित्त ए, काचागोरस रे मांदि
 कठोल न जिमिये ॥ एह वेंगण रे तुळ फला सवि ठारु ए,
 आपणपूँ रे व्रत लीधो नवि खंरु ए ॥ ५ ॥ तूटक ॥ नवि खंरु ए
 व्रत नियम लेइ, वेइ फल व्रत जंगनौ ॥ अज्ञात फल बहुबीज
 जोजन, चलिता रस होय जेहनो ॥ संबर आणी अजह जानी,
 तजो ए बावीस ए ॥ गुरु वयण विगतें बली पूठचौ, अनंतकाय
 वत्तीस ए ॥ ६ ॥ अनंती रे कंद जाति जाणो सहू, जसु जहण
 रे पातिक बोह्या ठै बहू ॥ कचूरौ रे हलदनी आदूं बली ॥
 वजचूरण रे कंद बहूं कुंवली फली ॥ ७ ॥ तूटक ॥ कुंमली
 फली कुंवली बीज पाखै, चाखै चतुर नर आविली ॥ रतालु
 पिंमालु थेंग थोहर, सतावरी लसण कुली ॥ गाजर मूला गिलौ
 रींगण विरहाली डुकवद्युलौ, पड्यंक सूरण वाल वीली मौय
 नीली सांजलौ ॥ ८ ॥ वंसकारेला रे कूपल कवला तरुणा,
 अंकूरा रे लोटा ते जलपोयणा ॥ कुमारी रे जमरवृद्धनी ठालनी,
 जे कहिये रे लोके अमृतवेल्नी ॥ ९ ॥ वेल्नी तानु ताजा

(१६४)

खिलोना ने खरसुआ, जूय जूंफोना ठत्रा कार जाणौ नील फल
सेवे जूआ ॥ बत्तीस बोल प्रसिद्ध बोहया लक्ष्मीरतन सूरि इम
कहे, परिहरे जे नर दोष जाणी प्राणी ते सवि सुख लहे ॥ १० ॥
इति बावीस अजह सजाय सं० ॥

॥ अथ गजसुकमाल सज्जाय ॥

॥ संवेगरसमे जीवता, मनसुं करे आलोच ॥ देखीने दोहग
टलै, तामु साध्यो रे में करि लोच ॥ १ ॥ यादवराय धन २
गजसुक माल, तेहने करुं रे प्रणाम त्रिकाल ॥ या० ॥ आंकणी ॥
प्रजू पासे संयम आदखौ, तेहनो ए परिणाम ॥ मन वच
काया वसिकरी, जो हूं पामूं रे केवलज्ञान ॥ २ ॥ या० ॥
मुनि मुगति जायवा अलजयो, परुषैन दिन दस बीस ॥ साह-
सीक इम उच्चरतो, पिण दिन जावे रे तो ठेह दीस ॥ या०
॥ ३ ॥ समसाण जाय काउसगग रह्यौ, तिण सांकि प्रजुने
पूठ ॥ मुनिवर अवर इम चिंतवै, एहनै साची रै ठै मुंह मूंठ
॥ या० ॥ ४ ॥ मुक्त सुता विन अवगुण तजी, सौमिल अगनि
प्रजाल ॥ सिगरी रचि सिर ऊपरै, चिहुं दिसि बांधी रे माटीनी
पाल ॥ या० ॥ ५ ॥ वेदना जिम अधिक वधै, तिम वधै मन
परिणाम ॥ चवदमें गुणगणें चढ्यो, मुनिवर पांमी रे केवल-
ग्यान ॥ या० ॥ ६ ॥ देवकी जामणने अई, ते रयण वरस
हजार ॥ बांदवा आवी प्रह समें, पिण नवि देखे रे प्राण आ-
धार ॥ या० ॥ ७ ॥ पूठतां प्रजु मांकीं करी, रातिनी वीतग
वात ॥ हरि देखी हियमो फूटसी, तेणें कीधो रे ऋषिजीनो
घात ॥ या० ॥ ८ ॥ उपसम सुधारस सेवतां, पांमियो अवि

(१६५)

चक्षराज ॥ मनरंग साधु महंतना, गुण गावे रे श्रीजिन-
राज ॥ या० ॥ ए ॥ गज० सं०

॥ अथ प्रष्णचंद्र सज्ज्ञाय ॥

॥ राज ठंमी रक्षियामणोरे, जांणी अश्रिर संसार ॥ वैरागै
मन वाखियो, कांइ लीधो संजम जार ॥ प्रष्णचंद्र प्रणमूं तुमारा
पाय, तुमे मोटा मुनिराय ॥ प्र० ॥ १ ॥ वनमांहे काळसग्ग
रह्यो रे, पग ऊपर पगठाय ॥ बांहे बेजं जंची करी, सूरज
सांमी दृष्टि लगाय ॥ २ ॥ प्र० ॥ श्रेणिक वंदन नीसख्यो रे,
वीरजीने वंदन जाय ॥ देइ तीन प्रदक्षिणा, त्रिविध २ खमाय
॥ प्र० ॥ ३ ॥ डुरमुख दूत वचन सुणी रे, कोप चढ्यो तत-
काळ ॥ मनसुं संग्राम मांनियो, जीव पढ्यो जंजाल ॥ प्र०
॥ ४ ॥ श्रेणिके प्रश्न पूठियो रे, एहनी सी गति आय ॥ जग-
वंत कहे हिवणां मरे तो, सातमी नरके जाय ॥ प्र० ॥ ५ ॥
खिण इक अंते पूठियो रे सर्वाशसिद्धि विमान ॥ वाजी
देवनी डुडुजी, मुनि पांग्या केवलज्ञान ॥ प्र० ॥ ६ ॥ प्रष्णचंद्र
मुनि मुगते गया रे, श्रीमहावीरना शिष्य ॥ रिद्धहरख कहे
धन्य ते, जिण दीठा रे परतह ॥ प्र० ॥ ७ ॥ इति ॥

॥ अथ पंडितश्रीजेतसी मुनिकृत दशवैकालिक
सज्ज्ञाय लिख्यते ॥

॥ मुनि वृषज श्रीमनक मुनयेनमः ॥ श्रीदशवैकालिकसूत्रकृत
चतुर्दशपूर्वधर श्रीशय्यंजवसूरिं वंदे ॥

॥ तत्र प्रथमाध्ययन सज्ज्ञाय लिख्यते ॥

॥ धर्म मंगल महिमानिदो । धरम समो नहीं कोय । धर्म

(१६६)

सूधे नमें देवता । धरमें शिवसुख होय ॥ १ ॥ “धर्म मंगल
महिमानिलो” जीवदया नित पाळीये । संयम सत्तर प्रकार ।
बारे जेदें तप तपें । धर्म तणो ए सार ॥ २ ॥ धर्म० ॥ जिम
तरुवरनें फूलमे । जमरो रस ले जाय । तिम संतोषे साधु आतमा ।
फूल पीमा नवि आय ॥ ३ ॥ धर्म० ॥ इण विधि विचरे
गोचरी । बहिरे शुद्ध आहार । ऊंच नीच मध्यम कुले । धन
धन ते अणगार ॥ ४ ॥ धर्म० ॥ मुनिवर मधुकर सम कहा ।
नहिं निश्रा नहिं लोच । लाधे जामो वें देहीनें । अणलाधे
संतोष ॥ ५ ॥ धर्म० ॥ अध्ययन पहिलो द्रुमपुष्पीने । सखरा
अरथ विचार । पुन्य कलस शिष्य जैतसी । धर्मे जय जय
कार ॥ ६ ॥ धर्म० ॥ इति श्री प्रथमाध्ययन सत्ताय सं० ॥

॥ अथ द्वितीयाध्ययन सत्ताय लिख्यते ॥

॥ दीक्षा दोहिली आदरी जी । काम जोग फल ठाम ।
संकटपवसें दुख पग पगे जी । वैरागें रंग मांरु ॥ १ ॥ मुनीसर
धन धनते अणगार । जोगतजी जोग आदरे जी । तेहनें हुं
बलिहार मुनीसर धन धनते अणगार ॥ २ ॥ मनवाले चूलो
चूकतो जी । नकरे ढील लगार । जाणे न को जग केहनो जी
कुण हुं कुणते नारि ॥ मुनी० ॥ ३ ॥ करिआतपना आकरी
जी । कोमल मकरे देह । राग द्वेष तजी पाडूआ जी । जिम
सुख पामे अणेह ॥ मुनी ॥ ४ ॥ अग्निकुंरु जलतें पमे जी ।
अगंधन कुल साप । वस्युं न वांठे विष बलि जी । तिम
आपणे कुल चाप ॥ मुनी० ॥ ५ ॥ धिग धिग तुं जस वांठतो
जी । वांठे वस्युं आहार । जीवाश्री मरवो जलो जी । निर्लज्ज

(१६७)

न लाजे खिगार ॥ ६ ॥ मुनी० ॥ नारि सारि पारकी जी ।
देखी देखी मत जूल । वाळ ऊकोट्या तरूपरे जी । अशिर हु
इस खुलीर ॥ ७ ॥ मुनी० ॥ जिमहाथी अंकुश वशे जी । थिर
गम आवे तेम राजी मती सती बुळव्यो जी । स्थिरगम आव्यो
रहनेम ॥ ८ ॥ मुनी० ॥ अध्ययन सामण पुबिया जी । सखरा
अरथ विचार । पुन्यकलश शिष्य जैतसी जी । प्रणमे सूत्र
सुखकार ॥ ९ ॥ मुनी० ॥ इति श्री द्वितीयाध्ययन सप्ताय संपूर्णम् ॥

॥ अथ तृतीयाध्ययन सप्ताय लिख्यते ॥

॥ सूधा साधु निग्रंथ । साधे मुक्तिनो पंथ । आतम संबधो
ए । संवर आदखो ए ॥ १ ॥ दूषण टाळे दीख तेहनें एहवी
शीख । वीर जिनवर कहे ए । मुनिवर सरदहे ए ॥ २ ॥
उद्देशक आदि देय । एहवा पिंरु न लेय । कृतकरु जाणिये ए ।
साम्हो आणिये ए ॥ ३ ॥ लेवेन राईजत्त । न जीमे गृहिनें
पत्त । राय पिंरु न आदरे ए । सज्यातर परिहरे ए ॥ ४ ॥
राखे न संनिधि राय । दान शाळा नवि जाय । वाय न बीजणों
ए । राग न रीजणों ए ॥ ५ ॥ चोवा चंदन चंपेल । तन न
खगामे तेल । जोवे नहिं आरशी ए । ते गुरु तारसी ए ॥ ६ ॥
खेले न पासा सार । ते किम बोले मार । उत्र नवि शिर धरे
ए । गृही संगति परिहरे ए ॥ ७ ॥ मांचां खाट पळंग । तजे
चिकित्सा अंग । जूती नवि पगतले ए । जीवदया पळे ए
॥ ८ ॥ आदरे तीन रतन्न । ठोमे तीन जतन्न । कोरु कोरु
मोळना ए । अगनि जळ अंगना ए ॥ ९ ॥ मूळा आदि कंद
मूळ । सचित्त बीज फल फूल । तजे तिम सेलमी ए । वृंण

(१६८)

धूप न बनी ए ॥ १० ॥ वमन विरेचन कर्म । करी न गमावे
धर्म । दांते दांतण न घस ए । न लगामे मिसि ए ॥ ११ ॥
पहिरे नहीं हीर चीर । सोजा न करे शरीर । पीठी न मंजणि
ए । आंखिन आंजणि ए ॥ १२ ॥ सूत्रमें बावन बोल । वरजे
साधु अमोल । तप किरिया करी ए । पुहचे शिवपुरी ए ॥ १३ ॥
नामे ए खुड्डीयार । अऊयण तीजो सार । अरथ अनेक
ठे ए । जैतसी मन रूचे ए ॥ १४ ॥ इति तृतीयाध्ययन
संज्ञाय संपूर्णम् ॥

॥ अथ चतुर्थाध्ययन संज्ञाय लिख्यते ॥

॥ महावीर ज्ञाख्यो एम । सामि सुधरमा उपदिसे । जीहो
मुनिवर महावीर ज्ञाख्यो एम । सुण सुण जंबु तेम । चोथो
अऊयण ठजीवनो जीहो मुनिवर महावीर ज्ञाख्यो एम ॥ १ ॥
सुण सुण जंबू तेम । पृथ्वी अप तेऊ वाऊ वनस्पति त्रस
जांणियें । जीहो मुनिवर । पृथ्वी अप तेऊ वाऊ वनस्पति
त्रस जांणियें । एह ठए जीव निकाय । हिंसा टाली दया पाली
ये । जीहो मुनिवर ॥ २ ॥ महाव्रत पांच सदैव । वली ठगो व्रत
पाली ये । जीहो मुनिवर । महाव्रत पांच सदैव । वली ठगो व्रत
पाली ये । त्रिविधे त्रिविधे जाव जीव । गरही निंदी पम्किमि ।
जीहो मुनिवर ॥ त्रिविधे त्रिविधे जाव जीव गरही निंदी पम्कि-
मि ॥ ३ ॥ शिष्य पूठे लेई दीख । किम चालुं बोलुं किम रहुं ।
जीहो मुनिवर । शिष्य पूठे लेई दीख । किम चालुं बोलुं किम
रहुं । समजावे गुरु शीख । जयणायें चालो बोल जेरे । जीहो

(१६९)

मुनिवर ॥ समजावे गुरु शीख । जयणायें चाळे बोल जेरे
 ॥ ४ ॥ ए जिनसास न सार प्रथम ज्ञान पढी दया पाळ जोरे ।
 जीहो मुनिवर ॥ एजिन० । जीवा जीव विचार । जाणे अनु-
 क्रम ज्ञानथी । जीहो मुनिवर ॥ ५ ॥ जाणे० ॥ केवल दंसण
 ज्ञान । पामे कर्म खपायने । जीहो मुनिवर ॥ केवल० ॥ ठेहमे
 लहे सिद्ध थान । अजर अमर सुख सासता । जीहो मुनिवर
 ॥ ६ ॥ ठेहमे० ॥ अऊयण ठजीवणिया नाम । सुणतां तनमन
 ऊळसें । जीहो मुनिवर । सरदहे सुद्ध परिणाम । पुण्य कलश
 शिष्य जैतसी जीहो मुनिवर ॥ ७ ॥ महावीर जाख्यो एम ।
 इति चतुर्थाध्ययन सकाय संपूर्णम् ॥

॥ अथ पंचमाध्ययन सज्ञाय लिख्यते ॥

॥ तुंगीयागिरि शिखर सोहेर ॥ ए देशी ॥

॥ पंचम पिंभेण अऊयणे । जेहेशा वे सार रे । विधिसुं आंणी
 जात पाणी । करो तरो संसार रे ॥ १ ॥ दीख पाळो दोष टाळो ।
 धरो ध्यान समाधि रे । सूत्र साचो अरथ आठो । जणो वाचो
 साधरे ॥ २ ॥ संचरे मुनि गोचरीनें । नगर गाम मळार रे । जीव
 निहाळे दया पाळे । बोळे हसे न खिगार रे ॥ ३ ॥ दी० ॥ अशन पाणी
 खादिम स्वादिम । सूऊता द्ये जेह रे । असूऊते मुनि दोष जाणी ।
 कहे न कळपे तेह रे ॥ ४ ॥ दी० ॥ ठकाय मरदी साधु अरथे ।
 कीया जोजन जेह रे । तेह नगर जे जती वरजे । सूआवरु
 आदि देइरे ॥ ५ ॥ दी० ॥ पिंरु निषेध्या कुळ निषेध्या । तजे जजे
 निरदोष रे । मुधा दाई मुधा जीवी बेळं जावे मोखरे ॥ ६ ॥ दी० ॥

(१७०)

विधिलेवे विधि आलोवे विधिकरे आहार रे । लूखो सूखो
 अरस नीरस हीखेनहीं लिगार रे ॥ ७ ॥ दी० ॥ काले आवे
 काले जावे । विचरे नहीं अकाल रे । काले काल समाचरे जे ।
 बांडु साधु त्रिकाल रे ॥ ८ ॥ दी० ॥ जात पाणी सयण आसण ।
 ऋता न देवे जेहरे । जती रती तसु रोष न करे । निंदे वंदे सम
 एहरे ॥ ९ ॥ दी० ॥ तप चोरनें वय चोरादिक । हुवे किलवीषी
 देवरे । दुर्गति दुर्लज बोध जांणी । धरम मारग सेव रे ॥ १० ॥
 दी० ॥ शिष्य शिक्षा ग्रहें जिह्वा । ते लहे सिव लोय रे ।
 जैतसी कहे शास्त्र मांहे, बोल बहु ठे जोय रे ॥ ११ ॥ दी० ॥
 इति पंचमाध्ययन सज्जाय संपूर्णम् ॥

॥ अथ षष्ठाध्ययन सज्जाय लिख्यते ॥

॥ वैरागी नीरागी हो सूधा साधुजी । दंसण नाण संपन्न
 वनवासी मांही आवि समोसखा । सुमति गुपती प्रतिपन्न ॥ १ ॥
 वैरा० ॥ मिल मिलराजा हो राजाना मुंहता । ब्राह्मण क्षत्रिय
 लोक । साधुनें पूठे हो किम ठे ताहरो । आचार गोचर लोग
 ॥ २ ॥ वैरा० ॥ मुनिवर पज्जणे हो मारग साधुनो । कठिन
 आचार विचार । हुयो न हुस्ये हो धरम कोइ इण समो । सुग-
 तितणो दातार ॥ ३ ॥ वैरा० ॥ षट् व्रतपाळे हो ठकाय राख
 तो । नहीं नाहण सिंणगार । पव्वंग निषेध्या हो गृही जाजन
 तज्या अकट्पथान अढार ॥ ४ ॥ वैरा० ॥ तेल लूण गुलथी हो
 संनिधि जेकरे । ते गृही नहीं अणगार नित्य तप जाख्यो हो
 एकवार जोजने । वरजे विसन विकार ॥ ५ ॥ वैरा० ॥ वस्त्र
 पात्र राखे हो संयम राखवा । नधरे ममता प्रेम । विचूषण

(१७१)

करतां हो करे बंध चीकणो । अकटप कटपे केम ॥ ६ ॥
 वैरा० ॥ जीवदया पावे हो । पग पग दिन समे । वरजे रात-
 विहार । एक काय हणतां हो त्रस आवर हणे । लहे दुर्गति
 अवतार ॥ ७ ॥ वैरा० ॥ तप जप करणी हो दुःख हरणी करे ।
 निरमम निरहंकार । संवेगी सोजागी हो चंद सम निरमलो ।
 पुहचे मुगति मजार ॥ ८ ॥ वैरा० ॥ ठठो अति मीठो हो लागे
 बाचतां । जलो धरमारथ काम । नामें सुख पामें हो जैतसी
 आतमा जलसे मनपरिणाम ॥ वैरा० ॥ ९ ॥ इति षष्ठाध्ययन
 सक्ताय संपूर्णम् ॥

॥ अथ सप्तमाध्ययन सज्ञाय लिख्यते ॥

॥ साधु बूजोरे । जाषा सुमति विचार । जाषा चिंहुं जेदे
 करी ॥ सा० ॥ सच्च असच्चा मीसा असच्चमोसा चोथी कही
 ॥ १ ॥ सा० ॥ बोले निरवद्य वांणी सच्च असच्चामोसा वलि
 ॥ सा० ॥ २ ॥ जाषो जाषन वेय । बीजीनें त्रीजी वलि ॥ २ ॥
 सा० ॥ निहचे कठिन कठोर संकित सावद्य संजवे ॥ सा० ॥
 जिणथी लागे पाप । तेहवी वाणी न संजवे ॥ ३ ॥ सा० ॥
 चोरनें न कहे चोर । न कहे कांणो कांणा जणी ॥ सा० ॥
 पर पीमा हुवे जेण । वाणी तेहवी न बोदणी ॥ ४ ॥ सा० ॥
 असाधुने न कहे साधु । साधुनें साधु बोलाव ज्यो ॥ सा० ॥
 सुरनर पसुहार जीत कहि दोष न लावज्यो ॥ ५ ॥ सा० ॥
 वक्क सुधी अऊयण । बोद घणा ठे सातमे ॥ सा० ॥ लागे
 जिणथी पाप । मपरु तूं इण वातमे ॥ ६ ॥ सा० ॥ दस विध
 बोलो साच । श्रीअरिहंत आज्ञा ठे इसी ॥ सा० ॥ पुण्यकलश

(१७२)

गणी सीस । सूत्र रागी ज्ञणे जैतसी ॥ ७ ॥ सा० ॥ इति श्री
सत्तमाध्ययन सज्ञाय संपूर्णम् ॥

॥ अथाष्टमाध्ययन सज्ञाय लिख्यंते ॥

॥ जिनवर गणधर मुनिवरनें कहेरे । हिंसा टाळीनें दया
पाळरे । जू जूवा जीव जाणी ठक्कायनारे । पग पग जयणा करतो
चाळरे ॥ जिन० ॥ १ ॥ टाळे सूक्ष्म आठ विराधनारे । ठोकी
मदमत्सर परमादरे । तप जप खप करी काया सुखवी रे ।
जीते इंद्रिय विषय सवादरे ॥ २ ॥ जिन० ॥ जरा न करे देहा
जाजरीरे न वधे रोग पीमा घटमाहिरे । इंद्रिहीण पणे नहीं
जांलगरे तां लागि धरम करमनो उत्साहरे ॥ ३ ॥ जिन० ॥
क्रोधे वैर वढे घटे प्रीतनी रे । माने विघटे विनय आचार रे ।
माया वाढहेसर नेगमे रे । लोभे विणसे सह संसार रे ॥ ४ ॥
जिन० ॥ ज्योतिष निमित्त सुहना फल कहेरे । मंत्र जंत्र जाळा ऊळा
देष्टरे । कामण दूमण ओषध केळवे रे । किम तरस्येने तारस्ये
केमरे ॥ ५ ॥ जिन० ॥ चीत ज्ञीत न जोवे नारी चीतरी रे ।
वाळे लोचन रवि जिम तेज रे । हीणी खीणी वली सो वरसनी
रे । तिहां पण ब्रतधर न करे हेजरे ॥ ६ ॥ जिन० ॥ कुकनी
वठ्ठला रुरे विद्धी अकी रे । रुरे ब्रह्मचारि नारी शुं तेम रे ।
सिणगार सोजा षटरस खायवोरे । तालपुट जहर हलाहल जेमरे
॥ ७ ॥ जिन० ॥ वसही सयणा सण पाय पूठणो जी । पहि-
लेही लैज्यो लेवा जोगरे । धन धन मुनि ते चंद सूहुरु समारे ।
लहे सुख इह लोगरे ॥ ८ ॥ जिन० ॥ आचार पणही नाम
अणेणमे रे । आठमे सखरा आचार रे । सिद्धांतरी साखे जाखे

(१७३)

जैतसी रे । सूत्रथी आज्यो मुज निस्तार रे ॥ ए ॥ जिनवर० ॥
इति अष्टमाध्ययन सक्ताय संपूर्णम् ॥

॥ अथ नवमाध्ययन सङ्गाय लिख्यते ॥

॥ उलगमी उलगमी करिये गीतारथ गुरू तणी रे । मान
मोमी मद ठोमी । आसातना असातना टाळी नमिये पूजीये ।
बंदिये कर जोर । उलगमी० ॥ १ ॥ सिद्धांत सिद्धांत सुणावे
सखरा वांचने रे । वूठवे अरथ विचार । इंच चंच चंचसूर
जिम सह गुरू सेवीये रे । विनय करी वारं वार । उ० ॥ २ ॥
नवमे विनय समाहि अऊण मेरे । नव नवा अरथ विचार ।
उद्देसे उद्देसे चौथे थिवर वरण व्यारे । समाधि आनक च्यार ।
॥ उ० ॥ ३ ॥ पहिली पहिली विनय समाधि विधि जली रे ।
बीजी सूत्र समाधि । बीजी तप २ चौथी आचारनी रे ।
च्यार जेद आराधि ॥ उ० ॥ ४ ॥ समाधी समाधी आराधे
ते सुख सिद्ध लहे रे । अजर अमर पद टेव । बेकर जोमी
बेकर जोमी वांदे जेतसीरे । गुणवंत श्रीगुरूदेव ॥ ५ ॥ उ० ॥
इति नवमाध्ययन सक्ताय संपूर्णम् ॥

॥ अथ दशमाध्ययन सङ्गाय लिख्यते ॥

॥ ढाढ ॥ अरिहंत वचने दीक्षा आदरी जी । निरूपम रस
जाण । दसम जिह्नुनाम अऊणमें जी वग्गु न वांठे सुजाण
॥ अरि० ॥ १ ॥ प्रथवी न खणे खणावे नहीं जी । पीवे न पावे
सीतल नीर । जाखे न जलावे तेऊ कायने जी । बीजे न बीं
जावे समीर । अरि० ॥ २ ॥ ठेदे न ठेदावे तरुहरी कायने
जी । वरजे बीज सचित्त । पचे न पचावे जोजन रसवती जी ।

(१७४)

तस आवर विध चित्त ॥ अरि० ॥ ३ ॥ पांचे व्रतपाळे पांचे-
 इंघी दमे जी । गाम कंटक सहे धीर । रहे समसांणे परिमा
 पन्निवजे जी । तजे प्रतिबंध सरीर ॥ अरि ॥ ४ ॥ राग द्वेष
 मदमत्सर माया परिहरे जी । नकरे विणज व्यापार । तजे
 तमासा हासा मसकरी जी । वांठे नहीं सतकार ॥ अरि० ॥ ५ ॥
 सरम न चाखे धरम चाखे जलो जी । पामे परम पद सादि
 अनंत । आतम ध्याने आतम उज्जरे जी । वाचे सूत्र सिद्धांत
 ॥ अरि० ॥ ६ ॥ श्रीसिज्जंजवगणधर रच्यो जी । दसवैका-
 लिक सूत्र । सखरो आचार प्ररूप्यो साधुनो जी । मनक ताख्यो
 निज पूत ॥ ७ ॥ संवत सतर सतोतर समें जी । वीकानेर मऊार
 पाठक पुण्यकलसगणी । शिष्य जैतसीजी सिजाय रचि सुखकार
 ॥ ८ ॥ अरि० ॥ इति दसमाध्ययन सजाय संपूर्णम् ॥

॥ अथ कलस लिख्यते ॥

॥ दसवैकालिक सूत्र सुहामणो रे । रच्यो सिज्जंजव स्वाम ।
 अजेण व्याखु वेदा दसे हुवा जी । तिण दीयो एहवो नाम ॥ १ ॥
 दसवैकालिक सूत्र सुहामणो रे । ऊपर चूलिकावे रळीयामणी
 रे । जिम भेरु सिर चूल । सीमंधर स्वामी जणी जहणी
 जणी रे । सखरी ठे वात समूल ॥ दस० ॥ २ ॥ अठारे छाणा
 हो पहिली चूलिकारे । जाणों चतुर सुजाण । हय गय वाहण
 रसी अंकुश सढेरे । वसी हुवे मुनि तिम ठाण ॥ दस० ॥ ३ ॥
 अरती ने वारे विरती आदरे जी । लोपे नहीं जिन लीक ।
 तप जप खप किरिया करे । ते वंदनीक पूजनीक ॥ दस० ॥ ४ ॥
 चूलिका बीजी बोध बीज संपजे रे । बीजी तीजी वात । मुनि-

(१७५)

वर समता जर संबर रमे रे । धरमे जीनी सात धात ॥ दस०
॥ ५ ॥ संवेगी सोजागी वैरागी जती रे । पाळे निरमल सील ।
केवल दंसणपामी जवजल तरी जी पामे अविचल लील ॥
दस० ॥ ६ ॥ सुणतां जणतां सिद्धांत वाचतां जी । जलसे
अंगो अंग । नव नव मंगल पुण्य कलस सदा जी । जयतसी
जय जय रंग ॥ दस० ॥ इति श्री दसवैकालिक सूत्र सजाय
पंक्ति जयतसी जी कृत संपूर्णम् ॥

॥ अथ श्रीद्विमुखराजानी सज्ञाय लिख्यते ॥

॥ नयरी कपिलानो धणी रे । जय राज गुण खाणी । न्याये
नित पाळे प्रजा रे । गुणमाळा पंढराणी ॥ १ ॥ डुमूहराय बीजो
प्रत्येकबुद्ध । वैरागे मन वालियो रे । समकित पाळे सूद्ध ॥ दु० ॥
धरती खणतां निसर्यो रे । मुगट एक अजिराम मुख ॥ बीजो
प्रतिबिंबियो रे । तिण द्विमुखहुवो नाम ॥ दु० ॥ २ ॥ मुगट लेवा
जणी मांढीयो रे । चंरुप्रद्योत संग्राम । पिण अन्याय कूशीलीयो
रे । किम सरे तेहनां काम ॥ दु० ॥ ३ ॥ इंद्रध्वज अति सिणगारीयो
रे । जोतां त्रिपत न थाय । सकल लोक खेले रमे रे । महोत्सव
मांढ्यो राय ॥ दु० ॥ ४ ॥ तिहां जाइ इंद्र ध्वज देखीयो रे ।
पड्यो मलमूत्र मजार । हा हा शोजा कारमी रे । ए सहु अशिर
संसार ॥ दु० ॥ ५ ॥ वैरागे मन वालियो रे । लीधो संजम जार ।
तप संजम कीधा आकरा रे । पाम्या जवनो पार ॥ दु० ॥ ६ ॥
बीजो प्रत्येक बुद्ध्यो रे । डुमूह नामे रिषिराय । समयसुंदर
कहे साधुने रे । नित नित प्रणमुं पाय ॥ दु० ॥ ७ ॥ इति
द्विमुखराजानी सजाय संपूर्णम् ॥

(१७६)

॥ अथ नमीराजानी सझाय लिख्यते ॥

॥ नयर सुदरसण राय । होजी मणिरथ राज करे तिहां ।
 कीधो सबल अन्याय । होजी जुगबाहु बंधव मारीयो ॥ १ ॥
 मयण रेहा गइ नाश होजी जायो पुत्र उद्यानमें । पनीय
 विद्याधर पास । पण शील राख्यो सावतो । पदमरथ चूपाव
 ॥ २ ॥ होजी घोमे अपहर्यो आवीयो । तेणे ते लीधो बाल ।
 होजी पुत्र पावो मोटो कीयो । शत्रु नम्या सहु ताम ॥ ३ ॥
 होजी नमी एवुं नाम आपीयुं । थयो मिथिलानो राय हो जी
 सहस अंतेउरसुं रमे । दाघज्वर चढ्यो देह हो जी करम-
 थकी बूटे नहीं । अशिर सहु रिझि एह । होजी नमी राजा
 संजम लियो । इंज परख्यो आप ॥ ४ ॥ हो जी चढते परि-
 णामे चढ्यो । प्रणम्या सुरनर राय । हो जी समयसुंदर कहे
 साधुना । नित्य नित्य प्रणमुं पाय ॥ ५ ॥ इति नमीराजानी
 सझाय सपूर्ण ॥

॥ अथ नभगति राजानी सझाय लिख्यते ॥

॥ पुंड्रपुर वर्धन राजीयो । म्हांकी सहीयर सिंहरथ नाम
 नरिंदरे । इकदिन घोमे अप हर्यो म्हांकी० । पनीयो अटवी
 मांहीरे ॥ १ ॥ परवत ऊपर पेरवीयो ॥ म्हांकी० ॥ सतजूमिठ
 आवास रे । कनकमाला विद्याधरी ॥ म्हांकी० ॥ प्रणमी प्रेम
 उल्लासरे ॥ २ ॥ नगरी जणी राजा निसर्यो ॥ म्हांकी० ॥ नज
 गइ नाम कहाय रे । मारगमें आंबो मिट्यो ॥ म्हांकी० ॥
 सुंदर फल फूल पान रे ॥ ३ ॥ कोयल करे टहुकरा ॥ म्हांकी० ॥
 मांजर रही महकाय रे । राजा इक मांजर ग्रही ॥ म्हांकी० ॥

(१७७)

तिम भंत्री प्रधान रे ॥ ४ ॥ वलतो राजा ते वढ्यो ॥ म्हांकी० ॥
 वृद्ध दीगोवीणायरे । शोजा सघली कारमी ॥ म्हांकी० ॥
 खीणमें खेरु आयरे ॥ ५ ॥ जातिस्मरण पामीयो ॥ म्हांकी० ॥
 संयम पावे सूझ रे । समयसुंदर कहे साधुने ॥ म्हांकी० ॥
 चोथा प्रत्येक बुझ हो ॥ ६ ॥ इति च्यार प्रत्येक बुझ सजाय
 अंतर्गतनजगति राजानी सजाय संपूर्ण ॥

॥ अथ श्रीजिनकृपाचंद्रसूरि रचित प्रथम कषाय
 सज्ञाय लिख्यते ॥

क्रोध मकरसो जोला प्राणियारे । क्रोधथी आये क्रोरु कले-
 सरे । आधि व्याधि वधे घणीरे । धर्मनो रहे नहिं लव लेसरे
 ॥ १ ॥ बहुकाले जे तप जप आदरे रे । क्रोधथी खिणमां खेरु
 आयरे । कुणाला नगरीना मुनि जाणिये रे । क्रोधथी दुरगतिमां
 ले जायरे ॥ २ ॥ ढूण ढूण मां जे क्रोध करे मुनि रे । पापश्रमण
 ते कहिवाय रे । शिष्यना ऊपर क्रोधकरी अयो रे । चंरुको-
 शियो कह्यो जिनराय रे ॥ ३ ॥ पोताना आत्मगुण बाळे सहि
 रे । पठे परनो घर बाळंतरे । अग्निसमान जाणो तुमे क्रोधने
 रे । जे त्यागे ते मोठा कहंत रे ॥ ४ ॥ अनंतानुबंध्यादिक
 चउ जेद थी रे । न लहे दरशन आदि समृद्धि रे । सूरि
 कृपाचंद्र कहे धारज्योरे । ह्माथी पामे अविचल रिद्ध रे ।
 इति संपूर्ण ॥

॥ अथ द्वितीय कषाय लिख्यते ॥

मानव जव पामी करी जी । विनय करो निशिदीस । मान
 महा गज टाळवाजी । जाले श्रीजगदीस । चतुर नर मेळो

(१७८)

माननी वात । जिम आय सुख सात । च० मे० ॥ १ ॥ मोह
 महाराजा तणो जी । मान ए अंगज जाण । जाति मदादिक
 एहना जी । परिकर जाणो सुजाण ॥ च० ॥ मे० ॥ २ ॥
 मान तणे वस जे पड्या जी । तेहज रुट्या संसार । मान
 त्यागथी बाहूवली जी । पायो केवल सार ॥ च० ॥ मे० ॥ ३ ॥
 विनय थी विद्या संपजे जी । समकित लहे सुखकार । चारित्र
 पाळे निरमलो जी । पोहचे मुक्ति मजार ॥ च० ॥ मे० ॥ ४ ॥
 रावण राज गमावीयो जी । डुर्योधन दुख लीन । प्रतिविष्णु
 नरके गयाजी । माननी संगति कीन ॥ च० ॥ मे० ॥ ५ ॥
 विनय मूल जिनधर्मनो जी । जाख्यो श्रीजिनराज सूरि कृपा
 चंद्र गुणस्तवेजी । विनय जाणो सिरताज ॥ च० ॥ मे० ॥ ६ ॥
 इति मान सजाय ॥

॥ अथ मायानी सज्ञाय लिख्यते ॥

॥ माया विषवेली । १ । एतो दे दुरगतिमां ली । माया विष
 वेली० ॥ ए आंकरी ॥ माया वेदरी मनमां उगी । आर्यव
 कीले उखेली ॥ १ ॥ मायावि० ॥ माया काया जगमें फूठी
 ममता मांहि कहेली ॥ २ ॥ माया० ॥ कपट दपट करि लोकने
 धूते । बहू रूपे जर मेली ॥ माया० ॥ ३ ॥ आपाढ चूति ये
 माया मूकी । लही सिव पद नी सेली ॥ माया० ॥ ४ ॥
 महि जिनेश्वर पूर्व जवमे मित्रथी माया करेली ॥ माया०
 ॥ ५ ॥ स्त्रीतीर्थकर पाम्या तेहथी । उत्तम गुण गण मेली
 ॥ माया० ॥ ६ ॥ धूतारा बहुमायाकरके धूते जग जन हेली

(१७९)

॥ माया० ॥ ७ ॥ माया त्याग करो गुरु संगे । कृपाचंद्र सुख
वरेली ॥ माया० ॥ ८ ॥ इति मायानी सत्ताय ॥

॥ अथ लोभनी सझाय लिख्यते ॥

॥ राग जर्तारि ॥ लोच तजो जवि प्राणिया लोचे सब गुण
जावे लोचे सुख नवि हूवे कदा तो किम निज गुण पावे लो०
॥ १ ॥ सागर सेठ बहु लोचनीयो नरक गयो निरधार मम्मण
तिम बहूलाजन अयापुरगतिना जरतार ॥ लो० ॥ २ ॥
सुखुम चक्री साधन जणी लोच पिशाच ग्रहाणो मध्य समुद्रमां
बूनीयो अयो नरकनो राणो ॥ लो० ॥ ३ ॥ सुखम लोच जिहां
लगे शिव सुख अजिवाषा लोच शत्रु दूरे करी केवलज्ञान
प्रकाशा ॥ लो० ॥ ४ ॥ च्यार जेद लोचना कह्या जिणगण-
धर देवे तेहतजी लहे क्रम अकी निज गुणने सेवे ॥ लो० ॥ ५ ॥
च्यार कषाय निवारवा कषाय गंजण तप कीजे कृपाचंद्रसूरि
झ जणे वंजित फल लीजे ॥ लो० ॥ ६ ॥ इति लोच सत्ताय ॥

॥ अथ दीवालीनी सझाय लिख्यते ॥

॥ हारे मारे ठाम धर्मना साढा पचवीश देश जो ॥ ए देशी ॥
हारे मारे दीवाली दिन आव्यो सजनी जाणजो । वीर जिने-
श्वर अंतिम चउमासी रह्यारे लो ॥ १ ॥ हारे मारे पावापु-
रीमां वसीया त्रिजुवन नाथ जो । सोळे पहेर लगे देशना
दीधी सुखकरूरे लो ॥ २ ॥ हारे मारे पुन्यपादराजा पूठे
सुहणानो अर्थ जो । जावी फलकह्यो पंचम आरानो सहीरे
लो ॥ ३ ॥ हारे मारे गौतम स्वामीने मुक्या बोधन काज जो ।
अमावसनी रजनी ये प्रजुसिवपद वर्यो रे लो ॥ ४ ॥ हारे मारे

(१८०)

चोसठ सुरपति आख्या तत खिणतामजो । कट्याणक निर्वा-
 णनो उन्नव सोकशुं रे लो ॥ ५ ॥ हारे मारे पाठावलता गौतम
 जाण्यो निर्वाणजो । वज्राहत परे मुठित अई जागृत अयारे
 लो ॥ ६ ॥ हारे मारे विविध विलापकरे श्रीगौतम स्वामी
 जो । वीतराग अई केवललब्धि पामीयारे लो ॥ ७ ॥ हारे
 मारे काशी कोसल देश तणा गणराय जो । अढारे मिल्ति
 पोसह विधिशुं आदर्योरे लो ॥ ८ ॥ हारे मारे जाव उद्योत
 गयां अकां द्रव्य उद्योत जो । रथण मुकीने दीवाली करी तिन
 समेरे लो ॥ ९ ॥ हारे मारे गौतम केवल महिमा करे इन्द्रजो ।
 ज्ञाइ बीज जमाळ्यो वेहनी ये ज्ञाइनं रे लो ॥ १० ॥ हारे
 मारे दीवाली नो ठठकरी चौवीहारजो । सोल पहोरनो पोस-
 हतप आराधियेरे लो ॥ ११ ॥ हारे मारे गुणनो करी पर
 ज्ञाते मंगल काजजो । गौतम स्वामीनुं एकासणो करे जावशुं रे
 लो ॥ १२ ॥ दीवाली पर्व लोकोत्तर लोकीकजो । परसिध अयो
 कारतिकवदी अमासे रे लो ॥ १३ ॥ हारे मारे पर्वाराधन करो
 जवि मनउठरंग जो । जिनकृपाचंद्रसूरि कहे मुख संपति
 वरो रे लो ॥ १४ ॥ हारे मारे ॥ इति दीवाली सजाय ॥

॥ अथ श्री पर्युषण पर्वनी सझाय लिख्यते ॥

॥ देशी यतनी ॥ सखी पर्व पजुषण आख्या । जविजनना
 मनमां ज्ञाव्या । एमां आश्रव पांच हटाव्या एतो सर्व जीव
 सुखपाव्या सनेही पर्वपजुषण सेवो । एतो सेवी शिव सुख देवो ।
 सनेही पर्व ॥ १ ॥ श्रीवीर जिनेश्वर जाखे । ए पर्व सेवो
 श्रुत साखे । श्रीजगन्नाथ स्वामी दाखे । एतो कटपसूत्र इम

(१८१)

आखे ॥ स० ॥ पर्व० ॥ २ ॥ आठ दीवस अमर पलावो ।
 जिनचैत्ये पूजा रचावो । कटपसूत्र घरे पधरावो । देवे रात्रि
 जागो जले जावे ॥ स० ॥ पर्व० ॥ ३ ॥ रथ हय वर गज सण
 गारे । साशननी शोजा वधारे । वाजित्र ध्वनि मनुहारे । वर
 घोसो सजे दिख सारे ॥ स० ॥ पर्व० ॥ ४ ॥ आसंवर करीने
 लावे । श्री कटपसूत्र शुज जावे । सदगुरुने हाथे छावे । सुहवमिख
 मंगल गावे ॥ स० ॥ पर्व० ॥ ५ ॥ सदगुरुनी मीठी वाणी । सुणो
 चउ विह संघ गुण खाणि मनमा अति उद्वट आणी । संसार तरे
 जवि प्राणी ॥ स० पर्व० ॥ ६ ॥ इकवीश वार सुणी जे । पूजापरजावना
 कीजे । ठठ अठम चौथकरी जे । सुणी वीर जन्म जस लीजे
 ॥ स० ॥ पर्व० ॥ ७ ॥ आषाढ चोमासेथी जाणो । पचास दिवस पर
 माणो । संवत्तरी पर्व कहाणो । जाखे श्रीजिनवर जाणो ॥ स० ॥
 पर्व० ॥ ८ ॥ इम पर्व आराधन करीये । पंच कारण मनमां
 धरीये । श्री जिनवाणी अनुसरीये । कृपाचंज सूरि जस वरीये
 ॥ स० ॥ पर्व० ॥ ९ ॥ इति श्री पजुषण पर्वनी सजाय संपूर्ण ॥

॥ अथ बीजनं चैत्यवन्दन लिख्यते ॥

॥ द्विविध धर्म जिनवर कह्यो । साधु श्रावकनो जाण ।
 शिक्षा दोय सेवो सदा । ग्रहणा सेवन आण ॥ १ ॥ धर्म शुक्ल
 दुग ध्यान ऐ ध्यावो चतुरसुजाण । आर्त्त रौज दोय परिहरो ।
 त्रिकरण शुचि महिरान ॥ २ ॥ अजिनंदन जन्म्या प्रजु ।
 सुमति अर चविया । वासु पूज्य अया केवली । शीतल शिव
 सुख वरिया ॥ ३ ॥ सीमंधर युगमंधरा । बीस विहर मान
 होय । राग द्वेषनो त्याग करी । निश्चय व्यवहार जोय ॥ ४ ॥

(१८१)

बीज दिवस आराधिये ए । ज्ञान तिथी सुविहाण । सूरिकृपा-
चंद्र सेवतां । तपथी कोरु कट्याण ॥ १ ॥ इति बीजतिथीनो
चैत्य वंदन संपूर्णम् ॥

॥ अथ श्री पंचमी चैत्यवंदन ॥

॥ पांच ज्ञान प्रगटायवा । पंचमी तप सुप्रधान । आराधो
जबि इकमने । प्रगटे ज्ञान निधान ॥ १ ॥ अवग्रहादिक जाणि
यें । मति अछावीश सार चवद वीश जेद श्रुततणा । अवधि
ठ असंख्य प्रकार ॥ २ ॥ मनःपर्यव दुग जेद ठे । केवल सकल
प्रकाश । लोका लोक स्वरूपनों । ज्ञायक ज्ञान एखास ॥ ३ ॥
सर्वा राधक ज्ञानने । जाख्यो श्री जगदीश । सासोस्वासमां
कर्मनों ह्यकरे वीशवावीश ॥ ४ ॥ लघु मध्यम उत्कृष्ट पंच ।
मास वरिस जावजीव । विधि पूर्वक आराधतां । पामे ज्ञानस
दीव ॥ ५ ॥ दोयपरोक्ष प्रत्यक्षतीन । श्रुत उपगारी जाण ।
सूरि कृपाचंद्र प्रणमतां लहियें निर्मल नाण ॥ ६ ॥ इति पंचमी
चैत्यवंदन संपूर्ण ॥

॥ अथ श्री पंचमी थुह लिख्यते ॥

॥ श्रीनेमिः पंचरूपत्रिदशपतिकृतप्राज्यजन्माजिपेक ।
श्रंचत्पंचाक्षमत्तद्विरदमदजिदा पंचवक्रोपमानः । निर्मुक्त
पंचदेह्याः परमसुखमयप्रास्तकर्मप्रपंचः । कट्याणं पंचमी सत्त-
पसि वितनुतां पंचम ज्ञानवान् वः ॥ १ ॥ संप्रीणन् सच्चको-
रान् शिवतिलकसमः कौशिकानंदमूर्तिः । पुण्याब्धि प्रीतिदायी
सितरुचिरिव यः स्वीयगोजिस्तमांसि । सांझाणि ध्वंसमानः
सकल कुवलयोद्धास मुच्चैश्चकार । ज्ञानं पुण्याज्जिनौघः सत्त-

(१८३)

पसि जविनां पंचमीवासरस्य ॥ २ ॥ पीत्वा नानाजिधार्या
मृतरसमसमं यांति यास्यंति जग्मुः । जीवा यस्मादनेके विधि
वदमरतां प्राज्यनिर्वाण पुर्याम् । यात्वा देवाधिदेवागमदशम
सुधा कुंरु मानंद हेतु । स्तत्पंचम्या स्तपस्युद्यत विशदधियां
जवीनामस्तु नित्यं ॥ ३ ॥ स्वणालंकार वटगन्मणि किरण गण-
ध्वस्त नित्यांधकारा । हुंकारा रावदूरी कृत सुकृत जनव्रातविघ्न
प्रचारा । देवी श्री अंबिकाख्या जिनवर चरणान्नोज जृंगी
समाना । पंचम्यन्ह स्तपोर्थ वितरतु कुशलं धीमतां सावधान
॥ ४ ॥ इति शुद्ध संपूर्णम् ॥

॥ अथ रांदेर श्री ऋषभ जीणचैत्य प्रतिष्ठा
स्तवनं लिख्यते ॥

(राग)सारंग॥ ऋषभ चरणकज ध्यावो मन जमरा ॥ १ ॥ पर-
मानंद रस पावो ॥ मन ज० ॥ १ ॥ अपर कमल तुहिन
संयोगे । मुद्रित होय कमलावे ॥ म० ॥ २ ॥ प्रचुपद पंकज
अहनिशि विकसे । तेहथी चित ललचावे ॥ मन ज० ॥ ३ ॥
चंद्रविकासी कुमुद कुमुदनी । दिनमे ते मुरजावे ॥ म० ॥ ४ ॥
जिनपादांबुज निरुपमदेखी । अंतर ज्योति जगावे ॥
म० ॥ ५ ॥ तन मन थिर कर जिन कज ध्यावे । रूपातीत
सुख पावे ॥ म० ॥ ६ ॥ प्रथम जिनेसर प्रथम धराधिप
प्रथम मुनि जग गावे ॥ म० ॥ ७ ॥ प्रथम जगत गुरु
जिन उपगारि । प्रजापति नाम धरावे ॥ म० ॥ ८ ॥
महा गोप महा माहन प्रभु जी । जव अटवी सत्थ वाहक
हावे ॥ म० ॥ ९ ॥ जव जलधि निर्यामक जगपति

(१८४)

सुजश सदा सुकहावे ॥ म० ॥ ३० ॥ १० ॥ उगणीमें चमोत्तर
बरसे । माघ शुदि मन जावे ॥ म० ॥ ३० ॥ ११ ॥ शुदि
दशमी रांदेर नगरमां । जिनचैत्ये पधरावे ॥ म० ॥ ३० ॥ १२ ॥
श्रीजिन कृपाचंझ सूरि जक्तें । संत सुयश मिलगावे ॥ म० ॥
३० ॥ १३ ॥ इति रांदेर मध्ये जीर्ण चैत्योद्गारे श्री रिपञ्ज
जिन विंब प्रतिष्ठा स्तवनं संपूर्ण ॥

॥ अथ अष्टमीनुं चैत्यवंदन लिख्यते ॥

॥ अठमदिन आराधिये । प्रवचन माता सार । अष्टसिद्धि
आपे सदा । कापे कुमति कुगार ॥ १ ॥ आठमद निवारिनें ।
अष्टकर्म करि अंत । श्रावण सुदि आठम दिने । पासजी लह्यो
जव अंत ॥ २ ॥ जादरवा वदि आठमें । सुपास चव्या जग जाण ।
माघ सुदि जन्म्या अजित फागन संजव चव्यां जाण ॥ ३ ॥ चैतर
वदि आठम रिपञ्ज । जन्म दीक्षा वे जाण । वैसाखसित अष्टमी ।
अजिनंदन निर्वाण ॥ ४ ॥ एहिज तिथी जन्म्या सुमति ।
जेठ वदि मुनिः सुव्रत । आषाढ सुदि आठमें । नेमि जिनेसर
निर्वृत ॥ ५ ॥ श्रावण वदि आठम दिने । नमि जनम्या जिन
जाण । पोसह करो आठपहेरनो । जिम लहो गुण मणि खाण
॥ ६ ॥ अष्टमी इम आराधिये । त्रिकरण करि इकगोर ।
कृपाचंझसूरि जवितणा । तूटे कर्म कगोर ॥ ७ ॥ इति
अष्टमी चैत्यवंदन ॥

॥ अथ एकाशीनुं चैत्यवंदन लिख्यते ॥

॥ श्री मल्लि त्रिभुवन धणी । जन्म दीक्षाने ज्ञान । कट्या-
एक एकादशी । मगसर शुदि मन आण ॥ १ ॥ अर पारस

(१८९)

दीक्षाग्रही । एकादशी दिन जाण । रिषज्ञ अजित सुमति
नमि । पामे केवलज्ञान ॥ २ ॥ पद्मप्रभु सिवपुर लह्यो । एका-
दशी अतिरुमी । इग्यारे अंग आराधवा । एतिथी नहीं कूमी
॥ ३ ॥ इग्यारे गणधर थया । द्वादश अंगरचनार । कृपा
चंद्र सूरि सेवतां । पामे जवनो पार ॥ ४ ॥ इति एका-
दशी चैत्यवंदन ॥

॥ अथ १० शीतलजिन चैत्यवंदन लिख्यते ॥

॥ शीतल जिनपति जगतिखो । सांति सुधारस सार । अंतर
ताप बुजायवा । प्रभु दरसण जलधार ॥ १ ॥ सुग्रीव कुलनज
दिनमणि । नंदा मात सुजात । तीन जुवन तारण तरण ।
प्रभुजी गो विख्यात ॥ २ ॥ अंतर वैरी नमायवा । नमि सेवो
जगदीश । पारस फरसन तें हुवे । पावन विसवा वीश ॥ ३ ॥
जगणीसैं तेहोत्तरे । बुहारी आप्या ईश । प्रभुपद पंकजमां
नमें ॥ कृपाचंद्रसूरीश ॥ ४ ॥ इति १० शीतल जिन
चैत्यवंदन ॥

॥ अथ १२ वासुपूज्य जिन चैत्य वंदन लिख्यते ॥

॥ वारम जिनवर वंदिये । वासु पूज्य जिनचंद । रक्तवरण
द्युति सुंदरू । मोहे सुर नर इंद ॥ १ ॥ सित्तर धनुषनी देहमी
लाख बहुत्तर आय । त्रिकरण जोगे आराधतां । निजगुण
निर्मल आय ॥ २ ॥ देरासर जलो दीपतो ए ॥ बुहारी
नगर मकार । सूरि कृपाचंद्र सेवतां । पामे जग जयकार ॥ ३ ॥
इति श्री वासुपूज्य जिन चैत्यवंदन संपूर्ण ॥

(१८६)

॥ अथ पर्युषण पर्वनो चैत्य वंदन लिख्यते ॥

॥ श्रीवीरजिनेसर जाखियो पर्वोमां सिरदार । रत्नोमां
चिंतामणि । गिरिमां शत्रुंजय सार ॥ १ ॥ लोकिक लोकोत्तर
वदि । पर्व घणा दिक्षु धार । पञ्जुषण समको नहीं । बोद्ध्या
शास्त्र मज्जार ॥ २ ॥ नंदीसर दीपे जइ । उज्जव करे सुर राज ।
तिम श्रावक आराधतां । सारे वांछित काज ॥ ३ ॥ आस्रव
कषाय निवारिने । सामायक करो शुद्ध । जिन पूजा पर
जावना । करिने तरो जव बुद्ध ॥ ४ ॥ कट्पसूत्र सुणो इक
मना । संवत्तरी पम्किमिये कृपाचंजसूरि सेवतां जव मांनवि
जमिये ॥ ५ ॥ इति श्री पञ्जुषण पर्वनो चैत्य वंदन संपूर्णम् ॥

॥ अथ श्री दीपमालिका चैत्य वंदन लिख्यते ॥

॥ जय जय श्री जिनवर्द्धमान । सोवन समवान । सिंह
लंछन सिद्धार्थराय त्रिशला सुत ज्ञान ॥ १ ॥ वरस बहुत्तर
आळ देह कर सत्त प्रमाण । ऋषजादिक सम जास वंस ।
इदवाग सम जाण ॥ २ ॥ ठठ जत्त संजम द्वियोए । कुंरुग्राम
पुर गाम । गणधर इग्यारे सहित । पायो शिव पुर स्वाम
॥ ३ ॥ चवद सहस मुनि स्वामी सीस । ठत्तीस सहस । श्रमणी
श्रावक एक लाख । गुण सट्सहस ॥ ४ ॥ तीन लाख
श्राविका । वली सहस अठार । सुर मातंग सिद्धाधिका । नित
सानिधकार ॥ ५ ॥ एकाकी पावा पुरीए । ठठ जत्त सुजाण ।
प्रभु पोहता अमृतपदे । करो संघ कट्याण ॥ ६ ॥ इति श्री
दीपमालिका चैत्य वंदन ॥

(१८७)

॥ अथ द्वितीय दीवालीनो चैत्य वंदन लिख्यते ॥

॥ सिद्धार्थ कुल दिनमणि । त्रिसद्वानो जायो । अंतिम
चोमासी । प्रभु पावा पुरी आयो ॥ १ ॥ कातिवदि अमावसे ।
सोद पहोर परसिद्ध । देशना दीधी वीर जिन । अनुपम सिव
सुख लीज ॥ २ ॥ गौतम स्वामीने ऊपनो । केवल ज्ञान उदार ।
दीवाली परजातमां । सहु संघने सुखकार ॥ ३ ॥ जाइ बीजनो
पर्व थयो । सोक निवारण काज । दीवाली आराधतां । सारे
वंडित काज ॥ ४ ॥ ठठ करि गुणनो करो । चाढो निवेदसार ।
कृपाचंङ्सूरि सेवतां । पामे जवनोपार ॥ ५ ॥ इति श्री
दीवाली चैत्य वंदन संपूर्णम् ॥

॥ अथ बीजनी थुइ लिख्यते ॥

॥ वासपूज जिन अंतर जामी । मन विसरामी स्वामी जी,
जविजन । तारण सिव सुख कारण, निजगुणना प्रभु कामी
जी बीज दिवस जिनवर शिव सुखकर । चंङ विमाने पामी जी
नगर बुहारिमां मनुहारि सेवो जिन सुख धामी जी ॥ १ ॥
वासु पूज्य पद्म प्रभु राता । चंङ सुविधि जिन धवला जी
महि पास दोय नीला जाणो । मुनि सुव्रत नेमी काला जी
आठ त्रिगुण जगनायक लायक । सोवन वरण सुहाया जी
बीज दीवश नव नव चउदिक जिन वंडु अहनिशि पाया जी
॥ २ ॥ पुविध धर्म जिनवर प्रकाश्यो । अर्थ अधिक सुख-
कारि जी । सूत्रे करि गणधर गुरुं ज्ञाख्यो । जविजनना उप-
गारि जी । दोय शिखा दोय नयनिहेपा । चउजंगी मन आणो
जी बीज । आराधि संपदा साधि । परमारथ पहिचाणो जी

(१८८)

॥ ३ ॥ बीज दिवस उपवास करी जे । पम्कमणादिक सारो जी । एतप सुरतरु सरिखो जाणो । निरुपम सुख दातारो जी कुमार यहु तिम शासन देवी । चंभा सानिध चूरि जी । शुच फल दायक संघने होज्यो । श्रीजिनकृपाचंजसूरी जी ॥ ४ ॥ इति बीजनी शुद्ध संपूर्णा ॥

॥ अथ श्री पञ्चषण पर्वनी शुद्ध लिख्यते ॥

॥ वीर जिनेसर जग अलवेसर । राजग्रही समोसरिया जी पर्व पञ्चषण इण परिं जाखे । चउविह संघ परिवरिया जी आषाढ चोमासाथी पच्चाश । दिननी संख्या जाणो जी । संघ छरी पम्कमणो करिने । आतम निजघर आणो जी ॥ १ ॥ दोय राता दोय धोला जिनपति । दोय कादा दोय नीलाजी लांनन वरण प्रमाण सुसोजित । सोले जिनवर पीलाजी । सतरे जेदी पूजा करिने । चैत्यपरवामी करी जे जी । परवपञ्चषण पुरव पुन्ये । पाम्या लाज जाणी जे जी ॥ २ ॥ कटपसूत्र निज घरे पधरावी । रात्रि गो तिहां कीजे जी । वरघोमो सजि संघ मलिने । सद्गुरुने आणी दीजे जी । नव इग्यारे तेरे वायण । सुणिने डुरगति वारो जी । पूजा प्रजावना सद्गुरु जक्ति । करिने जन्म सुधारो जी ॥ ३ ॥ साहमीवज्जल करिये जावे । वारं वार उजमंता जी । केइ शीयल तप संयम पावे । जाव अधिक उलसंता जी । आठ दिवस पञ्चषण सेवो । जिम सेवे सुर इंदा जी । सुयदेवी सुपसाये । जाखे कृपाचंज सूरिंदा जी ॥ ४ ॥ इति श्री पञ्चषण पर्वनी शुद्ध संपूर्णा ॥

(१८९)

॥ अथ ठीक विचार सझाय ॥

॥ ठीक शुकननो कहुं विचार । सुगुरु समीप सुण्यो में
सार । आगदमां जो ठीकज होय । अशुचतणी जाणे जो
कोय ॥ १ ॥ पहेला शुकन हुवा शुच घणा । ठीक हुवां निर-
फलते तणां । ठीकज हुवां पढी जो जाण । शुकनहुवां ते करो
प्रमाण ॥ २ ॥ मावी ठीक होय अर्ध फल कहे । जमणी ठीक
वूरी सहुकहे । पूंठे ठीक सुखदायक सही । घणी ठीकते निर-
फल कही ॥ ३ ॥ हांसे जय उपाधीयेकरी । हठ घणो मन
मांहे धरी । एक ठीक ते निरफल जाण । कूतर ठीक तो निः
खर जाण ॥ ४ ॥ मंजार ठीक ते मरणज करे । इसी ठीक
कष्टकारी सरे । वस्तु वेचतां ठीकज होय आण्युं करियाणुं मोघुं
होय ॥ ५ ॥ वस्तु लेतां ठीकज होय । वमणो लाज सघदानो
जोय । गइ वस्तु जो जोवा जाय । ठीक होय तो लाज न
आय ॥ ६ ॥ नवां वस्त्र वली पहरेतां । ठीक होये आगद
अणठतां । जोजन होम पूजानुं काम । मंगलिक धर्म सुठाम
॥ ७ ॥ काम एटलां कीधानी अंत । वली क्रिया करावेखंत ।
रति स्नान करीने रहे । ठीक होयतो पुत्रज लहे ॥ ८ ॥ रुतु-
वंतीने दीधे दान । पढी होवे पुत्र निदान । वैरी जीती जाशुं
जोय । ठीके वैरी सबलो होय ॥ ९ ॥ रोगी काज वैद्य तेमवा ।
जातां ठीके जोनव नवा ते रोगीने मृत्यु जाणीये । काम विना वैद्य
नाणीये ॥ १० ॥ वैद्य रोगीने घरे आवतां । ठीक होये औषध
आपतां । रोगी तणो रोगते समे । आहार लेते जमवुं गमे ॥ ११ ॥
व्यापारे लिधे व्यापार । ठीक होय तो वृद्धि अपार । लेखुं

(१९०)

शुद्ध दीधुं रायने । ठीक फोक आये तेहने ॥ १२ ॥ पाणी
पीतां अथ प्रीसंवाद । ठीक दृष्टि दोष अनिवाद । नवे घरे
वसवा आवीये । ठीक होये ते उचाळीये ॥ १३ ॥ व्याजे ज्वय
केहने आपतां वली पृथ्विमां धन दाटतां । कर्ष जोवा जातां
वली । वृष्टि होय पुहवी मनरली ॥ १४ ॥ ठीक शुक्ल नर
जाणे जेह । पग पग संपद पामे तेह । ठीक विचार जाणे
जो कोइ । रुद्धि वृद्धि कट्याणज होय ॥ १५ ॥ इति ठीक
विचार सजाय ॥

॥ अथ श्री अश्मत्ता मुनिनी सज्ञाय लिख्यते ॥

॥ ढाल १ ली ॥ वीरजी आव्यारे चंपावनके उद्यान
एदेशी ॥ शासन स्वामिरे । निरमलनामि । शिवगति गामिरे ।
वीर जिनेसरु ॥ १ ॥ नगर पोह्हासे रे । जविक उह्हासे । श्री
वनउद्याने रे । स्वामि समोसखा ॥ २ ॥ राजा तिहां राजेरे ।
चढत दिवाजे ॥ राजसमाजे रे । विजय नरेसरु ॥ ३ ॥ गुण
मणि खाणी रे । श्री देवीराणी । अश्मत्तो नामे नंदन तेहने
॥ ४ ॥ कुंमर कुमारी रे । बहु सुकुमारी । तेह संघाथे रे । निज
उन्नरंगशुं ॥ ५ ॥ इंद्र ध्वज ठामे रे । कौतुककामे । कुमर अश्
मत्तो रे । रमतो आवीयो ॥ ६ ॥ प्रभु आणापामी रे । गौतम
स्वामि । गोचरी आव्यारे । तिहांकणे ते समे ॥ ७ ॥ कुमर
अश् मत्ते रे । निरमलचित्ते । गौतम पासे रे । आवी इम कहुं
॥ ८ ॥ कुण तुमे नामेरे । फरो किण कामे । तव कहे गौतमरे ।
वाणी अति जली ॥ ९ ॥ साधु आचारी रे । अमे ब्रह्मचारी ।
गोचरी जमियें रे । देवाणुपिया ॥ १० ॥ मुज घर आवोरे ।

(१९१)

जिह्वापावो । इम कही आंगुलि रे । जाली गुरु तणी ॥ ११ ॥
 निज घर लावे रे । दिखसुखपावे । श्री देवी निरखीरे । हरखि
 अति घणी ॥ १२ ॥ आसन ठोनी रे । बेकर जोनी । वांदी
 पन्डितजी रे । गुरु बोलावीया ॥ १३ ॥ ढाल २ जी ॥ आवीरे
 पनोती जरासिंधने एदेशी । तवकहे कुंमर गौतम जणी । किहां
 वसो ठो तुमे स्वामरे । गौतम कहे पुर परिस रे । जिहां अम
 गुरु गुणधाम रे । वीर जिनवर त्रिचुवनधणी ॥ १४ ॥ ए
 आंकणी ॥ कुंमर कहे हुं पण प्रभुजीने । वांदिशुं आजतुम
 साथरे । जिमसुख तिमकरो गुरु कहे । आवे ते जिहां जग-
 नाथरे ॥ वीर ० ॥ १५ ॥ विनय करी कुंमर बेसे तिहां । सेवतो
 प्रभु तणा पायरे । धर्म देशना जिनवर दिये । सांजली हर-
 खित आयरे ॥ वीर ० ॥ १६ ॥ कुमरकहे माता जणी । पूछी
 लेशुं संयम जार रे । प्रभु कहे जिम सुख तिम करो । मकरो
 प्रतिबंध लगारे ॥ वीरजि ० ॥ १७ ॥ कुमर घर आवी मातजी ।
 तातजी करी कृपासार रे । अनुमति दीजिये मुज जणी । लेश
 हुं संयम जार रे ॥ वीर ० ॥ १८ ॥ मात कहे पुत्र तुं बाल ठे ।
 शुं समजे ब्रत वात रे । कुमर कहे जेह जाणुं अबुं ते नवि
 जाणुं हुं मात रे ॥ वीर ० ॥ १९ ॥ जेहवलि हुं नवि जाणुं
 अबुं । जाणुं बुं मातजी तेहरे । इम सुणी माता पिता जणे ।
 कहे किम बालक एहरे ॥ वीर ० ॥ २० ॥ ढाल ३ जी ॥ धनना
 लोत्री वाणिया एदेशी ॥ कुंमर कहे जाणुं सही । जाये जीव
 मरेवोरे । नवि जाणुं किण कालमें । किण ठामे बली केवोरे ।
 मात सुणो मुजवात नी ॥ २१ ॥ ए आंकणी ॥ नवि जाणुं

(१९२)

किण कर्मथी । जीव जमे संसारो रे । पण जाणुं निज कर्मथी ।
 जीव जमे संसारो रे ॥ मात० ॥ ११ ॥ तिणकारण संयम जणी
 अनुमति मुजने दीजे रे । आतम कारज साधतां । मुजने
 विलंब न कीजे रे ॥ मात० ॥ १२ ॥ विविध वचने करी
 जोलव्यो । पण निज जाव न ठेमे रे । मात पिता तव वेगशु ।
 ओल्लव करवा मंमे रे ॥ मात० ॥ १३ ॥ कुंमर अइमत्ते आद
 री । प्रभुपासे जइ दीक्षा रे । गुण रयणादिक तप कथां । अंग
 झ्यारे शीख्यारे ॥ मात० ॥ १४ ॥ सिद्ध अया विपुलाचले ।
 अइमत्तो मुनि रायारे । अरुम अंगथी उद्धरी । लेशे मुनि गुण
 गायारे । मात० ॥ १५ ॥ एहवा श्री मुनि रायनो । अमृतधर्म
 उदारो रे । शिष्य हमा कट्याणनी वंदना वारं वारो रे । मात
 सुणो मुज वातमी ॥ १६ ॥ इति एमत्ताजी स० ॥

॥ अथ श्री उपाध्याय समयसुंदरजी कृत मायात्री
 सज्ञाय लिख्यते ॥

॥ माया कारमी रे । माया मकरो चतुर सुजाण ॥ मा० ॥
 ए आंकणी ॥ माया ये वाह्या जगत विलुद्धा । दुखीया आये
 अजाण ॥ मा० ॥ १ ॥ न्हाना महोटा नरने माया । नारीने
 अधिकेरी । वली विशेषे अतिघणी व्यापे । गरमामे जाजेरी
 ॥ मा० ॥ २ ॥ योगी जंगम यती संन्यासी । नम्रथइ परवरिया ।
 उंधे मस्तक अगनी धखंती मायाथी नवि दरिया ॥ मा०
 ॥ ३ ॥ माया मेळी करी बहु जेळी । लोजे लक्षण जाय ।
 चोररुने धरती मांघाळे । ऊपर विसहर आय ॥ मा० ॥ ४ ॥
 माया कारण दूरदेशांतर । अटवी वनमां जाय । प्रवहणा

(१९३)

बेसी द्वीप द्वीपांतर । सायरमां जंपाय । मा० ॥ ६ ॥ शिवजूति
 सरिखा सत्यवादी । सरु गोष कहावे । रतन देखी मन तेहनुं
 चलिउं । मरीने दुर्गति जावे ॥ मा० ॥ लब्धिदत्त मायायें
 नरीयो । पनीयो समुद्रमजार रे । मुख मा खणीजं अइने
 मरीयो । पनीयो नरक दुवार ॥ मा० ॥ ७ ॥ इंद्रे तो सिंहासनें
 आपी । संजूयें माया राखी । नेमीसर तो माया मेळी । मुग-
 तीमां अया साखी ॥ ८ ॥ मा० ॥ मन वचन कायायें माया ।
 महेली वनमां जाय । धन्य धन्य तेह मुनिसर जेहना । तीन
 जवन गुण गाय ॥ मा० ॥ ९ ॥ एवुं जाणीने जवि प्राणी ।
 माया मूको अलगी । समयसुंदर कहे सार ठे जगमां । धर्म
 रंग शुं वलगी ॥ मा० ॥ १० ॥ इति श्रीसमय सुंदरोपाध्याय-
 कृत मायांनी सजाय संपूर्णा

॥ अथ श्रीपंडितजिनहर्षजी विरचित समकितनुं
 वृद्ध स्तवनं लिख्यते ॥

॥ ढाल पहेली ॥ ते मुज मित्रामि दुक्कमं ॥ ए देशी ॥
 सांजल रे तुं प्राणीया । सज्जु उपदेशो । मानव जव दोहिलो
 लह्यो । उत्तम कुल एसो ॥ १ ॥ सां ॥ देव तत्त्व नवि उलख्यो ।
 गुरु तत्त्व न जाण्यो । धर्म तत्त्व नवि सदर्ह्यो । हियने ज्ञान
 न आण्यो ॥ २ ॥ सां ॥ मिथ्यात्वी सुर जिन प्रत्यें । सरखा करी
 जाण्यागुणअवगुण नवि उलख्या । वयणें करी वखाण्या
 ॥ ३ ॥ सां ॥ देव अया मोहें ग्रह्या । पासैं रहे नारी । काम
 तणे वशें जे पळ्या । अवगुण अधिकारी ॥ ४ ॥ सां ॥ केइ
 क्रोधी देवता । वली क्रोधना वाह्या । के कोईथी बीहता ।

बृ० १३

(१९४)

हथीयार संवाह्या ॥ ९ ॥ सां० ॥ कूर नजर जेहनी घणी ।
 देखतां रुरीयें । मुझा जेहनी एहवी । तेहथी शुं तरीयें ॥ ६ ॥
 सां० ॥ आठ करम सांकल जड्यां । जमे जवही मऊारो ।
 जनम मरण जव देखीयें । पाम्या नहीं पारो ॥ ७ ॥ सां० ॥
 देव अइ नाटक करे । नाचे जण जण आगें । वेष करी राधा
 कृष्णनो । वली जिह्वा मांगे ॥ ८ ॥ सां० ॥ मुखें करी वाये
 वांसली । पेहेरे तन वागा । जावता जोजन करे । एहवा ज्रम
 लागा ॥ ९ ॥ सां० ॥ देखो दैत्य संहारवा । अयो उद्यमवंतो ।
 हरि हरणाकश मारीयो । नरसिंह बलवंतो ॥ १० ॥ सां० ॥
 मञ्ज कञ्ज अवतार ले । सहु असुर विदास्या । दश अवतारें
 जूजूआ । दश दैत्य संहारवा ॥ ११ ॥ सां० ॥ माने मृढ
 मिथ्यामति ॥ एहवा पण देवो । फरी फरी अवतार ले । देखी
 कर्मनी टेवो ॥ १२ ॥ सां० ॥ स्वामी सोहे जेहवो । तेहवो
 परिवारो । एम जाणीने परिहरो । जिनहर्ष विचारो ॥ १३ ॥
 सां० ॥ इति ॥ ढाल बीजी ॥ उधव माधवने केहे जो ॥ ए देशी ॥
 जगनायक जिन राजने । दाखवियें सहीदेव । मुकाणा जे कर्म
 थी । सारे सुरपति सेव ॥ १४ ॥ ज० ॥ क्रोधमान माया नहीं ।
 नहीं लोच अज्ञान । रति अरति वेदे नहीं । ठांज्या मद आन
 ॥ १५ ॥ ज० ॥ निजा शोक चोरी नहीं । नहीं वयण अलीक ।
 मञ्जर जय वध प्राणनो । करे तेहे कीक ॥ १६ ॥ ज० ॥ प्रेम
 क्रीना न करे कदी । नहीं नारी प्रसंग । हास्यादिक अढार ए ।
 नहीं जेहने अंग ॥ १७ ॥ ज० ॥ पद्मासन पूरी करी । बेग
 अरिहंत । निश्चल लोयण तेहना । नासाग्रहंत ॥ १८ ॥ ज० ॥

(१९९)

जिन मुद्रा जिन राजनी । दीग परम उद्वास । समकित आये
 निर्मलु । तपे ज्ञान उजास ॥ १९ ॥ ज० ॥ गति आगति सह
 जीवनी । देखे लोका लोक । मनःपर्याय सबी तणा । केवल
 ज्ञान आलोक ॥ २० ॥ ज० ॥ मूर्ति श्रीजिनराजनी । समता
 जंमार । शीतल नयण सुहामणां । नहीं वांक लगार ॥ २१ ॥
 ज० ॥ हसत वदन हरखे हेयुं । देखी श्रीजिनराय । सुंदर ठवि
 प्रभु देहनी । शोजा वरणी न जाय ॥ २२ ॥ ज० ॥ अवर-
 तणी एहवी ठवि । किहां एम दीसंत । देव तत्त्व ए जाणीये ।
 जिन हर्ष कहंत ॥ २३ ॥ ज० ॥ ढाल ३ जी ॥ यत एनीनी
 देशी ॥ श्रीजिनवर प्रवचन जाख्या । जे कुगुरुतणा गुण
 दाख्या । पासत्थादिक पांचेइ । पाप श्रमण कहा साचेइ ॥ २४ ॥
 गृहीना मंदिरथी आणी । आहार करे जात पाणी । सुए
 उंघे निशदीस । परमादी वीशवा वीश ॥ २५ ॥ किरियान
 करे किणि वार । पक्कमणुं सांऊ सवार । न करे पच्चस्काण
 सजाय । विकथा करंतां दिन जाय ॥ २६ ॥ घृत दूध दहीं
 अप्रमाण । खाए न करे पच्चस्काण । ज्ञान दर्शननें चारित्र ।
 मूकी दीधां सुपवित्र ॥ २७ ॥ सुविहित मुनि सामाचारी ।
 पाळे नहिं ते अणगारी । आहारना दोष बायाल । टाले नहीं
 किणही काल ॥ २८ ॥ धवधव धसमस तो चाले । काचे जलें
 देह पखाले अर्चा रचना वंदावे । वस्त्रादिक शोजा बनावे
 ॥ २९ ॥ परिग्रह वली जाऊ राखे । वलीवली अधिकाने धाखे ।
 मागी करणी जे कहियें । ते सघली जिणमें लहियें ॥ ३० ॥
 एहवा जे कुगुरु आरंजी । मुनि साधु कहेवाये दंजी । किइ

(१९६)

कम्म प्रशंसा करीये । जवजव गृहमां अवतरियें ॥ ३१ ॥
 लोहानी नावा तोळे । जव सायरमां जे बोळे जिनहर्ष जळे
 अहि काळो । पण कुगुरुनी संगति टाळो ॥ ३२ ॥ ढाल
 चोथी ॥ कर जोमी आगल रही ॥ ए देशी ॥ गुण गिरुआ
 गुरु उलखो । हियने सुमति विचारी रे । गुरु सुपरीक्षा दोहिली ।
 जूल पने नर नारी रे ॥ ३३ ॥ गु० ॥ पांचे इंद्रिय वश करे ।
 पांच महाव्रत पाळे रे । चार कषाय तजी जेणें । पांचे किरिया
 टाळे रे ॥ ३४ ॥ गु० ॥ पांच समिति सुमता रहे । तीन गुपति
 जे धारे रे । दोष बेंतालीश टालीने । पाणी जात आहारे रे ॥ ३५ ॥
 गु० ॥ ममतां ठांमी देहनी । निर्लोचनी निर्मायी रे । नवविध
 परिग्रह परिहरे । चित्तमें चित्तें न काड रे ॥ ३६ ॥ गु० ॥ धर्म
 तणा उपगरण धरे । संजम पालवा काजें रे । जूमि जोई पगला
 जरे । लोक विरुधथी लाजें रे ॥ ३७ ॥ गु० ॥ पन्निखेहण
 निरति विधें । करे प्रमाद निवारी रे ॥ कालें शुद्ध क्रिया करे ।
 इन्हा जोग निवारी रे ॥ ३८ ॥ गु० ॥ वस्त्रादिक शुद्ध एषणी ।
 ले देखी सुविशेषें रे । काळ प्रमाणें खपक रे । दूषण टळतां
 देखे रे ॥ ३९ ॥ गु० ॥ कुखी संबल जे कद्यां । संनिधि केमही न
 राखे रे । दे उपदेश यथा स्थितें । सत्य वचन मुख जाखे रे ॥ ४० ॥
 गु० ॥ तन मेहेलां मन उजला । तप करी खीणी देही रे ।
 बंधन बे ठेदी करी । विचरे जन निःस्त्रेही रे ॥ ४१ ॥ गु० ॥
 एहवा गुरु जोई करी । आदरीयें शुज जावें रे । बीजुं तत्त्व
 सुगुरु तणुं । ए जिनहर्ष कहावे रे ॥ ४२ ॥ गु० ॥ ढाल ९ मी ॥
 कर्म न बूटे रे प्राणीआ ॥ ए देशी ॥ जव सायर तरवा जणी

(१९७)

धर्म करे हो सारंज । पत्थर नावें रे बेसीने । तरवो समुद्र
 दुर्लभ ॥ ४३ ॥ ज० ॥ आपे गोकुल गायनां । आपे कन्या रे
 दान । आपे खेत्र पुण्यार्थे । ब्राह्मणने देइ मान ॥ ४४ ॥ ज० ॥
 लूटावे घाणी वली । पृथिवी दान सुप्रेम । गोला कलशा रे
 मोरीया । आपे हलतिह हेम ॥ ४५ ॥ ज० ॥ वली खणावे रे
 खांत शुं । कूआ सुंदर बाव । पुष्करिणी करणी जणी । सरवर
 सखर तलाव ॥ ४६ ॥ ज० ॥ कंद मूल मूके नहीं । अग्यारसने हो
 दीस । आरंज ते दिन अति घणो । धर्म कीहां जगदीस ॥ ४७ ॥
 ज० ॥ याग करे होमे तिहां । घोडा नरने रे ढाग । होमे
 जलचर मीरुकां । धर्म किहां बीतराग ॥ ४८ ॥ ज० ॥ करे
 सदा ए रे नोरतां । जीवतणा आरंज । हणै महिषनें बोकमा ।
 जेहथी नरक सुलंज ॥ ४९ ॥ ज० ॥ सारे सरावे ब्राह्मण कने ।
 पूर्वजनां रे सराध । तेमी पोषे रे कागमा । देखो एह उपाध
 ॥ ५० ॥ ज० ॥ तीरथ जाए गोदावरी । गंगा गया प्रयाग ।
 नाथे अणगल नीरमें । धर्म तणो नहीं लाग ॥ ५१ ॥ ज० ॥
 झ्यादिक करणी करे । परजवें सुखनें रे काज । कहे जिनहर्ष
 मिले नहीं । एहथी शिवपुरराज ॥ ५२ ॥ ज० ॥ ढाल ६ छी ॥
 रे जाया तुजविन घनी रे ठ मास ॥ ५३ ॥ देशी ॥ धर्म खरो
 जिनवरतणोजी शिव सुखनो दातार । श्रीजिनराजें प्रका-
 शीयोजी । जेहना चार प्रकार ॥ ५४ ॥ जविक जन ज्ञान विचारी
 रे जोय । दुर्गति परुतां जीवने जी । धारे ते धर्म होय ॥ ५५ ॥
 ए आंकणी ॥ पंच महाव्रत साधुनां जी । दशविध धर्म विचार ।
 हितकरीने जिनवर कह्यां जी । श्रावकना व्रतवार ॥ ५६ ॥
 ज० ॥ पंचुंवर चारे विगय जी । विष सहु माटी रे हीम ।

(१९८)

रात्रि जोजनने कहां जी । बहु बीजनो नीम ॥ ५५ ॥ ज० ॥
 घोखरुमां वली रींगणां जी । अनंतकाय वतीश । अण जाण्यां
 फल फूलमां जी । संधाणां निशदीस ॥ ५६ ॥ ज० ॥ चखित
 अन्नवाशी थयुं जी । तुल्ल सहू फल दह । धर्मी नर खाये
 नहीं जी । ए बावीश अजहय ॥ ५७ ॥ ज० ॥ न करे निरुस-
 पणे जी । घरना पण आरंज । जीव तणी जयणा घणी जी ।
 न पीये अणगल नीर ॥ ५८ ॥ ज० ॥ घृतपरें पाणी वावरे
 जी । बीये करतो पाप । सामायिक व्रत पोषधें जी । टाळे जवना
 पाप ॥ ५९ ॥ ज० ॥ सुगुरु सुदेव सुधर्मनी जी । सेवा जक्ति
 सदीव । धर्म शास्त्र सुणतां थकां जी । समजे कोमल जीव
 ॥ ६० ॥ ज० ॥ मास मासनें आंतरें जी । कुश अग्र जुंजे बाल ।
 कला न पोहोंचें शोलमी जी । श्रीजिनधर्म विशाल ॥ ६१ ॥
 ज० ॥ जिन धर्म मुक्ति पुरी दीये जी । चजगति ज्रमण मिथ्यात्व ।
 एम जिनहर्ष प्रकाशयें जी । त्रीजुं तत्त्व विख्यात ॥ ६२ ॥ ज० ॥
 ॥ ढाख ७ मी ॥ मधुकर आज रहो रे मत चलो ॥ ए देशी ॥
 श्रीजिनधर्म आराधियें जी । करी निज समकित शुद्ध जवियण ।
 तप जप किरिया कीधली जी । लेखे पने विशुद्ध ॥ ६३ ॥ ज० ॥
 श्री० ॥ कंचन कशी कशी लीजीयें जी । नाणुं लीजें परीख
 ॥ ज० ॥ देव धर्म गुरु जोड़नें जी । आदरीयें सुणी शीख
 ॥ ६४ ॥ ज० ॥ श्री० ॥ कुगुरु कुदेव कुधर्मनें जी । परहरियें
 विष जेम ॥ ज० ॥ सुगुरु सुदेव धर्मनें जी । ग्रहियें अमृत
 तेम ॥ ६५ ॥ ज० ॥ श्री० ॥ मूल धर्म तो जिन कह्यो जी ।
 समकित सुरतरु एह ॥ ज० ॥ जवजव सुख संपति थकी जी ।

(१एण)

समकित शुं धरीं नेह ॥ ६६ ॥ ज० ॥ श्री० ॥ सत्तरसैं ठत्रीश
समेजी । नज शुदि दशमी दीस ॥ ज० ॥ समकित सीत्तरी
ए रचीजी । पुर पाटण सुजगीश ॥ ६७ ॥ ज० ॥ श्री० ॥
जण जो गुण जो जाव शुं जी । तो लेशो अविचल श्रेय ॥
ज० ॥ शांति हर्ष वाचक तणो जी । कहे जिनहर्ष विनेय ॥ ६८ ॥
ज० ॥ श्री० ॥ इति श्रीसमकित सीत्तरी संपूर्णा ॥ सत्ताय रूप ठे ॥

॥ अथ समकितनी सञ्ज्ञाय लिख्यते ॥

॥ देशी चोपाङ्गी ॥ धुर प्रणमुं जिनवर चोवीश । सवि गण-
धरने नमुं शीश । तेहनां वयण सुणें जे कान । मन राखे
समकितनो ध्यान ॥ १ ॥ साचोदेव एक बीतराग । धर्म तणो
जेणें दाख्यो माग । ते जिनवर निपाळुं आण । जे होये साचा
सुगुरु सुजाण ॥ २ ॥ पंच महाव्रत मनमां धरे । राग द्वेष
पेहेळुं परिहरे । चारित्र पाळे टाळे दोष । लीये आहार थोमे
संतोष ॥ ३ ॥ दोष मांहे जे आधा कर्म । टाळे ते त्रोमे आठ
कर्म । आधा कर्म करे नरनार । ते पण घणुं रुळे संसार ॥ ४ ॥
मूकी देह तणा सुख वास । सहे परीसह वारेमास । तपें
करिने जेणें जस लीध । वंदनीक ते त्रिभुवन सिध ॥ ५ ॥ एक
संयमने बीजी ह्मा । शत्रु मित्र जेहने बेहुं समा । दृष्टि राग
तरी ऊतरी । तेजाशे जवसायर तरी ॥ ६ ॥ एक आपणुं
करी मन ठाम । जणे गुणे सिद्धांत प्रमाण । सज्जुनो उपदेश
आचार । जोइ समजो हैये विचार ॥ ७ ॥ एक पहेरे मुनि-
वरनो वेश । पण साचो न दीये उपदेश । जेह उत्थापे जिन-
वर वयण । तेहने किहां हियाणा नयण ॥ ८ ॥ घर मूकीने

(१००)

अथा महात्मा । ममता जइ लागा आतमा । महारुं महारुं
 एम कहे घणुं । तेह मूरख वदन तापणुं ॥ ९ ॥ एक तजी दीसे
 ठे इस्था । लोचने शिष्य करे आण कस्या । पंच महाव्रत कहे
 उच्चरे । उपशम रस ते कहो किम ठरे ॥ १० ॥ आधा कर्म
 वहो रे घणुं । धर्म विगोवे जिनवर तणो । यंत्र तंत्र मूखी करी
 करी । चूरण आपे घर घर फरी ॥ ११ ॥ कुगुरु तणा जाणी
 अहिनाण । सेवा न करे जे होये जाण । जिनवाणी सांजलीये
 इसी । सोनुं गुरु वे लीजें कसी ॥ १२ ॥ सोनाथी होय एक
 जव हांण । कुगुरु करे जव जवनी हांण । सोने घाठा पण ते
 मखे । कुगुरु पसायें जव जव रुखे ॥ १३ ॥ सर्प रुसें हुवे
 जवनो अंत । कुगुरु करे संसार अनंत । एम जाणी वली लीजे
 साप । कुगुरु नमि नवि बोलियें आप ॥ १४ ॥ एक वहे
 जिनवरनी आण । वैर वहे तिहां एक अजाण । एह आपणा
 नहीं गुरु एम । बोली लीये वदंतुं तेम ॥ १५ ॥ एक जणे
 महारा गुरु देव । में करवी एहिजनी सेव । पढ़तणा स्वामीने
 मान । अवर पढ़ने दे अपमान ॥ १६ ॥ एक सगा जाणी
 माहात्मा । गुण पाखें तारे आतमा । पात्र जणी पूजे तेहनें ।
 कहो समकित केम ठे तेहने ॥ १७ ॥ देखी परखी गुरु गुण-
 वंत । श्रावकनें मन संयमवंत । एह आपणा नहीं इम जणे ।
 दानमान सघले अवगणे ॥ १८ ॥ एकांनें गह्वनो अनुराग ।
 पण न लहे साचो जिन माग । वीर वचन लेइनें पाधरुं ।
 कुगुरु सुगुरु जोइ आदरुं ॥ १९ ॥ जेहने आगमनुं बहुमान ।
 तेहना उधरे एणें कान । ए साधारण गुरुनी वात । जोइने लेजो

(२०१)

मुक्ति मात ॥ २० ॥ हृदय नयन तमे जूळ सुजाण । ठंगो
 कुगुरु ए जिन आण । सङ्गुरु तणा चरण आचरो । जेम जव
 सायर लीलायें तरो ॥ २१ ॥ जे जिनआण वहे निशदीश ।
 ते ऊपर जे नाणे रीश । नवे तत्त्व निरता सर्दहै । सूधुं सम-
 कित ठे ते कन्हे ॥ २२ ॥ एहवुं समकित सूधुं जाण । धर्म-
 काजनं म करीश हांण । जिनवर पूजा सङ्गुरु जक्ति । जावें
 करवी आतम शक्ति ॥ २३ ॥ पम्किमणुने फासुं नीर । कीजें
 धर्म कहु जे वीर । धर्में ऋद्धि सिद्धि घर हुंत । धर्में संकट सवि
 जाजंत ॥ २४ ॥ धर्में सूर्य निरतो तपे । धर्में पाप करम सवि
 खपे । धर्में होये रूपनो योग । धर्म पसायें संपत्ति जोग ॥ २५ ॥
 जणें गुणें बहु तप करे । पण समकित सूधुं नादरे । समकित
 विण ते सहुए फोक । समकित आदर करवुं रोक ॥ २६ ॥ सम-
 कित माय बाप संसार । समकित सुख संपत्ति सार । समकित एह
 धर्मनुं मूल । समकितथी सहु ए अनुकूल ॥ २७ ॥ समकित
 ऋद्धि सिद्धि घर घणी । समकित लगें होय सुर धणी । समकित
 सीजे सघलां काज । समकित लगें त्रिजुवननुं राज ॥ २८ ॥
 समकित सहितनुं सुणो प्रमाण कृष्णरायनुं जुळ मंमाण । तप-
 विण श्रेणिक राजह धणी । लेशे पदवी अरिहंत तणी ॥ २९ ॥
 समकित पाळे जे नरनार । वली न आवे ते संसार । एम
 जाणी समकित आदरो । सिद्धिरमणी जेम लीला वरो ॥ ३० ॥
 इति श्रीसमकितनी सजाय संपूर्ण

॥ अथ सद्गुरु परीक्षारूप श्रीसुगुरु पंचशी लिख्यते ॥

॥ सुगुरु पीठाणो एणे आचारें । समकित जेहनं शुद्ध जी ॥

(१०१)

॥ ए आंकणी ॥ कहेणी करणी एकज सरखी । अहर्निश धर्म
 विलुद्ध जी ॥ सु० ॥ १ ॥ निरति चार महाव्रत पाळे । टाळे
 सघद्या दोष जी । चारित्र शुं लयलीन रहे नित्य । चित्तमां
 सदा संतोष जी ॥ सु० ॥ २ ॥ जीव सहुना जे ठे पीयर । पीमे
 नहीं खटकाय जी । आप वेदन पर वेदन सरखी । न हणें
 न करे घाय जी ॥ सु० ॥ ३ ॥ मोह कर्मनें जे वश न पमे ।
 नीरागी निर माय जी । जयणा करतो हलुये चाळे । पूंजी
 मूके पाय जी ॥ सु० ॥ ४ ॥ अरहो परहो दृष्टि न देखे । न
 करे चालत वात जी । दूषण रहित सूजतो देखे । तो लिये
 पाणी जात जी ॥ सु० ॥ ५ ॥ जूख तृषा पीळ्या दुःख पीमे ।
 बूढे जो निज प्राण जी । तो पण अशुद्ध आहार न लेवे ।
 जिनवर आण प्रमाण जी ॥ सु० ॥ ६ ॥ अरस निरस आहार
 गवेषे । सरस तणी नहीं चाह जी । इम करतां जो सरस मळे
 तो । हरख नहीं मनमांह जी ॥ सु० ॥ ७ ॥ शीतकालें शीतें
 तनु सूके । उनाळे रवि ताप जी । विकट परिसह घट अही-
 यासे । नाणे मन संताप जी ॥ सु० ॥ ८ ॥ मारे कूटे करे जप-
 ष्व । कोइ कलंक दे शीश जी । कर्म तणा फल जाणी उदी-
 रे । पण नाणे मन रीश जी ॥ सु० ॥ ९ ॥ मन वचकाया जे
 नवि दंमे । ठंमे पांच प्रमाद जी । पंच प्रमाद संसार वधा रे ।
 जाणे ते निःस्वाद जी ॥ सु० ॥ १० ॥ सरख स्वजाव जाव
 मन रूमो । न करे वाद विवाद जी । चार कषाय कर्मना कारण ।
 वरजे मद उनमाद जी ॥ सु० ॥ ११ ॥ पापस्थान अढारे
 वरजे । न करे तास प्रसंग जी । विकथा मुखथी चार निवारे ।

(१०३)

समिति गुपति शुं रंग जी ॥ सु० ॥ १२ ॥ अंग उपांग सिद्धांत
 वखाणे । धे सूधो उपदेश जी सूधे मारगे चाले चलावे । पंचा
 चार विशेष जी ॥ सु० ॥ १३ ॥ दशविध यति धर्म जिन
 ज्ञाख्यो । तेहना धारण हार जी । धरम थकी जे किमही न
 चूके । जो होये कोन्नि प्रकार जी ॥ सु० ॥ १४ ॥ जीव तणी
 हिंसा जे न करे । न वदे मिरषा वाद जी । तृण मात्र अण
 दीधुं न लीये । सेवे नहीं अब्रह्म जी ॥ सु० ॥ १५ ॥ नवविध
 परिग्रह मूल न राखे । निशि जोजन परिहार जी । क्रोधमान
 मायानें ममता न करे लोचन लगार जी ॥ सु० ॥ १६ ॥ ज्योतिष
 आगम निमित्त न ज्ञाखें । न करावे आरंज जी । औषध न
 करे नामी न जूवे । सदा रहे निरारंज जी ॥ सु० ॥ १७ ॥
 ऋकिणी शाकिणी जूत न काढे । न करे हलवो हाथ जी ।
 मंत्र यंत्रनें राखमी करी ते । नवी आपे परमार्थ जी ॥ सु० ॥
 ॥ १८ ॥ विचरे गाम नगर पुर सघले । न रहे एकण ठाम जी ।
 चोमासा ऊपर चौमासुं । न करे एकण ग्राम जी ॥ सु० ॥ १९ ॥
 चाकर न फरमासैं नवि राखे । न करावे कोइ काज जी ।
 न्हावण धोवण वेस बनावण । न करे शरीरनी साज जी ॥
 सु० ॥ २० ॥ व्याजवटानुं नाम न जाणे । न करे वणज व्यापार
 जी । धर्म हाट मांकीने बेठा । वणिज ठे परउपगार जी ॥
 सु० ॥ २१ ॥ ते गुरु तरे अवरांने तारे । सायरमां जिम जि-
 हाज जी । काष्ट प्रसंगें लोह तरे जिम । तेम सुगुरु संगते ज्ञव्य
 जी ॥ सु० ॥ २२ ॥ सुगुरु प्रकाशक लोचन सरिखा । ज्ञान
 तणा दातार जी । सुगुरु दीपक घट अंतर केरा । दूर करे

(१०४)

अंधकार जी ॥ सु० ॥ १३ ॥ सुगुरु अमृत सरिखा शीखा ।
 दीये अमर गति वास जी । सुगुरु तणी सेवा नित्य करतां ।
 बूटे करमना पास जी ॥ सु० ॥ १४ ॥ सुगुरु पचीशी श्रवण
 सुणीने । कर जो सुगुरु प्रसंग जी । कहे जिन हरख सुगुरु सुपसार्ये ।
 ज्ञान हरख उल्लरंग जी ॥ सु० ॥ १५ ॥ इति श्रीसुगुरु पच्चशी समाप्ता

॥ अथ श्रीसीमंधर जीनो वृद्ध स्तवनं लिख्यते ॥

॥ मारी वीनतनी अवधारो साहिब श्रीसीमंधर महाराज ।
 त्रिभुवन साहिब अरज सुणी जो । दरसण दीजो महेर करी
 जी । अरज सुणी जो राज ॥ १ ॥ मारी वीन० ॥ आप वस्या
 महाविदेह खेतरमे । हुं इण जरत मजार । ओमेवो किम होवे
 साहिब । एही सबल विचार ॥ २ ॥ मारी वीन० ॥ जरत
 विचाले परबत आमो । नामे ठे वैताढ्य । पचीस जोजनको
 ऊंचो ठे प्रभु पचास जोजन विस्तार ॥ ३ ॥ मारी वीन० ॥
 गंगा सिंधु दोनुं नदीयां । आमी ठे किरतार । सहस अठावीस
 बीजी नदीयां । ए बेऊंनो परिवार ॥ ४ ॥ मारी वीन० ॥
 इणी आगल परबत आमो । चुद्ध-हिमवंत नाम । एक सहस
 बलि बावन जोजन । बारकला अजिराम ॥ ५ ॥ मारी वीन० ॥
 खेतर हेमवंत बलि प्रभु आमो । जुगड्यां केरो वास । इक्कीस
 सै बलि पांच योजन । पांच कला सुवीलास ॥ ६ ॥ मारी वीन० ॥
 रोहिता रोहितांसा नाम । नदीयां ठे असराळ । ठपन्न सहस
 बलि बीजी नदीयां आवुं केम दयाळ ॥ ७ ॥ मारी वीन० ॥ महाहेम-
 वंत परबत आमो । मोटो अति विसतार । च्यार सहस दोय
 सै दस जोजन । दसकला मनुहार ॥ ८ ॥ मारी वीन० ॥ आठ

(१०५)

सहस सत च्यार अनोपम । इक्वीस जोजन तास । एक कला
 बलिरूप अनोपम । खेतर ठे हरीवास ॥ ९ ॥ मारीवीन० ॥
 हरिकंताने हरिसलीला । नदीया ठे परतख । बीजी नदीयां
 आमी ठे प्रभु । सहस बार एक लाख ॥ १० ॥ मारीवीन० ॥
 परबत निषध ठे बलि आमो । जोयण बलि विसतार । सोला
 सहस सत आठ बयांलीस । दोयकला मनुहार ॥ ११ ॥ मारी
 वीन० ॥ खेतर ठे बलि जुगह्यांकैरो । देव कुरु इण नाम ।
 ते पिण जोयण बहु विस्तारे । पोलो ठे सुणो स्वाम ॥ १२ ॥
 मारीवीन० ॥ सीता नामे नदी वकरी । सब नदीयां सीरदार ।
 पांच लाख बलि बीजी नदीयां । अने वत्तीस हजार ॥ १३ ॥
 मारी० ॥ लाख जोजनको मेरू परबत । नाम सुदरसण सार ।
 गजदंता बलि च्यार वीचमे । आळं केम कृपाल ॥ १४ ॥ मारी०
 ॥ वन गिरीने परबत बहुला । नदीयां ओघट घाट । किण विधि
 आवुं सुगुणा साहिब । मारग विषमी वाट ॥ १५ ॥ मारी० ॥ कंचन
 गिरि बखारा परबत गजदंता गिरिराय । जप्साल बन मारग
 विचमे । लागे केम उपाय ॥ १६ ॥ मारी० ॥ क्यां मुज देश
 ठे जरत खेतर । क्यां पुखलावती जिनराज । ओमेलो किम
 होसी साहिब । तारण तरण जिहाज ॥ १७ ॥ मारी० ॥ निस
 दिन मारे तुंही आलंबन । वसीयो हृदय मळार । जव दुख
 जंजन तुंही निरंजण । करुणा कला जंमार ॥ १८ ॥ मारी० ॥
 मन वंठित सुख संपत दाता प्रभु शाहेव ठो खास । मुजने सेवक
 साचो जाणी पुरो मननी आस खरतर हरख गुरु सुपसाय ।
 रूपचंद गुणगाय । अगर चंदकी । श्रीरीजिनवर जी । तारो दीन

(१०६)

दयालाय ॥ १० ॥ मारी० ॥ संवत् अठारसे इक्कीस । पोस वदी
सुज मास । बीज जत्र बुधवार अनोपम जिनपद वंदन जास ॥ ११ ॥
मारीवीन० ॥ इति श्रीसीमंधर स्वामी बृद्ध स्तवनं संपूर्णम्

॥ अथ स्वार्थ उपर सझाय ॥

॥ स्वारथकी सब हेरे सगाई । कुण माता कुण बेनरु जाई ॥
स्वा० ॥ १ ॥ स्वारथ जोजन जुक्त सगाई । स्वारथ बिन कोइ
पाणी न पाई ॥ स्वा० ॥ २ ॥ स्वारथ मा बाप सेठ बन्नाई ।
स्वारथ बिन नहु देत सहाई ॥ स्वा० ॥ ३ ॥ स्वारथ नारी दासी
कहाई । स्वारथ बिन लाठी ले धाई ॥ स्वा० ॥ ४ ॥ स्वारथ
चेला गुरु गुरु जाई । स्वारथ बिन नित होइ लमाई ॥ स्वा०
॥ ५ ॥ समयसुंदर कहे सुणो लोका लुगाई । स्वारथ है जाई
परम सगाई ॥ स्वा० ॥ ६ ॥ (इति संपूर्णम्)

॥ प्रथम बीजनी सझाय लिख्यते ॥

॥ जग जीवन जगवाल हो ॥ ए देशी ॥ बीजे दुविध धर्म
आदरो जिम पामो जव पार लाल रे । पंच महाव्रत साधुना
छादश श्रावक धार लाल रे ॥ बी० ॥ १ ॥ दोय जेद जाणों
नय तणा निश्चयने व्यवहार लाल रे । तेह जे धारे जावसुं पामे
सुगति सु नार लाल रे ॥ बी० ॥ २ ॥ शिक्षा लहो मुनि तुम
सहि ग्रहणा सेवणोदार लाल रे । जिम दीपे हो संयम बरु
खीजे मोह किरारु लाल रे ॥ बी० ॥ ३ ॥ संसारीने मुक्ति
जीवना जेद दोय सुखकार लाल रे । लहि हृदय कज पंकजे
पावों जीवदया सार लाल रे ॥ बी० ॥ ४ ॥ मन वचकाया सुद्ध.

(१०७)

करी तप कीजे हुसीयार लाल रें । सर्व सुख स्वर्ग निवारणना पामें
केसरी विलास लाल रे ॥ बी० ॥ १ ॥ इति बीजनी सजाय संपूर्णा

॥ अथ पांचमनी सझाय लिख्यते ॥

॥ कपूर हुवे अति ऊजलो रे ॥ ए देशी ॥ पंचज्ञान पंचमी
दिने जी आराधो सुखकार अज्ञान दसा निवारिने जी । पामो
ज्ञान उदार रे । प्रांणी सांजलो श्रीजिनवाणि ॥ १ ॥ मति
श्रुत अवधि जाणिये जी मनपर्यव बलि धार । लोकालोक
प्रकाशवा जी केवल लहो सार रे ॥ प्रा० ॥ २ ॥ मति अछा-
वीस जेदथि जी । मानो हृदय मजार श्रुत चवदे वीस कह्या जी ।
अवधि ठ असंख्य प्रकार रे ॥ प्रा० ॥ ३ ॥ मनपर्यव
दोय विधे जी ॥ प्रा० ॥ केवल एक प्रकार । एवं
ज्ञानवताविथा जी । नाणसु मनो हार रे ॥ प्रा० ॥ ४ ॥
नाणी आराधक सर्वथी जी क्रिया देस विचार । नाणी स्वासो-
स्वासमां जी । नाखे कर्म पिढारु रे ॥ प्रा० ॥ ५ ॥ तप पोसो
करी जावसुं जी । तदलय इकतार सर्व सुख लहि केसरि जी ।
उतरे जवपार रे ॥ प्रा० ॥ ६ ॥ इति पांचमनी सजाय संपूर्णा

॥ अथ आठमनी सझाय लिख्यते ॥

॥ हांजी आवे महामद वारीये ॥ ए देशी ॥ हांजी प्रवचन
माय पाळीये । टाळीयें जव फेरा रे । हांजी माता जाणो हो
आपणी । पस्त राखे हो पाप केरारे ॥ हांजी० ॥ १ ॥ हांजी
प्रथम श्यांसमिति कहि धारी दमदंत ऋषि रायाजी । हांजी कर्म
हरी मुगते गया । जेना सुरनर गुण गाया रे ॥ हांजी० ॥ २ ॥
हांजी दूजी जापासमिति कहि कादिकसूरि लही जगमां

(१००)

रे । हांजी रावराणमें साचा अइ स्वर्गे यश गवाइ रे ॥
 हांजी० ॥ ३ ॥ हांजी तीजी एषणा सुमती ढंढणसमणे जे पाळी
 रे । हांजी जन्म मरण दुख मेटीने वरीजे सिवपूर नारी रे ॥
 हांजी० ॥ ४ ॥ हांजी आदानजंमनिद्वेषणा चोथी बलकल
 चीरी जोय रे । हांजी मोहदसा निवारी करी पाम्या केवल
 दर्शन ज्ञानी रे ॥ हांजी ॥ ५ ॥ उच्चारखेदादिक पंचमी बहु
 जिह्नु जयणा करता रे । हांजी कर्म मिथ्या दूरे करी समकित
 सुरंदा चीना रे ॥ हांजी० ॥ ६ ॥ हांजी मन गुप्ती आश्रव
 टले वचन गुप्ती कलह गमावे रे । हांजी काय गुप्ती चवदे
 राजमे जीव दया दिख धारे रे ॥ हांजी० ॥ ७ ॥ हांजी पुत्रनी
 जिम प्रति पावना माय निरंतर करती रे । हांजी तिम सर्व
 सुखनें कारणे प्रवचन माय केसरी यति रे ॥ हांजी० ॥ ८ ॥
 इति आठमनी सत्ताय

॥ अथ एकादशीनी सत्ताय लिख्यते ॥

॥ वालम वेगारे आवजो एदेशी ॥ नेमी जिनेसर उपदिशे
 सांजलोने कृष्णराजनरे । मार्गशिर सुदि एकादशी आराधो
 गुण गेह रे ॥ नेमी० ॥ १ ॥ ए तिथी कर्म ह्य कारणे जाण
 जो सुलज उपाय रे । मौन धरीं पाप परिहरी करी पौषध निरा
 पाय रे ॥ नेमी० ॥ २ ॥ दोढसो कट्याणक प्रभुतणां जापकर
 जर आत्म पुण्य रे । मोह निद्रा तजीवीर्य रायने जजीलहो
 श्रुत अगण्य रे ॥ नेमी० ॥ ३ ॥ जिन जन्म दिक्षा ज्ञान तिथी
 ध्याइने चतुर सुजाण रे । अर दीक्षाने नमी नाएनें पाइ लहो
 पंच कट्याण रे ॥ नेमी० ॥ ४ ॥ अंग इग्यारे आराधन जणी

(१०९)

एकादशी आरधो मुज्ज जावरे सर्व सुख स्वर्ग निर्वाणना केसरी
चंद तत सेवरे ॥ नमी० ॥ १५ ॥ इति एकादशीनी सजाय संपूर्णम् ॥

॥ पद्मावती राणीनी सज्झाय लिख्यते ॥

हिवराणी पद्मावती । जीवरास खमावे । जाणपणोजग
दोहिलो । इणवेला आवे ते मुज्ज मिह्वामि दुक्कम् ॥ १ ॥ अरि-
हंतनी साख । जे में जीव विराधिया । चोरासी लाख ॥ तेमु०
॥ २ ॥ सात लाख पृथ्वीतणा । साते अप्पकाय । सात लाख
तेज्जकायना साते वल्लि वाय ॥ तेमु० ॥ ३ ॥ दस प्रत्येक वन-
स्पती । चवदे लाख साधारण । बि ति चउरिंझी जीवना ।
बे बे लाख विचारण ॥ तेमु० ॥ ४ ॥ देवता तिर्यच नारकी च्यार
च्यार लाख प्रकाशी । चवदे लाख मनुष्यना । ए लाख चोरासी ॥
तेमु० ॥ ५ ॥ इणजव परजव सेविया । जे पाप अढार । त्रिविध
त्रिविध कर वोसरुं । दुरगति दातार ॥ तेमु० ॥ ६ ॥ हिंसा
कीधी जीवनी । बोड्या मृषावाद । दोष अदत्ता दांनना । मैथुन
उनमाद ॥ तेमु० ॥ ७ ॥ परिग्रह मेढ्यो कारमो कीधो क्रोध
विशेष । मांन माया लोअ में कीया वल्लि रागने द्वेष ॥ तेमु०
॥ ८ ॥ कलह करी जीव दूहव्या । दीधा कूमा कलंक । निंद्या
कीधी पारकी । रति अरति निस्संक ॥ तेमु० ॥ ९ ॥ चानी
कीधी चोतरे । कीधो थांपण मोसो । कुगुरु कुदेव कुधर्मनो ।
जलो आण्यो जरोसो ॥ तेमु० ॥ १० ॥ खाटकीने जव जे
कीया जीवना वध घात । चिनीमार जव चिरुकला । माख्या
दिनने रात ॥ तेमु० ॥ ११ ॥ माढीगर जव माढला । जाह्या
जलवास । धीवर ज़ील कोली जवे । मृग माख्या पास ॥ तेमु० ॥

(११०)

॥ १२ ॥ काजी मुखाने जवे । पढी मंत्र कठोर । जीव अनेक
जवे कीया । कीधा पाप अघोर ॥ तेमु० ॥ १३ ॥ कोटवाल
जवमें कीया । आकरा कर दंरु । बंदीवान मराविया । कोरु
ठमी दंरु ॥ तेमु० ॥ १४ ॥ परमा धामीने जवे । दीधानारकी डुरक ।
ठेदन जेदन वेदना । तारुना अति तिक्ख ॥ तेमु० ॥ १५ ॥
कुंजारने जवमें किया । निवाह पचाया । तेली जव तिल
पिलिया । पाप पेट जराया ॥ तेमु० ॥ १६ ॥ हालीने जवहल
खड्या फाड्या पृथ्वी पेट । सूरुनिदान कीया घणा । दीधा
बलध चपेट ॥ तेमु० ॥ १७ ॥ मालीने जव रोपिया । नाना
विध वृक्ष । मूल पत्र फल फूलना । लाग पाप ते लक्ष ॥
तेमु० ॥ १८ ॥ आधोवाही आगमी । जख्या अधिका जार ।
पोठी ऊंठ कीमा पड्या । दया नावी लिगार ॥ तेमु० ॥ १९ ॥
ठीपाने जव ठेतखो । कीधा रांगण पास । अग्नि आरंज
कीया घणा । धातुरवाद अन्यास ॥ तेमु० ॥ २० ॥ सूर पणे
रणज्जूतां । माख्या माणस वृंद । मदिरा मांस माखण जख्या
खाधा मूलाने कंद ॥ तेमु० ॥ २१ ॥ खाण खिणार् धातुनी ।
पाणी उलंच्या । आरंज कीधा अतिघणा । पोते पाप ते संच्या
॥ तेमु० ॥ २२ ॥ अंगार कर्म किया वली । धमें दव दीधा ।
सूस लेइ वीतरागना कूमा सुसज कीधा ॥ तेमु० ॥ २३ ॥
बिह्वी जव ऊंदर गिह्या । गिलोइ हत्यारी । मूढगिमार तणे
जवे में जूं लीख मारी ॥ तेमु० ॥ २४ ॥ जमज्जूजातणे जवे ।
एकेंद्रि जीव । ज्वार चिणा गहुं सेकिया । पारुंतारीव ॥ तेमु०
॥ २५ ॥ खारुणपीसण गारना । आरंज अनेक । रांधण

(१११)

इंधण अगनिना कीया पाप आपार ॥ तेमु० ॥ १६ ॥ विकथा च्यार
 कीधी बली । सेव्या पंच प्रमाद । इष्ट वियोग पमानिया रोदन
 विखवाद ॥ तेमु० ॥ १७ ॥ साधु अने श्रावक तणा । व्रतलेइने
 जागा । मूल अने उत्तर तणा । मुऊ दूषण लागा ॥ तेमु० ॥ १८ ॥
 साप विह्वु सिंह चीतरा । सिकरा ने समली । हिंसक जीव तणे जवे ।
 हिंसा कीधी सबली ॥ तेमु० ॥ १९ ॥ सूआवने दूषण घणा बलीग
 रज गलाया ॥ जीवाणी दोइयाघणा शीलव्रत जंजाया ॥ तेमु०
 ॥ २० ॥ जव अनंत जमतां अकां । कीया कुटुंब संबंध त्रिविध
 त्रिविध कर वोसरुं । तिणसुं प्रतिबंध ॥ तेमु० ॥ २१ ॥ इण जव
 पर जव इणपरे । कीधा पाप अखत्र । त्रिविध परे करवोसरुं । करुं
 जनम पवित्र ॥ तेमु० ॥ २२ ॥ राग बेरानी जे सुणे । ए तीजी
 ढाल समयसुंदर कहे पापथ्री बुटे ततकाल ॥ तेमु० ॥ २३ ॥
 इति आलोयण विषे पद्मावती सजाय ॥

॥ अथ श्रीनवपदजीकी लावणी लिख्यते ॥

जगतमें नवपद जयकारी । पूजतां रोगदले ज्ञारी । प्रथम-
 पद तीर्थपति राजे । दोष अष्टादशकूं त्याजे । आठ प्राति
 हारज गाजे । जगत प्रभु गुण बारे साजै ॥ दोहा ॥ साखी ॥
 अष्टकरमदल जीतके । सकल सिद्धते आय । सिद्ध अनंता
 जजो बीजे पद, एक समय शिव जाय । प्रगट जयो निज
 स्वरूप ज्ञारी ॥ जग० ॥ १ ॥ सूरिपदमें गौतम केशी । उंपमा
 चंद्र सूरज जेशी । उध्याख्यो राजा परदेशी । एक जव मांहे
 शिव लेशी ॥ दोहा ॥ साखी ॥ चोथे पद पाठक नमूं । श्रुत
 धारी जवजाय सबसाहु पंचम पदे । धन धनो मुनिराय ।
 वखाण्यो वीर जिणंद ज्ञारी ॥ जग० ॥ २ ॥ द्रव्य पदकी

(११२)

श्रद्धा आवे । सम संवेगादिक पावे । विना यह ग्यान नही
 किरिया । जैन दरशनसें सब तिरिया ॥ दोहा ॥ साखी ॥
 ज्ञान पदारथ सातमें । पदमें आतम राम । रमता रम्य अध्या-
 तमें । निजपद साधे काम । देखता वस्तु जगत सारी ॥ जग०
 ॥ ३ ॥ जोगकी महिमा बहु जाणी । चक्रधर ठोरी सब राणी
 यतिदश धरम करी सोहे । मुनि श्रावक सब मन मोहे ॥ दुहा ॥
 साखी ॥ करम निकाचित कापवा । तप कुठार करध्याय ।
 हमायुत नवमा पदधरे । कर्म मूल कटजाय । जजो तुम नव-
 पद सुखकारी ॥ जग० ॥ ४ ॥ श्रीसिद्धचक्र जजो जाई ।
 आचामल तप विधिसें आई । पाप त्रिहुं जोगे परिहरजो ।
 जाव श्रीपाल परे करजो ॥ दुहा ॥ साखी ॥ संवत जगणीस
 सतर समें । जेपुर श्रीजिन पास । चैत्र धवल पूनिम दिने ।
 सफल फली मुऊ आस । बालकहे नवपद ढवि प्यारी ॥
 जग० ॥ ५ ॥ इतिश्री नवपदजीनी लावणी संपूर्णा ॥

॥ अथ श्री नेमनाथजीकी चतुरमासक लावणी लिख्यते ॥

॥ ढाई घटा गगनमें कारि राजुलकुं विरह दुख जारी ॥
 ढा० ॥ चौमासा लग्या रस जिना । अलि अषाढ रंग महीना ।
 च्यारुं तरफसें वादल पीना । बिजलिने चमकणा कीना । दिख
 होत धरुकता सीना । में अबला सखी पतिहीना । उभावनी ॥
 सररररर चलत समीर । अररररर करत सरीर । मररररर
 मरत समीर । अलि केसी करुं तदबीर बुरी तकदीर । पीया
 विन प्यारी ॥ राजुलकुं ॥ १ ॥ श्रावण में श्याम घनघोर ।
 जरजोर बोलते मोर । दादुर मिल करते दोर पिठ पिठ पप-

(११३)

इया सोर । ऊरु लग्यो बूंदऊम जोर । बिच चमके दामनी
 कोर ॥ उमावनी ॥ खरुखरुख रवघनमाळा । तरुखरुख
 जल परनाळा । अरुखरुख नाळा खाळा । में दुखी हुइ बेहाळ
 हीयेमें साळ हुइ जलधारी ॥ राजु० ॥ १ ॥ जाझवमें पवन
 प्राचीना । बादलमें धनुष रंगीना । जंगलमें नदीस्वर जीणा ।
 ज्युं बाजे मनोहरबीणा । अब एसें कहो क्या जीना । प्रीत-
 मनें मुझे दुख दीना ॥ उमावनी ॥ युं विलपत मुख मुरजाई ।
 सखियन मिल दौरु जगाई । यूं विलखत वचन सुनाई । सखि
 देखो पीयाकी रीत । तोरुके प्रीत । गये गिरनारी ॥ राजु० ॥
 ॥ ३ ॥ आश्विनमें जरा नहिं धीर । यदुचंद जये वे पीर ।
 ऊठ चली नेमके तीर । काटनकूं .कर्म जंजीर । प्रीतमसें क्षियो
 अकसीर व्रत संजम समकित हीर ॥ उमावनी ॥ शिवराजुल
 नेम सिधाए । इंद्रादिक जसु गुण गाये । जविजन मिल शीश
 नमाए । मुनि कहे कपूराचंद । प्रेमसें ठंद । जाचं बलिहारि ॥
 राजुल० ॥ ४ ॥ इति श्रीमेमनाथजीकी लांवणी संपूर्णा ॥

॥ अथ श्रीकेसरियानाथजीकी महातम लांवणी लिख्यते ॥

॥ दोहा ॥ आदि करण आदिम जगत । आदि जिनंद
 जिनराज । धूलेवानाथ जाचो धणी । वरणुं श्रीमहाराज ॥ १ ॥
 चाळ लांवणी ॥ कास्यपगोत इड्वाकुवंशमें मरुदेवा जननी
 जायो ॥ नाजि नरेसर वंश उजावन । आदि धर्म जस प्रग-
 टायो ॥ २ ॥ चौसट सुरपति देव देवी मिल । मंदिर गिरपे
 न्हवरायो । इसो रुपज निधि प्रगट कटपतरु । सुरनर मुनि
 जननितध्यायो ॥ ३ ॥ मेवारु देशमें नगर धुळेवे । जास

(११४)

देदामा घुरता हे । जाकी महिमा अपरंपारा । कविजन कीर्त
 करता हे ॥ ४ ॥ आदौ मूरत काल असंख्यकी । पूजी सुरगण
 असुरिंदा । सुरपति नरपति वंदित पदयुग । वलि पूजत सूरज
 चंदा ॥ ५ ॥ लाख इग्यार हजार पंचासी । वरस पांचसे पचासा ।
 इतने वरस पर लंकागढमें । पूजित रावण गुण रासा ॥ ६ ॥
 रामचंद्र शीता अरु लठमन । ए मूरत पूजन लाए । नयरी
 अयोध्या जाते अधविच । नयर उज्जैणी ठहराए ॥ ७ ॥ प्रजा-
 पाल नरपति की तनया । सुंदरि मयणा धरमनकी । पाप करम
 अरु आप करमकी । जई लरुई मरमनकी ॥ ८ ॥ आपक
 रमके ऊपर नृपनें कुष्टी वरपे परणाई ॥ मयणा चिते कांइ
 नवाई । करम लिखी सो वन आई ॥ ९ ॥ एक दिन जिन पूजन
 गुरु वंदन । आई श्रीजिनमंदिरपे । वंदन पूजन करके इक-
 चित । ध्यान धरे मन कंदरपे ॥ १० ॥ मोती दाम ठंद ॥ तूंहि
 अरिहंत तूंहि जगवंत । तूंहि जिनराज तूंहि जग संत । तूंहि
 जगनाथ तूंहि प्रतिपाल । तूंहि मन मोहन तूंही दयाल ॥ ११ ॥
 तूंहि जव जंजन जाव सरूप । तूंहि अरिगंजन रंजन जूप, तूंहि
 अविनासी तूंहि वीतराग । तूंहि माहाराज तूंहि वरुजाग ॥ १२ ॥
 तूंहि गुणधाम तूंहि विसराम । तूंहि नवनिष्ठ तूंहि वरुनाम
 तूंही अधनाश तूंहि अविनाश । तूंही मतिवंत तूंही मतिवास ॥
 १३ ॥ तूंही गुण केवल रूप अनंत । तूंही जगतरण तारण
 संत । तूंही जग ध्येय तूंही जग ध्यान । तूंही चिदरूप तूंही
 जगवान ॥ १४ ॥ तूंही मम तात तूंही मम मात तूंही मम
 चात तूंही मम ठात ॥ तूंही सरणागत राखणहार । तूंही दुख

(२१५)

दोहग टाढ़णहार ॥ १४ ॥ चाल दांवणी ॥ करूं अरज एक
 तोपें जिनपति । कंत कुष्टसें नही मरते । पूरब करमके लिखित
 लेख जे । किसके टारे नहीं टरते ॥ १५ ॥ पण तुऊ सासन
 जगत हेखना । जगत ढंढेरा वाजत हे । आप कर्म अरु जैन
 धर्मके । फल पाई यों लाजत हे ॥ १६ ॥ यो दुख मोसें सह्यो
 जात नाही । आदिनाथ जग रखपादा करुणाकरके रोग
 निवारण । गुण कीजे जग प्रतिपादा ॥ १७ ॥ यह प्रसन्न
 हुय फल बीजोरो । हाथ तणो फल तब दीनो । मयणा तब
 उद्वास जई । मनचिंते सब कारज सीनो ॥ १८ ॥ नौ दिन
 नमण नीर तनु फरसें । कुष्टरोग सब नासत हे कामदेव अरु
 अमर समोवरु । नृप श्रीपाल सोहावत हे ॥ १९ ॥ या कीरत
 प्रभु तिहारी चूतल । प्रगट प्रबल हे जस तेरो । आसु चैत्र
 मासमें महिमा । देश देशमें प्रभु तेरो ॥ २० ॥ फिर वागरु
 देश वमोद नगरमें जग पर प्रभु करुणा कीनी । कितने वरस
 लग महिनें महिमा । अविचल चूतल रुद्धिदीनी ॥ २१ ॥
 दिह्वी पर तुरकान जयो तब । पातस्याह लरुवा आयो । तूत
 चूत पत्थरकी मूरत जरु मूलांसें उखरायो ॥ २२ ॥ बहुत
 दिनां लग कीवि लराइ । आको यों वाचा बोले । देव हिंदको
 वमो जागतो । यूं बोलत फिर फिर मोले ॥ २३ ॥ सुनो वात
 काजी मुहां तुम । एक वातसें त्रासेगा । गौब्राह्मण प्रतिपाल
 कहाई । गोवधसें येनासेगा ॥ २४ ॥ गोवध करण लगे जब निजरे ।
 देख सके क्यो प्रतिपादा । करण युद्ध जब जये महाबल । शस्त्र
 ऊमो ऊम विकरादा ॥ २५ ॥ डुहो ॥ महायुद्ध करणे लगे । धाव

(११६)

चौरासी अंग । करी मलोखा गाम्भी । आये धूखेव सुरंग ॥ १६ ॥
 चाख लांवणी ॥ गांव धूखेवा वंश जालमें । गुप्त रहे हैं प्रभुधरती
 गाय एक कोमी वनियनकी । आइ वाहां चरती चरती सवे तिहा
 पयधारा शिरपर साज्ज समे फिर नहि दुजे ॥ रीसकरी तब गोपा-
 लन पर । गोपाल शरहर धूजै । दूजे दिन गौदारे आयो । लह्यो जेद
 कह्यो वनियनपें । शेठ आय जब नजरे देख्यो । चकित ज्यो हे तन
 मनपें ॥ १७ ॥ मध्य रातमे सुपनो दीनो । रुषज नाथकी मूरत हे ।
 बहिर निकासो करो लापसी । जीतर मूरत पूरत हे ॥ १८ ॥
 नव दिनमें सब धाव मिलासी । मत काढे तूं नव दिनमें ।
 कियो शेठने हुकम प्रमाणे । आये संघ बहु ठ दिनमें ॥ १९ ॥
 केइ छपवासी केइ व्रतधारी केइ अलु आणे पांव चले । केइ
 लोककूं छुकर बाधा । कब प्रभुको दरशन मिले ॥ २० ॥ यूं
 सब लोकां दरस तरस की । कहे लोक मूरति काढो । लाओ
 लाओ महाराजकी मूरत । संघ सबे लीनो आनो ॥ २१ ॥ जवर
 दस्तसें दिवस सातमें । लापसी बाहिर तब कीने । अंस अंस
 जर व्रण रहाए । संघ लोक दर्शन दीने ॥ २२ ॥ फिर सुपने
 में ड्रव्य दिखायो । संघे मिल देवल कीनो । मध्ये विराजे
 रुषज तखत पर । कलियुगमें यो जस लीनो ॥ २३ ॥ दुहा ॥
 संवत अढारे तेसरे । जाउ सदा शिवराय । कियो धगानो
 छुष्टने जाखूं वरण वनाय ॥ २४ ॥ मोतीदाम ठंद ॥ सदा
 शिवराय चिंते मनएह लूंदे बहु धाम जमीपर जेह । जिह्वां-
 पति नाथ धूखेव कहाय लखो लग ड्रव्य जंमार सुणाय ॥ २५ ॥
 जावां अब लूटण गाम धूखेव । ग्रहुं सब माल जई ततखेव ।

(११७)

आयीं निज फोज लेई दल गाज । तोपां दोय साथ लियां
 बहु साज ॥ ३६ ॥ तंबु दोय द्वार लिये फिरंगाण । जंग जर
 साथ लिया कोकवाण ॥ तवां बहु लोक कहे महाराज । नही
 इह कारण कृत्य अकाज ॥ ३१ ॥ एतो वह जाजल देव
 कहाय । रहे नहीं लाज तिहारिय काय । तवां फिर बोले
 सदाशिव जूप । ग्रहां सब माल अबां चढीचूप ॥ ३७ ॥ इसो-
 कहि आवत दुष्ट करूर । कीयो नजराणह नाथ हजूर । राख्यो
 नही नाथ तबे नजराण । जयो मन चकितमान गिलाण ॥ ३८ ॥
 तवां मन चिंत जंमारी बुलाय । मीठे वच बोले सबे ललचाय ।
 लई संग आय मुकाम मजार । कियो तब कूच लई सब द्वार
 ॥ ४० ॥ करे तब गाम पुकार पुकार । जंमारी सबेइ पुकार
 पुकार करो अब बाहर नाथ दयाल । गयो किहां आज गरीब
 निवाज । चढो अब बाहर राखण लाज ॥ ४१ ॥ दुहा ॥ उण
 समें कोउ सेठ को बाहण तारण काज । गये अधिष्टायक
 नाथजी । जेरुं गये वहां गाज ॥ ४२ ॥ सुणो अरज पृथ्वी
 नाथजी सहेर धूखेव मजार । कियो अकारज दुष्टने । शीघ्र
 चले जनतार ॥ ४३ ॥ आये तुरत महाराजजी । करवा जनसंजाल ।
 दो घोरे दोनुं चढे । जेरुं अरु प्रतिपाल ॥ ४४ ॥ जिल्लकोप
 आपे कियो । दश दिशि फौज हजार । मार मार चोतरफते ।
 जई लमाई त्यार ॥ ४५ ॥ जुजंग प्रयात ठंद कूकू कुकू कुकू
 वहे कोकवाण सणणणं सणणणं तीर तरकस्स वाणं । धुंवाके
 धमाके वहे नाद गोला । जिसा कर्कसा जम्मरा नयन मोला
 ॥ ४६ ॥ किते अंगपें शस्त्रा घाव लागे । किते मारतें कंपते

(३१८)

दूर जागे किते दंतपें तिरण लेवे वराका । कितें थरथरे त्रास
 होवे तिराका ॥ ४७ ॥ किते रसुद्धा इलद्धा पुकारे । किते दीन
 होके खुदापें संजारे । कितें नाथपें केसरा खून माणे । किते
 नाथकुं जागती ज्योत जाणे ॥ ४८ ॥ सदाशिवनं घाव लागो
 अटारो । पुनी ज्ञाठ जसवंत दोनुं संहारो । वमो कोप जाणी
 सबे फोज ज्ञाजी । हुइ केशरीय नाथकी जीत वाजी ॥ ४९ ॥
 सदाशिवनं आंखमी अटक झीनो । सवा पांचसं कमरो खून
 दीनो । इसो धूलेवरो मर्दगाजी । सदा केशरा नाथरी जीतवाजो
 ॥ ५० ॥ दुहा ॥ या विध कलियुग जग जणा । ताच्या केइ
 जिनराज । दीपविजय कविराजकुं । महेर करो महाराज
 ॥ ५१ ॥ मोतीदाम ठंद ॥ तूंही नवनिष्ठ तूंही अरुसिष्ठ तूंही
 मनवंठित वंठित रुष्ठ ॥ तूंही सिरदार तूंही किरतार । तूंही
 सरणागत दीन दयाल ॥ ५२ ॥ तूंही कामकुंज तूंही काम-
 धेनु । तूंही सुरवृद्ध तूंही मम सेन । तूंही दहणावर्त्त दायक
 देव । तूंही विसराम तूंही वरुसेव ॥ ५३ ॥ तूंही मम प्राण
 आधार जरूर । तूंही मम इच्छित दायक नूर । तूंही मम जूप
 तूंही पतसाह तूंही मम रुष्ठ जंमार अगाह ॥ ५४ ॥ तूंही मम
 मंत्र तूंही मम यंत्र तूंही मम सत्य तूंही मम तंत्र । तूंही गन्न-
 नायक तूंही श्रीपूज्य । तूंही मम पूज्य तूंही जग पूज्य ॥ ५५ ॥
 चाल लावणी ॥ नाथ धूलेवा कीरत मुणके । देश देश नृप
 आवत हे । केशरमें गरकाव रहते हे । केशर नाथ कहावत हे
 ॥ ५६ ॥ सहर परगणे देश दिशावर । फिरे दुहाई नाथनकी
 हिंडु मूसले वरु राणा हाजर । पूरे इच्छित सब मनकी ॥ ५७ ॥

(११९)

जलवट अलवट वाट घाटमें । रण रावल दुख दूर हरे । इक
चित ध्याने जे नित समरे । अखय खजाना अजर जरे ॥ ५७ ॥
धिधि मप धिधिमप धप मप धप मप । ताल पखावत राजत
हे । गरु गरु गरु दौगरु गरु दौगरु गरु धों धों नोवत वाजत हे
॥ ५८ ॥ हिंदूपति पतसाह ऊदेपुर । जीम सिंहके राजनमें
एह लावणी खूब वणाई । सकल संघके सागनमें ॥ ६० ॥
संवत अठार पच्चोत्तर वरषै । फागुण सुदि तेरश दिवसै ।
मंगलके दिन दीपविजयकूं दरशन परशन दो उलसे ॥ ६१ ॥
कलश ॥ ठप्पय ठंद ॥ समवशरण जग शरन । तीनलोक
कलिमल हरन । धुनि वरसत जलधरन । जरण पौष पावन
करन ॥ जुगल धर्मनीति हरन । सब करम उंघ घन जरन ।
मोहमद्व अरि दरन । सुकनु वरन शुद्ध चरन । इंद्र चंद्र पद
जुगल सेवन । जगत विरुद तारन तरन । दीपविजय कवि-
राज बाहादुर । ऋषजनाथ असरन शरन ॥ ६२ ॥ ऋषजनाथ
महाराज सबे दुख दालिछ जंजन । ऋषजनाथ महाराज ।
सबे जूप मनरंजन । ऋषजनाथ पृथ्वीनाथ । समखो बाहर
धाये । ऋषजनाथ पृथ्वीनाथ । मंगल नाम गवाये ॥ दीप
विजय कविराज बाहादुर ॥ खलक मुलक हाजर रहे ॥ कलि-
जुग जयो देव तुं । सुरनर सब कीरत कहै ॥ ६३ ॥ इति श्री
केसरयाजीकी लावणी संपूर्ण ॥

॥ अथ वीसनगर कल्याण पार्श्वनाथजीकी

लावणी लिख्यते ॥

अगरुदु अगरुदु वाजे चोघना । सवाई मंका साहेबका ॥

(११०)

ठननं ठननं अवाज होता । महेख बनाया गगनोका ॥ कट्याण
 पार्श्वनाथ नामका । नित नित वाजे चोघना ॥ तीन लोकमें
 सच्चा साहिब । पार्श्वनाथ अवतार बना ॥ १ ॥ वणारसी नग-
 रीमें तेरा जनम हे । माता वामाके नंदा ॥ अश्वसेनके कुलमें
 शोजे । जेसा सरद पूनमचंदा ॥ स्वर्ग लोकमें हुवा आनंदा ।
 इंजाणी मंगल गावे । तेन्नीस कोरु देवता मिलकर । ओठव
 करणेकुं आवे ॥ २ ॥ कोइ आवता कोइ गावता । कोइ नाम
 लेता देवा ॥ चोसठ इंद्र अरज करंता । चंद्र सूरज करता
 सेवा । केइ सुरनर साहेबके आगे । अरज करंता खना खना ॥
 जिनके सरूपको पार न पावे । जिनका गुण हे सबसें बना
 ॥ ३ ॥ दूर देससें आया जोगी । बरे जोर तपस्या करता ।
 नीचे लगाता ज्वाला जोगी । बरे बरे जोके खाता । बरे वर-
 सकी उमर प्रचुकी । ठोटे पनमें बहोत कला ॥ बरोबरीके
 लिये सोबती । तपशीकूं देखण चला ॥ ४ ॥ ज्ञान देखके बोले
 जोगीसें । एसी तपस्या कूं करता ओ जोगी तेरे बरे लकमें
 बना नाग इक अध जलता ॥ पारसनाथ जोगीसुं कहता ।
 तोबी जोगी नहिं सुणता । लकमें दिये फेंक जंगलमें लोक
 तमासा देखता ॥ ५ ॥ क्या कीया बेजोगी तुमने । बना नागकूं जला
 दिया । दिया सार नवकार नागकूं । धरणीधर पदवी पाया ।
 बनी उमेदसें आया साहिब । संवत्सरीका दान दिया । माता
 पिताकी आज्ञा लेकर । महाराजने जोग लिया ॥ ६ ॥ राज
 ठोरुके चले जंगलमें । जुगतीसें काउसग किया । बरे धीर
 गंजीर प्रचूर्नें । तीन लोकमें नाम किया । उष्ण कालकी बनी

(३२१)

धूपमें नीरंजन निराकारा खमा । कमठा सुरने किया कमाका ।
 नजमंरुल वादल चमा ॥ ७ ॥ उसी दिन्नको कमठा सुरने ।
 पिठला दावा जगवाया । मेघ माली की सेना लेकर जलकूं
 जलदी बुलवाया । वरु किया घन घोर जोरसें । पवन चलाया
 मत वाला । करु करु कर हुआ कमाका । चमक बीजका
 उजवाला ॥ ८ ॥ मूसलधारा मेघ वरसता । गगन गाजता
 चौताला । सात खूंटकी वरु ऊनीमें । प्रजु खमा हे मतवाला ॥
 नाक बरोबर आया पाणी । नाथ निरंज धीरवमा । पराजय
 नहिं होय जिनूंका । ऐसा प्रजुका ध्यान चढा ॥ ९ ॥ संकटसें
 सिंहासण मोला । हुवा घंटका आवाजा । अवधि ज्ञानसें इंदर
 देखा ॥ धाउ धाउ धरणी राजा ॥ धरणीधर जलदीसें आया ।
 पदमावतीकूं संगलिया । पदमावतीने लिये शीसपर । शेषना-
 गने उत्र किया ॥ १० ॥ कोरु उपाय तो किया कमठने ।
 कुठबी इलाज नहिं चलता । तरणे वाला साहिब उनकूं ।
 उलणे वाला क्या करता । जीते श्रीजिनराज हारके कमठ
 हाथ दो जोरु खमा ॥ धरणीधर साहिबके आगे । अरजी
 करता खमा खमा ॥ ११ ॥ केवल पाय शिव पदकूं पहुंचे ।
 पार्श्वनाथ शुच मतवाला । लगी ज्योतमें ज्योति दीपकी तपे
 तेजका अजुवाला ॥ वीसनगरमें पार्श्वनाथका । देवल बनाया
 तैताला ॥ वरु देवलमें इंदर सोहे । घंटा वाजता चोताला ॥
 ॥ १२ ॥ वरु जुगतसें सिंहासण कर । कोट बनाया देवलका ॥
 जगों जगों पर शिखर चढाया । दरवाजा शुच केवलका ।
 चामंरुलके आगे शोजता । मूल गुंजारा आरसका ॥ पीठे

(१११)

पच्चीस देरियां सोजित । सिरे काम सिंघासणका ॥ १३ ॥ मूख
 नायक के ऊपर सोहै । सहस फणा प्रभु पारसका । चौमुखकी
 चतुराई वणी है । बहू काम है सारसका । अठारसैं पैसठ
 सवाई । मुहुर्त्त फागण मास जदा । सुदी तीजकूं तखते बेठे ।
 जगो जगो पर नाम चदा ॥ १४ ॥ देश देशके संघ बहु मिल-
 कर । तेरे दर्शनकुं आया । जगतगुरु जिनराज जगतमें । वनी
 तेरी अकल माया ॥ धर्मचंद जोरता सवाईने । वना साहमी
 वात्सल्य किया । सकल संघकी आशा लेकर । वना शिखर
 निशान दीया ॥ १५ ॥ करमचंद ने देवचंद ने खेमचंद ने
 खुब किया ॥ पारस नाथकूं तखत बैठा कर । जगो जगो पर
 नाम किया ॥ कीर्त्तिविजय गुरुराजकूं प्रणमूं । पाय गुरुका
 राजवना ॥ गुदावचंद साहेब के आगे ॥ जिनसासनका काम-
 वना ॥ १६ ॥ तेजा गाता चंग रंगमें । ज्ञान ध्यानसैं खना
 खना । हाथ जोरुके अरजी करता । पारसनाथजी तूही वना ।
 वना काम तेरे है साहिब । मुखसैं नहिं कहणे आता ॥ शिव-
 रमणीकुं वरी है जिनजी । जविजनकुं सुखके दाता ॥ १७ ॥
 इति श्रीकट्याण पार्श्वजीकी लावणी संपूर्णा ॥

॥ अथ श्रीउपाध्यायक्षमाकल्याणजी कृत श्रीथूल
 भद्रसूरिजीनी सज्ञाय लिख्यते ॥

तीरथ ते नमूरे ॥ एदेशी ॥ श्रीमहावीर जिनेसरु ॥
 त्रिजुवन गुरुजी ॥ तसु अछम पदधार । श्रीथूलिजजनमो
 ॥ १ ॥ पारुखीपुर सोहामणुं । महिमंरुणुंजी ॥ तिहां पायो
 अवतार ॥ श्री० ॥ २ ॥ नंद नरिंद मंत्रीश्वरु । गुण आग-

(११३)

रुजी । श्रीसकराल सुपुत्र ॥ श्री० ॥ ३ ॥ खाननदे नंदन जलो ॥
 मुनि गुण निलोजी । नागर विज कुलदीप ॥ श्री० ॥ ४ ॥
 श्रीसंचूतिविजयगुरु । पूरव धरुजी ॥ ब्रतलीधा सुपास ॥
 श्री० ॥ ५ ॥ कोश्यावेश्या प्रतिबोधवे । सङ्गुरु तवेजी । दुकर
 दुकर कार ॥ श्री० ॥ ६ ॥ चौद पूरव शिष्यो वली । श्रुत
 केवली जी । श्री जज्ञवाहु समीप ॥ श्री० ॥ ७ ॥ संयम पाट्यो
 निर्मलो । त्रिविधे जलो जी । जंगम युग प्रधान ॥ श्री० ॥ ८ ॥
 पंचमास पंचदिन सही । ऊपर कही जी ॥ वरस नवाणु आय
 ॥ श्री० ॥ ९ ॥ करि अणसण आराधना । शुभ वासना जी ।
 पढोता स्वर्ग मजार ॥ श्री० ॥ १० ॥ चुलसी चोवीशी लगें ।
 जस जगमगे जी ॥ रदेशे जेनुं नाम ॥ श्री० ॥ ११ ॥ वसु
 युग वसु चंद्र वत्सरे १८ २८ पारुली पुरे जी । जसु पद आपना
 कीध ॥ श्री० ॥ १२ ॥ वाचक अमृत धर्मनो । शुणे शुभमनो
 जी ॥ शिष्य ह्माकट्याण ॥ श्री० ॥ १३ ॥ इति श्रीथूति
 जज्ञजीनी सजाय संपूर्णा ॥

॥ अथ श्रीदेव चंद्रजीकृत अष्ट प्रवचन मातानी
 सझाय लिख्यते ॥

॥ दोहा ॥ सुकृत कटपतरुश्रेणिनी । वर उत्तरकुरु ज्ञोमि ।
 अध्यातम रस शशिकला । श्रीजिनवाणी नौमि ॥ १ ॥ दीप-
 चंद पाठक सुगुरु । पदवंदी अवदात । सार श्रमणगुणज्ञावना
 गाशुं प्रवचन मात ॥ २ ॥ जननी पुत्र जिम शुभकारी । तिम
 ए पवयणमाय । चारित्र गुणगणवर्द्धिनी । निर्मल शिव
 सुखदाय ॥ ३ ॥ ज्ञाव अयोगी करण रुचि । मुनिवर गुप्ति

(१२४)

धरंत । यदि गुप्ति जो न रहिश्के । तो समिति विचरंत
॥ ४ ॥ गुप्ति एक संवर मयी । औठरंगिक परिणाम ॥ संवर
निर्जर समितिथी । अपवादे गुण धाम ॥ ५ ॥ अव्ये अव्यत चरणता
जावे जाव चरित्त ॥ जावदृष्टि अव्यत क्रिया । करतां शिव
संपत्त ॥ ६ ॥ आतमगुण प्राग्जावथी । जे साधक परिणाम ।
समिति गुप्ति ते जिन कहे । साध्यसिद्धि शिवठाम ॥ ७ ॥
निश्चय करण रुचिथइ । समिति गुप्तिधर साधि ॥ परम अहिं-
सक जावथी । आराधे निरुपाधि ॥ ८ ॥ परम महोदय
साधवा । जेह थया उजमाव ॥ श्रमण जिह्नु माहण यति ।
गाछं तस गुणमाव ॥ ९ ॥

॥ अथ प्रथमईर्या समिति सझाय लिख्यते ॥

प्रथम गोवाव तणे जवें जी ॥ एदेशी ॥ प्रथम अहिंसक
व्रत तणी जी । उत्तम जावना एह ॥ संवर कारण उपदिशी
जी । समतारसगुण गेह ॥ मुनीश्वर । ईर्या समिति संजार ॥
आश्रव कर तनुयोगथी जी । दुष्ट चपलता वार ॥ मुनी०
ईर्या० ॥ ए आंकणी ॥ १ ॥ कायगुप्ति उत्सर्गनो जी । प्रथम
समिति अपवाद ॥ ईर्या ते जे चावबुं जी । धरि आगम
विधिवाद ॥ मु० ॥ ईर्या० ॥ २ ॥ ज्ञान ध्यान सजायमे जी ।
स्थिर बेठा मुनिराज ॥ शाने चपल पाणुं करे जी ॥ अनुजव
रस सुखराज ॥ मु० ॥ ईर्या० ॥ ३ ॥ मुनि उठे वसहीथकी जी ।
पामी कारण चार ॥ जिनवंदन ग्रामांतरे जी । के आहार
निहार ॥ मुनि० ॥ ईर्या० ॥ ४ ॥ परम चरण संवर धरं जी ।
सर्व जाण जिन दिठ ॥ शुचि समतारुचि ऊपजे जी । तिणे

(२१५)

सुनिने ए इह ॥ मु० ॥ ईर्या० ॥ ५ ॥ राग वधे स्थिर जावथी
 जी । ज्ञान विना परमाद ॥ वीतरागता ईहता जी । विचरे
 मुनि सादहाद ॥ मु० ॥ ईर्या० ॥ ६ ॥ ए शरीर जवमूल ठे
 जी । तसु पोषक आहार ॥ जाव अयोगी नवि हुवे जी । तां
 आनादि आचार ॥ मुनी० ॥ ईर्या० ॥ ७ ॥ कवलाहारे
 निहारे ठे जी ॥ एह अंग व्यवहार ॥ धन्य अतनु परमातमा
 जी । जिहां निश्चलता सार ॥ मु० ॥ ईर्या० ॥ ८ ॥ परपरि-
 णति कृत चपलता जी । केम मूकशे एह ॥ एम विचारी कारणें
 जी ॥ करे गोचरी तेह ॥ मु० ॥ ईर्या० ॥ ९ ॥ कृपावंत दया-
 लुआ जी । निःस्पृह तनुनीराग ॥ निरविषे गजगति परें जी ।
 विचरे मुनि महाजाग ॥ मुनी० ॥ ईर्या० ॥ १० ॥ परमानंद
 रस अनुजव्या जी । निज गुण रमता धीर ॥ देवचंडमुनि
 वंदतां जी । लहीयें जवजल तीर ॥ मु० ॥ ईर्या० ॥ ११ ॥
 इति प्रथम समिति सजाय संपूर्णा ॥

॥ अथ द्वितीय भाषा समिति सज्ज्ञाय लिख्यते ॥

॥ जावना मालती चूशीयें ॥ ए देशी ॥ साधुजी समिति
 बीजी आदरो । वचन निर्दोष प्रकाश रे । गुप्ति उत्सर्गनो
 समिति ते । मार्ग अपवाद सुविदास रे ॥ सा० ॥ १ ॥ ए
 आंकणी ॥ जावना बीजी महाव्रत तणी । जिन जणी सत्यता
 मूल रे ॥ जाव अहिंसकता वधे । सर्व संवर अनुकूल रे ॥
 सा० ॥ २ ॥ मौन धारी मुनि नवि हुवे । वचन जे आश्रव
 गेह रे ॥ आचरण ज्ञानने ध्याननो । साधक उपदिशे तेह रे
 सा० ॥ ३ ॥ उदित पर्याप्ति जे वचननी । ते करि श्रुत अनु-

(११६)

सार रे ॥ बोध प्राग् जाव सच्चायथी । वलि करे जगत उप-
 कार रे ॥ सा० ॥ ४ ॥ साधु निजवीर्यथी परतणो । नवि करे
 ग्रहणनें त्याग रे ॥ ते जणी वचन गुप्ति रहे । एह उत्सर्ग मुनि
 मार्ग रे ॥ सा० ॥ ५ ॥ योग जे आश्रय पद हतो । ते कछो
 निर्जरा रूप रे ॥ दोहथी कंचन मुनि करे साधता साध्य चिद्रूप
 रे ॥ सा० ॥ ६ ॥ आत्महित परहित कारणें । आदरे पांच
 सजाय रे ॥ ते जणी अशन वसनादिका । आश्रय सर्व अव-
 वाय रे ॥ सा० ॥ ७ ॥ जिनगुणस्तवन निज तत्त्वने । जोइव
 करे अविरोध रे ॥ देशना जव्य प्रति बोधवा । वायणा करण
 निजबोध रे ॥ सा० ॥ ८ ॥ नय गम जंग निक्षेप थ्री । स्वहित
 स्यादादयुत वाणि रे ॥ शोल दश चार गुणशुं मलि । कहे
 अनुयोग सुपहाण रे ॥ सा० ॥ ९ ॥ सूत्र ने अर्थ अनुयोग ए ।
 वीय निर्युक्ति संजुत्त रे ॥ तीय जाण्ये नयें जावियो । मुनि वदे
 वचन एम तंत रे ॥ सा० ॥ १० ॥ ज्ञान समुद्र समता जछा ।
 संवरी दयाजंमार रे ॥ तत्त्व आनंद आस्वादता वंदियें चरण
 गुण धार रे ॥ सा० ॥ ११ ॥ मोह उदयें अमोही जेहवा ।
 शुद्ध निज साध्य लय लीन रे ॥ देवचंद तेह मुनि वंदियें ।
 ज्ञान अमृत रस पीन रे ॥ सा० ॥ १२ ॥ इति जाणा समिति सजाय ॥

॥ अथ तृतीय एषणा समिति सज्झाय लिखयते ॥

॥ जांजरीया मुनिवर धन्य० ॥ एदेशी ॥ समिति तीसरी
 एषणा जी । पांच माहाव्रत मूल ॥ अनाहारी उत्सर्गनो जी ।
 ए अपवादी अमूल ॥ १ ॥ मन मोहन मुनिवर । समिति सदा
 चित्तधार ॥ ए आंकणी ॥ चेतनता चेतन तणी जी । नवि पर

(११७)

संगी तेह ॥ तिण परसन मुख नवि करे जी । आतमरति वती
 जेह ॥ म० ॥ स० ॥ २ ॥ काय योग पुद्गल ग्रहे जी । एह न
 आतम धर्म ॥ जाणंग करता जोगता जी । हुं माहरो ए मर्म ॥
 म० ॥ स० ॥ ३ ॥ अनजिसंधि चखवीर्यनो जी । रोधक
 शक्ति अजाव ॥ पण अजिसंधि जे वीर्यथी जी । केम ग्रहे
 परजाव ॥ म० ॥ स० ॥ ४ ॥ इम परत्यागी संवरी जी । न
 ग्रहे पुद्गल खंध ॥ साधक कारण राखवा जी । अशना दिक
 संबंध ॥ म० ॥ स० ॥ ५ ॥ आतमतत्त्व अनंतता जी । ज्ञान
 विना न जणाय ॥ तेह प्रगट करवा जणी जी । श्रुत सद्याय
 उपाय ॥ म० ॥ स० ॥ ६ ॥ तेह देहथी देहरहे जी । आहारें
 बलवान ॥ साध्य अधूरे हेतुनें जी । केम तजे गुणवान ॥ म० ॥
 स० ॥ ७ ॥ तनु अनुयायी वीर्यनो जी । वर्तन अशन संजोग ॥
 वृद्ध यष्टि सम जाणीनें जी । अशनादिक उपजोग ॥ म० ॥
 स० ॥ ८ ॥ ज्यां साधकता नवि अमे जी । तो न ग्रहे आहार ॥
 बाधक परिणति वारवा जी । अशनादिक उपचार ॥ म० ॥
 स० ॥ ९ ॥ सुरुतादीशे अव्यना जी । दोष तजी नीराग ॥
 असंच्रांत मूर्छा विना जी । त्रमर परें वरु जाग ॥ म० ॥ स०
 ॥ १० ॥ तत्त्व रुचि तत्त्वाश्रयी जी । तत्त्वरसी निर्गंथ ॥
 कर्म उदयें आहारता जी । मुनि माने पक्षिमंथ ॥ म० ॥ स०
 ॥ ११ ॥ लाज थकी पण घन लहे जी । अति निर्जरा करंत ॥
 पाभ्ये अणव्यापकपणे जी । निर्मल संत महंत ॥ म० स० ॥
 ॥ १२ ॥ अणहारता साधत जी । समता अमृतकंद ॥ जिह्नु

(११८)

श्रमण वाचंयमी जी । ते वंदे देवचंद ॥ स० ॥ स० ॥ १३ ॥
इति तृतीय एषणा समिति सजाय संपूर्ण ॥

॥ अथ चतुर्थ आदान निक्षेपणा समिति
सज्ज्ञाय लिख्यते ॥

॥ ज्ञोक्षिमा हंसारे विषय न राचियें एदेशी ॥ समिति चोथी
रे । चउगति वारणी । जाखी श्रीजिनराज ॥ राखी परम
अहिंसक मुनिवरे । चाखी ज्ञानसमान ॥ १ ॥ सहज संवेगीरे
समिति परिणमे ॥ ए आंकणी ॥ साधन आतमकाज ॥ आरा-
धन ए संवर जावनो । जवजल तारण जहाज ॥ स० ॥ २ ॥
अजिद्यापी निज आतमतत्त्वना । साखी करि सिद्धांत ॥
नाखी सर्व परिग्रह संगने । ध्यानाकाशी रे संत ॥ स० ॥ ३ ॥
संवर पंचतणी ए जावना । निरुपाधिक अप्रमाद ॥ सर्व परि-
ग्रह त्याग असंगता । तेहनो ए अपवाद ॥ स० ॥ ४ ॥ ज्ञाने
मुनिवर उपकरण संग्रहे । जे परजाव विरत्त ॥ देह अमोही
नवि लोही कदा । रत्नत्रयी संपत्त ॥ स० ॥ ५ ॥ जाव अहिं-
सकता कारण जणी । प्रव्य अहिंसक साधि ॥ रजोहरण
मुखवस्त्रादिक धरे । वरवा योग समाधि ॥ स० ॥ ६ ॥ शिव
साधननुरे मूल ते ज्ञान ठे, तेहनो हेतु सजाय ॥ ते आहारें ते
बलि पात्रथी । जयणायें ग्रहेवाय ॥ स० ॥ ७ ॥ बाळ तरुण
नर नारी जंतुने । नग्न दुगंठा हेतु । तिण चोलपट ग्रही मुनि
उपदिसे । शुद्ध धर्म संकेत ॥ स० ॥ ८ ॥ मंश मशक शीतादि
परिसह सहे । न रहे ध्यान समाधि ॥ कष्टक आदिक निर्मो-
हिपणे । धारे मुनि निर्बाध ॥ स० ॥ ९ ॥ लोप अलोप नदीना

(३२९)

ज्ञाननो । कारण दंरु ग्रहंत ॥ दशवैकालिक जगवद् सा
 खथी । तनुस्थिरताने तंत ॥ स० ॥ १० ॥ लघु सजीव सचित्त
 रजादिनो वारण दुःख संघट्ट ॥ देखी पुंजे रे मुनिवर तेहथी ।
 ए पूरव मुनिवट्ट ॥ ॥ स० ॥ ११ ॥ पुजल खंध ग्रहण निक्षे-
 पणा । अव्यं जयणा तास ॥ जावे आत्म परिणति नव नवी ।
 ग्रहतां समिति प्रकाश ॥ स० ॥ १२ ॥ बाधक जाव अक्षेप
 पणे तजे । साधक ले गतराग ॥ पूरव गुण रहक पोषक पणे
 निपजते शिवमार्ग ॥ स० ॥ १३ ॥ संयम श्रेणेंरे संचरता
 मुनि । हरे कर्म कलंक ॥ धरता समता रस एकत्वता । तत्त्व-
 रमणि निःशंक ॥ स० ॥ १४ ॥ जग जपगारी रे तारक जव्यना ।
 लायक पूर्णानंद ॥ देवचंद एहवा ते मुनिराजना । वंदे पद
 अरविंद ॥ स० ॥ १५ ॥ इति चतुर्थ आदाननिक्षेपणा
 समिति सज्जाय सपूर्ण ॥

॥ अथ पंचम पारिष्ठावणियासमिति सज्झाय लिख्यते ॥

॥ चेतन चेतजो रे ॥ एदेशी ॥ पंचमी समिति कहि अति
 सुंदरु रे । पारिष्ठावणीया नाम ॥ परम अहिंसक धर्म वधा-
 रणी । मृदु करुणा परिणाम । मुनिवर सेवजो रे । समिति
 सदा सुखदाय । शिरता जावे संयम सोहाय । धरे निर्मल संवर
 आय ॥ मु० ॥ ए आंकणी ॥ १ ॥ देह नेहथी चंचलता वधे
 रे । विकसे दुष्ट कषाय ॥ तिण तनुरागध्याने रमे जी । ज्ञानचरण
 सुपसाय ॥ मु० ॥ २ ॥ जिहां शरीर तिहां मल जपजे रे ।
 तेहतणो परिहार ॥ करे जंतु चर स्थिर अणदूहव्या रे । सकल
 दुगंगा वार ॥ मु० ॥ ३ ॥ संयम बाधक आत्म विराधना रे ।

(१३०)

आणा घातक जाणि ॥ उपाधि अशन शिष्यादिक परठवे रे ।
 आयति लाज पिठाण मु० ॥ ४ ॥ वध्या आहारे तपीया परि-
 ठवे रे । निज कोठे अप्रमाद । देह अरागी ज्ञात अव्यापता
 रे । धीरनो एह अपवाद ॥ मु० ॥ ५ ॥ संलोकादिक दूषण
 परिहरी रे । वर्जी राग ने द्वेष ॥ आगमरीते परठवणी करे ।
 लाघव हेतु विशेष ॥ मु० ॥ ६ ॥ कटपातीत आहालंदी ह्मी
 रे । जिनकटपादि मुनीश ॥ तेहने परठवणा एक मल तणी
 रे । तेह अटप वलि दीस ॥ मु० ॥ ७ ॥ रात्रे प्रश्रवणादिक पर-
 ठवे रे । विधिकृत मंरुल ठाम ॥ श्रिविरकटपनो प्रति अप-
 वादठे रे । ग्लानादिक नहिं काम ॥ मु० ॥ ८ ॥ वलि एह
 द्रव्यथी जावे रे । बाधक जे परिणाम ॥ द्वेष निवारी मादक
 तावनी रे । सर्व विज्ञाव विराम ॥ ९ ॥ अंतःपरिणति तत्त्व-
 मयी करे रे । परिहरिता पर जाव ॥ द्रव्य समिति परंगजाव
 जणी धरे रे । मुनिनो एह स्वजाव ॥ मु० ॥ १० ॥ पंच समिति
 समता परिणामथी रे । ह्मा कोष गतरोष ॥ जावन पावन संयम
 साधता रे । करता गुण गण पोष ॥ मु० ॥ ११ ॥ साध्य रसी
 निजतत्त्वे तन्मया रे । उन्नरंगी निर्माय । योग क्रिया फल
 जाव अवंचता रे । शुचि अनुज्ञव सुखदाय ॥ मु० ॥ १२ ॥
 आणा जीत जुआ नाणी रसी रे । निश्चय निग्रह युत्त ॥
 देवचंद्र एहवा निग्रंथ जे रे । ते माहरुं गुरुतत्त्व ॥ मु०
 ॥ १३ ॥ इति पंचम पारिष्ठापनिका समिति सजाय ॥

॥ अथ षष्ठ मनोगुप्ति सज्झाय लिख्यते ॥

॥ वैरागी अयोरे ॥ एदेशी ॥ मुनि मन वश करो रे ॥ मन

(१३१)

ए आश्रव गेहो ॥ ममताने तो ऋषि मन्त्रथी रे ॥ टाढो यत्ति-
 वर तेहो रे ॥ मु० ॥ १ ॥ पुष्ट तुरगचित्त ते कहुं रे । सो
 मोह नृपति प्रधान । आर्त्त रौद्रनुं क्षेत्र एह रे । रोक तुं ज्ञान
 निधानो रे ॥ मु० ॥ २ ॥ गुप्ति प्रथम ए साधुने रे । धर्म
 शुक्लनो कंद । वस्तु धर्म चिंतन रम्या रे । साध्ये पूर्णानंदो
 रे ॥ मु० ॥ ३ ॥ योग ते पुज्जल जोग ठे रे । पांच अजिनव
 कर्म । योग वरणाने कंपना रे । नवि ए आत्म धर्म ॥ मु० ॥
 ॥ ४ ॥ वीर्य चपल पर संगमी रे । एह न साधक पद्द । ज्ञान
 चरण सहकारना रे । वरतावे मनदह रे ॥ मु० ॥ ५ ॥ सवि-
 कटपक गुण साधुना रे । ध्यानीने न सुहाय । निर्विकटप अनु-
 जवरसी रे । आत्मानंदी आयो रे ॥ मु० ॥ ६ ॥ रत्नत्रयनी
 जेदता रे । एह समल व्यग्रहार ॥ त्रिगुण वीर्य एकत्वता रे ।
 निर्मल आत्मा चारो रे ॥ मु० ॥ ७ ॥ शुक्लध्यान श्रुत लंबनी
 रे । ए पण साधन दाव ॥ वस्तु धर्म उठरंगमें रे । गुण गुणी
 एक स्वज्ञावो रे ॥ मु० ॥ ८ ॥ परसहाय गुण वर्त्तना रे ।
 वस्तु धर्म न कहाय ॥ साध्य रसी तो किम ग्रहे रे । साधु चित्त
 सहायो रे ॥ मु० ॥ ९ ॥ आत्मरुचि आत्मा लयी रे । ध्याता
 तत्त्व अनंत ॥ स्यादाद ज्ञानी मुनि रे । तत्त्व रमण उपशांतो
 रे ॥ मु० ॥ १० ॥ नवि अपवाद रुचि कदा रे । शिव रसिया
 अणगार ॥ शक्ति यथागम सेवतां रे । निंदे कर्म प्रचारो रे ॥
 मु० ॥ ११ ॥ शुद्ध सिद्ध निज तत्त्वता रे । पूर्णानंद समाज
 देवचंद्र पर साधता रे । नमिये ते मुनि राजो रे ॥ मु० ॥ १२ ॥
 इति पष्ठ मनो गुप्ति सजाय ॥

(३३१)

॥ अथ ससमवचनगुप्ति सज्ज्ञाय लिख्यते ॥

समिति सदा ए दीक्षमें धरो ॥ एदेशी ॥ अथवा ॥ ह्मी
रियानी देशी ॥ वचनगुप्ति सूधी धरो । वचन ते कर्म सहाय
सलूणे ॥ उदयाश्रित जे चेतना निश्चे तेह अपाय ॥ स० ॥
वचन गुप्ति सूधी धरो ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ वचन अगोचर
आतमा । सिद्ध ते वचनातीत ॥ स० ॥ १ ॥ सत्ता अस्ति
स्वजावमें । जाषक जाव अनीत ॥ स० ॥ व० ॥ २ ॥ अनुजव
रस आस्वादता । करता आतम ध्यान ॥ स० ॥ वचन ते
बाधक जाव ठे । न वदे मुनि अज्ञान ॥ स० ॥ व० ॥ ३ ॥
वचनाश्रव पलटायवा । मुनि साधे स्वाध्याय ॥ स० ॥ तेह
सर्वथा गोपवो । परम महारस आय ॥ स० ॥ व० ॥ ४ ॥
जाषा पुज्जल वर्गणा । ग्रहणा निसर्ग उपाधि ॥ स० ॥ करवा
आतम वीर्यने । शाने प्रेरे साधि ॥ स० ॥ व० ॥ ५ ॥ यावत्
वीरज चेतना । आतमगुण संपत्त ॥ स० ॥ तावत सरवे
निर्जरो । आश्रव पर आयत्त ॥ स० ॥ व० ॥ ६ ॥ इम जाणी
स्थिर संयमी । न करे वलिपत्नीमंथ ॥ स० ॥ आत्मानंद आरा-
धतां । आज्ञात्थीं निग्रंथ ॥ स० ॥ व० ॥ ७ ॥ साध्य शुद्ध
परमातमा । तसु साधन उत्सर्ग ॥ स० ॥ वार जेदें तप द्विविधे ।
सकल श्रेष्ठ व्युत्सर्ग ॥ स० ॥ व० ॥ ८ ॥ समकित गुण ठाणे
कस्यो । साध्य अयोगी जाव ॥ स० ॥ उपादानता तेहनी ।
गुप्तिरूप स्थिर जाव ॥ स० ॥ व० ॥ ९ ॥ गुप्ति रुचि गुप्ते
रम्या । कारण समिति प्रपंच ॥ स० ॥ करता स्थिरता ईहता ।
अहे तत्व गुण संच ॥ स० ॥ व० ॥ १० ॥ अपवादे उत्सर्गनी ।

(१३३)

दृष्टि न चूके जेह ॥ स० ॥ प्रणमे नित्य प्रत्ये जावशुं । देव-
चंद मुनि तेह ॥ स० ॥ व० ॥ ११ ॥ इति सप्तम वचन गुप्ति
संज्ञाय संपूर्ण ॥

॥ अथाष्टम काय गुप्ति संज्ञाय लिख्यते ॥

फूलना चोसर प्रभुजीने शिर चढे ॥ एदेशी ॥ गुप्ति संज्ञारो
रे त्रीजी मुनिवर ॥ जेहथी परम आनंदो जी ॥ मोह टले घन
घाति परगले । प्रगटे ज्ञान अमंदो जी ॥ गु० ॥ १ ॥ करीय
शुभ अशुभ जवजे जे ठे । तिण तजि तन व्यापारो जी ॥
चंचल जाव ते आश्रव मूल ठे । जीव अचल अविकारो जी ॥
गु० ॥ २ ॥ इजिय विषय सकलनुं द्वार ए । बंधहेतु दृढ एहो
जी ॥ अजिनव कर्म ग्रहे तनु योगथी । तिण शिर करीयें देहो
जी ॥ गु० ॥ ३ ॥ आतम वीर्य फुरे परसंग जे । ते कहीयें
तनुयोगो जी ॥ चेतन सत्ता रे परम अयोगी ठे । निर्मल स्थिर
उपयोगो जी ॥ गु० ॥ ४ ॥ जावत कंपन तावत बंध ठे ।
जाखुं जगवड अंगे जी । ते माटे ध्रुव तत्वरसें रमे । माहण
ध्यान प्रसंगे जी ॥ गु० ॥ ५ ॥ वीर्य सहायी रे आतम धर्मनो
अचल सहज अप्रयासो जी ॥ ते परजाव सहाया किम करे ।
मुनिवर गुण आवासो जी ॥ गु० ॥ ६ ॥ खंति मुक्ति युक्ति अ-
किंचनी । शौच ब्रह्मधर धीरो जी ॥ विषय परिसह सैन्य विदा-
रवा । वीर परम शौमीरो जी ॥ गु० ॥ ७ ॥ कर्म परल दल
हय करवारसी । आतम रुद्धि समृद्धो जी ॥ देवचंद्र जिन
आणा पालतां । वंडुं गुरु गुणवृद्धो जी ॥ गु० ॥ ८ ॥ इति
अष्टम कायगुप्ति संज्ञाय संपूर्ण ॥

(१३४)

॥ अथ नवम साधुस्वरूप वर्णन सज्ज्ञाय लिख्यते ॥

रसीयानी देशी ॥ धर्म धुरंधर मुनिवर सुखही । नाण चरण
संपन्न ॥ सुगुणनर ॥ इंद्रिय जोग तजी निज सुख जजी ।
जवचारक उदविन्न ॥ सु० ॥ १ ॥ द्रव्य ज्ञाव साची सरधा
धरी । परिहरी शंकादि दोष ॥ सु० ॥ कारण कारज साधन
आदरी । धरी ध्यान संतोष ॥ सु० ॥ ध० ॥ २ ॥ गुण पर्यायें
वस्तु परिखतां । शीख उज्जय जंमार ॥ सु० ॥ परिणति शक्ति
स्वरूपमें परिणमी । करता तसु व्यवहार ॥ सु० ॥ ध० ॥ ३ ॥
लोक सन्न वित्तिगिह्या वारता । करता संयम वृद्धि ॥ सु० ॥
मूल उत्तर गुण सर्व संचारता । धरता आतमशुद्धि ॥ सु० ॥
ध० ॥ ४ ॥ श्रुतधारी श्रुतधर निश्रारसी । वश कखा त्रिक
जोग ॥ सु० ॥ अन्यासी अजिनव श्रुत सारना । अविनाशी
उपयोग ॥ सु० ध० ॥ ५ ॥ द्रव्य ज्ञाव आश्रव मल टालता ।
पावता संयम सार ॥ सु० ॥ साची जैन क्रिया संचालता ।
गालता कर्म विकार ॥ सु० ॥ ध० ॥ ६ ॥ सामायिक आदिक
गुण श्रेणिमें । रमता चढते रे ज्ञाव ॥ सु० ॥ तीन लोकथी
जिन्न त्रिलोकमें । पूजनीय जसु पाव ॥ सु० ॥ ध० ॥ ७ ॥
अधिकगुणी निज तुह्य गुणी थकी । मलता ते मुनिराज ॥
सु० ॥ परम समाधि निधि जव जलधिना । तारण तरण
जहाज ॥ सु० ॥ ध० ॥ ८ ॥ समकितवंत संयम गुण ईहता ।
ते धरवा समरथ ॥ संवेग पही ज्ञावें शोजता । कहेता साचो
रे अर्थ ॥ सु० ॥ ध० ॥ ९ ॥ आप प्रशंसायें नवि माचता ।
राचता मुनि गुण रंग ॥ सु० ॥ अप्रमत्त मुनि श्रुत तत्त्व

(२३५)

पूठवा । सेवे जासु अजंग ॥ सु० ॥ ध० ॥ १० ॥ सईहणा
 आगम अनुमोदता । गुण कर संयम चाल ॥ सु० ॥ विवहारें
 साची ते साचवे ॥ आयति लाज पिठाण ॥ सु० ॥ ध० ॥ ११ ॥
 दुकरकारीथी अधिका कहे । बृहत्कटप व्यवहार ॥ सु० ॥
 उपदेशमात्ता जगवड् अंगमे । गीतारथ अधिकार ॥ सु० ॥
 ध० ॥ १२ ॥ जाव चरण स्थानक फरस्था विना । न हुवे संयम
 धर्म ॥ सु० ॥ ते शाने जूठ ते उच्चरे । जे जाणे प्रवचन मर्म ॥
 सु० ॥ ध० ॥ १३ ॥ जस लाजें निज संस्मृत आयवा । पर
 जन रंजन काज ॥ सु० ॥ ज्ञान क्रिया ब्रव्यत विधि साचवे ।
 तेह नहि मुनिराज ॥ सु० ॥ ध० ॥ १४ ॥ बाह्य दया एकांतें उपदिसे
 श्रुत आम्नाय विहीन ॥ सु० ॥ बगपर उगता मूरख लोकने ।
 बहु जमशे तेह दीन ॥ सु० ॥ ध० ॥ १५ ॥ अध्यातम परि-
 णति साधन ग्रही । उचित वहे आचार ॥ सु० ॥ जिन आणा
 अविराधक पुरुष जे । धन्य तेहनो अवतार ॥ सु० ॥ ध०
 ॥ १६ ॥ ब्रव्य क्रिया नैमित्तिक हेतु ठे । जाव धर्म लयलीन ॥
 सु० ॥ नैरुपाधिक तो जे निज अंशनी । माने लाज नवीन ॥
 सु० ॥ ध० ॥ १७ ॥ परिणति दोष जणी जे निंदता कहेता
 परिणति धर्म ॥ सु० ॥ योग ग्रंथना जाव प्रकाशता । तेह
 विदारे हो कर्म ॥ सु० ॥ ध० ॥ १८ ॥ अद्वयक्रिया पण उप-
 कारी पणे । ज्ञानी साधे हो सिद्ध ॥ सु० ॥ देवचंज सुविहित
 मुनि वृंदने । प्रणम्यां सयल समृद्धि ॥ सु० ॥ ध० ॥ १९ ॥
 इति नवम साधु स्वरूप वर्णन सजाय संपूर्णम् ॥

(२३६)

॥ अथ कलश ॥ राग धन्याश्री ॥

ते तरिया रे जाइ ते तरिया जे जिन शासन अनुसरिया
 जी ॥ जेह कहे सुविहित मुनि किरिया । ज्ञानामृत रस दरिया
 जी ॥ ते० ॥ ए आंकणी ॥ १ ॥ विषय कषाय सहू पर हरिया ।
 उत्तम समता वरिया जी ॥ शील सन्नाहथकी पाखरिया ।
 जव समुद्र जल तरिया जी ॥ ते० ॥ २ ॥ समिति गुप्ति शुं जे
 परवरिया । आत्मानंदे तरिया जी ॥ आश्रवधार सकल
 आवरिया ॥ वर संवर संवरिया जी ॥ ते० ॥ ३ ॥ खरतर
 मुनि आचरणा चरिया । राजसार गुण गरिया जी ॥ ज्ञान
 धर्म तप ध्याने वसिया । श्रुत रहस्यना रसीया जी ॥ ते०
 ॥ ४ ॥ दीपचंदपाठक पद धरिया । विनय रयण सागरिया
 जी ॥ देवचंद्र मुनि गुण उच्चरिया । कर्म अरि निर्जरिया
 जी ॥ ते० ॥ ५ ॥ सुरगिरि सुंदर जिनवर मंदिर । शोजित
 नगर सवाई जी ॥ नवानगर चोमासुं करीने । मुनिवर गुण
 श्रुति गाई जी ॥ ते० ॥ ६ ॥ अरिहंतनो यश जगमें विचख्यो ।
 विस्तरी जस संपदा जी ॥ निग्रंथ वंदन स्तवन करतां । परम मंगल
 सुख सदा जी ॥ ७ ॥ इत्यष्ट प्रवचन माता सजाय संपूर्णम् ॥
 ॥ अथ पंडित श्रीदेवचंद्रजी कृत पंच भावना लिख्यते ॥

॥ स्वस्ति श्रीमंदिर परम । धर्म धाम सुखगाम । स्यादवाद
 परिणामधरी । प्रणमुं चेतन राम ॥ १ ॥ महावीर जिनवर
 नमुं । जघवाहु सूरेश । वंदी श्रीजिनजघणी । श्रीहेमं
 मुनीश ॥ २ ॥ सदगुरु शासन देव नमी । बृहत्कट्टप अनुसार ।
 शुद्ध जावना साधुनी । जाविस पंच प्रकार ॥ ३ ॥ इंद्रिय

(૨૩૭)

યોગ કષાયને । જીપે મુની નિશંક । ઇણ જીતે કુધ્યાન જય ।
 જાણે ચિત્તતરંગ ॥ ૪ ॥ પ્રથમ જાવના શ્રુત તણી । બીજી તપ
 તીય સત્ત્વ । તુરિય એકત્વ જાવના । પંચમ જાવ સુતત્ત્વ ॥ ૫ ॥
 શ્રુત જાવના મન સ્થિર કરે । ટાલે જવનો સ્વેદ । તપ જાવના
 કાયા દમે । વમે વેદ ઉમેદ ॥ ૬ ॥ સત્ત્વ જાવ નિર્જય દશા ।
 નિજ લઘુતા એક જાવ । તત્ત્વ જાવના આત્મ ગુણ । સિદ્ધિ
 સાધના દાવ ॥ ૭ ॥ ઢાલ પહલી લોક સ્વરૂપ વિચારો આત્મા
 રે એ દેશી ॥ શ્રુત અન્યાસ કરો મુનિવર સદા રે । અતિચાર
 સદુ ટાલ ॥ હીણ અધિક અક્કર મત ઉચ્ચરો રે । શબ્દ અર્થ
 સંજાલ ॥ શ્રુ ૦ ॥ ૧ ॥ સૂદ્ધ અર્થ અગોચર દૃષ્ટીથી રે ।
 રૂપી રૂપ વિહીણ । જેહ અતીત અનાગત વર્તતા રે । જાણે
 જ્ઞાની લીન ॥ શ્રુ ૦ ॥ ૨ ॥ નિત્ય અનિત્ય એક અનેકતા રે ।
 સદ સદ જાવ સ્વરૂપ ॥ ઠણ જાવ એક દ્રવ્ય પરિણમ્યા રે ॥
 એક સમયમાં અનૂપ ॥ ૩ ॥ ઉત્સર્ગે અપવાદ પદે કરી રે ।
 જાણે વધુ શ્રુત ચાલ । વચન વિરોધ નિવારે યુક્તિથી રે । આપે
 દૂષણ ટાલ ॥ શ્રુ ૦ ॥ ૪ ॥ દ્રવ્યાર્થિક પર્યાર્થિક ધરે રે । નય
 ગમ જંગ અનેક । નય સામાન્ય વિશેષે વધુ ગ્રહે રે । લોકા-
 લોક વિવેક ॥ શ્રુ ૦ ॥ ૫ ॥ નંદીસૂત્રે ઉપગારી કહ્યો રે ।
 વલી અસુચ્છા ઠામ । દ્રવ્ય શ્રુતને વાંચ્યો ગણધરે રે । જગવડ
 અંગે નામ ॥ શ્રુ ૦ ॥ ૬ ॥ શ્રુત અન્યાસે જિનપદ પામિયે રે ।
 ઠઠે અંગે સાચ । શ્રુતનાણી કેવલનાણી સમો રે । પન્નવણિજો
 જાણ ॥ શ્રુત ૦ ॥ ૭ ॥ શ્રુતધારી આરાધક સર્વનો રે । જાણે
 અર્થ સ્વજાત । નિજ આત્મ પરમાત્મ સમ ગ્રહે રે । ધ્યાવે તે

(૨૩૭)

નય દાવ ॥ શ્રુ૦ ॥ ૮ ॥ સંયમ દરશન તે જ્ઞાને વધે રે । ધ્યાને શિવ સાધંત । જવ સ્વરૂપ ચઝ ગતિનો તે લક્ષે રે । તેણે સંસાર તજંત ॥ શ્રુ૦ ॥ ૯ ॥ ઈંદ્રિય સુખ ચંચલ જાણી તજે રે । નવ નવ અર્થ તરંગ । જિમ જિમ પામે તિમ મન હલ્લસે રે । વસે ન ચિત્ત અનંગ ॥ શ્રુ૦ ॥ ૧૦ ॥ કાલ અસંખ્યાતાના જવ લક્ષે રે । હપદેશક પણ તેહ । પરજવ સાથી આલંબન खरो રે ॥ ચરણ વિના શિવ ગેહ ॥ શ્રુ૦ ॥ ૧૧ ॥ પંચમ કાલે શ્રુત બલ પણ ઘડ્યો રે । તો પણ એહ આધાર । દેવચંદ જિન મતનો તત્ત્વ એહ રે । શ્રુતસ્થું ધરજો પ્યાર ॥ શ્રુત૦ ॥ ૧૨ ॥

॥ ઢાલ ૨ જી અનુમતી દીધીમાયે રોવતી ॥ ૯ દેશી ॥

॥ રચણાવલી કનકાવલી । મુક્તાવલી ગુણરચણ । વજ્ર મધ્યને જવ મધ્યણ । તપ કરીને હો જીપો રિપુ મયણ ॥ ૧ ॥ જવિયણ તપ ગુણ આદરો । તપ તેજેરે ઢીજે સહુ કર્મ । વિષય વિકાર સહુ ટલે । મન ગંજેરે જંજે જવ મર્મ ॥ જવિ૦ ॥ ૨ ॥ જોગે જય ઈંદ્રિય જય તદા । તપ જાણો હો કર્મ સૂરુણ સાર ॥ હવહાણે યોગ હુહા કરી । શિવ સાધે રે શુધા આણગાર ॥ જવિ૦ ॥ ૩ ॥ જિમ જિમ પ્રતિજ્ઞા હ્રદ થકો । વૈરાગીઠ તપસી મુનિરાય । તિમ તિમ અશુજ દલ ઢીજવે । રવિ તેજે રે જિમ શીત વિલાય ॥ જવિ૦ ॥ ૪ ॥ જે જિહ્વ પન્નિમા આદરે । આસન અકંપ સુધીર । અતી લીન સમતા જાવમાં । તૃણની પેરે હો જાણંત શરીર ॥ જવિ૦ ॥ ૫ ॥ જિણ સાધુ તપ તરવારથી । સૂઝ્યો ઢે હો અરિ મોહ ગયંદ । તિણ સાધુનો હું દાસ હું । નિત્ય વંદુરે તસપય અરવિંદ ॥ જવિ૦ ॥ ૬ ॥

(१३ए)

आचार सूयगर्भाग्रंगमां । तिम कह्यो जगवई अंग । उत्तरा-
 ध्ययन गुणतीसमें । तप संगे हो सहु कर्मनो जंग ॥ जवि० ॥
 ॥ ७ ॥ ते दुविध दुकर तप तपे । जव पास आस विरक्त
 धन साधु मुनि ढंढण समा । ऋषि खंधक हो तीसग कुरु-
 दत्त ॥ जवि० ॥ ८ ॥ निज आतम कंचन जणी । तप अग्नि करी
 सोधंत । नव नवि लब्धि बल ठते । उपसर्गे हो ते सहंत
 महंत ॥ जवि० ॥ ९ ॥ धन्य तेह जे धन गृह तजी । तन
 स्नेहनो करी ठेह । निसंग वनवासे वसे । तपधारी हो ते अजि
 गृह गेह ॥ जवि० ॥ १० ॥ धन्य तेह गह्व गुफा तजी । जिन-
 कटप जाव अफंद । परिहार विशुद्धि तप तपे । ते वंदे हो
 देवचंद मुनींद ॥ जवि० ॥ ११ ॥

॥ ढाल ३ जी हवे राणी पदमावती ॥ एदेशी ॥

॥ रे जीव साहस आदरो । मत आऊ दीन । सुख दुःख
 संपद आपदा । पूरवकर्म आधीन ॥ रे जीव० ॥ १ ॥ क्रोधा-
 दिक वशे रणसमे । सह्या दुःख अनेक । ते जो समतामां
 सहे । तो तुज खरो विवेक ॥ रे जीव० ॥ २ ॥ सर्व अनित्य
 अशाश्वतो । जेह दीसे एह । धन तन सयण सगा सहु ।
 तिणस्युं श्यो नेह ॥ रे जीव० ॥ ३ ॥ जिम बालक वेदू तणा ।
 घर करीय रमंत । तेह ठते अथवा ढहे । निज निज ग्रह
 जंत ॥ रे जीव० ॥ ४ ॥ पंथी जेम सराहमां । नदी नावनी
 रीति । तिम ए परियण तो मिट्यो । तिणथी शी प्रीति ॥ रे
 जीव० ॥ ५ ॥ ज्यां स्वार्थ त्यां सहुसगा । विण स्वार्थ दूर ।
 पर काजे पापे जले । तुं केम होय सूर ॥ रे जीव० ॥ ६ ॥

(१४०)

तजि बाहिर मेलावनो । मिलियो बहुवार । जे पूरव मिलियो
 नहि । तिणस्युं धरं प्यार ॥ रे जीव० ॥ ७ ॥ चक्री हरी बल
 प्रतिहरी तस विजव अमान । ते पण काळे संहस्या । तुज
 धनश्यों मान ॥ रे जीव० ॥ ८ ॥ हा हा हुंतो तुं फिरे । परि-
 यणनीचिंत । नरक पड्यां कहे ताहरी । कोण करसे चिंत ॥
 रे जीव० ॥ ९ ॥ रोगादिक दुःख ऊपने । मन अरति म ध-
 रेव । पूरव निजकृत कर्मनो । ए अनुजव हेव ॥ रे जीव० ॥
 ॥ १० ॥ एह शरीर अशाश्वतो । खिणमें सीजंत । प्रीति किसि
 ते ऊपरे । जे स्वार्थ वंत ॥ रे जीव० ॥ ११ ॥ ज्यां लग्ने तुज
 इण देहथी । ते पूरव संग । त्यां लग्ने कोटी उपायथी । नवि
 आय जंग ॥ रे जीव० ॥ १२ ॥ आगल पाठल चिहुं दिने जे
 विणसी जाय । रोगादिक थी नवि रहे । कीधे कोटी उपाय ॥
 रे जीव० ॥ १३ ॥ अंते पण एने तज्यां । आय शिव सुख ।
 ते जो बूटे आपथी । तो तुजने स्यो दुःखः ॥ रे जीव० ॥ १४ ॥
 ए तन विणसे ताहरे नवि कांइ हाण । जो ज्ञानादिक गुण
 तणो । तुज आवे जाण ॥ रे जीव० ॥ १५ ॥ तुं अजरामर
 आतमा । अविचल गुण राण । कृण जंगुर आ देहथी । तुज
 कीहां पिठाण ॥ रे जीव० ॥ १६ ॥ ठेदन जेदन तारुना ।
 वध बंधन दाह । पुद्गलने पुद्गल करे । तुं तो अमर अगाह
 ॥ रे जीव० ॥ १७ ॥ पूर्व कर्म उदये सही । जे वेदना आय ।
 ध्यावे आतम तिण समे । ते ध्यानी राय ॥ रे जीव० ॥ १८ ॥
 ज्ञान ध्याननी वातमी । करणी आसान । अंतसमे आपद
 पड्यां । विरदा करे ध्यान ॥ रे जीव० ॥ १९ ॥ अरति करी

(१४१)

दुःख जोगवे । परवस जेम कीर । तो तुज जाणपणा तणो ।
 गुण केवो धीर ॥ रे जीव० ॥ २० ॥ शुद्ध निरंजन निरमलो
 निज आतम जाव । ते विणसे कहे दुःख किश्यो । जे मिलियो
 दाव ॥ रे जीव० ॥ २१ ॥ देह गेह जामा तणो । ए आपणो
 नाहिं । तुज गृह आतम ज्ञान ए । तिण माहे समाहि ॥
 रे जीव० ॥ २२ ॥ मेतारज सुकोसलो । वली गजसुकुमाल ।
 सनतकुमार चक्रीपरे । तन ममता टाल ॥ रे जीव० ॥ २३ ॥
 कष्ट पड्यां संमता रमे । निज आतम ध्याय । देवचंद्र तिण
 मुनितणा । नितवंदु पाय ॥ रे जीव० ॥ २४ ॥

॥ ढाल ४ थी प्राणी धरीये संवेग विचार ॥ ए देशी ॥

॥ ज्ञान ध्यान चारित्रने रे । जो दृढ करवा चाहे । तो
 एकाकी विहरता रे । जिन कटपादि साहे रे । प्राणी एकल जावना
 जाव । शिवमारगसाधन दाव रे ॥ प्राणी० ॥ १ ॥ साधु जणी
 गृहवासनी रे । बूटी ममता तेह । तोपण गह्ववासी पणो रे ।
 गण गुरु पर ठे नेह रे ॥ प्राणी० ॥ २ ॥ वन मृगनी पेरे ते
 हथी रे । गोमी सकल प्रतिबंध । तुं एकाकी अनादीनो रे ।
 किण्ठी तुज संबंध रे ॥ प्राणी० ॥ ३ ॥ शत्रु मित्रता सर्वथी
 रे । पांमी वार अनंत । कोण सज्जन दुस्सन किस्यो रे । काळे
 सहनोअंतरे ॥ प्राणी० ॥ ४ ॥ बांधे करम जीव एकलो रे ।
 जोगवे पण ते एक । किण ऊपर किण वातनी रे । राग द्वेषनी
 टेक रे ॥ प्राणी० ॥ ५ ॥ जो निज एक पणुं ग्रहे रे । गोमी
 सकल परजाव । शुद्धातम ज्ञानदिशुं रे । एक स्वरूपें जाव
 रे ॥ प्राणी० ॥ ६ ॥ आव्यो ठे तुं एकलो रे । जाइस पण तुं

(२४२)

एक । तो ए सर्वकुटुंबथी रे । प्रीति कीसी अविवेक रे ॥
 प्राणी० ॥ ७ ॥ वनमाहे-गजसिंहादिथी रे । विहरतां न टले
 जेह । जिण आसन रवि आश्रमे रे । तिण आसन निशि ठेह
 रे ॥ प्राणी० ॥ ८ ॥ आहार ग्रहे तप पारणे रे । करमां लेप
 विहीन । एकवार पाणी पीवतां रे । वनचारी चित्त अदीन
 रे ॥ प्राणी० ॥ ९ ॥ एह दोष परग्रहणथी रे । परसंगे गुण
 हाण, परधन ग्राही चोरते रे । एक पणो सुख ठाण रे ॥ प्राणी०
 ॥ १० ॥ पर संयोगथी बंध ठे रे । पर वियोगथी मोक्ष । तेणे
 तजी परमेस्वावसो रे । एक पणो निजपोष रे ॥ प्राणी० ॥ ११ ॥
 जन्म न पाम्यो साथको रे । साथ न मरसे कोय । दुःख
 वैचाळ को नहि रे । क्षणजंगुर सहु लोय रे ॥ प्राणी० ॥ १२ ॥
 परिजन मरतो देखीने रे । शोग करे जन मूढ । अवसरे वारो
 आपणो रे । सहु जननी ए रूढ रे ॥ प्राणी० ॥ १३ ॥ सुर-
 पति चक्री हरी बली रे । एकला परजव जाय । तन धन परि-
 जन सहु मिलि रे । कोई सखाइन आय रे ॥ प्राणी० ॥ १४ ॥
 एक आतमा माहरो रे । ज्ञानादिक गुणवंत । बाह्ययोग सहु
 अवर ठे रे । पांम्यो वार अनंत रे ॥ प्राणी० ॥ १५ ॥ कर
 कंडू नमी नहगइ रे । दुम्मुह प्रमुख रुषिराय । मृगापुत्र हरि-
 केपीना रे । बंदु हुं नित पायरे ॥ प्राणी० ॥ १६ ॥ साधु
 चित्तातीसुत जलो रे । बली अनार्थी तेम । एम मुनिगुण
 अनुमोदता रे । देवचंद्र सुख खेम रे ॥ प्राणी० ॥ १७ ॥

॥ ढाल ५ भी एणीपरे चंचल आउखो ॥ एदेशी ॥

॥ चेतन ए तन कारिमो । तुमे ध्यावो रे । शुद्ध निरंजन देव ।

(૨૪૩)

જવિક તુમે ॥ શુદ્ધ સ્વરૂપ અનૂપ ॥ જવિક તુમે ॥ ૧ ॥
 નરજવ શ્રાવક કુલ લહ્યો તુમે ॥ લાધો સમકિત સાર જવિ ॥
 જિન આગમ રૂચી શું સુણો તુમે ॥ આલસ નીંદ નિવાર ॥
 જવિ ॥ ૨ ॥ સમયાંતર સહ જાગ્રનો તુમે ॥ દર્શન જ્ઞાન
 અનંત જવિ ॥ આતમ જાવે ચિર સદા ॥ તુમે ॥ અહ્ય
 ચરણ મહંત ॥ જવિ ॥ ૩ ॥ ત્રીન લોક ત્રિહું કાલની તુમે ॥
 પરિણતિ ત્રીન પ્રકાર જવિ ॥ એક સમયે જાણે તિણે ॥ તુમે ॥
 નાણ અનંત અપાર ॥ જવિ ॥ ૪ ॥ સકલ દોષ હર શાશ્વતો
 તુમે ॥ વીરજ પરમ અદીન જાવિક ॥ સૂક્ષ્મ તનુ વંધન
 વિના તુમે ॥ અવગાહના સ્વાધીન ॥ જવિ ॥ ૫ ॥ પુદ્ગલ
 સકલ વિવેકથી તુમે ॥ શુદ્ધ અમૂર્તિ રૂપ જવિ ॥ ઈન્દ્રિય
 સુખ નિસ્પૃહ થઈ તુમે ॥ અકથ અવાહ સ્વરૂપ ॥ જવિ ॥ ૬ ॥
 ડઘ્ય તણા પરિણામથી તુમે ॥ અગુરુ લઘુત્વ અનિત્ય જવિ ॥
 સત્ય સ્વજાવ મયી સદા તુમે ॥ ઘોમી જાવ અસત્ય ॥ જવિ ॥
 ૭ ॥ નિજગુણ રમતો રામણ તુમે ॥ સકલ અકલ ગુણ
 લાણ જવિ ॥ પરમાતમ પર જ્યોતિષ તુમે ॥ અલલ અલેપ
 વલાણ ॥ જવિ ॥ ૮ ॥ પંચ પૂજ્યથી પૂજ્યણ તુમે ॥ સર્વ
 ધ્યેયથી ધ્યેય જવિ ॥ ધ્યાતા ધ્યાનરૂ ધ્યેય તુમે ॥ નિશ્ચે
 એક અજેય ॥ જવિ ॥ ૯ ॥ અનુજવ કરતાં એહનો તુમે ॥
 આય પરમ પ્રમોદ જવિ ॥ એક સ્વરૂપ અન્યાસ શું તુમે ॥
 શિવ સુખ છે તસ ગોદ ॥ જવિ ॥ ૧૦ ॥ બંધ અબંધ એ આતમા
 તુમે ॥ કરતા અકરતા એહ જવિ ॥ એહ જોગતા અજો-
 ગતા તુમે ॥ સ્યાદવાદ ગુણ ગેહ ॥ જવિ ॥ ૧૧ ॥ એક

(३४४)

अनेक स्वरूप ए तुमे० ॥ नित्य अनित्य अनादि जवि० ॥
 सद सद जावे परिणम्या तुमे० ॥ मुक्त सकल उन्माद ॥
 जवि० ॥ ११ ॥ तप जप किरिया खप थकी तुमे० ॥ अष्ट
 करम न विलाय जवि० । ते सहु आतम ध्यानथी तुमे० ॥ खिणमे
 खेरु आय ॥ जवि० ॥ १२ ॥ शुद्धातम अनुजव विना तुमे० ॥
 बंध हेतु शुज चाल ज० ॥ आतम परिणामेरम्या तु० ॥ एहज
 आश्रव पाद ॥ जवि० ॥ १३ ॥ इम जाणी निज आतमा
 तुमे० ॥ वरजी सकल उपाध जवि० ॥ उपादेय अवलंबने
 तुमे० ॥ परम महोदय साध ॥ जवि० ॥ १४ ॥ जरत इलासुत
 तेतली तु० ॥ इत्यादिक मुनि वृंद जवि० ॥ आतम ध्यानथी ए
 तर्था जवि० ॥ प्रणमे ते देवचंद ॥ जवि० ॥ १५ ॥

॥ ढाल ६ द्वी शेलग सेचुंजे सिद्धथया ॥ एदेशी ॥

जावना मुक्ति निशाणी जाणी । जावो आशति आणी जी ।
 योग कषाय कपटनी हाणी । आये निर्मल जाणी जी ॥ जावना०
 ॥ १ ॥ पंच जावना ए मुनि मनने ॥ संवर खाणी वखाणी जी ।
 बृहत्कटप सूत्रनीवाणी दीठी तेम कहाणी जी ॥ जावना०
 ॥ २ ॥ कर्म कतरणी शिव निशरणी । जाण ठाण अनुसरणी
 जी । चेतन राम तणी ए घरणी । जव समुद्र दुःख हरणी
 जी ॥ जव० ॥ ३ ॥ जयवंता पाठक गुण धारी । राजसार
 सुविचारी जी । निर्मल ज्ञान धर्म संजाळी । पाठक सहु हित
 कारी जी ॥ जावना० ॥ ४ ॥ राजहंस सुगुरु सुपसाये । देव-
 चंद्र गुण गावे जी । जविक जीव जे जावन जावे । तेह अमित
 सुख पावे जी ॥ जावना० ॥ ५ ॥ जेसलमेर साह सुत्यागी ।

(૨૪૫)

વર્જમાન વરુ જાગી જી । પુત્ર કલત્ર સકલ સુજાગી । સાધુ
ગુણના રાગી જી ॥ જાવ૦ ॥ ૬ ॥ તસ આગ્રહથી જાવના જાઈ ।
ઢાલ બંધમાં ગાઈ જી । જાણસે ગણસે જે એહ જ્ઞાતા । લહેસે તે
સુખ સાતા જી ॥ જાવ૦ ॥ ૭ ॥ મન શુદ્ધે પંચે જાવના જાવો પાવન
નિજગુણ પાવો જી । મન મુનિવર ગુણ સંગ વસાવો । સુખ
સંપતિ ગ્રહ આવો જી ॥ જાવના૦ ॥ ૮ ॥ ઇતિ શ્રીપંક્તિ દેવ
ચંદ્રજી કૃત સાધુની પંચ જાવના સંપૂર્ણા ॥

॥ અથ પંડિત શ્રીદેવચંદ્રજી કૃત પ્રમંજના

મહાસતીની સક્ષાય લિખયતે ॥

॥ નાટકીયાની દેશી ॥ ગિરિ વૈતાલ્યને કપરે । ચક્રાંકા
નયરીરે લો । અહો ચક્રા૦ ॥ ચક્રાયુધ રાજા તિહાં । જીત્યા
સર્વી વયરીરે લો ॥ અહો૦ ॥ ૧ ॥ મદન લતા તસ સુંદરી ।
ગુણશીલ અચંજારે લો ॥ અહો૦ ॥ પુત્રી તાસ પ્રમંજના । રૂપે
રતિ રંજારે લો ॥ અહો૦ ॥ ૨ ॥ વિદ્યાધર જૂવર સુતા વહુ
મલ્લી એક પંતેરે લો ॥ અહો૦ ॥ રાધા વેધે મંદાવિહં । વર વરવા
લંતેરે લો ॥ અહો૦ ॥ ૩ ॥ કન્યા એક હજારથી । પ્રમંજના
ચાલીરે લો ॥ અહો૦ ॥ આર્ય સંરુમાં આવતાં વનસંરુ વિચા-
લીરે લો ॥ અહો૦ ॥ ૪ ॥ નિગ્રંથી સુપ્રતિષ્ઠિતા । વહુ મુણ્ણી
સંગેરે લો ॥ અહો૦ ॥ સાધ વિહારે વિચરતી । વંદે મન રંગેરે
લો ॥ અહો૦ ॥ ૫ ॥ આર્યા પૂઝે એવનો । જમાઈ સ્યો ઘેરે લો ॥
અહો૦ ॥ વિનયે કન્યા વિનવે । વરવરવા ઇઝેરે લો ॥ અહો૦
વ૦ ॥ ૬ ॥ અશ્યોહિત જાણો તુંમેં । એહથી નવિ સિદ્ધિરે લો ॥
અહો એ૦ ॥ વિષય હલાહલ વિષ તિહાં । સી અમૃત બુદ્ધિરે

(૨૪૬)

લો ॥ અહો ॥ સી ॥ ૧ ॥ જોગ સંગ કારમા કહ્યા । જિન-
 રાજ સદાશ્રે લો ॥ અહો જિ ॥ રાગ દેષ સંગે વધે જવ જ્રમણ
 સદાશ્રે લો ॥ અહો જ ॥ ૮ ॥ રાજસુતા કહે સાવણ । જે
 જાણો વાણીરે લો ॥ અહો જે ॥ ૯ ॥ પણ એ જૂલ અનાદિની કિમ
 જાણે ઠંમાણીરે લો ॥ અહો કિ ॥ ૧૦ ॥ જેહ તજે તેહ ધન્ય
 ઠે । સેવક જિન જીનારે લો ॥ અહો સે ॥ ૧૧ ॥ અમે તસ પુદ્ગલ
 રસ રમ્યા । મોહે લય લીનારે લો ॥ અહો મો ॥ ૧૨ ॥ અધ્યા
 તમ રસ પાનથી । પીના મુનિરાયારે લો ॥ અહો પી ॥ ૧૩ ॥ તે પર
 પરિણતિ રતી તજી । નિજતત્ત્વ સમાયારે લો ॥ અહો નિ ॥
 ૧૪ ॥ અમને પણ કરવો ઘટે । કારણ સંયોગેરે લો ॥ અહો
 કા ॥ ૧૫ ॥ પણ ચેતનતા પરિણમે જન પુદ્ગલ જોગેરે લો ॥ અહો
 જ ॥ ૧૬ ॥ અવર કન્યા પણ ઝચ્ચરે । ચિંતિત હવે કીજેરે
 લો ॥ અહો ચિ ॥ ૧૭ ॥ પઠી પરમ પદ સાધવા । ઉદ્યમ સાધી
 જે રલો ॥ અહો ડ ॥ ૧૮ ॥ પ્રજંજના કહે હે સહી । એકા-
 યર પ્રાણીરે લો ॥ અહો એ ॥ ૧૯ ॥ ધર્મ પ્રથમ કરવો સદા । દેવ
 ચંજની વાણીરે લો ॥ અહો દે ॥ ૨૦ ॥

॥ ઢાલ ૨ જી ॥ કહે સાહુણી સુણ કન્યકા રે । ધન્યા એ
 સંસાર કલેશ । એહને જે હિતકરી ઘણે રે । ધન્યા તે મિથ્યા-
 આદેશ રે । સુજ્ઞાની કન્યા શાંજલ હિત ઉપદેશ । જગ હિત-
 કારી જિનેશ ઠે રે કહે ॥ કીજે તસુ આદેશ રે ॥ સુજ્ઞા ॥
 ૧ ॥ સા ॥ ૨ ॥ ખરમીનેં વહી ધોયવું રે ક ॥ તેહ ન શિષ્ટા-
 ચાર । રતન ત્રયી સાધન કરો રે ॥ ક ॥ ૩ ॥ મોહા ધીનતા વાર
 રે ॥ સુ ॥ સા ॥ ૪ ॥ જેહ પુરુષ વરવા તણી રે ક ॥ ૫ ॥

(१४९)

ठे ते जीव । स्ये संबंध पणे जणो रे क० ॥ धारी काल सदीव-
 रे ॥ सु० ॥ सा० ॥ ३ ॥ तव प्रजंजना चितवेरे अप्पा ॥ तुं ठे
 अनादि अनंत । ते पण मुज सिद्ध सत्ता समो रे अ० ॥ सहज
 अकृत महंत रे ॥ सु० सा० ॥ ४ ॥ जव जमता सवी जीवथी रे
 अप्पा । पाम्यो सर्व संबंध । मात पिता ज्ञाता सुतारे अप्पा ।
 पुत्र वधू प्रतिबंध रे ॥ सु० ॥ सा० ॥ ५ ॥ स्युं संबंध कहुं इहां
 रे अप्पा । शत्रु मित्र पण आय । मित्र शत्रुता वली लहे रे ।
 एम संसरण स्वजाव रे ॥ सु० ॥ सा० ॥ ६ ॥ सत्ता सम सवी
 जीव ठे रे अप्पा । जोतां वस्तु स्वजाव । ए माहरो एह पारको
 रे अप्पा । सविआरोपित जाव रे ॥ सु० ॥ सा० ॥ ७ ॥
 गुरुणी आगल एहवुं रे अप्पा । जुवु किम कहेबाय । स्वपर
 विवेचन कीजतां रे अप्पा । माहरो कोइ न आय रे ॥ सु० ॥
 सा० ॥ ८ ॥ जोग्य पणुं पण जूलथी रे अप्पा ॥ माने पुद्गल
 खंध । हुं जोगी निज जावनो रे अप्पा । परथी नहिं प्रति बंध
 रे ॥ सु० ॥ सा० ॥ ९ ॥ सम्यक् ज्ञाने वहेचतां रे अप्पा । हुं
 अमूर्त्त चिद्रूप । कर्त्ता जोक्ता तत्त्वनो रे अप्पा । अह्य अक्रिय
 रूप रे ॥ सु० ॥ सा० ॥ १० ॥ जुदो सर्व विजावथी रे अप्पा । निश्चय
 निज अनुज्जत । पूर्णानंदि परम एह रे अप्पा । नहिं पर परि-
 णति रीत रे ॥ सु० ॥ सा० ॥ ११ ॥ सिद्ध समो ए संग्रहे रे
 अप्पा । पर रंगे पल्लटाय । संगंगी जावे करी रे अप्पा ।
 अशुद्ध विजाव अपाय रे ॥ सु० ॥ सा० ॥ १२ ॥ सुद्ध निश्चय
 नये करी रे अप्पा । आतम जाव अनंत । तेह अशुद्ध
 नये करी रे अप्पा । दुष्ट विजाव महंत रे ॥ सु० ॥ सा० ॥ १३ ॥

(२४०)

द्रव्यकर्म कर्त्ता अयो रे अप्पा । नय अशुद्ध व्यवहार । तेह
नीवारो स्वपदे रे अप्पा । रमतां शुद्ध व्यवहार रे ॥ सु० ॥
सा० ॥ १४ ॥ व्यवहारे समरे अकी रे अप्पा । समरे निश्चया
चार । प्रवृत्ति समारे विकल्पने रे अप्पा । तेह स्थिर परिणती
सार रे ॥ सु० ॥ सा० ॥ १५ ॥ पुद्गलने पर जीवशी रे अप्पा ।
कीधो जेद विज्ञान बाधकता दूरे टली रे अप्पा । हवे कुण
रोके ज्ञान रे ॥ सु० ॥ सा० ॥ १६ ॥ आलंबन जावन वसे रे
अप्पा । धरम ध्यान प्रगटाय । देवचंद पद साधवा रे अप्पा ।
एहज शुद्ध उपाय रे ॥ सु० ॥ सा० ॥ १७ ॥

॥ ढाल ३ जी ॥ राग धन्याशी ॥ आयो आयो रे । अनु-
जत्र आतम चो आयो । शुद्ध निमित्त आलंबन जजता आत्मा
लंबन पायो रे ॥ आ० ॥ १ ॥ आतम खेत्रे गुण पर्याय विधि ।
तिहां उपयोग रमायो । पर परिणति पर रीते जाणी । तास
विकल्प समायो रे ॥ आ० ॥ २ ॥ प्रत्यक्त्व वितर्क शकल
आरोही । गुण गुणी एक समायो । पर जय द्रव्य वितर्क
एकता । दुरधर मोह खपायो रे ॥ आ० ॥ ३ ॥ अनंतानु-
बंधी सुजटने काढी । दर्शन मोह गमायो रे । तिरिगति हेतु
प्रकृति द्वय कीधी अयो आतम रस रायो रे ॥ आ० ॥ ४ ॥
चितीय तृतीय चोकरी खपावी । वेद युगल द्वय आयो । हास्या-
दिक सत्ताशी ध्वंसी । उदय वेद मिटायो रे ॥ आ० ॥ ५ ॥
अई अवेदीने अविकारी । हण्यो संजलनो कसायो । मार्यो
मोह चरण द्वयक करी । पूरण समता समायो रे ॥ आ०
॥ ६ ॥ घन घाति त्रिक योधा लनीया । ध्यान एकत्वने धायो ।

(२४९)

ज्ञानावरणादिक जट पन्थिया । जीत निशाण घूरायो रे ॥
 आ० ॥ ७ ॥ केवल ज्ञान दर्शन गुण प्रगट्यो । महाराज पद
 पायो । शेष अधाति कर्म हीण दल उदय अबाध दिखायो रे
 ॥ आ० ॥ ८ ॥ सयोगीकेवली अया प्रजंजना लोकालोक
 जणायो । तीन कालनी त्रिविध वरतना । एक सममें उलखायो
 रे ॥ आ० ॥ ९ ॥ सर्व साधवीयें वंदना कीधी । गुणी विनय
 उपजायो । देव देवी स्तववे गुण स्तुति । जग जय परम
 वजायो रे ॥ आ० ॥ १० ॥ सहस कन्यकानें दीक्षा दीधी ।
 आस्रव सर्व तजायो । जग उपकारी देश विहारी । शुद्ध धर्म
 दीपायो रे ॥ आ० ॥ ११ ॥ कारण योगे कारज साधे । तेह
 चतुर गाइजे । आतम साधन निरमल साधे । परमानंद पाइजे
 रे ॥ आ० ॥ १२ ॥ एह अधिकार कह्यो गुणरागे । वैरागे मन
 जावी । वसुदेवहिंरु तणे अनुसारे मुनि गुण जावना जावी
 रे ॥ आ० ॥ १३ ॥ मुनि गुण शुणतां जाव विशुद्धे जाव विवे-
 द न थावे । पूर्णानंद इहांथी उलसे । साधन शक्ति जमावे
 रे ॥ आ० ॥ १४ ॥ मुनि गुण गावो जावना जावो । ध्यावो
 सहज समाधि । रत्नत्रयी एकत्वे खेळो । मेटी उपाधि अनादि
 रे ॥ आ० ॥ १५ ॥ राजसार पाठक उपगारी । ज्ञान धर्म दातारी ।
 दीपचंद्र पाठक खरतरवर देवचंद्र सुखकारी रे ॥ आ० ॥ १६ ॥
 नयर लींक्मी मांहे रहीने । वाचंयमस्तुति गाइ । आतम
 रसीक श्रोता जन मनने साधन रुचि उपजाइ रे ॥ आ० ॥ १७ ॥
 इम उत्तम गुण माला गावो । पावो हर्ष वधाइ । जैन धर्म
 मारगरुचि करतां मंगल लील सदाइ रे ॥ आ० ॥ १८ ॥ इति

(१५०)

श्रीपंक्ति देवचंद्रजीकृत प्रजंजना महासती सञ्जाय संपूर्ण ॥
अथ पंक्ति श्रीदेवचंद्रजी कृत ॥

॥ श्रीनेमिराजीमतीनो बारमास लिख्यते ॥

॥ सीयाळे खाटू जली रे लाल ॥ ए देशी ॥ तोरणश्री रथ
फेरीयो रे लाल । निवुर नेमकुमार ॥ प्रेम विलूधी पदमणी रे
लाल । वीनवे राजुल नार । हो रंगीला नेम सुण माहरी अर-
दाश ॥ १ ॥ सहीव्यांसुं राजुल कहे हो लाल । मगसिर नायो
पीव । प्रीतम विन हिव माहरो हो लाल । धीरज न धरे
जीव ॥ हो० ॥ २ ॥ पोस महीनो आवियो हो लाल । आयो
मो डुख दैण । तो सूरतने सांवला हो लाल । देखण तरसे
नेण ॥ हो० ॥ ३ ॥ माह महीने सी परे हो लाल । पीउ संग
पोढे नारी । प्रीतम विणहूं एकली रे लाल । केम रहूं निरधारी ॥
हो० ॥ ४ ॥ होली खेले हेतसुं हो लाल । फागुणमें नर नारी ॥
हुं किणसुं खेळूं हिवे हो लाल । पास नही जरतार ॥ हो०
॥ ५ ॥ चेत महीने चांदणी रे लाल । संजोगण सुख दैण ।
विरहणें वालम विना रे लाल । रोवत जावे रैण ॥ हो०
॥ ६ ॥ वनहरिया वैशाखमें रे लाल । मांजर रही महकाय ।
अरज सुणी अवला तणी हो लाल । तमत मिटावो आय ॥
हो० ॥ ७ ॥ जेठ तपे लू आकरो हो लाल । दाऊ कोमल
गात । ससनेही साहिब विना हो लाल । कुण पूजे मुज वात ॥
हो लाल ॥ ८ ॥ आषाढे काली घटा हो लाल । जनमि आयो
मेह । कंत मिट्या निज नारसुं रे लाल । धरती मिलिया मेह
हो० ॥ ९ ॥ श्रावण चमके दामनी हो लाल । घन वरसे ऊर-

(१५१)

लाइ । इण कतु सूतां एकली हो लाइ । क्यू कर रैण बिहाई ॥
 हो० ॥ १० ॥ काली कावाहण मिदि हो लाइ । जाअरमे वर
 खंत । अरज सुणीनें साहिबा हो लाइ । पूरो मो मनखंत ॥
 हो० ॥ ११ ॥ आसोजे आंसूं जरे हो लाइ । नाह बिना निस
 दीस । सारन पूढी साहिबे हो लाइ । राखि रह्यो मनरीस ॥
 हो० ॥ १२ ॥ काती दृढ गती करी हो लाइ ॥ जाय मिळी
 गिरनार । देखी मुख निज नाहनो हो लाइ । सफल गिणे
 अवतार ॥ हो० ॥ १३ ॥ संयम ले पिउ सेंहथे हो लाइ ।
 पामे जवनो पार । इण पर पावे प्रीतमी हो लाइ । धन धन
 ते नर नारि ॥ हो० ॥ १४ ॥ जे कीर्धी पशु ऊपरे हो लाइ ।
 मो पर करज्यो देवचंद जणी द्यो करि दया हो लाइ ।
 प्रभु चरणारी सेवा हो ॥ १५ ॥ इति श्रीनेमराजीमतीनो
 बारमास संपूर्ण ॥

॥ अथ श्रीपार्श्वनाथजीकी घरघर नीसाणी लिख्यते ॥

॥ सुख संपति दायक सुरनर नायक । परतिख पास जिनंदा
 हे । जाकी ठवि कांति अनोपम उंपित । दीपत जाण दिणंदा
 हे । मुख ज्योति किगामिग किग मिग २ । पूरण पूनमचंदा हे ।
 सब रूप सरूप वखाणाहि जूपत । तूंही त्रिजुवन नंदा हे ॥ १ ॥
 करुणा सागर लोक सबे मिळ । जाका जस्स शुणंदा हे । तेरी
 खिजमत्त करे इक चित्तसुं तो सेवक धराणिंदा हे । तें जलता
 आग निकाट्या नाग । किया वरु जाग सुरिंदा हे । तो चरणां
 आय रह्या लपटाय । कला अति केदि करंदा हे ॥ २ ॥ इक
 दिन्न महा रत्नवन पंचागनि । तापस ताप तपंदा हे । फल फूल

(१५१)

आहारी दुज्जा धारी । अहप आहार लियंदा हे । सब जेष
 सन्यासी रहे उदासी । अविनासी ध्यावंदा हे । दिसि च्यारां
 दिछी बले अंगीछी । सूरज ताप तपंदा हे ॥ ३ ॥ महिमा वज्जारी
 सब नर नारी । जाकूं आय नमंदा हे । एसी सुण वत्तां धरिय
 उकत्तां । पुत्तां पास जिनंदा हे । वामादे अस्के कुण तो परके ।
 मेरा हूंस पूरंदा हे । तिहां चालो पुत्तां जिहां अवधुत्तां । जो
 गारंज जगंदा हे ॥ ४ ॥ जननी मन आसा पूरण पासा । पैरा
 पत्ति सजंदा हे । गल घूग्घर माळा जाण हे माळा । दंताळा
 उपंदा हे । वरवीर घंटाळा मद मतवाळा । जोळाळी कलकंदा
 हे ॥ ५ ॥ पंचरंगी परकर सक्ती सखर । ढालां सुंढल कंदा हे ।
 धत कारे धत्ता मत्ता अंकुस । मावत शीस दियंदा हे । गंगा-
 तट आये खमे रहाए । प्रजुझानी आरकंदा हे ॥ ६ ॥ रे रे
 अजिमाणी तप अज्ञानी । पावक जीव जलंदा हे । तिहां फारु
 दुफारु दिखावे लक्करु । वरु फणधर नागंदा हे । नवकार
 सुणाय सूरपद पाया । तापस जस घटंदा हे । तिण क्रिया
 नियाणा तप खजाणा । कोमी सहे वेचिंदा हे ॥ ७ ॥ हुयके
 क्रोधातुर आतुर सो कमठासुर धुर उपजंदा हे । अश्वसेन
 सुतन महाराज विषय दुख । जाणत आप तजंदा हे । पंचमुछी
 लोच किया आलोच । मनसुं सोच अफंदा हे । प्रजु अग्रति बंध
 विहार कियो तब । रनवन वास वसंदा हे ॥ ८ ॥ उपशम अणगारे
 काउसग्ग मजारे । कमठा सुरदा बलहंदा हे । वमा असुराणा वली
 हेराणा । पिगाण विलोक धुखंदा हे । करि आतस क्रोध
 विचार विरोध । महा अजिमान धरंदा हे । वाउल मतवाली

(१५३)

नीली काली । वायु महा वाजिंदा हे ॥ ए ॥ रवि किरणा कोट
 रही रज उट । दिवाकर तेज त्रिपंदा हे । कर घोर घटा चिकटा
 उमटी । अरु बीजू गाजंदा हे । गरमाटा वाटा सुणिया आटा ।
 ऐरापति लाजंदा हे । हुआ अकाला धुर वरसाला । बीजलियां
 खिचंदा हे ॥ १० ॥ मोटी धारां सुं आरा बांसु । यों अंबू
 वरसंदा हे । चह्वे जल खाला नदियां नाला । हेमाला हावेंदा
 हे । दरियाव जलझां केतो फुट्ठां । पाणी नहि मावेंदा हे ।
 दिगपाल दहल्लां धरिय उत्थल्लां । खोणी पति खिसंदा हे ॥ ११ ॥
 वने पाहारां जंगी जारां । सजारां ढाहंदा हे । समदाहंदी
 रेल वहंदी । जाणक जग रेखेंदा हे । बहुवासर बूछा जाण
 किरुछा । जूग मन असुरेंदा हे । तेवीशमराया वनमें पाया ।
 काउसग कहा करंदा हे ॥ १२ ॥ उवसगाहंदी कोल करंदी ।
 पाठा नहिं मुहंदा हे । धरि मनमें ध्याना क्रोध न माना ।
 निश्चल ध्यान धरंदा हे । प्रभु नासां ताई नदी आई तोही नांहि
 खुजंदाहे । देवाचल जेसा धीर पएसा पावस पीरु सहंदाहे
 ॥ १३ ॥ तिण अवसर वरदां धरणी धरदां । आसण वेग
 चलंदा हे । तिण अवधि प्रयुंजी दीठे प्रभुजी । तन मन अति
 जल संदा हे । तिहां पदमावती देव सकृती सुं मिल वेग वहंदा
 हे । हुयके हेराना वैठ विमाना । पावां आय लगंदा हे ॥ १४ ॥
 फण नाग हजारों कर विसतारा । बगत्तर ज्यूं ठावेंदा हे । ले
 आपण खंधे प्रेम निबंधे । पूरव प्रीत सुखंदा हे । इंज्राणी नारी
 सब सिणगारी । जोवन अंग जिल कंदा हे ॥ १५ ॥ राकापति
 वयणी मिरगा नयणी । सुंदर रूप सोहंदा हे । अणियाला

(१५४)

कज्जल जलके विज्जल । खूब वणाव वणंदा हे । नकवेसर नत्थां
 लाल मुक्त्थां । विच मोती जलकंदा हे । उढण पाटंवर जीणी
 अंवर । आ जूषण जलकंदा हे ॥ १६ ॥ उर कंचु कसिया तन
 उल्लसिया । काम घटा गहरंदा हे । पहिरण तन खूवा हरिया
 दूवा । सोलेही सोहंदा हे । कटिमेखल कमियां सोने जमियां ।
 हीरा वीच हलकंदा हेग्घ ॥ १७ ॥ घमके घूग्घरियां पाए धरियां ।
 पग नेवर रणकंदा हे । ले जांऊर ताळा ताळ कंसाळा । प-
 खावज वाजंदा हे । कुहके करनाळा वीच रसाळा । जंगी ढोल
 घुरंदा हे । वाजे सरणाई सखरी घाई । नगारा रोहंदा हे ॥ १८ ॥
 पञ्चमा वैरूढा आण उलट्टां । नाटिक मिल नाचंदा हे । तता
 अइ तत्ता अइ तान तमंदा । रस जेद रमंदा हे । दिन तीन
 वितीता तोहि नवीता । पावस जल पसरंदा हे ॥ १९ ॥ धरणी
 धर जाण्या ग्यान पिठाण्या । कमठासुर कोपंदा हे । नागाधि
 पति आंख्यां रत्ती । किती रीस आवंदा हे । रे मूढा धिछा
 चित्त विणछा । क्यूं नाहि समजंदा हे । साहिब बलवंता जोर
 अनंता । तूं तो नहि जाणंदा हे ॥ २० ॥ ए कृमासागर गुणके
 आगर । तीनूं लोक नमंदा हे । असमानं खमाई रीस जराई ।
 हिक्काई बज रंदा हे । किती बहु गह्वां परै दहह्वां धरु हरु देह
 धूजंदा हे । धरणें मराया तब ते आया । पावां आय लगंदा
 हे ॥ २१ ॥ कर जोमि खमाया सीस नमाया । जगनायक
 जिनचंदा हे । तूं साहिब सच्चा तो गुण रच्चा । मेरा दिल
 खुलंदा हे । तें रीसन धरियां ह्मिणी विरियां । तूं ही अचल
 गिरंदा हे । कमठासुर किती बहु विनत्ती । निज अपराध

(१५५)

खमंदा हे ॥ २२ ॥ सुरपति सिधाये निजघर आये । प्रचुके
गुण समरंदा हे । सुध संजम पावे दोष निहावे । तव केवल
उपजंदा हे । सम्मेत शिखर पर चढके ऊपर । सिद्ध पुरी पोह-
चंदा हे । तेरी कीरती जग ऊपती । पार न को पावंदा हे ॥ २३ ॥
तूं सच्चा रखे जेद परखे । गुमानी मोरंदा हे । तूं अंतर जामी
तूं बहुनामी । सुरनर सेव करंदा हे । तूं दीवाणा तूं खूमाणा ।
तूं मोजी मकरंदा हे । तूं अह्वा पीर फकीर मुसाफर । तूं जोगी
तूं जिंदा हे ॥ २४ ॥ तूं काजी मुखान मरद अटखान । तूं ही शेष
फरींदा हे । तें ऊपाया धंदे लाया । मायामें मुलकंदा हे । तूं
बूढा बाला मद मतवाला । तूं पक्का वाजंदा हे । तूं कच्चा
कवला सबतें सबला । सच्चा मऊ रहंदा हे ॥ २५ ॥ बाबा
गोसांई जेद न पाई । जीरु पड्यां आवंदा हे । तूं नारायण
जोग परायण । माधव तूं ही मुकंदा हे । तूं कवला धारी तूं
अवतारी । तूं देवां देवंदा हे । तूं एकां थप्पे एक उथप्पे ।
श्रिति निज सुध आपंदा हे ॥ २६ ॥ तो देवल मजां लोक
तिसंजां । सीरणियां वाटंदा हे । गुण गीत पयासे कीरत जासे ।
जीणे स्वर गावंदा हे । काळा गुरु अगरसुं मलयगार । धूपेना
धुखंदा हे । कुंकुम कसतूरी केसर पूरी । चंदन सुंचरचंदा हे
॥ २७ ॥ मरु आ मचकुंदा फूलाहंदा । टोरुर कंठ ठवंदा हे ।
चंपा गुलाबां जरिय गावां । परमल तिहां वासंदा हे । कसबोई
चंगी । रचीये अंगी फूलां बीच फावंदा हे । आज्ञापण धरियां तन
ऊपरियां । कुंरुल कान जिगंदा हे ॥ २८ ॥ सूरत सोहंदी
मूरत हंदी । दीगां नेण उरंदा हे । तेरी बलि जाऊं मोजां पाऊं ।

(१५६)

वीनती तूं हि सुणंदा हे ॥ १९ ॥ क्या कथूं गह्वां हुकम अदह्वां ।
समकित मन उल्लसंदा हे । सिद्धां दा वासा तिहां रहासा ।
तुळ सेवक विलसंदा हे । घग्घर नीसांणी पास वखाणी
गुण जिनहर्ष कहंदा हे ॥ २० ॥ इति श्रीपार्श्वजिन घग्घर
निसाणी संपूर्णा ॥

॥ अथ श्रीपार्श्वजिन स्तवनं लिख्यते ॥

तूं मेरे मनमें प्रभु तूं मेरे दिलमें ध्यन धरूं पल पलमें ।
पासजिनेसर अंतर जामी । सेवा करूं ढिन ढिनमें ॥ तूं ॥ १ ॥
काहूको मन तरुणीसैं राच्यो । काहूको चित्त धनमें । मेरो मन
प्रभु तुमहीसैं राच्यो । ज्युं चात्रक चित्त धनमें ॥ तूं ॥ २ ॥
जोगीसर तेरी गति जांणे । अलख निरंजन ढिनमें । कनक
कीरति सुखसागर तूं ही । साहिव तीन जुवनमें । तूं मेरे मनमे
तूं मेरे दिलमे ॥ ३ ॥ इति श्रीपार्श्वनाथजीरो स्तवन संपूर्णम् ॥
॥ अथ श्रीचिंतामणी पार्श्वनाथजीका लघुस्तवन लिख्यते ॥

॥ जिनजी महिर करीने राज । दरसण वहिदो दीजे । दीजे
दीजे जी माहाराज । कारज सगला सीके । ए आंकणी । मुळ
मन जमर तणी पर मोह्यो । ठोरायो नवि बूटे । प्रेमराग
बंधाणो पूरण तेतो कदियन खूटे ॥ जि० ॥ १ ॥ अलग थकां
पिण हूं प्रभु तुमने । नहिय विसारूं दिलसुं । रात दिवस एहवी
मन वरते । जाणुं जइ मिलुं तुमसुं ॥ जि० ॥ २ ॥ पूरव पुन्य-
थकी में पायो । ए अवसर आजूणो । मिलियो तूं प्रभु पास
चिंतामण । साहिव सहज सलूणो ॥ जि० ॥ ३ ॥ थारे तो
सेवक ठे बहुदा । मो सरिखा लख ग्याने । माहरे तो इण जगमे

(१५७)

जोतां । आरे नहीं कोइ टाणे ॥ जि० ॥ ४ ॥ आसहीये इक
 ताहरीराखूं । बीजो मुखनही जाखूं ॥ अमृत जेमलही तुऊ
 गुणरस खारो जलकिम चाखूं ॥ जि० ॥ ५ ॥ मोहन एमुझानी
 महिमा । कहतां पारन आवे ॥ सायर लहर मालानें गिणतां
 कहोकुण मति उपजावे ॥ जि० ॥ ६ ॥ जगत पणे किंचित
 गुण जाखूं हूं म्हारी मति सारू ॥ निरुपमा अनुपम तुऊ गुण
 लायक त्रिजुवन जीवनसारू ॥ जि० ॥ ७ ॥ वरस अढार वली
 इकताले मिगसर पख उजवाले ॥ इग्यारस दिन अधिक
 सनेहे यात्रकरी सुविशादे ॥ जि० ॥ ८ ॥ जेसलगिरि श्रीसंघ
 जुगतसुं मेळो तिहां मंरायो ॥ दाज उदयजिनचंदने प्रभुजी
 वांध्यो प्रेम सवायो ॥ जि० ॥ ९ ॥ इति श्रीपार्श्वजिन
 स्तवनं संपूर्णम् ॥

॥ अथ सिद्धाचल स्तवनं लिख्यते ॥

आज आपें चालो सहीयां सिद्धाचलगिरि जइये ॥ सिद्धा-
 चलगिरि जइये बहेनी विमलाचलगिरि जइयेरे ॥ आ० ॥
 सुण बहेनी ए गिरिनी महिमा । आदिजिनंद इम जाखी ॥
 जरतादिक नरपतिने आगल । इंद्रादिक सहस्राखीरे ॥ आ०
 ॥ १ ॥ इणगिरिवरिये काल अनंते । साधु अनंता सीधा ॥
 जन्म मरणनां दुःख ढोकीने । अमल अखय गुणदीधारे ॥
 आ० ॥ २ ॥ इणगिरि सन्मुख पगलां जरतां । आतम शुद्धसु
 जावे ॥ कोमिजवारां पातक कीधा । एक पलकमें जावे रे
 ॥ आ० ॥ ३ ॥ सासतो तीरथ ए सेत्रुंजो । जोतां लागे मीगो ॥
 तीन जुवनमें इणगिरि तोळे । बीजो कोइन दीगोरे ॥ आ०

शु० १७

(१५०)

॥ ४ ॥ नीरंजनशुं नेहधरीने । आगे उलंग करस्यां ॥ अद्भुत
 आदि जिनेसर निरखी । प्रेम सुधारस पीस्यारे ॥ आ० ॥ ५ ॥
 पुष्प सुगंधा लेइ पंचरंगा । हारसुगंधा गूंथी ॥ पैहिरावी
 प्रजुकंठे लहिस्यां । शिव मारगनी सूथीरे ॥ आ० ॥ ६ ॥
 गहिर स्वरे जिनवर गुणगातां । जात्र नवाणूं करिये ॥ मन-
 गमती जमती विचजमतां । जवसायर निसतरियेंरे ॥ आ०
 ॥ ७ ॥ पूरव नवाणूं वार प्रथमजिन रायणरूखे आया ॥
 ए तीरथ शुज जावें फरसी । करिये निरमलकायारे ॥ आ०
 ॥ ८ ॥ लाज उदेए गिरिवर लहिये । कहे इम केवलनाणी ॥
 श्रीजिनचंद सदा हितवत्सल प्रेम घणे चित्तआणी रे ॥ आ०
 ॥ ९ ॥ इति सिद्धाचलस्तवनं संपूर्णम् ॥

॥ अथ श्री तीरथमाला स्तवनं लिख्यते ॥

शत्रुंजय रुषज समोसस्था जला गुण जखारे सीद्धा साधु
 अनंत । तीरथ ते नमुरे ॥ तीन कड्याणक तिहां थयां । मुगते
 गयारे ॥ नेमीसर गिरनार ॥ ती० ॥ १ ॥ अष्टापद एक देहरो ।
 गिरिसेहरो रे ॥ जरते जराव्याबिंब ॥ ती० ॥ आबु चौमुख
 अतिजलो । त्रिजुवन तिलोरे ॥ विमलवसइ वस्तुपाल ॥ ती०
 ॥ २ ॥ समेतशिखर सोहामणो । रक्षियामणोरे ॥ सिद्धा तीर्थ-
 कर वीश ॥ ती० ॥ नयरी चंपा निरखीये । हीये हरखीये रे ॥
 सीधा श्रीवासुपुज्य ॥ ती० ॥ ३ ॥ पूर्वदिशें पावापुरी रुद्धे
 जरीरे ॥ मुक्तिगया महावीर ॥ ती० ॥ जेसलमेर जुहारीये ।
 दुःख वारीयेरे ॥ अरिहंत बिंब अनेक ॥ ती० ॥ ४ ॥ वीका-
 नेरज वंदीये । चिरनंदीयेरे ॥ अरिहंत देहरां आठ ॥ ती० ॥

(३५९)

सोरिसरो संखेसरो । पंचासरोरे ॥ फलोधी थंजणपास ॥ ती०
॥ ५ ॥ अंतरिक अजावरो अमीऊरो रे ॥ जीरावलो जग-
नाथ ॥ ती० ॥ त्रैलोक्यदीपक देहरो जात्राकरो रे ॥ राण-
पुरें रिसहेस ॥ ती० ॥ ६ ॥ श्रीनाकुलाई जादवो गोनीस्तवो
रे ॥ श्रीवरकाणो पास ॥ ती० ॥ नंदीश्वरनां देहरां बावन
जला रे ॥ रुचक कुंमल चार चार ॥ ती० ॥ ७ ॥ शाश्वती
अशाश्वती । प्रतिमाढती रे ॥ स्वर्ग मृत्यु पाताळ ॥ ती० ॥
तीरथ जात्रा फल तिहां होजो मुळ इहां रे । समयसुंदर कहे एम
॥ ती० ॥ ८ ॥ इति तीरथमाला स्तवनं सपूर्णम् ॥

॥ अथ नवकारतप स्तवनं लिख्यते ॥

॥ दूहा ॥ चोवीसे जिनवर नमी । पंच परमेष्टिसार ॥ परम
मंत्र नवकारनी महिमा जणू उदार ॥ १ ॥ ढाल १ ली ॥
मुनिवर आर्य सुहस्ति ॥ ए देशी ॥ समरोश्रीनवकार । सार
पूरवतणो । नवनिधि सिद्धि आपे सदा ए ॥ महिमा मोटी
जास । संकट सब टळे । मिले मनोरथ संपदाए ॥ १ ॥ अरु-
सठ वरण विख्यात । सातगुरु अद्भर । नवपद आठे संप-
दाए ॥ सात सागरनां पाप । जाये अद्भरे । संपूरण पांचसयमु-
दाए ॥ २ ॥ पुष्करवर घीपार्क । सिद्धावटगाम । पासे परबत
कंदराए ॥ चोमासी पच्चरकाण । करने तिहां रह्या । दमसार
नामे मुनीसराए ॥ ३ ॥ जीवजीवणी बेअ । मनसुध जावसुं ।
नवकार मुनिपासे जणीए । बीजे जवराजसिंह । रतनवतीराणी ।
शिवसुख पांभ्या कर्म हणीए ॥ ४ ॥ रतनपुरी वसो जज्ज ।
सेठतणोसुत । शिवनामा विसनीघणूंए ॥ अति आदरसुं तात ।

(१६०)

नवकार सीखव्यो । महा मंत्र गुण बहु जणए ॥ १ ॥ ए कदा
योगी एक । समसानेलेगयो । शिवकुमार मनमें धख्योए ॥ नव-
कारने परजाव सबल संकट टड्यो । सोना पुरसो तिण कख्योए
॥ ६ ॥ ढाल १ जी ॥ चरण करण धर मुनिवर वंदिये ॥ ए
देशी ॥ श्रीनवकार तणी महिमा सुणो । पोतनपुर सुजगामो
जी ॥ सेठ सुजग तणी सुता श्रीमति । श्राविका धर्मनो कामो
जी ॥ श्री० ॥ १ ॥ मिथ्यामते किण एक विवहारिये । परणी
मनधर रागो जी ॥ धरम नमूके हिये मन धरी । कलशमें
मूक्यो नागो जी ॥ श्री० ॥ २ ॥ सापफीटीने फूल माला अई ।
महियल महिमा ए होजी ॥ पिछने कुटुंब सहू प्रतिबूढव्यो ।
साचो धर्म सनेहो जी ॥ श्री० ॥ ३ ॥ क्षिति प्रतिष्ठित बल-
राजा तिहां । इक दिनबूठो मेहो जी ॥ नदीपूरबीजोरो आवि-
यो । नृपने दीधोतेहो जी ॥ श्री० ॥ ४ ॥ स्वादलही चिठी
राजाकरी । बीजोराने कामो जी ॥ व्यंतर जहकरे नरने तिहां
घेबीजोरोतामो जी ॥ श्री० ॥ ५ ॥ चिठी आवी जिनदास
सेठनी । श्रावक शुद्ध विवेको जी ॥ नमस्कार जण बीजोरो
ग्रह्यो । बूढव्यो व्यंतर ठेको जी ॥ श्री० ॥ ६ ॥ ढाल ३ जी ॥
नमणी खमणीने मन गमणी ॥ ए देशी ॥ श्री वसंतपुर जित-
शत्रुराया । जप्ता नामें नारिसुहाया ॥ चंरु पिंगल चोखो नृप-
हारा । गणिकाने दीधो मनुहारा ॥ १ ॥ गणिका पहख्यो हारते
जाणी । सूलीदीधो चोरते आणी ॥ निज प्रमाद गणिका पड-
तावे । चोर समीपेठानी आवे ॥ २ ॥ नमस्कार पिंगलने दीधो ।
तास प्रजावे वंछितसीधो नृपने घर अइ अवतरियो । पापी चोर

(१६१)

एणेऊधरियो ॥३॥ मथुरा नगरी जिणदास सेवतिहां किण हुंरुक
पापनी जेठ । एकदा चोरी करतां जाव्यो । राजा हुकमें सूझीघाड्यो
॥ ४ ॥ हुंरुक चोरते प्यासेगाढो । सेठ कने जल मांग्यो गाढो ॥
नवकारदीधो उपगार आंणी । सुरथयो ततखिण धर्म सहिनाणी
॥ ५ ॥ चंपानगरीमें कीधुं । सुजझासती निकलंक प्रसीधुं ॥
श्रीनवकार प्रसादते जांणो । मनमें एहनी आसति आणो
॥ ६ ॥ ढाल ४ श्री ॥ जरत नृपजावसुं ॥ ए देशी ॥ अमावसि
पूनिमकरी ए । बीजली बांधी आकास । नमुं नवकारने ए ॥ १ ॥
वृद्ध उपामी चलावियो ए । अनुपम महिमा जास ॥ न०
॥ २ ॥ बाढरूया एक चारतो ए । नदिय प्रवाह्यो बाल । नम-
स्कार मनचिंतव्यो ए । जलफाटो तत काल ॥ न० ॥ ३ ॥
इत्या चार करी हवे ए । वली कस्यापाप अनेक । बुटकवारो
एहथी ए ॥ आवे चित्तविवेक ॥ न० ॥ ४ ॥ मंत्रमांहे मोटो
कह्यो ए । दाखगुणे मनरंग । तीर्थकरपदतेलहे ए ॥ श्रीनवका-
रनें संग ॥ न० ॥ ५ ॥ दिन दिन अधिकी संपदा ए । मनबं-
धित सुख आय ॥ दयाकुशल वाचक वरू ए । धर्म मंदिर गुण-
गाय ॥ न० ॥ ६ ॥ इति श्री नवकारतपाधिकारे ४ ढाल नो
वृद्ध स्तवन संपूर्णम् ॥ १

२ ॥ अथ श्रीनवकार छंद लिख्यते ॥

सुखकारण जवियणसमरो नित नवकार ॥ जिनशासन
आगम चवदे पूरवसार ॥ इणमंत्रनी महिमा कहितांनलहुंपार
सुर तरुजिम चिंतित वंढितफलदातार ॥ १ ॥ सुरदानव मानव
सेवकरे करजोरु । जूमंरुलविचरे तारे जवियण कोरु ॥ सुरबंदे

(२६१)

विलसे अनिसय जास अनंत । पहिले पद नमिये अरिगंजन
अरिहंत ॥ १ ॥ जे पनरे जेदे सिद्ध थया जगवंत । पंचमि गति
पुहता अष्टकर्म करि अंत ॥ कल अकल सरूपी पंचानंतक
जेह । सिद्धना पाय प्रणमुं बीजे पदवलि एह ॥ ३ ॥ गह्व जार
धुरं धर सुंदर शशिहर सोम । कर शारण वारना गुण ठत्तीसे
ओज ॥ श्रुतजाण शिरोमण सागर जेम गंज्जीर । तीजे पद नमिये
आचारज गुणधीर ॥ ४ ॥ श्रुतधर गुण आगम सूत्र जणावे सार ।
तपविधि संयोगे जाखे अरथ विचार ॥ मुनिवर गुणयुक्ता ते
कहिये उवज्झाय । चोथे पद नमिये अहनिश तेहना पाय
॥ ५ ॥ पंचाश्रवटाळे पाळे पंचाचार । तपसी गुण धारी वारी
विषय विकार ॥ तस आवर पीहर लोकमांहि ते साध । त्रिविधे
ते प्रणमुं परमारथ जिण लाध ॥ ६ ॥ अरिहरिकरि साङ्ग
साङ्ग जूतवेताळ । सब पाप पणासे विलसे मंगल माळ ॥
इण समच्यां संकट दूर टळे ततकाळ । जंप्पे जिणगुण इम सुर-
वर सीस रसाळ ॥ ७ ॥ इति श्रीनवकारनो णंद संपूर्ण ॥

॥ अथ श्रीबृहत् नमस्कार स्तवनं लिख्यते ॥

किंकपत्तरु रे अयाण चिंतउमण जितरि । किं चिंतामणि
कामधेनु आराहो बहुपरि ॥ चित्तावेळी काज किसे देसांतर
लंघउ । रयण रासि कारण किसे सायर उल्लंघउ ॥ चवदे
पूरवसार युगे लज्जउ ए नवकार । सयल काज महियल सरे
उत्तर तरे संसार ॥ १ ॥ केवळी जासिय रीति जिके नवकार
आराहै । जोगवि सुख अनंत अंत परम पय साहै ॥ इण-
जाणे सुररिद्धि पुत्तसुह विलसे बहुपरि । इणजाणे देवलोक

(१६३)

इंदपय पामे सुंदरि ॥ एहमंत्र साखतो जपे अर्चित चिंतामणि
 एह । समरण पापसबेटवे रिद्धि सिद्धि नियगेह ॥ १ ॥ निय
 सिर ऊपरकाण मज्ज चिंतवे कमल नर । कंचन मय अछदल
 सहित तिहां मांहे कनकवर ॥ तिहां बेठा अरिहंत देव पञ्च-
 मासण फिटकमणि । सेयवत्थ पहरेवि पढम पय चिंते निय-
 मणि ॥ निवारय चउगइ गमण पामिय सासय सुख । अरि-
 हंत काणे तुम लहो जिम अजरामरमुख ॥ ३ ॥ पनर जेय तिहां
 सिद्ध बीय पद जे आराहे । राते विद्रुमतणैवन्न निय सोहग
 साहे ॥ राती धोती पहर जपे सिद्धहिं पुबदिसि । सयल लोय
 तिहां नरह होइ तत खिणसैं वसि ॥ मूलमंत्रवशी करण
 अवरसहू जगधंज । मणि मूली औषध करे बुद्धिहीण जाचंध
 ॥ ४ ॥ दहिण दिसि पंखनी जपे नमो आयरिआणं । सोवन
 वन्नह सीस सहित उवए सहनाणं ॥ रिद्धि सिद्धि कारणेलाज
 ऊपर जे ध्यावे । पहरि पीलावह्य तेह मन वंछिय पावे ॥ इण
 काणे नव निधिहुवे रोग कदे नवि होइ । गजरथ हय वर
 पालखी चामर ठत्त सिर जोइ ॥ ५ ॥ नीलवन्न उवज्जाय सीस
 पाढंता पन्निम । आरादिज्जे अंग पुब धारंत मणोरम ॥ पन्निम
 दिसि पंखनी कमल ऊपर सुह काणं । जोवो परमानंद तासु
 गय देवविमाणं ॥ गुरु लघु जेलरके विद्रुर तिहां नर बहु फल
 होइ । मनसूधेविण जे जपे तिहां फल सिद्धि न होइ ॥ ६ ॥
 सर्व साधु उत्तर विज्ञाग सामत्ता वइछा । जिण धर्म लोय
 पयासंत चारित गुण जिछा । मणवयण काएहिं जपे जे एके
 काणे । पंचवन्न तिहां नाणकाण गुण एह पमाणे ॥ अनंत

(२६४)

चोवीसी जगहुइए होसी अवर अनंत । आदिकोइ जाणे नहीं
 इए नवकारह मंत ॥ ७ ॥ एसो पंच नमोकारो पददिसि अग-
 निहिं । सबपावप्पणासणो पद जपनेरेहिं ॥ वायवदिसि जाएह
 मंगलाणं च सबेसिं । पढमं हवइ मंगलं ईसाण पएसिं ॥ चिहुं
 दिसि चिहुं बिदिसे मिलिय अउदल कमल ठवेइ । जो गुरु
 लघु जाणी जपे सो घणपाप खवेइ ॥ ८ ॥ इए प्रज्ञाव धर-
 णिंद हुणं पायालह सामी । समली कुंवर उपन्न जित्त सुर
 लोयह गामी ॥ संबल कम्बल बेबलद पहुता देवां कप्पे । सूली
 दीधोचोर देव अयो नवकारहि जप्पे ॥ शिवकुंमार मन वंठिय
 करे जोगी लियो मसाण । सोना पुरसो सीधलो इए नवकार
 प्रमाण ॥ ९ ॥ ठीके बेगो चोर एक आकासे गामी । अहि
 फिट्टि हुई फूलमाल नवकारह नामी ॥ बाढरु आचारंत बाढ
 जल नदी प्रवाहे । बींध्यो कंटही उयर मंत जपियो मन मांहे ॥
 चिंत्या काज सबे सरे इरत परत विमास । पालित सूरि तणी
 परे विद्या सिद्ध आकास ॥ १० ॥ चौर धाम संकट टले राजा
 वसि होवे । तित्थंकर सो होइ लाख गुण विधिसुं जोवे ॥ सा-
 इए माइए जूत प्रेत वेताल न पुहवइ । आधि व्याधि ग्रहतणी
 पीमते किसहि न होवे । कुठ जलोदर रोग सबे नासे एणही
 मंत । मयणा सुंदरि तणी परे नवपयजाण करंत ॥ ११ ॥
 एक जीह इए मंत्र तणा गुणकिता वखाणुं । नाणहीण
 ठउमत्थ एह गुण पार न जाणुं ॥ जिम सत्तुंजय तित्थराज
 महिमा उदयवंतो । सयल मंत्र धुरि एह मंत्रराजा जयवंतो ।
 तित्थंकर गणहर पणिय चवदह पूरब सार । इए गुण अंत

(१६५)

नको लहे गुण गिरउ नवकार ॥ १२ ॥ अरुसंपय नवपय
सहित इगसठ लहु अक्खर । गुरु अक्खर सत्तेव इह जाणो
परमाक्खर गुरु जिणवह्वहसूरि जणे सिव सुखह कारण नरय
तिरय गइ रोगसोग बहु दुख निवारण । जल अल महियल
वन गहण स्मरण हुवे इक चित्त पंचपरमेष्ठि मंत्र तणी सेवा
दज्यो नित्त ॥ १३ ॥ इति पंच परमेष्ठी महिमा स्तवनं संपूर्णम्
॥ अथ सत्तर सो जिनको स्तवन ॥

॥ दुहा ॥ स्वस्ति श्री दायक सदा त्रैसलेय जिनचंद ॥ तत्पद
नामी कंधरा कारण सिव सुख कंद ॥ १ ॥ वाचर्चका सारदा
तणो उर धरि समरण शक्ति । सप्तत्युत्तर सत जिन तणी रच
स्युं नुति सुचि जक्ति ॥ २ ॥ ठे जे द्वीप समस्तनै मध्यमेरू
कनकाज । पूर्वापर जवि तेहने विजय नामको दाज ॥ ३ ॥
मूल विजय वसु प्रति दिशा कथनामें युगतीस । शीतोदा
तरणी तणो कारण विश्वावीस ॥ ४ ॥ अंक धातकी दूसरो
द्वीप मनोहर तेह । कंचन गिरि युग ठे तिहां मन धारो धर
नेह ॥ ५ ॥ त्रयतम पुष्कर जाणिये द्वीप सकल गुण खाण ।
अर्ध जाग जसु उत्तमें गिरि युग जलद समान ॥ ६ ॥
जो जवि संख्या विजयनी प्रति मेरौ बत्तीस । धारो गणित
अनुक्रमें षष्ठ्युत्तर शतहींस ॥ ७ ॥ एह आढाइ द्वीपनीविज-
यतणो परिमाण । काल चतुर्थ तिहां सदा जाण्यो श्रीजिन-
जाण ॥ ८ ॥ जिण तीर्थकर वारके विचर्या जे जिनराय ।
तेहूं प्रति विजये जण आगमसुं चित लाय ॥ ९ ॥ (ढाल
पारणेकी) ॥ तिण काले ने तिण समेजी तीर्थकर महाराज ।

(२६६)

अजित जिनेसर राज ताजी तारण तरण जिहाज । जविक
जन धारज्यो धर्म सनेह ॥ टेर ॥ १ ॥ अतिशय चौतीस
संजुआजी बांणी गुण पैतीस ॥ लोकालोक प्रकाशताजी प्रण-
मत नर सुर ईस ॥ ज० ॥ २ ॥ एहवा श्रीजिन वारके जी
एकसो साठ जिनंद । विचर्या महियल बोधताजी विजय
मकार सजंद ॥ ज० ॥ ३ ॥ पंच पंच जरतैरवतैजी दशमित
श्रीजिनराय ॥ विचरै जगजन तारताजी समर्या संपति थाय
॥ ज० ॥ ४ ॥ ए सत्तर सो जिनवरुजी अतुल सकल गुण
खांण । श्यामवरण सोले कह्याजी अकल कला द्युतिवांन
॥ ज० ॥ ५ ॥ रक्ताकृति त्रिंशत कह्याजी नीलवरण वसु तीस
रवि जिम ऊलहल जाधरुजी कनकवरण ठत्तीस ॥ ज० ॥ ६ ॥
रजत मुक्त वय जल कणाजी समसित विमल प्रकाश । जविक
चकोर प्रमोदताजी शशि जिम जिन पच्चास ॥ ज० ॥ ७ ॥
प्रति जिन व्रत उपवासथीजी वीस प्रमित जप माल । त्यक्त
कषाय शुजातमांजी धरिये जाव विशाल ॥ ज० ॥ ८ ॥ इम
ए तप पूरण हुयांजी उजमणे जिन शक्ति । कीजे श्रीजिन
शाशनेजी संघ सहूनी जक्ति ॥ ज० ॥ ९ ॥ ए तपविधि
जवि जे करेजी प्रेमसहित जिन धर्म । साधन गुण अनुमोद-
ताजी ते लहे दिव शिव शर्म ॥ ज० ॥ १० ॥ कलश ॥ संवत
मुनिसर लोक नारद चंद्र ज्येष्ठ (१९३७) पनुरए वदि सप्तमी
रवि दिने हितवल्लभ कथन धर चूरए । गुरु खरतरांबर तरणि
सन्निज जैनचंद्र सनुरए एतवन कीधोजीमगंजे श्रमण चंदक
पूरए ॥ ११ ॥ इति श्री सत्तरसो जिन स्तवनं संपूर्णम् ॥

(३६७)

॥ अथ कम्म पयडी स्तवन ॥

॥ दुहा ॥ सेना माता जितारि सुत श्रीसंजव जिनराज ॥
 मूल करम उत्तर पगइ हणी चढे सिवपाज ॥ १ ॥ अष्ट कर-
 मकुं हय करी गुण अष्टक निष्पन्न ॥ सादि अनंत स्थिति
 लही चिदानंद विदघन्न ॥ २ ॥ तासु चरण प्रणमी करी कम्म
 पयमि विस्तार ॥ वरणू जविजन हित जणी प्रवचनने अनु-
 सार ॥ ३ ॥ ढाल रामचंद्रके बाग ए देशी ॥ अष्ट कर्म तीर्थेश
 नामे जिन कह्यारी ॥ हेय वस्तु परित्यज्य आतम गुण ग्रह्यारी
 ॥ १ ॥ नाण दंशण आवण वेदनी मोह बूरोरी । आउखो
 नाम गोत्र कर्मांतराय चूरोरी ॥ २ ॥ ज्ञाना वरणी कर्म दर्शना
 वर्ण तणोरी । वेदनीय अंतराय तीस कोमा कोमी जणोरी
 ॥ ३ ॥ नाम कर्म गोत्र कर्म वीश कोमा कोमी हवेरी । आयु
 सागर तेतीस हिव मोहनीय थुवेरी ॥ ४ ॥ सत्तरी कोमाकोमी
 सागर मान जण्योरी ॥ ए उत्कृष्ट स्थिति जोरु केवली काळ
 गण्योरी ॥ ५ ॥ जघन्य स्थिति पंचकर्म अंतर मुहुर्त्त पणोरी
 ॥ नाम गोत्र दोय कर्म आठ मुहुर्त्त गणोरी ॥ ६ ॥
 अकषाय वेदनी वर्ज्य वेदनी कर्म वदेरी । वारे मुहुर्त्त
 मान शास्त्रानुसार मुदैरी ॥ ७ ॥ नाणा वरण अंतराय पंच
 पंच जेद जुदारी । वेदनीय गोत्रकर्म दो दो जेद उदारी
 ॥ ८ ॥ दर्शना वरण नव जेद आयुच्यार विधेरी । मोहकर्म
 अरुवीस सौत्रिकनामसधेरी ॥ ९ ॥ एक सो अठावन्न उत्तर
 प्रकृति कह्यारी ॥ अष्टकर्मना जाण सर्व विकल्प सहीरी ॥ १० ॥

(१६०)

ढाल ॥ नणदल चुम्बले जोवन जिल रह्यो ए देशी ॥ पाटे सम
 ज्ञानावरण ठे दर्शनावरण प्रतीहार जवियण कर्म विवेचन
 कीजिये । मधु लिप्ता असि धारानी परे वेदनी कर्म मुदार ।
 जविय० ॥ १ ॥ मदिरा ठाक समान ठे मोह सुजट महाराण
 ॥ जवि० ॥ खोले बंधीखाने सारखो आयुर्कर्म प्रमाण ॥ ज०
 क० ॥ २ ॥ चीतारे सम नाम कहीजे गोत्रकुंजार समांन
 ॥ ज० ॥ श्रीधर जंमारी सम दाख्यो अंतरायकु ध्यान ॥ ज०
 क० ॥ ३ ॥ अष्टकर्म ए जावना वीर वदे व्याख्यान ॥ ज० ॥
 कर्म संसार स्वरूप ठे अकरम सिद्धि सुधान ॥ ज० क० ॥ ४ ॥
 मिष्ठसासादन मिश्रा विरति देस विरति प्रमत्त ॥ ज०
 अप्रमत्त गुण अंत सर्वांगे करम बंध अठ सत्त क० ॥ ५ ॥
 अपूरव अनुवृत्ति गुणमें आयु वरज सप्त बंध ॥ ज० ॥
 सुहुम संपराय दशम ठाणें विन मोहायु षट बंध ॥ ज० क०
 ॥ ६ ॥ उपसम खीण सजोगमें वेदनी बंध उदार ॥ ज० ॥
 अयोगी गुण चउदमें नही बंधत कर्म द्वार ॥ ज० क० ॥ ७ ॥
 कर्म बंध हेतु कह्या मिथ्यात अविरत जोय ज० ॥ क्रोध
 प्रमुख कपायथी योग युगत च्यार होय ॥ ज० क० ॥ ८ ॥
 पन्नवणा उपांगमें कर्मस्थिति पद लेय ॥ ज० ॥ कर्म वेद
 पण वीसमें कर्म प्रकृति वेद ज्ञेय ॥ ज० क० ॥ ९ ॥ कम्म
 पयनी कर्म ग्रंथमें कर्म तणो निरधार ॥ ज० ॥ बंध सत्ता
 उदीरणा उदय प्रमुख परकार ॥ ज० क० ॥ १० ॥ एकसो
 अठावन थया चउत्थजत्त तप सार ॥ ज० ॥ तप उद्यापन
 इम करो पूजा अष्ट प्रकार ॥ ज० क० ॥ ११ ॥ अष्ट ज्ञानो

(१६९)

पगरण ज्ञाता अष्ट मंगल वृध आल ॥ ज० ॥ वात्सल्य चौविह
 संघनी यथाशक्ति सुविदास ॥ ज० क० ॥ १२ ॥ इगारोधन
 तप करे कर्म प्रकृतिनो सार ॥ ज० ॥ सुर नर सुख अनुक्रम
 लही शिव रमणी जरतार ॥ ज० क० ॥ १३ ॥ कलश ॥ जिन
 चंद सूरि मुणिंद खरतरगण खशशि सम युगवरा तासु वचने
 स्तवन कीधो नयर श्री वादूचरा । चंजानुयोग निध्येक वरषे
 विशद फादगुन दादशी जवजाय तत्व प्रधान गणिने अमृत
 गति चित नित वशी ॥ १४ ॥ इति श्री कम्म पयमी स्तवनं
 संपूर्णम् ॥

॥ अथ श्रीशांतिनाथजीनो वृद्ध स्तवन लिख्यते ॥

॥ श्रीसारद मात नमुं सिरनामी हुं गाळं त्रिजुवनके स्वामी ।
 संतहि संत जपे सब कोइ । जांघर शांति सदा सुख होई ॥ १ ॥
 सांति जपी ने कीजे कामा । सोइ काम हुवै अजिरामा । सांति
 जपी परदेश सिधावे । ते कुशले कमला ले आवे ॥ २ ॥ गर्ज
 थकी प्रजु मारि निवारी । शांतहि नाम दियो महतारी । जे नर
 शांति तणा गुण गावे । रुद्धि अचिंति ते नर पावे ॥ ३ ॥ जा
 नरकुं प्रजु शांति सहाई । ता नरकुं कुठ आरति नांहि । जो
 कबु वंठे सोही पूरे । दारिद्र दोष मिथ्या मत चूरे ॥ ४ ॥ अलख
 निरंजन ज्योति प्रकासी । घट घटके जीतर प्रजुवासी । स्वामि
 सरूप कह्यो नवि जावे । कहितां मोमन अचरिज आवे ॥ ५ ॥
 नार दिया सबही हथियारा । जीतामोह तणा दलसारा ।
 नारितजी सिवसुं रंग राचै । राजतज्यो पिण साहिब साचे
 ॥ ६ ॥ महा बलवंत कही जे देवा कायर कुंथु ने एक हणैवा ।

(१७०)

कञ्चि सहू प्रभु पासलहिजे जिह्वा हारी नाम कहीजे ॥ ७ ॥
 निंदक पूजक हे सम जायक पिण सेवगकुं सदा सुख दायक
 तजी परिग्रह जण जगनायक नाम अतीत सर्वे विध
 लायक ॥ ८ ॥ शत्रु मित्र समचित्त गिणी जे नामदेव अरिहंत
 जणीजे । सयल जीव हितवंत कही जे सेवक जाण महापद
 दीजे ॥ ९ ॥ सायर जेसा होय गंजीरा दूषण नहिं इकमाहिं
 सरीरा मेरु अचल जिम अंतर जामी पिण नरहे प्रभु एकण
 ठामी ॥ १० ॥ लोक कहे प्रभुजी सब देखे पिण सुपनोकबहु
 नवि पेखे रीस विना बावीस परीसह सैन्या जीती तें जगदी-
 सह ॥ ११ ॥ मानविना जग आण मनावे मायाविना सबसुं
 मन लावे । लोच विना गुण रास ग्रहीजे जिह्वा जये त्रिगमो
 सेविजे ॥ १२ ॥ निग्रंथपणे सिर ब्रत्र धरावे नाम जति पिण
 चमर दुलावे । अजय दान दाता सुखकारण आगे चक्र चले
 अरि दारण ॥ १३ ॥ श्रीजिनराज दयाल जणीजे कर्म
 सबीको मूल खणीजे । चौविह संघ जे तीरथ आपे लढी घणी
 देखी नवि आपे ॥ १४ ॥ विनयवंत जगवंत कहावे नाकि-
 सहीकुं सीस नमावे । अकिंचनको विरुद धरावे पिण सोवन
 पंकज पग ठावे ॥ १५ ॥ तजि आरंज निज आतम ध्यावे
 शिव रमणीकुं साथ चलावे राग नहीं सेवग पिणतारे द्वेष
 नहीं निगुणा संग वारे ॥ १६ ॥ तेरी महिमा अदनुत
 कहिये तेरे गुणांको पार न लहिये । तुं प्रभु समरथ साहिब
 मोरा हुं मनमोहन सेवक तोरा ॥ १७ ॥ तूं त्रिहुं लोक तणो
 प्रतिपादा । मेहुं अनाथ तूं दीनदयाला । तुं सरणागत राखण

(१७१)

धीरा तुं प्रभु तारक ठे वरवीरा ॥ १७ ॥ तुम जेसें वरु जाग
जपायो । तो मेरो कारज चढ्यो सवायो । कर जोभी प्रभु वी-
नहुं तोसुं । करो कृपा जिनवरजी मोसुं ॥ १८ ॥ जनम
मरण निवारो तारो । जवसागरथी पार उतारो । श्रीहथणा
पुर मंरुण सोहे । तिहां जिन शांति सदा मन मोहे ॥ १९ ॥
पद्मसूरि गुरुराजपसाये श्रीगुणसागरके मन जाये । जे नर
नारि इक चित गावे मन वंठित फल निश्चै पावे ॥ २० ॥ इति
श्रीशांतिजिनवृक्ष स्तवनं संपूर्णम् ॥

॥ अथ श्री १२ मा वासुपुज्य भगवाननो
स्तवनं लिख्यते ॥

॥ वीरजी आचार्ये चंपावनके मेदान ॥ ए देशी ॥ जवियण
ध्यावो रे । वासु पूज्य गुण खाण वंठित पावोरे । जिनवर चतुर
सुजाण ॥ ज० ॥ ए आंकणी ॥ अंगदेश चंपा नयरि सोहंत ।
जयदेवीना जात कहंत वसु पुज्य राजाकुल दीवंत ।
चउदे सुपनारे देखे मात सुजाण । गर्जमां इंघेरे पूज्या
जिनवर जाण ॥ ज० ॥ १ ॥ एहथी वासु पूज्य दियोनाम ।
मातापिताना वंठित काम सहु जनगावे गुण अजि-
राम । योवन वयमारे संयमदीनो सुजाण । चारित्र पाखिरे
पाम्यो केवल नाण ॥ जवि० ॥ २ ॥ संघ चतुरविध आप्यो
मुनीश जविजन ताख्या विचरि जगीश । बोधबीज विस्तारि
ईश । चंपापुरि आव्यारे । कीधो अणशण जाण । मुक्ति पद
पायारे । सासनके सुलतान ॥ जवि० ॥ ३ ॥ देरासर त्रण
जूमि मनुहार । जुंयरेमां आदिनाथ जुहार । मध्यमां बारम

(१११)

जिन सुखकार । ऊपर मजद्वेरे शीतल जिनवरजाण । नमि
जिन स्वामीरे पारस नाथ कहाण ॥ जवि० ॥ ४ ॥ मूलना-
यक बारम जिनचंद । बिंवावलि सोहे अतिचंग ।
बुहारि नगरमा अतिउठरंग कृपाचंद्र सूरिरे । चउमासो कीनो
जाण । उगणीसे चमोत्तेरे । गाया जिनगुण गान ॥ जवि०
॥ ५ ॥ इति श्री १२ मा वासु पूज्य जगवाननो स्तवनं संपूर्णम् ॥

॥ अथ बीजनो वृद्ध स्तवनं लिख्यते ॥

॥ दूहा ॥ वर्द्धमान जिनवंदिये त्रिशलानंदन देव । सिंह
लंगन सेवित सदा । सुरपति सारे सेव ॥ १ ॥ जन्म समेथी
जगगुरु । अतुल बली वरुवीर । तप उत्तम विधियुत कह्यो
जलनिधि जिम गंजीर ॥ १ ॥ ढाल १ ली ॥ कृपानाथ मुज
वीनति अवधार ॥ ए देशी ॥ धर्म करो जिन राजनोजी ।
आणी उद्धट जाव, दोय जेदे आराधतांजी । पामो आतम
स्वजाव जविकजन सेवो श्रीजिनवाणि निजगुण मणिनीखाण ॥
ज० ॥ १ ॥ तिथी आराधन फल तणोजी । शास्त्रमांहे
अधिकार बीज आराधो जविजनाजी । तप किरिया
विधिसार ॥ ज० ॥ २ ॥ । दोय मास लघु दूजनेजी ।
जावजीव उत्कृष्ट दोय वरस दोय मासमांजी । करो
बीज मुज द्रष्ट ॥ ज० ॥ ३ ॥ पक्किमणा दोय टंक-
नाजी । देववंदन निरधार विधिसेती फल नीपजेजी ।
पामे जवनो पार ॥ ज० ॥ ४ ॥ बीज दिवस नो सहु जुवेजी ।
चंद्रोदय सुप्रसीद्ध । वधति कला तिम जाणजोजी । धर्मथी

(१७३)

वंत्रित सीद्ध ॥ ज० ॥ ५ ॥ पुविध धर्म जिनवर कह्यो जी ।
 देशने सर्व विरत । धर्म शुक्ल दोय ध्यानमां जी । होवे सदा
 निरत्त ॥ ज० ॥ ६ ॥ अर्थ प्रकाशे जिनवरू जी । सूत्र रचे
 गणधार । बिहूं सेवे वाचंयमी जी । छादस अंग विचार ॥ ज० ॥ ७ ॥

॥ ढाल २ जी ॥ नमोरे नमो सेजुंज गिरिरे ॥ एदेशी ॥

बीज दिवसमां जाणीये रे । कट्याणक सुविशाल रे । श्रावण
 सुदि बीजे चव्या रे । सुमतिनाथ दयाल रे । नमोरे नमो
 जिनचंद्रने रे ॥ १ ॥ माघमासनी उजली रे । बीज दिवसमां
 जाण रे । अजिनंदन जनम्या प्रचू रे । त्रिहूं जगना महिराण
 रे ॥ नमो० ॥ २ ॥ एहिज तिथी वासपूज्यजी रे । पाम्यो
 केवल ज्ञान रे । फागुण सुदि बीज जाणीये जी । अरनाथ
 चवण सुजाण रे ॥ नमो० ॥ ३ ॥ समेतशिखर पर सिववस्त्रा
 रे । शीतल जिनवर नाण रे । चेतवदि बीज सुंदरु रे । अवि-
 चल सुख मन आण रे ॥ नमो० ॥ ४ ॥ इम कट्याणक इण
 तिथी रे । कालअनंते होय रे । अनंत कट्याणक जाणजो
 रे । एह आगम विधि जोय रे ॥ नमो० ॥ ५ ॥ तप पूरण
 हूंयां थकां रे । उज्जमणो सुविवेक रे । रत्नत्रयी आराधना रे ।
 धन खरचो बहु ठेक रे ॥ नमो० ॥ ६ ॥ सीमंधरादि जिनवरारे
 विहरमाणजिन वीसरे । मनमंदिरमां आवजोरे । कृपाचंद्र
 सूरीशरे ॥ नमो० ॥ ७ ॥ इति बीजनो वृद्धस्तवन संपूर्णम् ॥

॥ अथ आठमनो वृद्ध स्तवनं लिख्यते ॥

॥ पुढा ॥ वर्द्धमान जिनवरनमुं । समरि सारदमाय । अष्टमी
 तप विधिवरणवुं । आगम युत संप्रदाय ॥ १ ॥ आठम तिथी

(१७४)

अराधवा । ज्ञाखे त्रिजगज्जाण ॥ विधिसेति तपकीजिये । पामे
उत्तम नाण ॥ १ ॥

॥ ढाल १ ली शंभव जिनवर वीनती ॥ एदेशी ॥

आठम तप आराधिये । अष्टमी गति दातारो रे ॥ प्रवचन-
माता आठने । पावो निसदिन सारो रे ॥ आठम ० ॥ १ ॥
अष्टसिद्धि कारक सदा । आठम तप उजमंता रे ॥ सामायक
पोसह करि । पर्वतिथी सेवंता रे ॥ आ० ॥ २ ॥ पर्वतिथीमां
बंधाय ठे । प्रायें परजव आयु रे ॥ तिण कारण तिथी तप
करो । आगम मांहि गवायुं रे ॥ आ० ॥ ३ ॥ बृहदाव-
श्यकवृत्तिमां । हरिजज्ञसूरि बोले रे ॥ तिमचूर्णिलघुवृत्तिमां ।
योगशास्त्रमां खोले रे ॥ आ० ॥ ४ ॥ नवपदप्रकरणवृत्तिमां ।
दिनकृत्य देवेंद्रसूरि रे ॥ विधिप्रपा पंचाशक वलि । इम अधि-
कार ठे जूरिरे ॥ आ० ॥ ५ ॥ सामायक पहिला कह्यो । पाठव
इरियानो पाठ रे ॥ जाणे पण माने नहिं । एह कर्मनो ठाठ
रे ॥ आ० ॥ ६ ॥ विधिथी सामायक करो । जिम पामो
जव पारो रे ॥ अविधि थी किरिया करि । नवि बूटे जवनो
लारो रे ॥ आ० ॥ ७ ॥

॥ ढाल २ जी ॥ यतनी ॥

परवतिथीये पोषध करिये । शुद्ध आगमने अनुसरिये ।
वली आठ कर्मने हरिये । सलूणा जाव जले आराधो । एतो
आराधि सिवसुख साधो । सलूणा आठम तिथी आराधो
॥ १ ॥ आठम दोय चउदस कहिये । अमावस पूनिम लहिये ।
एह ठ तिथी चारित्र वहिये ॥ स० ॥ ज्ञा० ॥ २ ॥ वली

(१७५)

कट्याणक तिथी जाणो । पजुषण मनमां आणो । इत्यादिक
 पर्व पिठाणो ॥ स० ॥ जा० ॥ ३ ॥ बीजे अंगे पांचमे अंगे ।
 जपाशकदशा सुखसंगे । आवश्यकटीका उमंगे ॥ स० ॥
 जा० ॥ ४ ॥ इत्यादिक आगम साखे । परव तिथी ये पोषध
 जाखे । विधियुत करतां फल चाखे ॥ स० ॥ जा० ॥ ५ ॥ जे
 नित्य पोषधने ताणे । आगम विधि ते नवि जाणे । हरिचक्र
 वचन परमाणे ॥ स० ॥ जा० ॥ ६ ॥

॥ ढाल ३ जी ॥ जइने कहेजो मारा बालाजी रे ॥ एदेशी ॥

आठम परव तिथी कही । मारा बालाजी रे । आराधो
 गुण गेह । जगगुरु वंदिये । मारा बालाजी रे । एह तिथी
 कट्याणक घणा । मारा बाला जीरे त्रिहुं काखना गिणो तेह ।
 जगगुरु वं० । मारा बालाजी रे ॥ १ ॥ आचारंगमां जाखिया
 ॥ मा० ॥ वा० ॥ जावना अध्ययनसार ॥ ज० ॥ मा० ॥
 ठाणांग ठाणे पांचमे ॥ मा० ॥ वा० ॥ कटपसूत्र मनुहार ॥
 ज० ॥ वं० ॥ २ ॥ आगम प्रकरण चरित्रघणा ॥ मा० ॥ वा० ॥
 एमां प्रगटपणे तूं जोय ॥ ज० ॥ वं० ॥ ठकट्याणक
 वीरना ॥ मा० ॥ वा० ॥ आगम मांहे होय ॥ ज० ॥ वं० ॥ ३ ॥
 पजूसण कटपे कह्यो ॥ मा० ॥ वा० ॥ पचास दिवस प्रमाण ।
 तेह नवि माने मानथी ॥ मा० ॥ वा० ॥ जिन आज्ञा सुखखाण
 ॥ ज० ॥ वं० ॥ ४ ॥ इम अनेक कटपना करि ॥ मा० ॥ वा० ॥
 मनमांयो माने तेह ॥ ज० ॥ वं० ॥ तुज आगम मुज मन
 वस्यो ॥ मा० ॥ वा० ॥ एहज जव जव होय ॥ ज० ॥ वं०
 ॥ ५ ॥ विसंवाद घणो पड्यो ॥ मा० ॥ वा० ॥ केहने कहिये

(१७६)

जाय ॥ ज० ॥ वं० ॥ अतिशय ज्ञानी तणो पढ्यो ॥ मा० ॥
 वा० ॥ विरह ते केम खमाय ॥ ज० ॥ वं० ॥ ६ ॥ दुःखम
 काळमां ऊपनो ॥ मा० ॥ वा० ॥ दक्षिण जरत मजार ॥ ज०
 ॥ वं० ॥ प्रजूनो सरणो मे ग्रह्यो ॥ मा० ॥ वा० ॥ प्रभु ठो
 प्राण आधार ॥ ज ॥ वं० ॥ ७ ॥ तारक तारो तातजी ॥
 मा० ॥ वा० ॥ हुंहुं सेवक तुज्ज ॥ ज० ॥ वं० ॥ अपराधि
 घणा तारिया ॥ मा० ॥ वा० ॥ केम विसारसो मुज्ज ॥ ज० ॥
 वं० ॥ ८ ॥ कलस श्रीवीर जिनवर जविक सुखकर मात
 त्रिशला नंदनो । में शुण्यो आगम जक्ति संयुत दुरित कर्म
 निकंदनो । शुज वरस जगणीसे चमोत्तर जाडवसुदि आठम
 समें कृपाचंद्रसूरि स्तवन कीधो अनुजव ज्ञानप्रकाशमें
 ॥ १० ॥ इति अष्टमी वृद्धस्तवनं संपूर्णम् ॥

॥ अथ इग्यारसनो वृद्धस्तवनं लिख्यते ॥

समवसरण बेठा जगवंत । धरम प्रकाशे श्रीअरिहंत ॥
 बारे परषदा वेठी जुमी । मिगशिर शुदि इग्यार सवमी ॥ १ ॥
 मस्तिनाथना तीन कट्याण । जनम दीक्षाने केवल ज्ञान ॥ अर
 दीक्षा दीधी रूवमी ॥ मि० ॥ २ ॥ नमिने उपनुं केवल ज्ञान ।
 पांच कट्याणक अतिपरधान ॥ ए तिथीनी महिमा एवमी ॥
 मि० ॥ ३ ॥ पांच जरत ऐरवत इमहीज । पांच कट्याणिक
 हुवे तिमहीज ॥ पचासनी संख्या परगमी ॥ मि० ॥ ४ ॥
 अतीत अनागत गिणतां एम । दोढसे कट्याणक आये तेम ॥
 कुण तिथी ठे ए तिथी जेवमी ॥ मि० ॥ ५ ॥ अनंत चोवीशी इण
 पर गिणो । लाज अनंत उपवासां तणो ॥ ए तिथी सहु तिथी

(१७७)

शिर राखमी ॥ मि० ॥ ६ ॥ मौन पणें रह्या श्रीमस्त्रिनाथ ।
 एक दिवस संयमव्रत साथ ॥ मौन तणी परिव्रत इम पमी ॥
 मि० ॥ ७ ॥ अठपुहरी पोसो लीजियें । चोविहार विधि शुं ।
 कीजियें ॥ पण परमादन कीजें घमी ॥ मि० ॥ ८ ॥ वरस
 इग्यारे कीजें उपवास । जाव जीव पण अधिक उदहास ॥
 ए तिथी मोक्ष तणी पावमी ॥ मि० ॥ ९ ॥ ऊजमणुं कीजें
 श्रीकार । ज्ञानना उपगरण इग्यारे इग्यार ॥ करो काउसगग
 गुरु पाये पमी ॥ मि० ॥ १० ॥ देहरे स्नात्र करीजें वली ।
 पोथी पूजीजें मन रखी ॥ मुगति पुरी कीजें दूकमी ॥ मि०
 ॥ ११ ॥ मौन इग्यारस महोदुं पर्व । आराध्यां सुख लहियें
 सर्व ॥ व्रतपच्चस्काण करो आंखमी ॥ मि० ॥ १२ ॥ जेशल
 सोल इक्यासीसमें । कीधुं स्तवन सहूमनगमे ॥ समय सुंदर
 कहे करो ध्यावमी ॥ मि० ॥ १३ ॥ इति एकादशी वृद्ध
 स्तवन संपूर्णम् ॥

॥ अथ पंचमी वृद्धस्तवनं लिख्यते ॥

प्रणमु श्रीगुरुपाय । निर्मल ज्ञान उपाय ॥ पंचमी तप जणुं
 ए । जन्म सफल गिणुं ए ॥ १ ॥ चोवीसमो जिनचंद । केवल
 ज्ञान दिणंद ॥ त्रिगणे गह गह्यो ए । जवियणने कह्यो ए ॥ २ ॥
 ज्ञान वनो संसार । ज्ञान मुगति दातार ॥ ज्ञान दीवो कह्यो ए
 साचो सर्दह्यो ए ॥ ३ ॥ ज्ञान लोचन सुविदास । लोका लोक
 प्रकाश ॥ ज्ञान विना पशु ए । नर जाणे किशुं ए ॥ ४ ॥ अधिक
 आराधक जाण । जगवतीसूत्र प्रमाण ॥ ज्ञानी सर्वतु ए । किरिया
 देशतु ए ॥ ५ ॥ ज्ञानी श्वासोश्वास । करम करे जे नास ॥

(२७८)

नारकीने ए । कोरु वरस कही ए ॥ ६ ॥ ज्ञान तणो
अधिकार । ६ इया सूत्र मऊार ॥ किरिया ठे सहीए ॥ ७ ॥
पण पाठें कही ए ॥ किरिया सहित जो ज्ञान । हुवे तो अति
परधान ॥ सोनोने सूरु ए । शंख दूधें जख्यो ए ॥ ८ ॥ महा
निशीथ मऊार । पंचमी अऊर सार ॥ जगवंत जाखीयो ए
गणधर साखियो ए ॥ ९ ॥

॥ ढाल २ जी ॥ कालहरानी एदेशी ॥

पंचमी तप विधि सांजलो । जिम पामो जव पारो रे । श्री
अरिहंत इम उपदिशे । जवियणने हितकारो रे ॥ पंच० ॥ १ ॥
मिगसर माह फागुण जला । जेठ आपाढ वैशाखो रे ॥ इण
षटमासें लीजियें । शुजदिन सज्जु साखो रे ॥ पंच० ॥ २ ॥
देव जुहारी देहरें । गीतार्थ गुरुवंदी रे ॥ पोथी पूजो ज्ञाननी
सगति हुवेतो नंदी रे ॥ पंच० ॥ ३ ॥ बेकर जोमी जावशुं ।
गुरु मुख करो उपवासो रे ॥ पंचमी पन्तिकमणो करो । पढो
पंक्ति गुरु पासो रे ॥ ४ ॥ जिण दिन पंचमी तप करो । तिण
दिन आरंज टाळो रे ॥ पंचमी स्तवन शुई कहो । ब्रह्मचारिज
पिण पाळो रे ॥ ५ ॥ पंचमास लघु पंचमी । जावजीव उत्कृ-
ष्टीरे ॥ पांच वरस पंचमासनी । पंचमी करो शुज दृष्टि रे ॥ ६ ॥

॥ ढाल ३ जी ॥

हिव जवियणरे पंचमी ऊजमणो सुणो । घर सारुरे बारु
धन खरचो घणो ॥ ए अवसररे आवंतां वलि दोहिलो । पुण्य
जोगेरे धन पामंतां सोहिलो ॥ उद्घाळो ॥ सोहिलो वलिय
धन पामंतां पण धर्मकाज किहां वली । पंचमी दिन गुरु पास

(२७९)

आवी कीजियें काउसगगरली ॥ त्रण ज्ञान दरसन चरण टीकी
 देइ पुस्तक पूजियें । आपना पहिली पूज केशर सुगुरुसेवा
 कीजियें ॥ १ ॥ ढाल ॥ सिद्धांतनी रे पांच परत वीटांगणा ।
 पांच पूठारे मुखमल सूत्र प्रमुख तणा ॥ पांच मोरारे लेखण
 पांच मजीसणा । वास कूपारे कांवी वारू वरतणा ॥ उह्वालो ॥
 वरतणा वारू वलीय कमली पांच जिलमिल अति जली ।
 स्थापना चारिज पांच ठवणी मुहपत्ती पर पाटली ॥ पट सूत्र
 पाटी पंच कोशल पंच नवकरवाकियां । इण परें श्रावक करे
 पांचमी ऊजमाणुं उजवाकियां ॥ २ ॥ ढाल ॥ वलि देहरे रे
 स्नात्र महोत्सव कीजियें ॥ घर सारूरे दानवलि तिहां दीजियें ॥
 प्रतिमाजीनेरे आगल ढोवणुं ढोइयें । पूजानारे जे जे उपग-
 रण जोइयें ॥ उह्वालो ॥ जोइयें उपगरण देवपूजा काच कलश
 जृंगारण । आरति मंगल शाल दीवो धूप धाणुं सारण ॥ घन
 सार केशर अगर सूकरु अंगलूहणो दीस ए । पंच पंच सघली
 वस्तु ढोवो सगति शुं पचवीश ए ॥ ३ ॥ ढाल ॥ पांचमीतारे
 साहम्मी सर्व जिमानियें । रात्रि जोगेरे गीतरसाल गवानियें ॥
 इण करणी रे करतां ज्ञान आराधियें । ज्ञान दरिसणरे उत्तम
 मारग साधियें ॥ उह्वालो ॥ साधियें मारग एह करणी ज्ञान
 लहियें निरमलो । सुरलोकनें नरलोकमांहि ज्ञानवंत ते आगलो ॥
 अनुक्रमें केवल ज्ञान पामी सासता सुख जे लहे । जे करे
 पंचमी तप अखंभित वीरजिनवर इम कहे ॥ ४ ॥ कलश ॥
 इम पंचमी तप फल प्ररूपक वर्द्धमान जिनेसरो ॥ में श्रूण्यो श्री-
 अरिहंत जगवंत । अतुल बल अदवेसरो ॥ जयवंत श्रीजिन-

(१८०)

चंदसूरिज सकलचंद नमंसियो ॥ वाचनाचारिज समय
सुंदर जक्ति जाव प्रशंसियो । वारि जक्ति जाव प्रशंसियो ॥ १४ ॥
इति पंचमी वृद्धस्तवनं संपूर्ण ॥

॥ अथ श्रीगौतमाष्टकं लिख्यते ॥

श्री इंद्रचूतिं वसुचूति पुत्रं । पृथ्वीजवं गौतम गोत्ररत्नं ॥
स्तुवंति देवा सुरमानवेंद्राः । स गौतमो यन्नतु वांञ्जितं मे ॥ १ ॥
श्रीवर्द्धमानात् त्रिपदीमवाप्य । मुहूर्त्तमात्रेण कृतानि येन ॥
अंगानि पूर्वाणि चतुर्दशापि । स गौतमो यन्नतु वांञ्जितं मे ॥ २ ॥
श्रीवीरनाथेन पुरा प्रणीतं । मंत्रं महानंदसुखाय यस्य ॥ ध्यायं-
त्यमी सूरिवराः समग्राः । स गौतमो यन्नतु वांञ्जितं मे ॥ ३ ॥
यस्याजिधानं मुनयोपि सर्वे । गृणहंति जिह्वा त्रमणस्य काले ॥
मिष्टान्नपानांवरपूर्णकामाः । स गौतमो यन्नतु वांञ्जितं मे ॥ ४ ॥
अष्टापदाज्ञौ गगने स्वशक्त्या । ययौ जिनानां पदवंदनाय ॥
निशम्य तीर्थातिशयं सुरेज्यः । स गौतमो यन्नतु वांञ्जितं मे
॥ ५ ॥ त्रिपंशसंख्याशततापसानां । तपःकृषानामपुनर्जवाय ॥
अद्दीण लब्ध्या परमाज्ञदाता । स गौतमो यन्नतु वांञ्जितं मे
॥ ६ ॥ सदह्णं जोजनमेव देयं । सार्धार्मकं संघ सपर्य-
येव ॥ केवह्यवस्त्रं प्रददौ मुनीनां । स गौतमो यन्नतु वांञ्जितं
मे ॥ ७ ॥ शिवंगते जर्त्तरि वीरनाथे । युगप्रधानत्वमिहै
व मत्वा ॥ पट्टाजिपेको विदधे सुरेंद्रैः । स गौतमो यन्नतु वांञ्जितं
मे ॥ ८ ॥ श्री गौतमस्याष्टकमादरेण प्रबोधकाले मुनिपुंगवा
ये ॥ पठंति ते सूरिपदं सदैवानंदं लज्जते नितरां क्रमेण ॥ ९ ॥
इति श्रीगौतमस्याष्टकम् ॥

(१८१)

॥ ॐ नमः पार्श्वनाथाय विश्व चिंतामणीयते ॐ ह्रीं धर
 ण्यै वैरोध्या पद्मादेवी युतायते ॥ १ ॥ शान्तिं तुष्टिं महा पुष्टिं
 घृतिं कीर्तिं विधायिने ॐ ह्रीं दुष्ट व्याध वेत्ताय सर्वाधि
 व्याधि नाशने ॥ २ ॥ जया जिताख्या विजयाख्या पराजित-
 यान्विते दिक्पालैः ग्रहैर्यज्ञैर्विद्यादेवीजिरन्विते ॥ ३ ॥
 ॐ असि आउसाय नमः त्रैलोक्यनाथतां चतुषष्टिं सुरेंद्रास्ते ज्ञासंते
 तत्रचामरैः ॥ ४ ॥ श्रीसंखेश्वर मंरुन पार्श्वजिन प्रणत कटपतरु
 कटपः चूरय विघ्नव्रातं पूरय मे वांछितं नाथ ॥ ५ ॥ इति त्रयो-
 विंशति जिनस्तोत्रम् ॥

॥ अथ पंचषष्टि यंत्र गर्भित श्री चतुर्विंशति
 जिनस्तोत्रं लिख्यते ॥

॥ आदौ नेमिजिनं स्तौमि । संज्ञवं सुविधिस्तथा ॥ धर्मनाथं
 महादेवं । शान्तिं शान्तिं करं सदा ॥ १ ॥ अनंतं सुव्रतं ज्ञत्तया-
 नेमिनाथं जिनोत्तमं ॥ अजितं जितकंदर्पं । चंद्रं चंद्रसमप्रज्ञं
 ॥ २ ॥ आदिनाथं महादेवं । सुपार्श्वं विमलं जिनं ॥ महिनाथं
 गुणोपेतं धनुषां पंचविंशति ॥ ३ ॥ अरनाथं महावीरं । सुमतिं
 च जगद्गुरुं ॥ श्रीपद्मप्रज्ञनामानं । वासु पूज्यं सुरैर्नतं ॥ ४ ॥
 शीतलं शीतलं लोके । श्रेयांसं श्रेयसे सदा ॥ कुंशुनाथं च
 वामेयं । श्री अजिनंदनं विज्ञं ॥ ५ ॥ जिनानां नामजिर्बद्धः
 पंचषष्टिसमुद्भवः ॥ यंत्रोयं राजते यत्र । तत्र सौख्यं निरंतरं
 ॥ ६ ॥ यस्मिन् गृहे महा ज्ञत्तया । यंत्रोयं पूज्यते बुधैः ॥ जूत
 प्रेत पिशाचादि । जयं तत्र न विद्यते ॥ ७ ॥ सकलगुण-
 निधानं यंत्रमेतं विशुद्धं ॥ हृदयकमलकोशे धीमतां ध्येयरूपं ।

(१०१)

जय तिलकगुरोः श्रीसूरिराजस्य शिष्यो वदति सुखनिदानं
मोक्षलक्ष्मीनिवासं ॥ ८ ॥ इति चतुर्विंशति जिनेनां अष्टकं
संपूर्णम् ॥

॥ अथ आत्मरक्षास्तोत्रं लिख्यते ॥

॥ परमेष्ठिनमस्कारं । सारं नव पदात्मकं ॥ आत्मरक्षाकरं
वज्र । पंजरान्नं स्मराम्यहं ॥ १ ॥ उँनमो अरिहंताणं ॥ शिरस्कं
शिरसि स्थितं । उँनमो सब सिद्धाणं । मुखे मुख पटंबरं ॥ २ ॥
उँनमो आयरिआणं । अंगरक्षातिशायिनी ॥ उँनमो जव-
ज्जायाणं । आयुधं हस्तयो हृदं ॥ ३ ॥ उँनमो लोए सबसाहूणं ।
मोचके पादयोः सुजे ॥ एसो पंच नमुक्कारो शिद्धा वज्र मई
तले ॥ ४ ॥ सबपावप्पणासणो । वप्रो वज्र मयो वहि ॥
मंगलाणंच सबेसिं । खादिरंगार खातिका ॥ ५ ॥ स्वाहांतंच
पदं ज्ञेयं । पढमं हवइ मंगलं ॥ वप्रो परि वज्रमयं पिधानं देह
रक्षणे ॥ ६ ॥ महा प्रज्ञावा रक्षेयं । कुजोपज्वनाशनी ॥
परमेष्ठिपदोद्भूता कथिता पूर्वसूरिभिः ॥ ७ ॥ यश्चैवं कुरुते
रक्षां । परमेष्ठी पदैः सदा ॥ तस्य न स्यान्नयं व्याधिराधिश्चापि
कदाचन ॥ ८ ॥ इति आत्मरक्षास्तोत्रं संपूर्णम् ॥

॥ अथ पंडित श्रीसमयसुंदरोपाध्यायजीकृत

आलोचन ३६ सी लिख्यते ॥

॥ पाप आलोचयुं आपणां । शुद्ध आतम साखे ॥ आलोचयां
पाप लूटीये । जगवंत इम ज्ञाखे ॥ पा० ॥ १ ॥ शहय हीये
श्री काढीजे । जिम किधा तेम ॥ दुःख देखिस नहितर घणा ।
रूपी लखमणा जेम ॥ पा० ॥ २ ॥ वृद्ध गीतार्थ गुरु मिळे ।

(१८३)

आतमा शुद्ध कीध ॥ तो आलोयणलीजियें । नहीं तर
 शुंलीध ॥ पा० ॥ ३ ॥ उठो अधिकोदेजिके । पारकाळे
 पाप ॥ लेनार बूटे नहीं । सामो जागे संताप ॥ पा० ॥ ४ ॥
 कीधां तिम कोइ कहे नहीं । जिज्ञ दमथरु जूठ ॥ कांटो जाग्यो
 आंगुली । खोत्री जे अंगूठ ॥ पा० ॥ ५ ॥ गामर प्रवाह तूं
 मूक जे । दुःषम काल दुरंत ॥ आतम साखे आलोय जे ।
 ठेद ग्रंथ कहंत ॥ पा० ॥ ६ ॥ करम निकाचित जे कर्या ।
 तेतो जोगव्यां बूटे ॥ शिथल बंध बांध्या जिके । ते आलोयां
 तूटे ॥ ७ ॥ पृथ्वी पाणी आगना । वायु वनस्पति जीव ॥
 तेहनो आरंज तूं करे । स्वाद लीधो सदीव ॥ पा० ॥ ८ ॥
 अंधो मूंगो बोंबमो । मृगा पुत्रज्युं देख ॥ अंगोपांगे तेहने ।
 मारे लोहनो मेख ॥ पा० ॥ ९ ॥ बोळे नहीं ते बापमो । पण
 पीमा होय ॥ तेहवी तीर्थकर कहे । आचारंगे जोय ॥ पा०
 ॥ १० ॥ आहु मूलो आदि देइ । कंद मूल विचित्र ॥ अनंत
 जीव सुइ अग्रमें । पन्नवणा सूत्र ॥ पा० ॥ ११ ॥ जिज्ञने स्वाद
 माख्या जिके । तेतो मारशे तुळ ॥ जव मांहे जमतां थकां ।
 आशे जिहां तिहां जूळ ॥ पा० ॥ १२ ॥ जीजे जूठ बोह्या
 घणां । दीधां कूमां कलंक ॥ गलजिज्ञी आशे गळे । होशे
 महोडूं त्रिठंक ॥ पा० ॥ १३ ॥ परधन चोरी लूटीया । पाड्यो
 घाशको पेट ॥ जूख्यो जमे संसारमां । निरधन थइ नेट ॥ पा०
 ॥ १४ ॥ परस्त्रीने तें जोगवी । तुळ स्वाद तुं लेसे ॥ नरके
 ताति पूतली । आलिंगण देशे ॥ पा० ॥ १५ ॥ परिग्रह मेह्यो
 अति घणो । इडा जेम आकाश ॥ काज सरे नहीं तेहवां ।

(२०४)

उत्तराध्ययन प्रकाश ॥ पा० ॥ १६ ॥ घाणी घंटी ऊखली ।
 जीव जंतु पीलेश ॥ खमीतुं नहि तर नरकमें । घाणि मांहे
 पिलेश ॥ पा० ॥ १७ ॥ गानां अकारीज करी पढे । गर्ज नांख्यां
 पारु ॥ परमाधामि ते तुने । नित्य नाखशे फारु ॥ १८ ॥
 गोधानां नाक विंधियां ॥ खसी कीधा बलद ॥ आरंजी उठा-
 रिया । राति उंचे शब्द ॥ पा० ॥ १९ ॥ वाढा वाढ्या टांकतां ।
 माकण खाटला कूट ॥ रेच लेइ क्रम पारिया । गलणो गयो
 बूट ॥ २० ॥ पा० ॥ राग घेष वाम्या नहिं । ज्यां जीवो त्यां
 सीम ॥ अनंतानु बंधी ते अयी । कहे करीश केम ॥ पा० ॥ २१ ॥
 तरु तरुते नांख्यां तावने । सट्यांधान जूवार ॥ तरु फनीने
 जीवते मूआं । दया नहिं लगार ॥ पा० ॥ २२ ॥ अणगल
 पाणि लग्गना । धोयां नदिय तलाव ॥ जीव संहार कीधां
 घणा ॥ साबु फरस प्रजाव ॥ पा० ॥ २३ ॥ वैरी विष देइ
 मारिया । गळे फांसी दीध ॥ ते तुजने पण मारशे । मूकशे
 वेरलीध ॥ पा० ॥ २४ ॥ कोळ अंगिठी तें करी । ताप्यो
 सधनी कुंरु ॥ राते दीवो राखियो । पाप जख्यो पिरु ॥ पा०
 ॥ २५ ॥ माथी विठोज्यां वाढनां । नीरि नहिं चार ॥ उनाळे
 तरशे मूआं । किधि नहिंज सार ॥ पा० ॥ २६ ॥ मा बापने
 मान्या नहिं । सठ शुं संतोष ॥ धरमनो उपगार नवि धख्यो ।
 उंसिंगल किम होय ॥ पा० ॥ २७ ॥ आंधो डुंढो पांगुलो ।
 काणो कोनीयो जार बोर ॥ मरम फिटि जानि बोलवुं । कह्यां
 वचन कठोर ॥ पा० ॥ २८ ॥ मद्यने मांस अजहजे । खाधा हुंशे
 हुंश ॥ मिठामि डुकरु देइने । पढे लेजे व्रतसुंस ॥ पा० ॥ २९ ॥

(२८५)

सामायक पोसा किया । लिया साधुना वेस ॥ पण संवेग धख्यो
 नहिं । कहि किम तुं करेश ॥ पा० ॥ ३० ॥ सूत्र प्रकरण सम-
 जतां । कह्यां विपरीत कोय ॥ जण जण मतठे जुजुआ ।
 सुणतां ज्रम होय ॥ पा० ॥ ३१ ॥ वचन तिके वीतरागना ।
 तेतो सहि साच ॥ जगवति अंगे जोइज्यो । वीरनी ए वाच ॥
 पा० ॥ ३२ ॥ करमादान पन्नरे कह्यां । वली पाप अढार ॥
 खिण खिण ते सहु खामज्यो । संजारी संजार ॥ पा० ॥ ३३ ॥
 इण जव परजव एहवां । कीधां होये पाप ॥ नाम कहीनं
 खामजो । करजो पश्चाताप ॥ पा० ॥ ३४ ॥ खरच कांइ
 लागशे नहीं । देहने नहीं दुख ॥ पण मन वैरागे आणज्यो ।
 सहि पामशो सुख ॥ पा० ॥ ३५ ॥ संवत सोल अछाणुं ए ।
 अहमदपुर मांहिं ॥ समयसुंदर कहे में करी । आलोयण ठत्रिसी
 उठांहिं ॥ पा० ॥ ३६ ॥ इति आलोयण ठत्रीसी संपूर्णम् ॥
 ॥ अथ पंडित श्रीसारजीकृत स्याद्वादनी सञ्ज्ञाय लिख्यते ॥
 ॥ आराधो अरनाथ अहोनिश ॥ एदेशी ॥ स्याद्वाद मत
 श्रीजिनवरनो । ते केम कहियें एकांतजी ॥ मत एकांत कहे
 मिथ्यात्वी । साखी सकल सिद्धांतजी ॥ स्या० ॥ १ ॥ त्रिया-
 रूप तिहां न रहे मुनिवर ॥ शोलमे उत्तराध्ययननं विचारजी ॥
 साधु साधवी वसे एकठां । श्रीगणांगे पांच प्रकारजी ॥ स्या०
 ॥ २ ॥ जीव असंख्य कह्या जल टबके । पन्नवणा सूत्र जिन-
 राजजी ॥ कटपसूत्र मांहे नित्य नदीने । लंघे मुनिवर बहोरण
 काजजी ॥ स्या० ॥ ३ ॥ श्रीछाणांगे चोथे ठाणे । मांस आहारी
 नरकें जायजी ॥ मद्य मांस मधु पण आचरणो । आचारांगे

(१८६)

कह्यो जिनरायजी ॥ स्या० ॥ ४ ॥ पंचम अंगे न करे श्रावक ।
 त्रिविध पन्नरह कर्मादानजी ॥ हल निवाहतणा पण दीसे ।
 सप्तम अंगे कियां परमाणजी ॥ स्या० ॥ ५ ॥ हिंसा न करे
 त्रिविधे मुनिवर । पंचमे अंगे जुवो धीरजी ॥ जिनवर तेजो
 लेश्या उपरि । शीत लेश्या मूंकी वीरजी ॥ स्या० ॥ ६ ॥
 महावेदना हाथ लगायां । वनस्पतिने थाये अंगजी ॥ परतो
 मुनिवर तेहज पकमे । एह अर्थ ठे आचारांगजी ॥ स्या० ॥ ७ ॥
 उत्तराध्ययने जाख्यो मुनिवर । समय मात्र न करे प्रमादजी ॥
 दशवैकालिक त्रीजी पोरिसी । निंदतणी कीधी मरजादजी
 ॥ स्या० ॥ ८ ॥ अंध जणी पण अंध न कहेवो । दशवैकालिक
 ए विधि वादजी ॥ ज्ञाता अंगे जतियै जाख्या । नागश्रीना
 अवरणवादजी ॥ स्या० ॥ ९ ॥ सूत्रे देव अविरति बोढ्या ।
 हवे पांचमे छाणे मन रंगजी ॥ ब्रह्म चरिज तप अति उत्कृष्टो ।
 देव जणी ठाणांगजी ॥ स्या० ॥ १० ॥ सूत्र नवि घटे प्रकरण
 विघटे । प्रश्न पूछी जें तेहने एहजी ॥ ऋषज बाहुवल शिवपुर
 पढोता । एकण दिन जांजो संदेहजी ॥ स्या० ॥ ११ ॥ सात
 जणाशुं मढी दीक्षा । सातमे ठाणे श्रीठाणांगजी ॥ ठठे अंगे
 सात सयाशुं । कोण खोटो कोण साचो अंगजी ॥ स्या० ॥ १२ ॥
 नारी सहस बत्तीसैं ज्ञाता । सूयगरांग सोल हजारजी ॥ किस-
 नतणी अंतेउरी जाखी । किम मेढीजें एह प्रकारजी ॥ स्या०
 ॥ १३ ॥ कुलगर पनरे जंबुपन्नत्ति । समवायांगे कुलगर सातजी ॥
 हरि बारमा जिन आठमे अंगे । तेरमे चोथे अंग कहातजी ॥
 स्या० ॥ १४ ॥ चारित्र विराधी जुवो पांचमे अंगे । जवन पतिमांहे

(१८७)

सुर थायजी ॥ तो सुखमालिका ठठे अंगें । किम दूजे देव-
 लोक कहायजी ॥ स्या० ॥ १५ ॥ सूत्र टीका निर्युक्ति वखाणो ।
 चूर्णि जाण्य ए मेळो पंचजी ॥ पंच कहे तोतेमत साचो ।
 तिण अर्थे मकरो खल खंचजी ॥ स्या० ॥ १६ ॥ जीवा जिंगमें
 असंधयणी । जाख्या नारकी श्री जगवंतजी ॥ उगणीशमेंश्री
 उत्तराध्ययने । मांस पिंरु बोदया सिद्धांतजी ॥ स्या० ॥ १७ ॥
 विण व्याकरणें अर्थ करेजे । अर्थ नहिं पण अनरथ जाणजी ॥
 जांजे नावें नदी केम तरियें । दशमे अंगें कह्यो जिन जाणजी
 स्या० ॥ १८ ॥ श्रीजिन प्रतिमानुं वैयावच्च । करे कर्म निर्जरा
 काजेंजी ॥ दशमें अंगें साधु जणी ए । अर्थ विचार कह्या
 जिनराजेंजी ॥ स्या० ॥ १९ ॥ हेय गेय उपादेय वखाण्यो ।
 तिम उत्सर्ग अने अपवादजी ॥ विधि चरितानु वाद नयसं-
 स्थित । निश्चय नय व्यवहार मर्जादजी ॥ स्या० ॥ २० ॥
 अनेकांत नयवादी जिनवर । आगम मांहिं वद्या दश बोदजी ॥
 कहे श्रीसार समजके परिखो । श्रीसिद्धांत रतन बहु मोलजी ॥
 स्या० ॥ २१ ॥ इति स्याद्वादनी सज्जाय संपूर्ण ॥

॥ अथ श्रीहंसभुवनसुरिकृत निश्चय व्यवहारनी
 सज्ञाय लिख्यते ॥

॥ देशी एकवीशानी ॥ ढाळ ॥ श्रीजिनवररे । देशना दिथे
 सोहामणी ॥ जवियणनेरे । जवसाथर ऊतारणी ॥ तेह जिन-
 वररे । विनय जावे हित धरी ॥ निश्चय नयरे व्यवहारथी
 अधिकोगणी ॥ त्रुटक ॥ व्यवहारथी नय अधिको जाणो ।
 हवे आणो मन वली ॥ गृहवेष हुंते कोय न वंदे । जो अथो

(१००)

होय केवली ॥ व्यवहार अधिको वीर जाखे । धर्म दाखे
 जीवने ॥ अन्याय करतां जगति नेता । वारे दुर्जय लोकने ॥ १ ॥
 ॥ ढाळ ॥ जुळ मुनिवररे । खप करतो नवि जाणीयो ॥ आधा
 कर्मीरे । आहार असूजतो आणीयो ॥ तेह केवली रे । आहार
 आण्यो ते जमे ॥ मुनि आगल रे । दोष प्रकाशे नवि किमे
 ॥ त्रुटक ॥ नवि दोष जांखे साधु आगल । सूत्र ऊपर मति-
 टले ॥ व्यवहार राखे आगम पाखे । साधु मारगथी चले ॥
 खटमास कूर्मा पुत्र रहिया । गृहस्थवेषे केवली ॥ यतिवेष पामी
 अवनी मांहे । नमे सुरराजावली ॥ २ ॥ ढाळ ॥ जरते सररे ।
 आरीसा मांहे जोवतां ॥ निजकाया रे । अनियत जावना
 जावतां ॥ रूपण श्रेणें रे । चार कर्म चूरण करी ॥ शुज ध्याने
 रे । केवल लढी तव वरी ॥ त्रुटक ॥ तव वरी केवल लढी
 राजा । इंद्र चोसछ आवए ॥ मनमां आणंदे कोय न वंदे ।
 जामे वेष न पावए ॥ मुनिवेष पहेरी जाम विचरे । ताम वंदे
 सुरवरा ॥ उपदेश माला वृत्ति मांहे एसा दीसे अह्रा ॥ ३ ॥
 ॥ ढाळ ॥ तप करतो रे । प्रसन चंद्र ऋषिराज रे ॥ वेष देखीरे ।
 साध्यां उत्तम काज रे । सोनी घर रे । मेतारज वहोरण गयो ॥
 ऋषि देखी रे । सोनार मन आनंद जयो ॥ त्रुटक ॥ सोनार
 मन आनंद जयो । सार आहार वहोरावए ॥ तव जव न
 पासें मन विमासें । साधुने परि तापए ॥ परलोक पहतो साधु
 देखी । ताम वेष अंगीकरे ॥ ऋषि घातकारी अनाचारी ।
 वेषथी जीवित धरे ॥ ४ ॥ ढाळ ॥ वेष वंदो रे । निंदोमा
 मूरख पणे ॥ वेष राखे रे । धर्म यतिनो जिन जणे ॥ गृही

(२८९)

हूंतो रे । साधु समान क्रिया करे ॥ व्यवहारें रे । साधुपणुं को
 नवि कहे ॥ जुटक ॥ नवि कहे साधुपणुं गृहीने । प्रवचननी
 साखे करी ॥ राजर्षि सेवग अयो उंसन्नो । शिष्य गया सवि
 परहरी ॥ साधु पंथग करे वेयावच । चोमोसी खामण करे ॥
 शिष्य वचने सेवग बलियो । शत्रुंजे अणसण उच्चरे ॥ ९ ॥
 ढाळ ॥ प्रतिमा मांहे रे । तीर्थकरना गुण नथी ॥ जिनप्रतिमा
 रे । सद्दहिये धर्म सारथी ॥ तेम मुनिना रे । पूरा गुण नवि
 पामियें ॥ प्रतिमापरे रे । वेष देखी शिरनामियें ॥ जुटक ॥
 प्रतिमा पेरे वेष देखी । हिये हरखी वांदवा ॥ श्रावक समकित
 स्थिरी कारण । गुण साधु तिहां जाववा ॥ साधु सेव करतो
 राग धरतो । कर्मनी करे निर्झरा ॥ श्रीजडवाहु गुरु पयंपें ।
 आवश्यक मांहे अक्षरा ॥ ६ ॥ ढाळ ॥ गुरु पाखें रे । दीक्षा
 दीधी नवि, हुवे ॥ गुरुसेवा रे । करतां सूत्र पूरो लहे ॥ मुनि
 आगल रे । वीर प्रकासे मनरलि ॥ सुणि गौतम रे । संबंध
 असुच्चा केवली ॥ जुटक ॥ संबंध असुच्चा केवलीनो । वीर
 जांखे एणि परें ॥ अणसांजली जे केवल पाय्यो । तेणें देशन
 नवि करे ॥ शिष्यने ते दीक्षन दिये । कमज न रचे खुर वरा ॥
 व्यवहारे तेहनें कांई न हुवे । जगवती मांहे अक्षरा ॥ ७ ॥
 ढाळ ॥ मुक्ताफल रे । गुणें करी शोभा लहे ॥ संयमस्थान
 करे । संख्यातीता जिन कहे ॥ ज्ञानें पूरो रे । आचारे पूरो
 नहिं ॥ एवा मुनिने रे । पंक्ति को निंदे नहिं ॥ जुटक ॥ निंदे
 नहिं ऋषि वेष देखी । मुनि विना शासन नथी ॥ एकवीश
 सहस वर्ष सीमा । चात्रसै धर्म वकुसथी ॥ सिद्धांतना ए जाव

(१९०)

दोहिदा । केवली विण नवि लहे ॥ श्रीहंस जुवन सूरिंद बोले ।
वीतराग एणि परें कहे ॥ ७ ॥ इति नि० व्य० स० ॥

॥ आत्मोपदेश सज्ञाय लिख्यते ॥

सासरीये एम जइयें रे बाई । सासरीयें एम जइयें ॥ जिन-
धर्म ते सासरुं कहीयें । जिनवर देवते सासरो ॥ जिन आणा
सासू रढीयाली । तेना कह्यामां विचरो रे बाई ॥ सा० ॥ १ ॥
अराने परां क्यांहि न जमियें । जमतां जस नवि लहीयें रे
बाई ॥ सा० ॥ २ ॥ आंकणी ॥ सीयल स्वजाव सोहे घाघरीयो ।
जीवदया कांचलमी ॥ समकित जुढणी जुढीरे जीणी । शंका
मेले न खरमी रे बाई ॥ सा० ॥ ३ ॥ निश्चयने व्यवहार तणा
वे । पाये नेउर खलके ॥ डुविध धर्म साधु श्रावकनो कानें
अकोटा ऊलके रे बाई ॥ सा० ॥ ४ ॥ तप तणा वे वेरखा
बाहे । तगतगे तेजे सारा ॥ ज्ञान परमत तणुं ते अर्चा । मांहे
परिणामनी धारा रे बाई ॥ सा० ॥ ५ ॥ राग सिंदूरनुं कीधुं
टीलुं । शियलनो चांदलो शोहे ॥ जावनो हार हैयामां लहेके ।
दाननां कांकण सोहे रे बाई ॥ सा० ॥ ६ ॥ सुमति साहेली
साथें लेइनें । दीठे मारग वहीयें ॥ क्रोध कषाय कुमति अज्ञानी ।
तेहथी वात न करीयें रे बाई ॥ सा० ॥ ७ ॥ मिथ्यात्वी पीय-
रमां न वसीयें । रहेतां अलखामणां अइयें ॥ मोहमाया माव-
तर वीरुआं । दोहिलो काल निगमीयें रे बाई ॥ सा० ॥ ८ ॥
अनुजव प्रीतम साथे रमतां । प्रेमे आनंद पद लहियें ॥ विनय
प्रजसूरी प्रसादें । जावें शिव मुख लहियें रे बाई ॥ सा० ॥ ९ ॥
इति स० संपूर्णम् ॥

(३९१)

॥ अथ आत्मोपदशनी सञ्ज्ञाय लिख्यते ॥

हुं तो प्रणमुं सञ्जुरु राया रे । माता सरसतीना वंडुं पाया
 रे ॥ हुं तो गाळुं आतमराया । जीवनजी बारणें मति जावो
 रे ॥ तुमे घेर बेठा कमावो ॥ चेतनजी बारणें मति जावो रे
 ॥ १ ॥ ताहरे बाहिर दुर्मति राणी रे । के तासुं कुमति केहे
 वाणी रे । तुनें जोखवी बांधशे ताणी ॥ जी० ॥ बा० ॥ २ ॥
 ताहारा घरमां ठे त्रण रतन रे । तेनुं करजे तुं तो यतन रे । ए
 अखूट खजीनो ठे धन ॥ जी० ॥ बा० ॥ ३ ॥ ताहारा घरमां
 पेठा ठे धूतारा रे । तेने काढोने प्रीतम प्यारा रे । एथी रहोने
 तुमें न्यारा ॥ जी० ॥ बा० ॥ ४ ॥ सत्तावनने काढो धर-
 मांथी रे । त्रेवीशने कहो जाये इहांथी रे । पढी अनुजव
 जागशे मांहेथी ॥ जी० ॥ बा० ॥ ५ ॥ शोख कषायने दीयो
 शीख रे । अढार पाप स्थानकने मंगावो ज़ीख रे । पढे आठ
 कर्मनी शी बीक ॥ जी० ॥ बा० ॥ ६ ॥ चारने करोने चक
 चूर रे । पांचमी शुं आठ हजूर रे ॥ पढे पामो आनंद जरपूर
 ॥ जी० ॥ बा० ॥ ७ ॥ विवेक दीवे करो अजुवालो रे ।
 मिथ्यात्व अंधकारनें टालो रे ॥ पढें अनुजव सार्थे मालो ॥
 जी० ॥ बा० ॥ ८ ॥ सुमति साहेली शुं खेलो रे । दुर्मतिनो
 ठेको मेहलो रे । पढी पामो मुक्ति गढ वहेलो ॥ जी० ॥ बा०
 ॥ ९ ॥ ममतानें केम न मारो रे । जीती बाजी कांइ हारो रे ।
 केम पामो जवनो पारो ॥ जी० ॥ बा० ॥ १० ॥ शुद्ध देव
 गुरु सुपसाय रे । मारो जीव आवे कांइ ठाय रे । पढे

(१९१)

आनंदघनमय थाय ॥ जी० ॥ वा० ॥ ११ ॥ इति आत्मो-
पदेश सत्ताय सं० ॥

सुणो वीर्य बोलुं विशालो बिबुद्धो नरे बार योधे मिलि एक
गोधो दसे गोधे लेखवो एक घोमो तुरंगे वारे मिलि एक पामो
दसे पंच महिषें मदोन्मत्त नागो गज पांचसैं एक केशरी त्यागो
हरि वीससैं एक अष्टापदेको दस लक्ष अष्टापदे राम एको
जला राम गुप्ते समो वासुदेवो द्वितीय वासुदेवें गणि चक्री
लेवो जला लक्ष चक्री समो नागसुरो कोमनागाधिपे एक इंद्र
पूरो अनंते सुइंजे मिलिवीर्य जेनुं टची आंगली वीर प्रभु
वीर्य तेहनो ॥ १ ॥ इति ॥

॥ अथ श्रीथंभणा पार्श्वनाथजीरो स्तवनं लिख्यते ॥

॥ * ढाल ॥ प्रभु प्रणमुरे पास जिणेसर अंजणो । गुण गाइवारे
मुऊ मन ऊलट अति घणो । ज्ञानी विणरे एहनी आदिनको
लहे । तोही पिणरे गीतारथ गुरु इम कहै ॥ बूटक ॥ इम कहै साख
तणे प्रमाणे राम दसरथनंदनैं । बांधवा पाजे शीत काजे समुद्र
तट एकणवनैं । तिहां रह्या बांधव राम लठमण साथि सेन्या
अति घणी । प्रासाद एक उत्तंग तोरण थापना जिनवरतणी
॥ १ ॥ ढाल ॥ तिहां मूरतिरे मूल गुंनारे पासनी । मनवंठितरे आ-
सापूरे आसनी । ते राजारे दिन प्रतिपूजा साचवे । कर जोरिरे वे
बांधव इम वीनवे ॥ बूटक वीनवे स्वामी तुह्य प्रसादे जलधि जल
अंजे किमे । तो पाज बांधुं लंक साधुं इम कही प्रभु पाय नसैं ।
बहु पूज करतां ध्यान धरतां सातमास गया जिसे । नव दिवस
अधिका अया ऊपरि । जलधि जल अंन्यो तिसे ॥ २ ॥ ढाल

(१९३)

ए अतिशयरे अचरिज पेख्यो प्रचुतणो । तिणकारणरे नाम दीयो
तसु थंजणो । जल ऊपरिरे पाजकरी पत्थर तणी गढलंकारे
साधेवा सीता जणी ॥ बूटक गढलंकारे साधी सीत आणी तेण
वन आव्यावली । दिन आठ अठाइ महोत्सव कीया मन पूर्ण
रली । श्रीरामराजा शुद्ध श्रावक विनीता नगरी वसे । वीरामा
जिनवर तणें वारे इम अया गुरु उपदिसे ॥ ३ ॥ ढाल ॥ इण अनुक्रमरे
केतलो काल गयो वही । ते प्रतिमारे तिणवनमें निश्चल रही ।
इण अवसररे इंद्रतणें आएसकरी । सायरतटरे सोवनमे धारा-
पुरी । बूटक धारिका नगरी कृष्णराजा अर्द्ध जरत तणो धणी ।
तिहां वसै यादव कोमि ठप्पन वडै आग्या जिण तणी । तिण
काल तिण वन तेह तीरअ तेहनी महिमा सुणी । सारंग पाणी
जाव आणी आव्या तिहां यात्रा जणी ॥ ४ ॥ ढाल २ जी ॥
आव्यो तिहां नरहरि जिणहर मन उद्वास । मनमें आणंदे
वंदे थंजणपास । पेखे अतिनवली पूजा प्रचुजीनें देह ।
एकेणें कीधी इम मन अयो संदेह । संदेह अयो अटवी चिहुं-
पासे नहीं मानव संचार । केणकरी विद्याधर सुरवर पूजा सतर
प्रकार । इसो विमासी मंरुप अंतर रह्याजुं गुपते ठाम । मध्य-
रात पाताळे आवी । वासग विसहरसाम ॥ ५ ॥ तिहां आवी
प्रणमें छै नाटिक आदेस । मिलि नागकुंमारी विरचे अदचुत
वेस । शक्रस्तव पजणें जाण्या श्रावक एह । हरि प्रगख्यो तत-
खिण साहमी तणे ससनेह ॥ ससनेह वासग कृष्ण नरेसर बेठा
बिंबवखाणे । ए श्री जिणवर पास जिणसर आदिन कोई
जाणे । असीसहसवरस सामे पूज्या जे हुंता पायाळे । धरण

(१९४)

एक प्रासाद कराव्यौ थाप्या एह जिनालै ॥ ६ ॥ सहुवात
 कहीनै वासग गयो पायाले । श्रीकृष्ण नरेसर मनचिंते तत-
 कालै ॥ जो एहवो तीरथ हुवे द्वारिकामजार । तो जाणुं नर
 जव सफल थयो अवतार । सफल जनम करिवानें काजे तेह
 बिंब तिहां आणे । श्री द्वारिका हेममें जिणवर थाप्या प्रगट
 प्रमाणें । घणे काल पूजा तिहां पामी करम निकाचित जाणी ।
 श्रावकनैं सुपनांतर आवी देववदे इम वाणी ॥ ७ ॥ प्रभु
 प्रतिमा वाहण लेई समुज मजारि । मुंके ज्यो नगरी आस्ये
 अवरप्रकार । तिण सागर अंतर कालगयो बहु जाम । दक्खिण
 दिसि उत्तम कुंती नगरी ठाम । कुंती नगरी जैनवसै जिहां
 श्रावक सागरदत्त । वाहण सातवहै व्यापारे पोते परघल वित्त ।
 अन्य दिवस सायर विच बहतां जिहां ठे अंजणपाश । ऊपरि
 आव्या अंज्या वाहण ते सवि थया उदास ॥ ८ ॥ ढाल ३ जी ॥
 मास दिवस वाणी अई अंबर सुर राय । प्रतिमा अंजण पासनी
 सायर जलमांय । सुर प्रगव्यो जिण सासणें ॥ सुर कहे वाणी
 एह प्रतिमा जावसुं प्रगट करो । जइ जैन कुंतीनगरी जिणहर
 मूलनायक एह धरो । ते बिंबकुंती मांहिं थाप्यो कहै बहु
 श्रावक तिहां । ए सकल तीरथनाथ समरथ पुन्य जोग मिट्यो
 इहां ॥ ९ ॥ इणि अवसर दसठर पुरे पालत्तइ सूर । विद्याबल
 अंबर जमें अतिसय जरपूर । तीरथ जाय जिणहरनमें । ते
 नमें सेत्रुंज प्रमुख गिरिवर सदा पाखी पारणें पाळीयताणें रह्यां
 थाणें नागारजुन जोगी पणें । ते धातु सोवन काज धमतां
 मास ठे रस करे । करि कोप जैरववीर नाखे रूप पंखीनो

(१९९)

धरे ॥ १० ॥ तिण पावत्तै सूरिनें जाण्यो एह महंत । पूढे को
 सुरदाखवो अतिसय गुणवंत । कृपाकरी मुज जाखवो । गुरु
 तेह जाखे जेह अंजे उपजव सुरनर तणों । तिण कद्यो कुंतीनें
 प्रसादें पास ठे प्रभु अंजणों । कुण यह वीर वेत्ताल व्यंतर
 सहू तसु सेवा करे । तेहनी दृष्टे साध विद्या जेम तुम वंछित
 सरे ॥ ११ ॥ विद्या पिण आकर्षणी । हुंती जोगीनें पास । ते
 प्रतिमा आणी तिहां । आपी निज आवास । सोवन रस सीधो
 जिहां । रस तिहां सीधो सुजस लीधो । नदी सेढीनें तटे ।
 गुरुनें जणाव्यो तिण कहाव्यो बिंब जंमाख्यो घटे । इण काळ
 धरम सुथान ओमा हुसी मलेझाइण इहां । खाखरा तले
 सेढिका तीरे । बिंब जंमाख्यो तिहां ॥ १२ ॥ ढाल ४ श्री ॥
 मेघ आगम सही नदी ऊलटि बही वेलुका बिंब ऊपर बलै ए ।
 तेण जुंइ धणचरे खीरसुरही ऊरे चीकणी जूमि खाखर तले ए ।
 केतला दिन पढे सुगुरु खरतर गह्वे । श्री अजय देव सूरी
 सरूप । षट विगय परिहरी उग्रतप आदरी । रगत पित्ती
 अया मुनि वरूप । तेरगतपिप्ती गलत काया चित्तमें चिंता
 करे । अधरात सासण देवी आवी कोकना नव कर धरे । ए
 सूत्र तूं सुलजाइ सुपरे ताम गुरु जंपे इसो । जो आयसी मुज
 नीरोग काया तो सही उखेलसुं ॥ १३ ॥ तामदेवी कहै नदीय
 सेढीवहै । तैण तट वृद्ध खाखर तलेए । तिहां तुझे जाइवो
 तवन करिवो नवो प्रगट आसी प्रभु अंजणो ए । तेहनें स्नात्र
 जल रोग सवि जाय टले । इम कहिय गई सासण सुरीए ।
 संघ सगलो मिली तिहां जाइ मनरली । ताम धरणिंद ध्यानें

(१९६)

धरीए । तिहां करी जयतिहुआण वत्तीसी पास प्रगठ्या तत
 खिणें । तसु सनात्रनीरे सुखसरीरे धन्य धन्य सहुको जणें ॥
 तिहां आन आण्यो सुजस व्याण्यो अयो परचो अति घणो ।
 तेहनें नामें तेण ठामें गामवास्यो अंजणो ॥ १४ ॥ अईय महिमा
 घणी पाश अंजण तणी सुगुरु काया नवपल्लवीए । संघ आवे
 घणा करे वधावणा महियल कीरत विस्तरीए । सुपन जे
 देवता कोकमा नव हुता सूत्रते सूत्र सिद्धांत नामें । वृत्ति नव
 अंगनी जेद नव जंगनी रची आचारज तेण ठामें । ते तेण ठामें
 सहुय पामें आसकर जो आवए । बहु ज्ञाव जत्ते एक चित्ते
 सेवतां सुख पावए । एकदा गुरु धरणिंद ध्यानें प्रगट अई पद-
 मावती । श्री अजयदेवसुरिंद आगलि । इम कहै सांजल यती
 ॥ १५ ॥ तवन जे तुह्य कस्यो मंत्र अतिशय जस्यो अंति तसु
 गाहा जे वे कहीए । तेह गुणीये जिहां इंद्र आवे तिहां कष्ट
 विण तेह गुणवी नहींए । तेह जंमारवी काज संचारवी ।
 अवरण तवन महिमा घणीए । समरतां संपदा रोग नामे कदा
 सदा आवश्यक धुरि जणीए । पम्क्कमणा नित जणें धुरि एह
 विधि खरतर तणीए । इम कही सासणि देव सामणि गई निज
 आनक जणीए । केतले दिवसे देस गुज्जर सयल मलेढायण
 अयो । जलो ठाम जाणी बिंब आंणी । नयर श्री खंजायते
 ठव्यो ॥ १६ ॥ खंजनयर सिरि पास जिणे सरू । दिन दिन
 दीपे अती अलवे सरू । जात्र करेवा मुक्त हुंती रली । प्रभुमें
 जेव्यो आस सहू फली । मुक्त आस सफली अईय सांमी जाम
 जेव्या जगपती । सोजाग सुंदर करो उन्नति करुं एती वीनती ।

(१९७)

अश्वसेन वामादेवीअंगज ध्यान मन तोरा धरुं । करिकृपा
सामी सीस नामी सदा तुह्य सेवा करुं ॥ १७ ॥ कलश ॥ इम
स्तव्यो अंजण पास सामी नगर श्री खंजाइतै । जिम सुगुरु श्री
मुख सुणी वांणी सास्त्र आगम संमते । ए आदि मूरति सकल
सूरति सेवतां सुख संपए । मन जाव आणी लाज जाणी कुशल
लाज पर्यंपए ॥ १८ ॥ इति श्री अंजणपार्श्वनाथजीरो
स्तवन संपूर्णम् ॥ * ॥

॥ अथ अष्ट भय निवारण छंद लिख्यते ॥ * ॥

॥ * ॥ डुहा ॥ सरस वचन दे सरसती ॥ एह अरज अव-
धार ॥ प्रारथिया पहनै नहीं ॥ उत्तम ए आचार ॥ १ ॥
हितकरजे मोसुं हिवे ॥ दीजे वयण दुरस्स ॥ कवियण पिण
शुणनें कहे ॥ सखरो घणुं सरस्स ॥ २ ॥ गुण गिरुठ गौमी
धणी पारसनाथ प्रगट्ट ॥ मन सुजे मोटां तणां ॥ गुण गातां
गहगट्ट ॥ ३ ॥ ठंद नाराच ॥ प्रसिद्धि बुद्धि सिद्धि निद्धि
रिद्धि वृद्धि पूरण ॥ कलत्त पुत्त कित्ति वित्ति वद्धते सनूरये ॥
वियोग सोग रोग लोग विग्घ सिग्घ घायकं ॥ प्रगट्ट देव नित्त मेव
सेवो पास नायकं ॥ ४ ॥ गुमान मोरु हत्थ जोरु देवकोरि
वगगये ॥ अनूप चूप चूप धारि आइ पाय लगगये ॥ पहु बहु
सुकित्त नित्त सब सोज लायकं ॥ प्र० ॥ ५ ॥ कुबोह लोह
जोह कोह मोह माण वज्जियं ॥ अनंत कांत शांत दांत रूप मैण
लज्जियं ॥ अशेष शुद्ध तत्त जुत्त सोजये अमायकं ॥ प्र० ॥ ६ ॥
विसाल जाल सुविसाल अरुचंद वज्जियं ॥ रजदथी रिसाइ
जाण एथ आइ रज्जियं । सुनैण कंद गंध कांत कार्ज जोरा

(१९८)

रायकं ॥ प्र० ॥ ७ ॥ कपूर पूर कस्तूर कुंकुमा तुरंग ए ।
 अरगजा अथगमे रहे गरक अंगए । अगेह गेह दुत्ति देह
 सबही सुहायकं ॥ प्र० ॥ ८ ॥ मृदंग दों दों दों दण्य मण्य
 वज्जये । न फेर जेर जहरी नीसाण मेघ गजाए । तटकतांन थेई
 थेई लक्ख सुक्ख दायकं ॥ प्र० ॥ ९ ॥ दुहा ॥ करि १ केहरि
 २ दव ३ कुआहि ४ राणि ५ समुहह ६ रोग ७ अतिबंधण ८ जय
 अठ टले । सांम नांम संयोग ॥ १० ॥ ठंढ जुजंगी ॥ ठुंरित्त
 ठाको ठुंकंतो ठुकोला । लपकै विलगगीयली माळ लोला ।
 वलेटे वलाकावली सुंरु दोला जरे निज्जरां जेम मदै कपोला
 ॥ ११ ॥ पहुचालतो जाण पाहामतोला । ऊलकै ललकावतो
 लाळ लोला । इसौ दूठ पूठै पंता अकोला । जपंतां करे
 नांचिनी मात चौला ॥ १२ ॥ इति हस्तिजयनिवारणं ॥ महा
 सहसीहं अबीहं अदंरं जरे फाल आपालतो पुन्न कुंरं । निगै
 फारु माचौ वमं वज्ज मुंरं । महातिस्कनक्खं रखे रोख ठंरं
 ॥ १३ ॥ फुरकावतो मुंठ फारुंत तुंरं । ललकंत लोला विकट्टं
 विहंरं । धणी पासचौनाम ध्यानं धरंरं । टले श्याल ज्युं सींह
 होए अहंरं ॥ १४ ॥ इति सिंह जय निवारणं ॥ जलां जंग-
 लांमै जटा जूट जाला । घणां जारु जज्जारुमै अगगाला । बहु
 मिग वगं पशु पंखिवाला । बलंता कमेना चिना जंति जाला
 ॥ १५ ॥ धुपै धूम लग्गो कीया नगगाला जलो जाल रुखै
 दड्या नांहि टाला । वने संकटे एण आयां विचाला । प्रभु
 नाम नीरे बुजै तत्तकाला ॥ १६ ॥ इति अग्निजय निवारणं ॥
 कल्लूकाल रूपि महा विकराळं । फणा टोप रोपै महा कोप

(१९९)

जालं । बलकै बलंतो चलंतो करालं । जिणै फूंक सूकै तरु
 म्माल मालं ॥ १७ ॥ हला हल संलोखियं विक्ख लालं । रहै
 लाल लोचन दोजीहवालं । धरंता प्रजू नाम रिहै विचालं ।
 सही साम होवै जिसी फूह मालं ॥ १८ ॥ इति सर्प जय निवा-
 रणं ॥ जिमे जूप जूपे अधिके अटकै । खलां हारु तूटै खरुगां
 पटकै । परां हैवरां पारु नाखै पटकै । धुरां सिंधुरां कंधरा
 जूधटकै ॥ १९ ॥ पमै प्राण संधाण वाणै बटकै । हुकै केइ
 हाथाल रोसे हटकै । जला जाल गोले हु नाखै जटकै । तुटै
 तुंरु मुंरु प्रचंरु तटकै ॥ २० ॥ उठोहा सलोहा पमंता
 ठिटकै । फुकै सूर जंजेरु नाखै जटकै । प्रचुनाम लेतांइ सही
 अटकै । कदे बाल वांकौ न होवै कटकै ॥ २१ ॥ इति युद्ध
 जय निवारणं ॥ जतने घणै कोई वैसे जिहां जै । अश्रगे जले
 आइ कुवाय वाजै । घटाटोप मेघा धरुमंति गाजै । हुवकै तरंगा
 बिरंगा हु वाजै ॥ २२ ॥ लिचापिच्च लागी ऊमी ताल जाजै ।
 अहो कोई राखै अठै अम्मकाजै । इसे संकटे जे जपे जैन
 राजै । सही पारपामें तिके सुखसाजै ॥ २३ ॥ इति जल जय
 निवारणं ॥ गरुं गुंवरुं गोलकं हीय होमी । हरसं खसं उध्रसं
 गांठ फोमी । टले गोमूत्री कोढ अछार रोमी । महाताप संताप
 आतंक कोमी ॥ २४ ॥ न होवै कदे कायमें कांइ खोमी ।
 सह आधि व्याधं सही जाइ गोमी । जिनंदं नमैं मन्नमैं मान
 मोमी । लहै सो सदा सुख संपत्ति जोमी ॥ २५ ॥ इति रोग
 जय निवारणं ॥ अमुंठा बलेठा बले मन्न खोटा । जियां चक्खुं
 चुंची लुब्धा गाल खोटा । बले पाघवांकी लपेटा लंगोटा ।

(३००)

सहेव्या सहा सवला हाथ सोडा ॥ १६ ॥ दीयैकोरमा देह
 दोलाद वोटा । वदै बोलवांका कमंत जोटा । पड्या बंदि
 खानै महा दुःख मोटा । प्रभु नामथी वेग आयै चितूटा ॥ १७ ॥
 इति वंदि जयनिवारणं ॥ नमंता जिणेंसं सदा मन्न रागै । सहीये
 महा दुष्ट जय अछ जागै । रली लोक लखं लुली पाय लागै ।
 दिसो दिस्त मांहै । जसो जस्त जागै ॥ १८ ॥ कलश ॥ परति
 खजिन वर पास । आस उद्वासह अप्पण । विविध जासगुण
 वाददासचा दातदकप्पण । चैण दैण जसु चरण । ईति अति
 जीति निवारण । लील लाठ लख गान विमल कीरत्ति वधारण ।
 दिणपति जेम दीपंति छुति । विमलचंद मुख उविकरण ।
 दौलत्ति विजय हरखां दीयण । धरमसींह ध्यानह धरण ॥ १९ ॥
 इति अष्ट जय निवारण श्री गौरी पार्श्वनाथ जीको ठंद संपूर्ण ॥

॥ अथ दादाजीगगर निसानि ॥

सरस्वती माता जगतविख्याता कवियण मात कहंदाहे,
 कास्मीरांमंरुण दुखविहंरुण करवीणा सोहंदाहे, सदगुरु गुण
 गाउं वंठित पाउं खरतर गठ सोहंदाहे, मंत्रि जिह्वागर बुधनो
 आगर सदगुरु तात कहंदाहे, १ माता जैतश्री रंजाजिसनि तस
 कुखे गुरु उपजंदाहे, संवत तेरेसे वरसे तीसे जन्म्या सुषहो
 वंदाहै, सेंताले वरसे दीक्षा हरसे गुरु जिनचंद दियंदाहे, सितो
 होतरे पाटे श्रीसंघ आटे धों धों होल धुरंदाहे, २ नियासिवरसे
 सखरे दिवसे सुरगपुरी पोचंदाहे, पुनम सोम वारे हरख
 अपारे मेला खूब मिळंदाहे, घस केसररोलि जरीकचोदिक
 स्तुरी चरचंदाहे लोवान सिलारस अंबर अगर धूप सुगंध

(३०१)

धुकंदाहे, ३ गुरु चरणे आवे पूजारचावे मनवंठित सुख पावंदाहे, गुलाब चंमेलि राड्वेलि गुरु चरणे चाढंदाहे, नारेख पतासा खुरमाखासा सिरणीयां वाटंदाहे नरनारी आवे बहु गुणगावे वीणा ताल वाजंदाहे ४ वाजे मृदंगां जुगल जंजा जेरी डुकुरुधु रंदाहे, नाचे तिहां पातर आवे जातर मुनिवर बहोत मिलंदाहे, सहु मनसा पूरे नवले नूरे एक मना ध्यावंदाहे, मांगेसोपावे मनमे ध्यावे आसा तास पूरंदाहे ५ पुरपट्टण ठामे बहुते गामे थुंज जला गजंदाहे, देरावलदीपे दुस्सन ठीपे जूना पिठ कहां दाहे, मुनतान मरोटे सोहे कोटे गुरु विकाणे गजंदाहे, नागो रजोधांणे तिवरी थाणे सोजत सुख दियंदाहे, ६ जेसांण वीलामे सुखदेसारे मेरुतेमनमोहंदाहे, जालोरखंजायत वरि विद्यायत सदगुरु नितसोहंदाहे, पाटणने सुरत बहुजन पूजत नित महिमा वाधंदाहे अहमदावादे श्रीसंघ साधे सदगुरु दरस दियंदाहे, ७ जुजनयरसाचोरे बहुते जोरे उदेपुरे सोहंदाहे, इर रगढ मंरुण दुख विहंरुण सबजनमनमोहंदाहे, इत्यादिक ठामे नव नव गामे देस परदेस दिपंदाहे गुरु विषमी वाटे दुस्सन दाटे चोर धाम न लगंदाहे, ८ हस्तिमद माता नाहरचीता सींघस्या लहोवंदाहे, प्यासां जलपावे डुरितगमावे अपणा विरुद व्हंदाहे, आपे निरधनियां बहुत लिठमियां मणिमाणक दियंदाहे, अपुल्यां पूत दिए घरसुत दियंदाहे, ९ इम एकण जिहां कहुं गुण केहां पारनकोपावंदाहे, संवत अढारेसे वरस पेतीसे जेठमास जाणंदाहे सातम उजवाळी सोम सवारी दोळत जती कहांदाहे, सदगुरु सुपसायां ९ गुणगायां

(३०२)

कोट मरोट वसंदाहे, नरनारी गावे वंठित पावे रुद्धि सिद्धि
नित वाधंदाहे, १० इति दादाजी गगर निसानी संपूर्णम् ॥

॥ अथ दान शील तप भाव चोढालियो लिख्यते ॥

॥ कुहा ॥ प्रथम जिनेसर पाय नमी, पामी सुगुरु प्रशाद ॥
दान शील तप जावना, बोलिस बहु संवाद ॥ १ ॥ वीरजिनंद
समोसखा राजगृही उद्यान ॥ समवसरण देवें रच्यों, बैठा
श्रीवर्द्धमान ॥ २ ॥ बैठी बारै परखदा, सुणवा जिणवर वाण,
दान कहे प्रभु हुं वनो, मुऊने प्रथम वखाण ॥ ३ ॥ सांजलजो
सहुको तुमें, कुण ठै मुऊ समान ॥ अरिहंत दीक्षा अवसरे,
आपे पहिखुं दान ॥ ४ ॥ प्रथम पडुर दातारनो, खेहु कोई
नाम ॥ दीधारा देवल चढै, सीजें वंठित काम ॥ ५ ॥ तीर्थ-
करनें पारणे, कुण करस्यै मुऊ होरु ॥ वृष्टि करुं सोनातणी,
साढीवारै कोरि ॥ ६ ॥ हुं जग सगलो वस करुं, मुऊ मोटी
ठै वात ॥ कुण २ दानथकी तिखा, ते सुणज्यो अवदात ॥ ७ ॥

॥ ढाल १ ॥ ललनाकी एदेशी ॥

धनसारथवाह साधुनें, दीधुं घृतनो दान ललना ॥ तीर्थकर
पद में दियो, तिणें मुऊनें अजिमान ललना ॥ १ ॥ दान कहै
जग हूं वनो, मुऊ सरिखुं नहि कोय ललना ॥ रुद्धि समृद्धि
सुख संपदा, दाने दोलत होय ललना ॥ दा० ॥ २ ॥ सुमुख
नाम गाथापती, पम्बिजाज्यो अणगार ललना ॥ कुमर सुबाहु
सुख लहै, ते तो मुऊ उपगार ललना ॥ दा० ॥ ३ ॥ मासख-
मणनें पारणे, पम्बिजाज्यो रुषिराय ललना ॥ शालिजज सुख
जोगवै, दानतणें सुपसाय ललना ॥ दा० ॥ ४ ॥ पांचसैं मुनिनें

(३०३)

पारणो, देतो वोहरी आण ललना ॥ जरत थयो चक्रवर्त्ति
 जलो, ते पण मुक्त फल जाण ललना ॥ दा० ॥ ५ ॥ आप्या
 उरुदना बाकला, उत्तम पात्र विशेष ललना ॥ मूलदेव राजा
 थयो, दानतणा फल देख ललना ॥ दा० ॥ ६ ॥ प्रथम जिने-
 श्वर पारणें, श्रीश्रेयांशकुमार ललना ॥ सेलमीरस वहरावियो,
 पाम्यो जवनो पार ललना ॥ दा० ॥ ७ ॥ चंदनबाळा बाकुळा,
 पमिलाच्या महावीर ललना ॥ पंचदिव्य परगट थया, सुंदर
 रूप शरीर ललना ॥ दा० ॥ ८ ॥ पूरव जव पारेवडूं, शरणें
 राख्यूं सूर ललना ॥ तीर्थंकर चक्रवर्त्तिपणें, प्रगटयो पुन्य पडूर
 ललना ॥ दा० ॥ ९ ॥ गजजव शिशलो राखीयो, करुणा कीधी
 सार ललना ॥ श्रेणिकने घर अवतखो, अंगज मेघकुमार ललना
 दा० ॥ १० ॥ इम अनेक में ऊधव्या, कहतां नावे पार ललना ॥
 समयसुंदर प्रभु वीरजी, मुक्त पहिलो अधिकार ललना ॥ ११ ॥

॥ दोहा ॥ शीलं कहे सुण दान तुं, कित्यो करै अहंकार ॥
 आमंवर आठै पडुर, याचकसुं विवहार ॥ १ ॥ अंतराय वलि
 ताहरै, जोगकरम संसार ॥ जिनवर कर नीचो करै, तुजने
 पको धिकार ॥ २ ॥ गर्व म कर रे दान तूं, मुक्त पूठै सज्ज
 कोय ॥ चाकर चाळै आगले, तो स्युं राजा होय ॥ ३ ॥ जिन-
 मंदिर सोनातणो, नवो निपावे कोय ॥ सोवन कोटी दानदिये
 शीयल समो नहि कोय ॥ ४ ॥ शीले संकट सज्ज टले, शीले
 जश शोचाग ॥ शीले सुर सानिध करै, शील वको वेराग
 ॥ ५ ॥ शीलै सर्प न आजमै, शीले शीतल आग ॥ शीलै
 अरि करी केसरी, जय जावै सब जाग ॥ ६ ॥ जन्म मरणना

(३०४)

जय अकी, में ठोरुव्या अनेक ॥ नाम कहूँ हिव तेहना, सांज-
खजो सुविवेक ॥ ७ ॥

॥ ढाल २ ॥ पासजिनंद जुहारिये ॥ ए देशी ॥

शील कहै जग हूं वनो, मुऊ वात सुणो अति मीठी रे ॥
लाखच लाखै लोकनें, में दानतणी वात दीठी रे ॥ शी० ॥ १ ॥
कलह कारण जग जाणीयें, बलि विरती नही पण काई रे ॥
ते नारद में सीऊव्या, मुऊ जुठ ए अधिकाई रे ॥ शी० ॥ २ ॥
बांहे पहिछा वैरखा, शंखराजा दूषण दीधो रे ॥ काण्यो हाथ
कलावती, ते में नवपल्लव कीधो रे ॥ शी० ॥ ३ ॥ रावणघर
शीता रही, तो रामचंद्रै घर आणी रे ॥ शीतानो कलंक उता-
रीयो, में पावक कीधूं पाणी रे ॥ शी० ॥ ४ ॥ चंपावार उघा-
निया, बली चलणियें काढ्युं नीरो रे ॥ सतीय सुजन्ना जस
अयो, में तखु कीधी जीरो रे ॥ शी० ॥ ५ ॥ राजा मारण
मांनियो, राणी अजघायें दूषण दाख्या रे ॥ शूली सिंहासन
में कियो, में शेर सुदर्शन राख्यो रे ॥ शी० ॥ ६ ॥ शील
सन्नाह मंत्रीसरें, अवतां अरिदल अंच्यो रे ॥ तिहां पिए
सानिध में करी बली धरम काज आरंज्यो रे ॥ शी० ॥ ७ ॥
पहिरण चीर प्रगट किया, में अठोत्तरसो वारो रे ॥ पांरुवनारी
जौपदी, में राखी मान उदारो रे ॥ शी० ॥ ८ ॥ ब्राह्मी चंदन-
बालिका, बलि शीलवती दवदंती रे ॥ चेनानी साते सुता,
राजीमती सुंदरी कुंती रे ॥ शी० ॥ ९ ॥ इत्यादिक में ऊधस्या,
नर नारीना वृंदो रे ॥ समयसुंदर प्रभु वीरजी, पहिले मुऊ
आनंदो रे ॥ शी० ॥ १० ॥

(३०५)

दूहा ॥ तप बोझ्यो त्रटकी करी, दानने तूं अवहील, पिण
 मुऊ आगल तुं किसुं, सांजल रे तूं शील ॥ १ ॥ सरसा
 जौजन ते तज्या, जगमें मीठा नाद ॥ देहतणी शोजा तजी,
 तुऊमां किस्यो सवाद ॥ २ ॥ नारीशकी मरतो रहे, कायर
 किस्युं बखाण, कूरु कपट बहु केलवी, जिम तिम राखै
 प्राण ॥ ३ ॥ को विरलो तुऊ आदरै, ठंभी सहु संसार ॥
 आप एक तूं जांजतो, बीजा जांजै चार ॥ ४ ॥ करम निका-
 चित तोरवा, जांजु जवजय जीम ॥ अरिहंत मुऊने आदरै,
 वरस ठम्मासी सीम ॥ ५ ॥ रुचक नंदीसर ऊपरै, मुऊ लवधै
 मुनि जाय ॥ चैत्य जुहारै शाश्वता, आनंद अंग न माय
 ॥ ६ ॥ मोटा जोयण लाखना, लघु कुंथु आकार ॥ हय
 गय रथ पायकतणा, रूप करै अणगार ॥ ७ ॥ मुऊ कर फरसै
 उपशमें, कुष्टादिकना रोग ॥ लब्धि अघावीस ऊपजै, उत्तम
 तप संजोग ॥ ८ ॥ जे में ताख्या ते कहूं, सुणजो मन उद्वास ॥
 चमत्कार चित्त पामसो, देशो मुऊ साबास ॥ ९ ॥

॥ ढाल ३ ॥ नणदलरी देशी ॥

दृढप्रहार अति पापीयो, हत्या कीधी चार हो सुंदर ॥
 ते पिण तिण जव ऊधख्यो, मूक्यो मुगति मजार हो सुंदर
 ॥ १ ॥ तप सरखो जगको नही, तप करै कर्मबूं सूरु हो
 सुंदर ॥ तप करवूं अति दोहिलूं, तपमां नही को कूरु हो
 सुंदर ॥ त० १ ॥ सात माणस नित मारतो, करतो पाप अ-
 घोर हो सुंदर ॥ अर्जुन माली में ऊधख्यो, ठेद्या कर्म कगोर
 हो सुंदर ॥ त० ॥ ३ ॥ नंदिषेणनें में कियो, स्त्रीवल्लजवसुदेव हो

बृ० २०

(३०६)

सुंदर ॥ बहुत्तर सहस्र अंतेउरी, सुख जोगवे नित्यमेव हो सुंदर
 त० ॥ ४ ॥ रूप कुरूप कालो घणो, हरिकेशी चंमाल
 हो सुंदर ॥ सुरनर कोमी सेवा करै, ते में कीधी चाल हो
 सुंदर ॥ तप० ५ ॥ विष्णुकुमर लवधे कियुं, लाख योजननो
 रूप हो सुंदर ॥ श्रीसंघ केरे कारणे, ए मुक्त शक्ति अनूप
 हो सुंदर ॥ त० ६ ॥ अष्टापद गौतम चढ्या, बांधा जिन
 चोवीस हो सुंदर ॥ तापस पिण प्रतिवृजव्यो, तिण मुक्त
 अधिक जगीस हो सुंदर ॥ त० ७ ॥ चौद सहस्र अणगारमां,
 श्रीधनो अणगार हो सुंदर ॥ वीर जिणंद वखाणीयो, ए पण
 मुक्त अधिकार हो सुंदर ॥ त० ॥ ८ ॥ कृष्ण नरेसर आगलै,
 दुक्करकारक एह हो सुंदर ॥ ढंढण नेम प्रसंसीयो, मुक्त म-
 हिमा सवि तेह हो सुंदर ॥ त० ॥ ९ ॥ नंदिपेण वोहरण
 गयो, गणिका कीधो हास हो सुंदर ॥ वृष्टि करी सोवनतणी,
 में तसु पूरी आस हो सुंदर ॥ त० ॥ १० ॥ इम बलजघ
 प्रमुख बहू, तास्या तपसी जीव हो सुंदर ॥ समयसुंदर प्रजु
 वीरजी, पहिलो मुक्त प्रस्ताव हो सुंदर ॥ त० ॥ ११ ॥

॥ दूहा ॥ जाव कहै तप तूं किसुं ठेड्युं करै कपाय ॥ पूर्व-
 कोमी जो तप तपै, दणमां खैरुं आय ॥ १ ॥ खंधक आचा-
 रज प्रतें, तें बाढ्यो सवि लेश ॥ अशुज नियाणो तूं करै,
 दमा नही लवलेश ॥ २ ॥ धीपायन रुषि दूहव्या, सांव
 प्रद्युम्न सनाह ॥ तें तप क्रोध करी तिहां किधो धारिका
 दाह ॥ ३ ॥ दान शील तप सांजलो, म करो ऊठ गुमान ॥
 लोक सहूको साख दे, धर्म जाव प्रधान ॥ ४ ॥ आप नपूंसक

(३०७)

गे त्रिण्दे, द्ये व्याकरण साख ॥ काम सरै नहि कोइनुं, जाव
 जणै में पाख ॥ ५ ॥ रस विन कनक न नीपजै, जल विन
 तरुश्वर वृद्ध ॥ रसवति रस नही लवण विण, तिम मुज
 विण नही सिद्ध ॥ ६ ॥ मंत्र यंत्र मणि औषधी, देवधर्म-
 गुरु सेव ॥ जाव विना ते सवि वृथा, जाव फलै नितमेव
 ॥ ७ ॥ दान शिल्प तप जे तुमें, विध २ कह्या वृत्तांत ॥
 तिहां जो जाव न हुंततो, कोई सिद्धी नव हुंत ॥ ८ ॥ जाव
 कहे में एकले, तास्या बहु नर नार ॥ सावधान थइ सांजलो,
 नाम कहूं निरधार ॥ ९ ॥

(ढाल चौथी ॥ कपूर हुवै अति उजलो रे, ए देशी ॥)

काननमें काजसग रह्यो रे, प्रश्नचंद ऋषिराय ॥ ते में
 कीधो केवली रे, ततखिण करम खपाय ॥ १ ॥ सोजागी
 सुंदर, जाव वनो संसार ॥ एतो बीजो मुक्त परिवार, सौं ॥
 दानादिक विण एकलो रे, पोहचाडूं जवपार ॥ सों ॥ २ ॥
 वंश ऊपर चढ खेलतो रे, एलापूत्र अपार ॥ केवलज्ञानी में
 कियो रे, प्रतिबोध्यो परिवार ॥ सों ॥ ३ ॥ जूख तृषा खमें
 अतिघणी रे, करतो कूर आहार ॥ केवल महिमा सुर करै रे,
 कूरगडू अणगार ॥ सों ॥ ४ ॥ लाजथी लोज वाधे घणो रे,
 आण्यो मन वैराग ॥ कपिल थयो मुनि केवली रे, ते मुजनें
 सोजाग ॥ सों ॥ ५ ॥ अणिंकासुत गन्ननो धणी रे, स्त्रीण-
 जंघा वलि जाण, कीधो अंतगरु केवली रे, गंगाजल गुण
 खाण ॥ सों ॥ ६ ॥ पनरेसें तापसजणी रे, दीधी गौतम
 दिख ॥ ततखिण कीधा केवली रे, जो मुक्त मांती सीख ॥

(३०८)

सो० ॥ ७ ॥ पाखक पापीये पीलीया रे, खंधकसूरीना शिष ॥
 जनममरणथी ठोरुव्या रे, आपे मुज आशीष ॥ सो० ॥ ८ ॥
 चंमरुजने चालतांरे, दीधो दंम प्रहार ॥ नवदीहित थयो
 केवली रे, ते गुरु पिण तेणी वार ॥ सो० ॥ ९ ॥ धनरश्न-
 कारक साधनें रे, पम्तिवान्यो उलास ॥ मृगलो जावना
 जावतो रे, पोहतो स्वर्ग आवास ॥ सो० ॥ १० ॥ निज अप-
 राध खमावती रे, मूंकयो मनथी मान ॥ मृगावतीनें में दिथुं
 रे, निर्मल केवलज्ञान ॥ सो० ॥ ११ ॥ मरुदेवी गज ऊपरे रे,
 देखी पूत्रनी रिद्धि ॥ मुऊनें मनमांहे धख्यो रे, ततखिण पामी
 सिद्ध ॥ सो० ॥ १२ ॥ वीर बंदन चाट्यो मारगे रे, चांप्यो
 चपल तुरंग ॥ दर्डुर नामे देवता रे, तेह थयो मुज संग ॥
 सो० ॥ १३ ॥ प्रभु पाय पूजन नीसरी रे, दुर्गला नामे नार ॥
 कालधर्म विचमां करी रे, पोहती स्वर्ग मजार ॥ सो० ॥ १४ ॥
 कायानी शोजा कारमी रे, रूप किसुं अजिमान ॥ जरत आ-
 रीसाजुवनमां रे ॥ पाम्यो केवलज्ञान ॥ सो० ॥ १५ ॥ आषा-
 ढजूति कलानिलो रे, प्रगथ्यो जरतसरूप ॥ नाटक करतां
 पामियो रे, केवल ज्ञान अनूप ॥ सो० ॥ १६ ॥ दीक्षादिन
 काउसगग रह्यो रे, गजसुकमाल मसाण ॥ सोमल शीस प्रजा-
 लीयो रे, सिद्धि गयो शुज जाण ॥ सो० ॥ १७ ॥ गुणसागर
 थयो केवली रे, सांजल पृथ्वीचंद ॥ पोते केवल पामियो रे,
 सेव करै सुर इंद ॥ सो० ॥ १८ ॥ इम अनेक में ऊधखा रे,
 मूंक्या शिवपुरवास ॥ समयसुंदर प्रभु वीरजी रे, मुऊने प्रथम
 प्रकास ॥ सो० ॥ १९ ॥

(३०९)

॥ दूहा ॥ वीर कहै तुमें सांजलो, दान शील तप जाव ॥
 निंदा ठै अति पापणी, धर्म कर्म प्रस्ताव ॥ १ ॥ परनिंदा
 करतां थकां, पापे पिरु जराय ॥ वेढ रान वाधे घणी, दुर्गति
 प्राणी जाय ॥ २ ॥ निंदक सरिखो पापीयो, जूंरो कोइय न
 दिष्ट ॥ वलि चंमाळ समो कह्यो, निंदक वदन अदिष्ट ॥ ३ ॥
 आदि प्रशंसा आपणी, करतो इंद नरिंद ॥ लघुता पामे लो-
 कमां, नासै निजगुण वृंद ॥ ४ ॥ को केहनी मकरो तुम्हे,
 निंदाने अहंकार ॥ आप आपणें ठामे रहो, सहुको जलो
 संसार ॥ ५ ॥ तोपण अधिको जाव ठै, एकाकी समरत्थ ॥
 दान शील तप त्रिणें जला, पण जाव विना अकयञ्च ॥ ६ ॥
 अंजन आंखैं आंजता, अधिको आणी रेख ॥ रजमांहे तज
 काढतां अधिको जाव विशेष ॥ ७ ॥ जगवंत हठ जंजण
 जणी, चारे समान गणंत ॥ चार करी मुख आपणा, चळ
 विध धर्म जणंत ॥ ८ ॥

॥ ढाल १ मी ॥ वीर जिणेंसर इम जणे रे, वैठी परषदा
 बार, धर्म करो तुमें प्राणिया रे, जिम पामो जव पार रे ॥
 धर्म हीये धरो ॥ १ ॥ धर्मना चार प्रकारो रे, जवियण
 सांजलो ॥ धर्म मुक्ति सुखकारो रे ॥ धर्म ० ॥ धर्मथकी धन
 संपजै रे, धर्मथकी सुख होय, धर्मथकी अरति टले रे, धर्म
 समो नहि कोय रे ॥ धर्म ० ॥ २ ॥ दुर्गति परुतां प्राणिया रे,
 राखै श्रीजिनधर्म ॥ कुटुंब सहुको कारमो रे, मति जूलो जवि
 धर्म रे ॥ धर्म ० ॥ ३ ॥ जीव जिके सुखिया हूआ रे, वलि
 होसे ठै जेह ॥ ते जिनवरना धर्मथी रे, मत कोई करो संदेह

(३१०)

रे ॥ धर्म० ॥ ४ ॥ सोलेसे ठासठ समे रे, सांगानेर मज्जार,
 पद्मप्रभु सुपसाउले रे, एह जण्यो अधिकारो रे ॥ ध० ॥ १ ॥
 सोहमसामी परंपरा रे, खरतरगढ कुलचंद ॥ युगप्रधान जग
 परगमो रे, श्रीजिनचंद मुनींद रे ॥ ध० ॥ ६ ॥ तास शिष्य
 अति दीपतो रे, विनयवंत जसवंत ॥ आचारज चढती कढा
 रे, जिनसिंहसूरि महंत रे ॥ ध० ॥ ७ ॥ प्रथम शिष्य श्री-
 पूज्यना रे, सकलचंद तस शीस ॥ समयसुंदर वाचक जणे रे,
 संघ सदा सुजगीस रे ॥ ध० ॥ ८ ॥ दान शीयल तप जावना
 रे, सरस रच्यो संवाद ॥ जणतां गुणतां जावसुं रे, रुद्धि
 समृद्धि सुप्रसाद रे ॥ ध० ॥ ९ ॥ इति दान शील तप जाव
 चोढालिया संपूर्णम् ॥

॥ अथ इग्यारसनो २ ढालनो स्तवन लिख्यते ॥

॥ डुहा ॥ स्वस्तिश्री मंगलकरण हरण ताप जिणचंद वीर
 जिनंद दिनंदसम प्रणमुं धरि आनंद ॥ १ ॥ गौतम आदि
 गणधरा श्रुतकेवलि सुविहाण त्रिकरण योगे वंदता पामेकोरु
 कट्याण ॥ २ ॥ एकादशी तिथी वर्णवुं शास्त्रतणे अनुसार
 विधि पूर्वक आराधतां पामें पद निर्वाण ॥ ३ ॥ (ढाल पहली)
 पणिआरीनी ॥ देशी ॥ नेमिजिनेसर ऊपदिशै सुखकारिरे
 लोय सांजले कृष्ण राजान वाढाठो वारिका नगरी समव-
 सर्या ॥ सु० ॥ रेवताचल उद्यान ॥ वा० ॥ ४ ॥ पर्वाराधन
 फल कह्यो ॥ सु० ॥ सांजले परषदा बार ॥ वा ॥ पर्युषण चउ-
 मासा जढा ॥ सु० ॥ नवपद उंलीसार वा० ॥ ५ ॥ पंचमी

(३११)

बीज आठम कही ॥ सु० ॥ जिन कट्याणक जाण ॥ वा० ॥
 एकादशी इम जाणियै ॥ सु० ॥ पर्वाधिक मन आण ॥ वा०
 ॥ ६ ॥ मगसर सुदि एकादशी ॥ सु० ॥ पूर्वमाहि श्रीकार
 ॥ वा० ॥ अरनाथ दीक्षा ग्रही ॥ सु० ॥ पाम्या जवनोपार
 ॥ वा० ॥ ७ ॥ मद्धि जन्म संजमलियो ॥ सु० ॥ पाम्यो केव-
 लज्ञान ॥ वा० ॥ नमि नाथने ऊपनो ॥ सु० ॥ केवल नाण
 प्रधान ॥ वा० ॥ ८ ॥ पांचकट्याणक अतिजला ॥ सु० ॥
 थया इण जरत मजार ॥ वा० ॥ तिमहिज एरवतखेत्रमां ॥ सु० ॥
 ज्ञाखे जगदाधार ॥ वा० ॥ ए ॥ पांच जरत ऐरवतवलि
 ॥ सु० ॥ पांच कट्याणक जाण ॥ वा० ॥ दशखेत्रना इम जा-
 णियै ॥ सु० ॥ पांचकट्याणक आण ॥ वा० ॥ १० ॥ तीन-
 काल गिणतां थकां ॥ सु० ॥ दोढसै कट्याणक आय ॥ वा० ॥
 तिथीमांहि सिरोमणि ॥ सु० ॥ इग्यारस सुखदाय ॥ वा० ॥ ११ ॥
 अनंतकट्याणक इण परे ॥ सु० ॥ अनंत चोवीसी जोय ॥ वा० ॥
 मौनकरी आराधिये ॥ सु० ॥ एहथी सिवसुख होय वाला०
 ॥ १२ ॥ चोविहार उपवासथी ॥ सु० ॥ पोसह करिने सार
 ॥ वा० ॥ सुगुरु चरण सेविकरी ॥ सु० ॥ काजसग दिलधार
 ॥ वा० ॥ १३ ॥ मोनकरी मद्धिनाथजी ॥ सु० ॥ एकदिवस
 सुखकार ॥ वा० ॥ मौन प्रथा इण परि थइ ॥ सु० ॥ लह्यो
 केवल श्रीकार ॥ वा० ॥ १४ ॥ (ढाल बीजी) माता त्रिशला
 जुलावे पुत्र पावणे ॥ ए देशी सुखकर देवनिरंजन नेमजिनंद
 इम उपदिसे ॥ ए आंकनी ॥ जविजन जावधरिने सांचले श्री
 जिनवाण । अमीरस वयणे श्रवणअंजलीजरपीवतां एतो जायै

(३१२)

जव जव निर्मित कर्म निवाण ॥ सुख ॥ १५ ॥ जवियण अंग
 इग्यार आराधवा तप विधिए कही, जेहथी पामे अनुपम म-
 हिमा अतुल अपार वरसइग्यारने मास एकादश तप करो
 संपूरण तप हुवा होवे मंगलकार ॥ सु० ॥ १६ ॥ ज० ॥ अंग
 अग्यारे लिखावे सुवरण अक्षरे पुस्तक पूठा ठवणी नवकर-
 वाली सार, कवली जिलमिल पाटीने वलि पाटली वीटणामख-
 मलरेसम वरतणा मनुहार ॥ सु० ॥ १७ ॥ ज० ॥ मोरालेखण
 जावी वासकूपा वलि कोथली, बटवा मिजासणने चंदरवा अ-
 धिकार पूठीथा चोपरु रुमाळ नाना जातिना पाटा पाटलाने
 त्रिगळो रचै सुखकार ॥ सु० ॥ १८ ॥ ज० ॥ केसर सूखरु
 खसकूचीने वाटकी, प्यालाने कलसा अंगलूहणा दिखधार चा-
 मर ठत्र त्रयने आजूषण रत्ने जड्या, रचियै वास खेपादि पूजा
 विविधि प्रकार ॥ सु० ॥ १९ ॥ ज० ॥ देवपूजा तिम गुरुपूजा
 विधि आदरो, करियै साहमी वनल धरियै जावविसाल रात्रि-
 जागो करिजिन गुण गावै प्रीतसुं अधिको धनखरचीने
 लहिये रंगरसाल ॥ सु० ॥ २० ॥ ज० ॥ इग्यारसनो तपसेवो
 जविजावसुं, सुव्रत सेठै पौषधथी चित्तलाय चौर अग्नीना
 उपद्रयथी ते उगर्थो, ए तिथी सेव्यां शिवमारगमां जवाय
 ॥ सु० ॥ २१ ॥ कलश ॥ इम नेमिजिनवर स्यामसुखकर सिवा
 दिवी नंदनो । एकादशी तप फल प्रकास्यो जविकजन आनंदनो
 सर, नय, निधि, जूविक्रमवरसैपोषवदि एकादशी जिन कृपा-
 चंद्रसूरि पजणै सुगुरु सेवो उल्लसी ॥ सु० ॥ २२ ॥ इति
 इग्यारसवृद्ध स्तवनम् ॥

(૩૧૩)

॥ અથ નવ પદ વૃદ્ધ સ્તવનં ॥

(દુહા) અરિહંતાદિક પદ તણો । ધ્યાન ધરિ મનમાંહિ
 સિદ્ધ ચક્ર ગુણવરણું ત્રિકરણધરિજગદિ ॥ ૧ ॥ રાજગ્રહી
 નયરી જલ્લી । સમવસર્યા ગણધાર ॥ સિદ્ધચક્રગુણ વરણંબ્યા
 તે સુણ જો અધિકાર ॥ ૨ ॥ (ઢાલ પહલ્લી) જગ જીવન
 જગવાલહો ॥ એદેશી શ્રીગૌતમ ગણેસરુ । પન્નણે જવિ
 સુખકારલાલરે । શ્રેણિક પમુહા સાંજલે । ઉત્તમ ધર્મ વિચાર
 લાં શ્રીં ॥ ૩ ॥ ડુર્લજ માનુષ્ય જવ લહી । સેવો શ્રીજિન
 ધર્મ લાં દાનાદિક ચજ્જેદથી । આરાધિલહો શર્મ લાં
 શ્રીં ॥ ૪ ॥ જાવવિના જે દાન ઠે । સિવસુખ તેહથી ન શાય
 લાં સીલ તે નિષ્ફલ લોકમાં જાવ વિના કહિવાય લાં
 શ્રીં ॥ ૫ ॥ જાવ વીહૂણો તપસહી । જવવિત્થારણહેતુ લાં
 દાનાદિક જાવે મિટ્યા । જવ સાયરના સેતુ લાં શ્રીં ॥ ૬ ॥
 જાવ મનો વિષયિકહ્યો સાલંબન મન આણ લાં આલંબન બહુ
 જાતિના । નવપદમનમા આણ લાં શ્રીં ॥ ૭ ॥ અરિહંત
 સિદ્ધ આચારજ । ઉવજ્જાય સાધુવલાણ લાલરે દર્શન જ્ઞાન ચા-
 રિત્રવલ્લિ । તપ એ નવપદ જાણ લાં શ્રીં ॥ ૮ ॥ ઢાલ દૂસરી ॥
 જરતરીની ॥ દેશી ॥ નવપદ ધ્યાવો જવિજના । ત્રિકરણ કરિ-
 ણકતારજી ॥ ગૌતમસ્વામિ ઉપદિસૈ શ્રેણિકનરપતિસારજી ॥
 નં ॥ ૯ ॥ અઘાર દોષ દૂરે ટટ્યા । કેવલ જ્ઞાન પ્રકાશજી ॥
 દેવદાનવપતિ પ્રણમતા । પ્રગટ કરે તત્ત્વ શાસજી નં ॥ ૧૦ ॥
 એવા શ્રીઅરિહંતને । ધ્યાવોચતુર સુજાણજી ॥ જાવ સહિત

(३१४)

आराधतां । सिवसुख लहोमहिराण जी न० ॥ ११ ॥ पनर-
 जेद प्रसिद्ध ठे । कर्म रहित सुखदायजी ॥ सिद्ध अनंत चतु-
 ष्कता । ध्यावो सिद्धलयायजी न० ॥ १२ ॥ पंचाचारने
 पावता परउपगार प्रधानजी ॥ शुद्ध सिद्धांत वखाणता आचा-
 रजश्रुतखानजी न० ॥ १३ ॥ गणतृप्ति करता ज्ञाता । सूत्र अर्थ
 नादानजी । शिष्यादिकने आपता नमोउवझायसुजानजी
 ॥ १४ ॥ कर्म जूमिमां विचरता । रत्नत्रयनाधारजी ॥ सुमति
 गुपति मुनिपावता । निकषाया सुविचारजी न० ॥ १५ ॥ जिन
 प्रणीत जे सास्त्रमां । तत्व सद्गुण स्वरूपजी दरशन रयण
 प्रदीपने । धारोचितमां अनूपजी न० ॥ १६ ॥ जीवादिक
 पदार्थनो बोध स्वरूप विचारजी ॥ विनयकरि सीखो सदा । ना-
 ण्ठे सर्व आधारजी न० ॥ १७ ॥ अशुभक्रियानो त्याग ठे ।
 सुभ्र किरिया अप्रमादजी ॥ उत्तरगुण निरुक्तथी । लहोचरणनो
 स्वादजी न० ॥ १८ ॥ सघन करमतमहरणकुं । जानुसमोतप
 जाणजी ॥ कषाय रहित बारजेदठे । तप पद मनमां आणजी
 न० ॥ १९ ॥ (ढाल) ३ जी कपूर हुवे अति उजलो जी ए
 देशी । ए नवपद जिनधर्मनोजी सारजूत कहिवाय सिव
 सुखनो कारक सहीजी आराधो गुरु सहाय जविक जन
 सेवो जिन उपदेश पत्रणे प्रथम गणेश ज० ॥ २० ॥ ए नव-
 पदथी नीपजैजी सिद्धचक्र यंत्रराज ॥ आराधीने सुखलहोजी
 जिम श्रीपालमहाराज ज० से० ॥ २१ ॥ तव पूठे मगधेसरुजी
 कुण श्रीपालनरेश किमआराधिसुखपामीयोजी करुणा करो
 गणेश ज० से० ॥ २२ ॥ गौतमस्वामि उपदिशेजी निसुणो

(३१५)

श्रेणिक राजान चंपानगरीनोराजीयोजो श्रीपाल नाम सुजाण
 ज० से० ॥ २३ ॥ उंबर रोगे पीमीयोजी परणि राजकुमार
 उज्जयणीमा जूहारियाजी रीषज्ञेश्वर मनुहार ज० से० ॥ २४ ॥
 मुनिचंद्रगुरु उपदेशथीजी आराध्यो सिद्धचक्र रोगगयो बलि-
 मुख लह्योजी संपदा पामी जिमशक्र ज० से० ॥ २५ ॥ नव
 पद उदीआंबिलतणीजी नवराणीने साथ उजमणो पूरण
 हुवांजी करि खरच्यो घणो आथ ज० से० ॥ २६ ॥ नवप-
 रिमादेरासरुजी नव जीरणउद्धार पहिलो पद आराधियोजी
 नव पूजा मनुहार ज० से० ॥ २७ ॥ इम नव पद विस्तार-
 थीजी पूजी लह्यो सुखसार आयु पूरण करि ध्यानथीजी
 नवमे स्वर्ग अवतार ज० से० ॥ २८ ॥ इम श्रीपालना जव
 अकी जी नवमे जव सहस्रार निरुपम शिव सुख पामसेजी
 कहे गौतम गणधार ज० से० ॥ २९ ॥ श्रेणिक सुणि हरखित
 थयो जी प्रभुजीना वांछा पाय । वीरजिनेसर इम जणे जी
 सुण श्रेणिक नरराय ज० से० ॥ ३० ॥ एक एक पद आराध-
 तांजी केई पाम्या जव अंत नव पद ते निज आतमाजी
 ध्याता ध्येय लहंत ज० से० ॥ ३१ ॥ तीर्थंकर पद पामस्येजी
 तुं इण जरत मकार इम सांजलि नृप आनंदियोजी निज
 घर पोतो सुखकार ज० से० ॥ ३२ ॥ कलश ॥ इम वीर
 जिनवर जुवन दिनयर नव पद महिमा वरणव्यो सुरत बंदर
 रहि चोमासो सिद्धचक्र गुण गण स्तव्यो संवत उंगणीसै पचोत्तर
 आश्विनशुदि सातमदिने, जिनकृपाचंद्रसूरि पजणे वतों मंगल

(३१६)

प्रति दिने ज० से० ॥ ३३ ॥ इति नव पद वृद्ध स्तवनम् ॥

॥ महावीर स्तवनं लिख्यते ॥

॥ कर्म तणी कथनीरे कीहां जइने कहुं ॥ ए देशी ॥ वीर
जिनेसर अलवेसर प्रभु सांजलो सुनिजर धरि सेवकनी
ए अरदासजो, वाळेसर विन केहने करीये वीनती, इम जा-
णीने आव्यो तुमारी पासजो ॥ वी० ॥ १ ॥ काल अनादि
रुज्ज्यो हुं संसारमां जवजव जमतां दुःख सद्या अपारजो ।
वीतराग तमे तारक जाणों तातजी, तोपण वीतक वात कहुं
निरधारजो ॥ वी० ॥ २ ॥ काल अनंत रहियो सूक्ष्म निगो-
दमां, व्यवहारेतर राशी दोय कहंत जो श्वासोश्वासमां अ-
धिका सतरे जवकर्या इम करते नवि पाम्यो जवनों अंत जो
॥ वी० ॥ ३ ॥ काल लब्धि पामीने परिचपणों लह्यो, पृथि-
व्यादिक व्यवहारमां आव्यो तेणजो । कर्म उदयथी फरि
परियो निगोदमां, पुद्गल परियट्ट असंख्य रह्यो दुहेणजो
॥ वी० ॥ ४ ॥ व्यवहारराशिकहवाणों हुं तिहां एजाणूं
तुज आगमथी जगतात जो, एकेंद्रियमां वसतां काल घणो
गयो तेहनी केटली कहुं तुम आगल वात जो ॥ वी० ॥ ५ ॥
विकलेंद्रियनां जव संख्याता मै कीया दुःख तणो नही आवे
कहता पारजो, पंचेंद्रिय तिर्यंच पणों लहिनें प्रजो, जल अल
खचरना जव कर्या दुखकारजो ॥ वी० ॥ ६ ॥ शीत ताप
जय जूख तृषा सही घणी कूर कर्म करी उपनो नरक मजार
जो, ठेदन जेदन तारुन तर्जनादिक सद्या पर्मा धर्म्यादि कृत

(३१७)

कष्ट असारजो ॥ वी० ॥ ७ ॥ नरक थकी निकलीनें तीर्थच
वलि थयो, अकाम निर्जरा करतां बहुली वारजो, देव गतिमां
उपजी सुख लंपट थयो, तेथी सुकृत कीनों नहीं लगारजो
॥ वी० ॥ ८ ॥ कर्म संयोगे एकेंद्रियां उपनो, इम जव ज्रमण
करंता अनंता वेसजो, प्रजतां क्रमथी मनुष्यपणो मै पामियों
त्यांपण न लह्यो धर्म तणों लवखेशजो ॥ वी० ॥ ९ ॥ इम
जव नाटक करतां काख बहु गयो, पुन्य संयोगे पाम्यो प्रभु
दीदारजो, स्वामी शाशन लगो मुऊनें मीठमो हिव प्रभु करुणा
करी मुजकरो निस्तारजो ॥ वी० ॥ १० ॥ तुम सरिखा साहि-
बनी सेवामें लही, हिव प्रभु मुजनें जाणों सेवक खासजो
तुम गुण जाणुं एटली सुनिजर कीजीये कृपाचंज प्रभु पूरो
मनमेनी आसजो ॥ वी० ॥ ११ ॥ गुर्जर देशे पानसरे प्रभु
जेटिया वरष उगणीसे उगणोत्तरे शुज दीसजो, मौन इग्यारस
मनमोहन प्रभुजी मिह्या, आनंद दायक जयकारी जगदीश
जो ॥ वी० ॥ १२ ॥ इति पदम् ॥

॥ अथ पंचमिका बुद्ध स्तवन लिख्यते ॥

॥ बुद्धा ॥ सिद्धारथ कुल दिनमणि । त्रिसखा देवि सुजात ॥
वर्द्धमान जिनचंदकुं । नमन करि परजात ॥ १ ॥ गुरु दरियो
जरियो गुणें । तरियो क्रिण विधि जाय ॥ बलिहारि गुरु देवनी ।
मो मन रह्यो लोचाय ॥ २ ॥ जिनवाणी पीयूष रस पान करो
निशिदीश ॥ पांमो नाण सुहंकरु । ज्ञाखै जगनाईश ॥ ३ ॥
ढाख ॥ कपूर हुवे अति ऊजखोजी ॥ ए देशी ॥ ज्ञान आरोधो
जविजनाजी । आणि जक्ति अपार पांच ज्ञान प्रगटायवाजी ॥

(૩૧૮)

પંચમી સેવો ઉદારરે પ્રાણિ જિનવાણિ મન આણ અનુપમ
 સુખની લાણરે ॥ પ્રા० ॥ જિન ॥ ૧ ॥ નાણ વનો સંસારમાજી
 જ્ઞાનથી મુગતિ આય જ્ઞાનદીપક સમજાણિયેજી સર્વ લોક
 પ્રગટાયરે ॥ પ્રા० ॥ જિન ॥ ૨ ॥ દિવ્ય જ્ઞાન લોચન કહ્યોજી
 લોકાલોક દેશાય જ્ઞાન વિનાપશુસારિલાજી જાણે નહી નર
 કાંચરે ॥ પ્રા० ॥ જિન ॥ ૩ ॥ જ્ઞાન આરાધક સર્વથીજી ॥
 કિરિયા દેશ વિચાર ઝગવતિ સૂત્રમાં જાણિયો જી આઠમે
 શતક મજારરે ॥ પ્રા० ॥ જિન ॥ ૪ ॥ અજ્ઞાની ક્રોધ વરસ-
 માંજી તપ કરિ નિર્જરા જેહ, જ્ઞાનિસ્વાસોસ્વાસમાંજી કર્મહય-
 કરતેહરે ॥ પ્રા० ॥ જિન ॥ ૫ ॥ જ્ઞાન તણો અધિકાર ઢે જી
 નંદિસૂત્ર મજાર ક્રિયા સહિત જ્ઞાન સુંદરંજી મોહ તણો દા-
 તારરે ॥ પ્રા० ॥ જિન ॥ ૬ ॥ જિમ સોનો સુગંધથીજી રત્ન
 મુંદનીયેજાણ, સંલ્લ સોહે દૂધે ઝણ્યો જી તિમ કરિયા યુત
 નાણરે ॥ પ્રા० ॥ જિન ॥ ૭ ॥ મહાનિસીથ માહૈ કહ્યો જી
 પંચમી વિધિ વિસ્તાર વીર જિનંદૈ દાણિયોજી સૂત્રે શ્રીગણ
 ધારરે ॥ પ્રા० ॥ જિન ॥ ૮ ॥ (ઢાલ વીજી) સલિ આજ અ-
 નોપમ દીવાલિ ॥ ૯ દેશી ॥ જ્ઞાન આરાધી સંપદા સાર્ધી નિ-
 જગુણનો ૯ સુખકારી સલિ નાણ સુહંકાર ગુણકારી ॥ ૯ ॥
 પંચમી તપ વિધિયુત ઝવિ કરકૈ નાણને સેવો ઇકતારી ॥ સ०
 ॥ ના० ॥ ૧૦ ॥ મગસર માહ ફાગુણ વૈસાલે જેઠ આષાઢને દિલ
 ધારી ॥ સ० ॥ ના० ॥ ૧૧ ॥ ૯ ષટ્ માસે વિધિયુત લીજૈ
 શુક્ર દિન ગુરુમુખથી સારી ॥ સ० ॥ ના० ॥ ૧૨ ॥ દેવ
 વંદન દેહરાસર કરિને પોથી પૂજી સુવિચારી ॥ સ० ના० ॥ ૧૩ ॥

(३१९)

गीतारथ गुरु चरण नमीने नंदि विधि करि हितकारी ॥ स०
 ॥ ना० ॥ १४ ॥ गुरुमुख उपवास जांवे करीने पम्कमि टाखो
 अतिचारि ॥ स० ॥ ना० ॥ १५ ॥ शास्त्र जणो श्रीसदगुरु
 पासै पंचमी दिन आरंज टारी ॥ स० ॥ ना० ॥ १६ ॥ पांच
 वरस पांच मासने उत्कृष्ट जावजीव करे इकतारी ॥ स० ॥
 ना० ॥ १७ ॥ पांच मास लघु पंचमी कीजै स्तवन शुद्ध कहे
 ब्रह्मचारी ॥ स० ॥ ना० ॥ १८ ॥ (ढाल ३ जी) पहलो अंग
 सुहामणोरे ॥ ए देशी ॥ ज्ञान नमो गुण जवि जनारे नाण
 प्रकाशक जाणरे सुगुण नर पंचमी तप विधियुत करीरे ढाल
 पामो अविचल नाणरे ॥ सु० ॥ ज्ञा० ॥ १९ ॥ दोय जेदे नाण
 जाणीयेरे निश्चयने व्यवहाररे ॥ सु० ॥ त्रण अनुयोग व्यव-
 वहारमारे ॥ ला० ॥ प्रव्य निश्चय सुखकाररे ॥ सु० ॥ ज्ञा०
 ॥ २० ॥ पांच ज्ञानना जेदेठेरे इकावन सुविशेषरे ॥ सु० ॥
 जिन जिन ते दाखव्यारे ॥ ला० ॥ तेह कहूं लवलेशरे ॥ सु०
 ॥ ज्ञा० ॥ २१ ॥ मति ज्ञानना जाणियेरे अठावीश प्रकाररे
 ॥ सु० ॥ श्रुतना चवदेने वीशठेरे अक्षरादिक सुविचाररे ॥
 सु० ॥ ज्ञा० ॥ २२ ॥ अवधि ठ असंख जेदेठेरे मनपर्वथ दुग
 जाणरे ॥ सु० ॥ लोकालोक प्रकाशकोरे ॥ ला० ॥ केवल मनमे
 आणरे ॥ सु० ॥ ज्ञा० ॥ २३ ॥ तीन ज्ञान प्रत्यक्षठेरे देश
 सर्वसुजगीशरे ॥ सु० ॥ अवधि मनपर्य बलिरे ॥ ला० ॥
 देश प्रत्यक्ष कहा ईशरे ॥ सु० ॥ ज्ञा० ॥ २४ ॥ केवल सर्व
 प्रत्यक्षनेरे ध्यावो परम पवित्ररे सु० ॥ दोय परोक्ष पिठाणियेरे
 ॥ ला० ॥ मतिश्रुत जेद विचित्ररे ॥ सु० ॥ ज्ञा० ॥ २५ ॥

(३२०)

च्यार ज्ञान ठप्पा कह्यारे श्रुत अनुयोग विचाररे सु० ॥ उद्दे-
 शादिक जाणियेरे अनुयोग द्वार मजाररे ॥ सु० ॥ ज्ञा० ॥ २६ ॥
 उपगारि श्रुत नाणथीरे जाणे आज त्रिकाखरे ॥ सु० ॥ पर
 बौधक श्रुत सैवियरे सद्गुरु चरण निहाखरे ॥ सु० ॥ ज्ञा०
 ॥ २७ ॥ वायण प्रब्रना परावर्त्तनारे अनुपेहा दिख धाररे
 ॥ सु० ॥ धर्मकथा कही कीजीयेरे ॥ दा० ॥ सजाय पांच
 प्रकाररे ॥ सु० ॥ ज्ञा० ॥ २८ ॥ अंग इग्यार बार उपांग ठेरे
 दश पयन्ना नंदीशरे ॥ सु० ॥ ठ ठेद चउ मूल दिख धरोरे
 ॥ दा० ॥ अनुयोगद्वार पैतालीशरे ॥ सु० ॥ ज्ञा० ॥ २९ ॥
 ॥ ढाख चोथी ॥ गरवेनी स्वामी शरीर सोसाइ गयो ॥ ए
 देशी ॥ ज्ञान जजो जवि प्राणीया वंढितफल दातार ज्ञानी
 दीपक सम कह्यो सूत्रे श्रीगणधार ॥ ज्ञा० ॥ ३० ॥ सुरतरु
 सुरमणि सुर गवि कटपलता अनुकार एहथी अधिको जाणिये
 महिमा अगम अपार ॥ ज्ञा० ॥ ३१ ॥ काल अनादि लगे
 जम्यो मिथ्या मति जवमांय सम्यग् ज्ञान प्रगटे यदा जवमें न
 रहाय ॥ ज्ञा० ॥ ३२ ॥ समकित गुण प्रगटायवा त्रणकरण
 करे जीव समकित ज्ञान एकणसमे लहै सुरक अतीव ॥ ज्ञा०
 ॥ ३३ ॥ देश विरति पामें तदा पढ्य असंख्य जाग जाय
 सर्व विरति लही चरण धर ज्ञानादिक चित लाय ॥ ज्ञा० ॥ ३४ ॥
 घाति करमनो ह्य करी केवलज्ञान प्रकाश जग्य कमल प्रति
 बोधता विचरे जगवंत खास ॥ ज्ञा० ॥ ३५ ॥ ज्ञान चरण दोय
 जेदठै मुक्ति कारण जाण तप संजम बिहुं दाखिया जविए
 मनमां आण ॥ ज्ञा० ॥ ३६ ॥ पांचमि आराधन करि ज्ञान

(३२१)

जगति करो सार । तप पूरण थयां कीजिये । उज्जमणो सुविचार ॥
 ज्ञा० ॥ ३७ ॥ पांच पांच ज्ञानादिना । उपगरण करो सार
 धन खरचो शुज जावथी । लहो पुन्य संजार ॥ ज्ञा० ॥ ३८ ॥
 देवो दान सुपात्रने । साहमीवह्वल सार ॥ जगति करो साहमीत-
 णी । रात्रि जागो उदार ॥ ज्ञा० ॥ ३९ ॥ वरदत्तने गुण मंजरी ।
 ज्ञान आराधिने सुख ॥ पामी अविचलपदलह्या । मेटीने जव दुःख
 ॥ ज्ञा० ॥ ४० ॥ कलश ॥ संवत् उगणीसै पिचत्तर पोषवदि एक
 मज्जलै । सुरत बंदर जविक सुखकर सीतल जिन सुपसाउलै ।
 श्रीवीरजिनवर पंचमि तप विधि प्रकाश्यो शुजमणे । सुविहित
 परंपर गह्वरतर जिनकृपाचंजूरि जणै ॥ ४१ ॥ इति
 पांचम बृहस्तवनम् ॥

॥ अथ दीवालीको स्तवन लिख्यते ॥

हुहा ॥ वर्द्धमान जिन चंदकुं नमन करी करजोर । कट्या-
 णकविधि वर्णवुं । मनमां आणिकोर ॥ १ ॥ वीर जिणंद
 दिणंद सम । समवसस्या गुणखाण । जव्यकमल प्रतिबोधता
 त्रिभुवन जन महिराण ॥ २ ॥

॥ ढाल १ ॥ प्रथम जिने सर प्रणमीयै ॥ ए देशी ॥

वर्द्धमान जिनराजजी । गुणगणअगम अपार ॥ चौवीशम
 जिन चंद । जगत सुहंकरु । सर्व जीव सुखकार ॥ व० ॥ ३॥ सम-
 कित पामीने प्रभु । जव सत्तावीस कीधा । वीस आनक तप सेवी
 जिन नाम बांधियो । स्वर्गतणा सुख लीधा ॥ व० ॥ ४ ॥ अषाढ
 शुदि षष्ठि दिने । चविया स्वर्गथी सार । देवा नंदाने उदरे उपन्या
 जगधणी । सह जगमे हितकार ॥ व० ॥ ५ ॥ चउदेसुपनानि
 शिलह्या । उपनो हरख अपार । दिवस वैयांसीरह्या माहण अव-

(३३३)

तारमां । कर्म तणे अनुसार ॥ व० ॥ ६ ॥ इंद्र आदेशथी
 आश्विनवदित्रयोदशीदीश । हरणेगमेसीसंकमण कखा प्रजु
 जक्तिथी । त्रिशळाकूखैजगीश ॥ व० ॥ ७ ॥ चउद सुपन त्रि-
 शळा जुवै । कट्याणक फल एह । वृद्धिपाम्या नरेशर सर्व प्रका-
 रथी । जाग्रत थयो अतिस्नेह ॥ व० ॥ ८ ॥ चैत्र शुदि तेरस
 समे । जन्म थयो सुप्रसिद्ध । दिगकुंवरी तिहां तत्क्षिण सूति-
 कारजकरे । इंद्र आवे बहुरिद्ध ॥ व० ॥ ९ ॥ पंचरूपकरी
 प्रजु ग्रही । मेरु शिखर ले जाय । चौसठ सुरपति आवि जनमो-
 त्सव करी । माता पासे ठाय ॥ व० ॥ १० ॥ नंदीसर उल्लव
 करी । देव गया निज ठाम । सर्व संपदवधितेहथी प्रजुनो आपी-
 यो । वर्धमान शुज नाम ॥ व० ॥ ११ ॥ सिद्धारथ राजा घरे । वरते
 मंगल माल । इंद्राणि उल्लरंगरमाने प्रजु जणी । करति रंगर-
 साल ॥ व० ॥ १२ ॥ आमलकी क्रीमा करे । देव परिक्षा काज
 हारि गयो देव बालक प्रजु नाम पामीयो । महावीर माहाराज
 ॥ व० ॥ १३ ॥ जोवनवय जिनराजजी । परण्यारमणि मनुहार
 संसारिक सुख जाणि कृत्रिम जगनाथजी । कृपाचंद्र सुखकार
 ॥ व० ॥ १४ ॥

॥ ढाल २ ॥

तीसवरस घरमा रह्या ॥ मनमोहनजी ॥ दीधो वरसी दानरे ।
 जग सोहनजी । माता पिता स्वर्गे गया ॥ मन० ॥ प्रतिज्ञा पूरण
 जानरे ॥ जग० ॥ १५ ॥ च्यार निकायना देव मद्धि ॥ मन० ॥
 दीक्षा उल्लवकीधरे ॥ जग० ॥ भिगसर वदि दशमी विजु ॥
 मन० ॥ सुखकर संजमलीधरे ॥ जग० ॥ १६ ॥ मन पर्यव
 ज्ञान उपनो ॥ मन० ॥ चउनाणी जगवंतरे ॥ जग० ॥ एकाकी

(३२३)

प्रभु विचरता ॥ मन० ॥ करूणा निधिबलवंतरे ॥ जग० ॥ १७ ॥
 परिषद् रिपुने जीतता ॥ मन० ॥ पराक्रमैवकवीररे ॥ जग० ॥
 तप करता अति आकरो ॥ मन० ॥ पाम्यो जवजलतीररे ॥
 जग० ॥ १८ ॥ बार बरस ठडस्थ रह्या ॥ मन० ॥ ऊपर सार्ध
 ठमासरे ॥ जग० ॥ वैशाख सुदि दशमीये ॥ मन० ॥ उपनो
 केवल खासरे ॥ जग० ॥ १९ ॥ लोकाढोकने जाणता ॥
 मन० ॥ पावा पुरि जिनराजरे ॥ जग० ॥ संघ चतुर्विध आपिने
 ॥ मन० ॥ सीधासगढा काजरे ॥ जग० ॥ २० ॥ समवसरणमां
 विराजता ॥ मन० ॥ परउपगारि महंतरे ॥ जग० ॥ देशना
 देता जव्यने ॥ मन० ॥ प्राप्तकरे सुख संतरे ॥ जग० ॥ २१ ॥
 गौतमादि गण धरा ॥ मन० ॥ इग्यारह मनु हाररे ॥ जग० ॥
 चउदसहस मुनिवर हुवा ॥ मन० ॥ श्रमणी ठतीस हजाररे ॥
 जग० ॥ २२ ॥ एक लाख गुणसठसहस ॥ मन० ॥ श्रावकनो
 परिवाररे ॥ जग० ॥ त्रण लाख अठार हजार ॥ मन० ॥
 श्राविका सुविचार रे ॥ जग० ॥ २३ ॥ इत्यादिक परिवारशी
 ॥ मन० ॥ परवरिया गुण सार रे ॥ जग० ॥ अंतिम चोमासो
 रह्या ॥ मन० ॥ पावापुरी मफार रे ॥ जग० ॥ २४ ॥ सोल पहर
 लग देशना ॥ मन० ॥ दीधी पर उपगार रे ॥ जग० ॥ पुन्य
 पाळ राजा तणा ॥ मन० ॥ प्रश्नो उत्तर सार रे ॥ जग० ॥
 ॥ २५ ॥ पंचम आरेना जाव कह्या ॥ मन० ॥ सब जीवने
 हितकार रे ॥ जग० ॥ पुन्य पापना फल तणा ॥ मन० ॥
 अध्यन पचावन सार रे ॥ जग० ॥ २६ ॥ ठत्रीशवल्लि उत्तर
 कह्या ॥ मन० ॥ मरु देवी अधिकार रे ॥ जग० ॥ बहोतर

(३२४)

वरसनो आवुखो ॥ मन० ॥ पूरण करि हितकार रे ॥ जग०
 ॥ १७ ॥ काति वदि अमावसै ॥ मन० ॥ मुगति सिधाया
 वीर रे ॥ जग० ॥ सादि अनंत स्थिति लही ॥ मन० ॥ तोब्ब्या
 कर्म जंजीर रे ॥ जग० ॥ १८ ॥ कासीकोसलना राजवी ॥
 मन० ॥ पोसह कखो सुखकार रे ॥ जग० ॥ जाव उद्योत गयां
 थकां ॥ मन० ॥ रत्न मुंक्या सुविचार रे ॥ जग० ॥ १९ ॥
 देव देवी आव्या घणा ॥ मन० ॥ प्रचुनी जक्ति विशेष रे ॥
 जग० ॥ दीवाली थइ लोकमा ॥ मन० ॥ लह्यो गौतम ज्ञान
 अशेष रे ॥ जग० ॥ २० ॥ बीजने जाइ जमाणीयो ॥ मन० ॥
 जगनीये जाइ बीज रे ॥ जग० ॥ ठठकरी पोषहकरे ॥
 मन० ॥ गुणनातीनलहीज रे ॥ जग० ॥ २१ ॥ ठ कट्याणक
 वीरना ॥ मन० ॥ गाया जक्ति विशाल रे ॥ जग० ॥ जिन
 कृपाचंद्रसूरि जणै ॥ मन० ॥ वर्तो मंगल माल रे ॥ जग० ॥
 २२ ॥ इति दीवालीको स्तवन संपूर्ण ॥

॥ अथ श्रीजिनकुशलसूरिजी छंद लिख्यते ॥

॥ श्रीजिन कुशलसूरि सुखकारं, अद्भुतमहिमा अगम
 अपारं । सद्बुद्धि संतां साधारं । नगर मरोट वंदे नरनारं ॥१॥
 त्रोटक ठंद ॥ वंदे नरनारं उठ सवारं जाव अपारं मनधारं,
 गंगोदकधारं चरणपखालं डुरकविदारं सुखकारं । घस सूकरुसारं
 मृगमदजारं केशर कुंकुम धनसारं, परिमल पुष्पगारं गंधोदारं
 शुभआचारं हितकारं ॥२॥ दूहा ॥ करे सेव सेवक सदा, जाव
 जगत धर ध्यान । हाथ जोरु ऊजोरहे, करे विविध गुण गान
 ॥३॥ करि गुण गानं, धरि शुभ ध्यानं, सद् अजिमानं, मति मानं,

(३१५)

नाटक मंरानं रचे विधानं, वेषविनानं, परिधानं, तत्ताथेइतानं ।
 करेजुगानं, देव समानं, शुभमानं, तुं देव देवानं, कृपानिधानं
 वंछित दानं कट्याणं ॥४॥ दुहा ॥ माइण साइण जोगिनी, जूतप्रेत
 विकराळ । सद्गुरुनामे नाळले । दुष्टरुष्ट किकराळ ॥५॥ दुष्ट वैत्ताळं
 कुंजकपालं कर करवाळं, परिकाळं, अति तिहणताळं जीषण
 जालंगले रंरु मालं वेधाळं । कूदे देताळं रणकेशाळं मारेफाळं
 असराळं, एहां दुख जालं जूत जराळं कुशळ कराळं जयटाळं
 ॥६॥ दुहा ॥ जुझकरे जोझा जिहां । ऊबके उठलेखग । कुशळ
 नाम होवे कुशळ । त्रसे प्रशन्न समग ॥७॥ त्रोटक ठंद ॥ त्रसे
 समगं बहु दुख जगं शोजा जगं आसगं, पन्हारण
 मगं तिरखाळगं पाणि पावे पग पगं । सायर अथगं करे
 अथगं बेरी जगं उत्तगं, तुं निरउवसगं करे प्रथगं दुख
 विहगं अलगं ॥ ८ ॥ दुहा ॥ जय अनेक जावट प्रबळ, सबळ
 निबळ सहुघाट । सद्गुरु तूं सानिधकरे, दोखि दुरजन दाट ॥९॥ दुर-
 जन दाटं वरु वृद खाटं सुखकपाटं उद्धाटं, अति दुकर दाटं विषमि
 घाटं सानिध कारी सुख वाटं, गोमहिषी थाटं घूमे माटं अनघळ
 खाटं बहु थाटं । संपत्ति घरहाटं कदियन नाटं धन खाटं श्रीवी-
 रतणें पंचासमें पाटं ॥१०॥ कलश ॥ संवत-सिद्धि-सुमेर-चंद-
 सायर-(१७५८)सुजवरसैय शुक्लपक्ष वैशाख दिवस पूनम मन हर-
 सैय सूरवारसुखकार, दरश सद्गुरुचोदीघो । हुवो कुशळ जयकार ।
 लोयण अमीय पर्ई घो । मारोट कोट मांहे सुगुरु । पाटे श्रीजिन-
 चंद तणें । जिन कुशळ सूरि सेवो सदा । जावराज इणपरि जणें
 ॥ ११ ॥ इति श्रीजिन कुशळ सूरिजो ठंद संपूर्णम् ॥ श्रीरस्तु ॥

(३२६)

॥ अथ श्रीसरस्वती स्तोत्रं लिख्यते ॥

॥ वाग्वादिनि नमस्तुभ्यं । वीणापुस्तकधारिणी । मह्यं देहि
वरं नित्यं । हृदयेषु प्रमोदतः ॥ १ ॥ कास्मीरमंरुनी देवी । हंस
स्कंध सवाहने । ममाज्ञानविनाशाय । कवित्वं देहि मे वरं ॥ २ ॥
जयत्वं विजयादेवी कवीनां मोहकारिणी । देहिमे ज्ञानविज्ञानं ।
वाग्वादिनि सरस्वति ॥ ३ ॥ ॐ ह्रीं श्रीं जगवति देवि । श्रीदेहि
वरानने । वाञ्छितार्थं प्रदात्री च । वद वद वाग्वादिनी नमः ॥ ४ ॥
लहजापेन मंत्रोयं । गणित्वैकादशाचाम्बुधैः इति स्तुता महादेवी ।
सर्वसिद्धिप्रदायिका ॥ ५ ॥ इदं स्तोत्रं पवित्रं च । ये पठन्ति
नरः सदा । तस्य नश्यन्ति मूढत्वं । प्राप्नोति मंगलावलीं ॥ ६ ॥ सर-
स्वतिस्तोत्रं मिदम् पवित्रं । गुणैर्गौरिष्ठं निजमंत्रगर्भितं ।
पठन्ति ये रम्यमहर्निशं जना । लज्जन्ति ते निर्मलबुद्धिमंदिरं
॥ ७ ॥ इति सरस्वतीस्तोत्रं संपूर्णम् ॥

॥ अथास्य ग्रंथस्य प्रशस्तिः लिख्यते ॥

॥ ख्यातोऽष्टापदपर्वतो गजपदसम्मेत शैला जिधः । श्रीमान्
रैवतकः प्रसिद्धमहिमा शत्रुंजयो मंरुपः ॥ वैज्यारः कनकाचलो-
ऽर्बुदगिरिश्रीचित्रकूटादयः ॥ स्तत्र श्रीरुषजादयो जिनवराः कुर्वन्तु
वो मंगलं ॥ १ ॥ सिरिपुंरुरीकगोयमपमुहा । गणहरगुणसंपन्न ।
प्रहज्जतीनेप्रणमतां चवदेसे बावन्न ॥ २ ॥ दासाऽनुदासा इव सर्व-
देवा । यदीयपादाऽज्जतले लुठन्ति ॥ मरुस्थली कष्टपतरुः सजी-
याद् । युगप्रधानो जिनदत्तसूरिः ॥ ३ ॥ सिद्धांतसिंधुः जगदेकबंधुः
युगप्रधानः प्रजुतां दधानः । कट्याणकोटिः प्रकटीकरोतु । सूरीश्वरो
श्रीजिनजसूरिः ॥ ४ ॥ षट्त्रिंशच्छृणुरक्षनीरनिदयाः श्रीशं-

(३३७)

खवालाऽन्वयाः। प्रस्फुल्लामलनीरसंजवगणाः व्याकोस हंसोपमाः।
 होणीनायकनम्रकर्मदक्षनाः दीपाऽऽख्य साध्वंगजाः । शर्मः
 श्रेणिकराः जयन्तु जगति श्रीकीर्तिरत्नाह्वयाः ॥ ९ ॥ श्रीमच्चं-
 देवविशदोज्ज्वले शंखवालाऽन्वये विपुलचूति समन्विताः स्वयं
 प्राप्त वैराग्यरंग-तरंगोद्धसन्मानसाः पंचशत् पुरुषैः सह अनूढां
 स्त्रीं त्यक्त्वा सुगुरु पार्श्वे गृहीत दीक्षाकाः स्वसमय परसमय
 पारगाः ज्ञातनिखिलशास्त्ररहस्याः युगप्रवरागमाः श्रीमज्जि-
 नकीर्तिरत्नसूरयो संजज्ञिरे तन्नाखायां तत्परंपरायां च क्रमात्स-
 मजवत् उपाध्यायाः श्रीमज्जयकीर्त्यऽजिधः तद्विषया निखिल-
 शास्त्रज्ञाततत्त्वाः श्रीमत्प्रतापसौजाग्यगणयः त्रयः तद्विषयाः
 श्रीमदजयमुमतिदानविशालांता संजाताः श्रीमत्सुमतेः सम-
 जवद्भूमत्समुद्रसोमाजिधः तस्मात्समजवद्भूमद्युत्तयमृतमुनिः ज्ञात
 हेयज्ञेयउपादेय रूप निखिलशास्त्रतत्त्वावबोधः तस्मात्समजवद्युग
 प्रवरागमः श्रीमज्जिनकृपाचंद्रसूरिः तस्मात्समजवत् विघ्नह्निरो-
 मणिश्रीमदानंदमुनिर्महान् सर्वत्रलब्धविपुलकीर्तिः तस्याऽनुजे-
 नजयमुनिना संगृहीतोऽसौ बृहत्स्तवनावह्यजिधो ग्रंथः
 परिपूर्तिज्ञावमगमत् श्रीमच्चतुर्विधसंधेन वाच्यमानः चिरं नंद-
 तात् यावच्चंद्राकौंतावत् विजयतेतराम् ॥ श्रीरस्तु ॥ शुभंजवत् ॥

इति बृहत् स्तवनावलिः संपूर्णा ॥

